

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

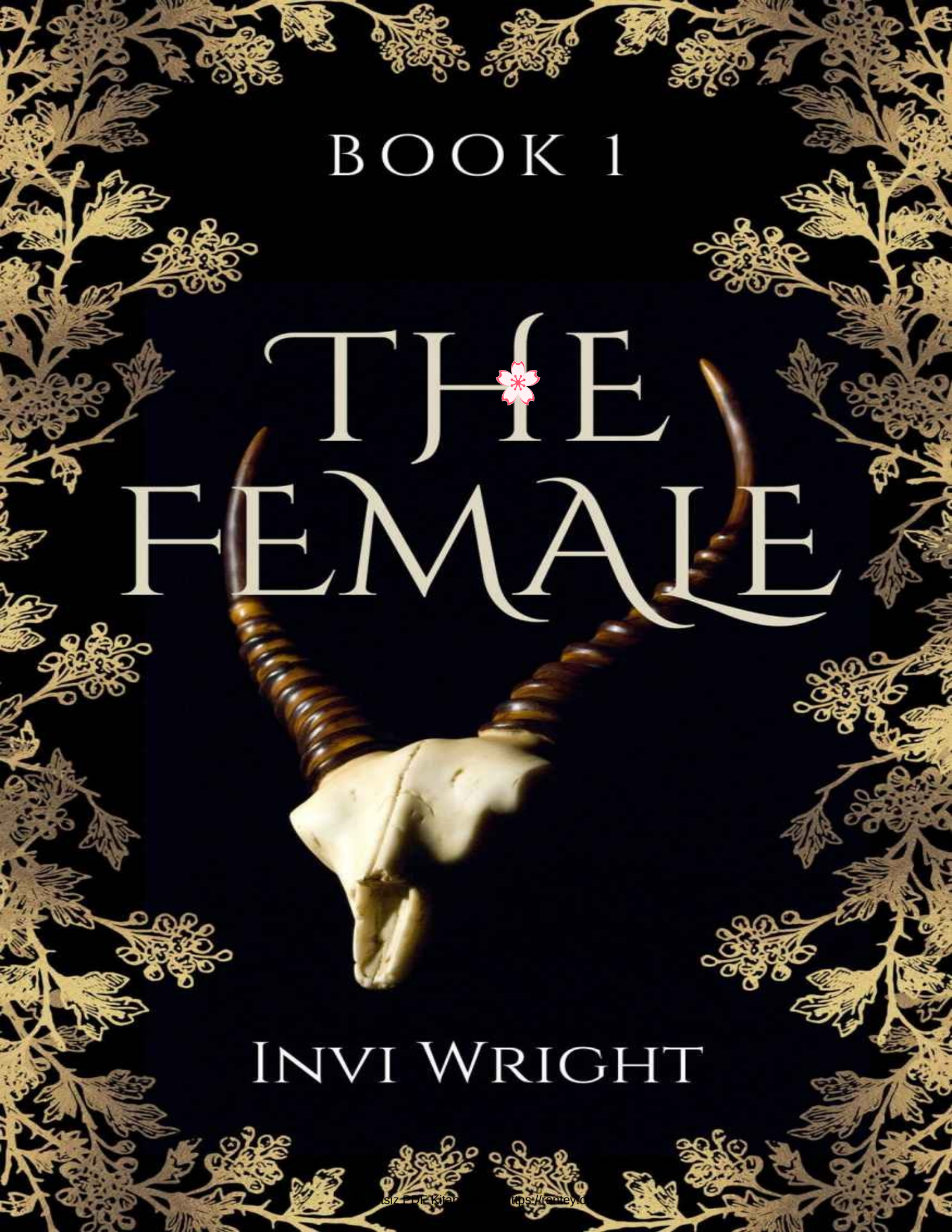
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOOK 1

THE FEMALE

INVI WRIGHT

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KADIN
INVI WRIGHT

TELİF HAKKI

Telif hakkı © 2023 Invi Wright

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olay örgüsü ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

TAMAMLANMIŞ ESERLER

Invi Wright

*Profesör Onun
Uyanışı Aine*

KADIN SERİSİ

*Kadın Onun
Erkekleri
Onların Savaşı
Chev'in Eşi
Rock'ın
Zorbalığı*

TEŞEKKÜR

Kocama mümkün olan en büyük teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca, Patreon abonelerime de teşekkür ederim. Sizin desteğiniz sayesinde bunu yapabiliyorum ve sizin benim için ne kadar değerli olduğunuzu kelimelerle ifade edemem.

!

Inesha Thompson

Patience Isch

Kamira Evans

Kimberly Belbot

Brianna Kathleen

Emily Anne

Sharon Hartsoe

Bhavini Ashleigh

Drew Maria

Anderson Verity

K

Vanessa Turpin

Michell Wilson

Gigielle

Lone Hornbech B nger

Dakota Lane

Lora Beth Farmer

Andi Shields

Alicia Salmon

İçindekiler

KADIN TELİF HAKKI TAMAMLANMIŞ ESERLER TEŞEKKÜR

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27

[28](#)

[29](#)

[30](#)

[31](#)

[32](#)

[33](#)

[BU SERİDEKİ KİTAPLAR](#)

CHARLOTTE

PARMAKLARIM KANLI, ama bu yeni bir şey değil.

Tırnağımın kenarını dişlerimle tutup koparıyorum, acı neredeyse hiç hissetmiyorum. Parmağımı ağızımdan çıkarırken hafif bir metalik tat alıyorum ve kitabımın bir sonraki sayfasına geçiyorum, neler olacağını merakla bekliyorum.

Zaten biliyorum ama.

Bu kitabı sayısız kez okudum.

Ciğerlerim oksijenle dolarken göğsüm genişliyor ve uzun bir dakika nefesimi tutuyorum, sonra sessizce nefes veriyorum. Yazılı kelimeleri okumak için gözlerimi kısıyorum, okuma lambamın şarjı bitiyor ve ışığı sönüyor. Lambayı parlatmak umuduyla yan tarafına dokunuyorum ama işe yaramıyor.

Kaşlarımı çatarak, kitabı yüzüme yaklaştırıyorum. Böyle daha iyi.

Üç paragraf daha okuduktan sonra, tek bir kelime bile anlamadığımı fark ettim. *Kahretsin*. Sayfanın başına geri dönerken gözlerimi devirmemek için tüm gücümü kullanıyorum.

Duvarlarda koşuşturan fareler ve başımın üstünde gürültüyle yürüyen ayak sesleri dışında hiçbir şeye odaklanamadığım için okumak imkansız.

Babamın misafirlerinin ayak sesleri çok ağır. Evimizde misafir olması korkutucu, ama babam hiç misafir ağırlamazsa şüpheli görünür.

Babam bu adamlarla çalışıyor ve annemi en son görmelerinin üzerinden epey zaman geçti. Sıradan erkeklerin bir kadına bakma fırsatı pek olmuyor ve annemi saklaması babamın kabalığı olarak görülüyor. Bence bu saçmalık.

Annem, kadınların az olduğu ama hala nispeten ulaşılabilir olduğu bir dönemde satın alındığı için şanslıydı. Babamın zamanlaması iyiydi ve onu, Arayıcılar açık artırmaları ele geçirip kadınların fiyatları fırlamadan sadece birkaç ay önce satın aldı.

Şimdi kadınlar, en azından genç olanlar, pratikte yoklar. Ne zaman bir kadın doğacak kadar şanssız olursa, hemen hastaneden bir tesise götürülüyor. Ebeveynlerini asla tanımayacaklar ve satılabilecek yaşa gelene kadar orada yaşamaya zorlanacaklar.

Annem, benim gibi evde doğup Seekers'ın bilgisi dışında saklanan birçok çocuk olduğunu ısrarla söylüyor, ama ben bundan pek emin değilim.

Son yirmi yılda durum özellikle kötüleşti. Kadınların fiyatı o kadar yüksek ki, erkekler genellikle bir kadın alabilmek için paralarını bir araya getirmek zorunda kalıyorlar. Daha geçen hafta, yirmi yedi kişilik bir gruba satılan bir kadınla ilgili bir haber gördüm.

Bu korkunç durum hayal bile edilemez ve keşke ailem beni doğduğumda, durumlar daha iyi iken teslim etselerdi diyorum. Şimdi, tek birine değil, birçok kişiye satılma riskiyle karşı karşıyayım.

Özellikle büyük bir patlama sesiyle sandalyemden sıçrayarak, babamın gülüşünün kesin sesini döşeme tahtalarından duyana kadar kanım donar.

Saklandığım yer gürültüyü pek engellemiyor. Bu hem bir nimet hem de bir lanet. Küçük, yeraltındaki deliğimin dışında olan her şeyi duyabiliyorum, ama bu, dışarıdaki herkesin de duyabileceği anlamına geliyor.

Seslerin dışarı sızmasını önlemek için zemini ve duvarları ucuz halılarla kapladık ve çok rahatsız olmamak için yastıklardan bir sandalye yaptım.

Sola dönüp küçük dijital saatimdeki rakamlara baktığımda moralim bozuldu. Babamın misafirlerinin gitmesi için muhtemelen birkaç saat daha geçmesi gerekecekti. Sırtım çoktan ağrımaya başlamıştı, kitabıma dönmeden önce sırtımı esnettim. Heyecanlı bir sahneye gelmişim ve zaman geçirmek için mastürbasyon yapmayı düşündüm.

Yirminci yaş gününden sadece birkaç gün sonra rafımda yıpranmış aşk romanları bulduğumda utançtan ölecektim. Bu romanlar yüz yaşında olmalı, muhtemelen kadınların düşüşü başlamadan kısa bir süre önce yazılmış. O zamandan beri hiçbir kitap, özellikle de aşk romanı yayınlanmadı.

Sayfalar sararmış, kapak o kadar solmuş ki, üzerinde resmedilen gömleksiz adamı ayırt etmek neredeyse imkansız. Yine de, onları gördüğüm anda ne olduklarını anladım.

Annemin, seks deneyimi yaşayamıyor olmamın, seks hakkında bilgi sahibi olmamam veya seksten zevk almamam gerektiği anlamına gelmediğini söyleyen bir notu da kitapların yanındaydı.

Bana kitaplar hakkında hiç soru sormadı ya da varlıklarını kabul etmedi, ama eminim ki o ve babam sayfaların yıllar içinde ne kadar yıprandığını fark etmişlerdir.

Kendime dokunmamaya karar verip kitabımı kapatıyorum, tam o sırada üst kattaki zemini sarsan başka bir gürültülü patlama duyuyorum. Yukarıda ne halt ediyorlar? Her on saniyede bir bir şeyler düşürüyorlar.

Ailemin muhtemelen sarhoş olduğunu fark edince dudaklarım hafifçe kıvrılıyor. Artık nadiren içiyorlar, ama kendilerini eğlendirmelerine izin verdiklerinde bundan keyif alıyorum.

Sürekli stres, onları hızla yaşlandırıyor, babamın saçları dökülüyor, annemin saçları ise grileşiyor. Yaşlılarla ilgili şakalarımı pek beğenmiyorlar, öldüklerinde bana ne olacağı konusundaki endişeleri neredeyse her zaman eğlenceyi mahvediyor.

Yetişkin hayatımın çoğunu bu evde geçireceğimi uzun zaman önce kabullendim ve onların isteklerine rağmen, öldüklerinde kendimi teslim etmek zorunda kalacağım. Tek diğer seçeneğim burada kalıp, evin terk edildiğini duyar duymaz içeri girecek olan çöpçüler tarafından bulunmayı beklemek.

Sadece, doğurganlığım sona erene kadar annemle babamın hayatta kalması gerekiyor. Hamile kalamayan kadınlar satılmaz ve kalan yıllarını güvenli tesislerde geçirmelerine izin verilir.

Esnememe rağmen sırtım hala ağrıyor ve kitabımı yere koyup attığım kulaklıklarımı aldım. Bu kitabı çok fazla okudum ve artık sıkıcı gelmeye başladı.

Telefonumda video izlemek riskli, ama kulaklıklarımı takıp videonun sesini kısarsam sorun olmaz.

Babam, bu geceki misafirlerin bizim gibi insanlar olduğunu ve bu yüzden benim çıkardığım hafif sesleri duyamayacaklarını söyledi. Sadece daha güçlü türler geldiğinde işler riskli hale geliyor. İnsanlar besin zincirinin en altında yer alıyor ve duyularımız diğer türlerin çoğuna kıyasla hiçbir şey ifade etmiyor.

Kalp atışlarım bile beni ele verebilir.

Telefonumu alıp kulaklıklarımı takıyorum ve haberlere giriyorum. Canlı yayını seçmeden önce kulaklıklarımı kulağıma takmıyorum ve sesi kısıyorum. Yükleme bir dakika sürüyor, ama yükleme tamamlandığında, sesin telefondan değil kablolardan geldiğinden emin olmak için sesi birkaç kademe yükseltiyorum.

Güvenli olduğundan emin olduktan sonra kulaklıkları alıp sağdakini kulağıma takıyorum, telefonun bağlantısı kesilip ses kaynağı değişirse diye sol kulağıma bilerek boş bırakıyorum.

Tedbirli olmak, pişman olmaktan iyidir.

İki aşırı kibirli insan, iblisler ve ogreler arasındaki anlaşmazlıklar hakkında akılsızca sohbet ederken, kimin galip geleceğine dair bahisler yapıp gülüyorlar. İblislerin yeniden dişi üretmeye başladığına dair sessiz söylentiler var ve ogreler nüfus sayımı yapılmasını talep ediyorlar.

İblisler, özellikle de Wraths, bunu reddediyor ve şimdi herkes onların sayısından şüphelenmeye başlıyor.

Ancak buna inanıp inanmadığımı
bilmiyorum. Buna inanmaya
kendimi ikna edemiyorum.

Daha fazla kadın doğacağı ve normal bir hayat sürebileceğim umuduna kapılmak, sadece acı ve hayal kırıklığına yol açacaktır. Bu hayatın benim kaderim olduğunu kabul etmem uzun zaman aldı.

Erkeklerin konuşması insanlara geçince bir granola bar alıyorum. Son zamanlarda kamuoyunun gözünden uzak durmakta nispeten başarılıydık, son bilinen kadınıımız on yıl kadar önce doğduktan sonra neredeyse herkes ilgisini kaybetti.

Günümüzde her şeyin kadınları ele geçirmek ve maliyetleriyle ilgili olması hayal kırıklığı yaratıyor. Kitaplarım, eskiden sanat, kültür ve tutkularla ilgilendiğimizi gösteriyor, ama bunlar artık önemli görülüyor.

Artık ya erkeksin ya da kadınsın, alıcı ya da satın alınan. Başka hiçbir şeyin önemi yok.

En azından insanlar için öyle, sanırım. Diğer türler hakkında pek bir şey bilmiyorum.

Ekrandaki erkekler, elliden fazla insan kadının yakalandığını açıklarken heyecanlanıyor. Onlar bu unutulmaz sözleri söylerken ağzım açık kalıyor ve atıştırmalığım yere düşerken onu çoktan unutmuş oluyorum.

Elliden fazla mı?

Arayıcılar onları büyük, zırlı minibüslere zorla bindirirken, kadınların devasa bir yeraltı sığınağından sürüklenip çekildiklerini gösteren görüntülerde, hepsi ağlayıp çığlık atarken gözlerim yaşlarla doluyor.

Adamlar, kadınların son kalan insan tesisine götürüldüklerini ve gelecek ay satılmalarının planlandığını açıklıyor. Kırk yıldan fazla bir süredir yapılan en büyük keşif olduğunu iddia ederek, oraya gidip kendileri de bir tane satın almak için şakalar yapıyorlar.

Arayıcılar insan dünyasına nadiren gelirler, bu da kadınların aptalca bir güvenlik hissine kapılmalarına ve saklandıkları yerlerden çıkmalarına neden olur. Adamlar gülerek, kadınların dışarıya bakıp yüzlerini güneşe maruz bırakacaklarını ve Arayıcıların sadece bunu yaparak onları yakalayabildiklerini övüyorlar.

yüzlerini güneşe maruz bırakacaklarını söylerler ve Seekers'ı sadece bu şekilde yakalayabildikleri için övüyorlar.

Her kelimeyle kanım donuyor, ben de bu kadınlar gibi yakalanacağımdan korkuyorum. Kötü bir günde, onların iyi bir günde olduklarından daha dikkatliyim, ama ara sıra açık bir pencereye yaklaşıyorum ve bir keresinde güneşe bile bir adım attım.

Arayıcılar teknolojileriyle ilgili ayrıntıları paylaşmıyorlar, ama açık alana adım atmaktan korkacak kadarını biliyorum. Dışarıda olan her şeyi biliyorlar.

Kulaklığımı çıkarıp telefonumu kapatırken midem bulanıyor. Artık bunu izleyemem. Erkeklerin evimden ayrılmasını beklerken deliğimde saklanırken izleyemem.

Bu kadar büyük bir yakalama, insanlara çok fazla dikkat çekecek. Tahmin etmek gerekirse, önümüzdeki beş yıl kadar sıkı gözetim altında geçireceğiz. Çok daha dikkatli olmam gerekecek.

Yukarıdan gelen gürültülü ayak seslerine rağmen, kendimi zorlayarak gözlerimi kapatıyorum ve ağlamamı sessizce tutuyorum. Keşke okuduğum kitaplardaki mutlu kadınlardan biri olsaydım.

Keşke annem gibi olsaydım.

O iyi bir adamla evli. Babam ona, satın alınacak ve sergilenecek bir malmış gibi davranmıyor. Annemi veya beni incitmektense ölmeyi tercih eder, ama onun gibi erkeklerin artık var olmadığını korkuyorum.

Şanslıysam, akranlarının tekliflerine kapılmayacak kadar zengin bir adam tarafından satın alınırım. Yüzlerce açgözlü, çaresiz adam tarafından dolaştırılmayacağım için şanslıyım.

Yukarıdaki gibi, anneme sarkıntılık etmek için kendilerini evimize davet eden erkekler gibi.

İğrenç, pis erkekler.

CHARLOTTE

ANNEM ince gri saçlarını yüzünden çekip babamın koluna hızlı ve kararlı bir hareketle vurur.

Babam, annemin yarı yürekli saldırısından kaçmak için hırıltıyla nefes alıp üzgün bir şekilde uzaklaşırken ben gülüyorum. Misafirleri ayrılalı birkaç saat oldu, ama içtikleri alkolün etkisi hala damarlarında dolaşıyor gibi görünüyor.

Annem kanepeden kalkıp akşam yemeği tabaklarımı toplamaya başlayınca kahkahaları kesilir. Her zamanki gibi onlarla birlikte yemek yiyemedim, ama benim için bolca yemek artığı kalmıştı.

"Teşekkürler anne!" diye gülümserim ve o tabağımı alırken ona dişlerimi göstererek sırtırım.

Hem annem hem de babamın, bütün akşamı saklandığım yerde geçirmemden dolayı suçluluk duyduklarını anlayabiliyorum ve benim ne kadar güvence versem de bu durumun düzelmeyeceği belli. Orada saklanmak zorunda kaldığım ilk sefer değil ve eminim son da olmayacak.

Bu hayatın bir parçası ve ben bunu kabul ediyorum.

Annem mutfığa girerken babam bana dönüyor, kaşları çatılmış ve dudakları büzülmüş. Bir an durup ona bakıyorum, alnında derinleşen çizgileri ve yanaklarının hafifçe sarkmış olduğunu fark ediyorum. Sanki gözlerimin önünde yaşıyor gibi, hala onun sağlıklı ve genç bir adam olduğunu düşünmem, şu anda burada oturan adamla acı verici bir çelişki yaratıyor.

Eğer aynı kahverengi saçlarımız ve belirgin burunlarımız olmasaydı, bizim baba-kız olduğumuzu anlayabileceğinizi sanmıyorum.

"Buraya gel," diyor bir süre sonra.

Kollarını açarak, onunla kanepenin kenarı arasındaki küçük boşluğa sıkışmam için işaret ediyor. Gözlerimi devirme isteğine direnerek, sandalyemden kalkıp ona doğru yürüyorum. Misafirleri olduğunda her zaman böyle yapar ve bu çok tatlı bir davranış olsa da, insanları yakaladıkları haberi beni o kadar gerginleştiriyor ki, bundan hoşlanıyormuş gibi davranamıyorum.

Ben oturup bacaklarımı onun bacaklarının üzerine attığımda babam düşük bir homurtu çıkarır. Rahatlamak için kanepenin kol dayanağına yaslanırım, babamın acı dolu yüzünü görünce yanaklarım kızarır.

Artık çocuk değilim ve babamın vücudu, yetişkin bir insanın bacaklarının kucağına düşmesinin etkisini tam olarak kaldıracak durumda değil.

"Üzgünüm," diye mırıldanıyorum.

Babam, bacaklarımı tutarken zorla gülümser, elleri sıcak ve rahatlatıcıdır.

"Önemli değil," der ve bacağıma sevgiyle bir şaplak atar.

Her zamanki gibi, kendini toparlamak ve şu ana kadar yüzlerce kez yaptığımız konuşmanın havasını yaratmak için birkaç dakika bekliyor. İkimiz de bunu duymama gerek olmadığını biliyoruz, ama bu benim için olduğundan çok onun için daha yararlı.

Misafirleri ağırladıktan sonra her zaman suçluluk duygusuyla doludur.

Annemin mutfakta uğraşmasının sesleri aramızdaki sessizliği doldurur, onun sessiz mırıldanması rahatlatıcı bir arka plan gürültüsü oluşturur.

"Anneni bir mal olarak görmediğimi bilmen benim için önemli. Onu böyle sergilemekten hoşlanmıyorum ve asla..." Bir an durup bana bakarak, ciddi ifadesiyle sözlerine inanmamı ne kadar istediğini gösteriyor. "*Asla* kimsenin ona dokunmasına veya incitmesine izin vermem. Sizi bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyorum."

Onun itirafını kabul ederek başımı salladım, dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. Bundan hiç şüphe etmedim ve eğer şüphe ettiysem de, beş ile on beş yaşları arasında, neredeyse her hafta bu sözleri tekrarladığı için bu şüphe yok oldu.

Konuşmanın bir sonraki kısmına geçerken dudaklarım büzülür ve beklerken vücudum gerilir. Babamın tepkisi benimkiyle aynıdır, sanki bir anda ortadan kaybolacağımdan korkar gibi parmaklarını bacağıma dolamıştır.

Sanırım, onun zihninde bu gerçek bir olasılık.

"Eğer bir gün bizden alınırsan, ne olursa olsun, senin bir mal olmadığını bilmeni istiyorum. Sen kendine ait bir bireysin ve bu şekilde muamele görmeyi hak ediyorsun," diye açıklıyor, sesi kalınlaşarak devam ediyor. "Söyle."

İç çekerek, kuru dudaklarımı yaladıktan sonra onun sözlerini tekrar ediyorum.

"Ben kendimim ve bu şekilde muamele görmeyi hak ediyorum," diyorum, başımın yan tarafına yoğun bakışlarını görmezden gelmeye çalışarak ama başaramadan.

Gerçekten kendi kişiliğimin sahibi olsaydım, tüm hayatımı saklanarak geçirmek zorunda kalmazdım.

"Lanet olsun, Dave. Charlie'ye bunu yaptırmayı bırakmanı söylemişim. O yetişkin bir kadın ve babasının kucağında oturup kendine güvenini tekrarlamak zorunda değil," diyor annem, çay tepsisiyle odaya geri dönerken.

Babam kanepede bana daha fazla yer açmak için kenara kayarken, ben gülerek hafifçe omuz silkiyorum. Babam sessizce bir şeyler mırıldanıyor, ama annem duymasın diye sesini alçaltacak kadar akıllı.

Misafirleri ağırladıktan sonra sinirli olması anlaşılabilir bir durum, bütün akşam babamın iş arkadaşlarının bakışlarına maruz kaldıktan sonra sabrı taşmış. Onu suçlamıyorum, aksine bu kadar sakin kalabildiği için onu takdir ediyorum.

"Yardım edeyim," diye mırıldanarak öne uzanıp çay tepsisini alıyorum.

Tepsiyi masaya koyup içecekleri hazırlarken annemin elinin titremesini kibarca görmezden geliyorum. Babam her zamanki gibi şekerli çay içiyor, ama annem sade çay içmeyi tercih ediyor. İkisi de fincanlarını uzattığımda minnettar bir gülümsemeyle teşekkür ediyorlar ve ben de kendiminkine biraz şeker atıp kanepeye yaslanıyorum.

"Dünkü yakalanmanın sonuçlarını konuşmalıyız," diyorum.

Eminim duymuşlardır.

Haberleri benden daha yakından takip ediyorlar.

İkisi de benim sözüme yanıt vermez, dün gece olanlar hakkında konuşmak istememeleri inanılmaz derecede sinir bozucu. Bu konularda hepimizin aynı fikirde olması çok önemli.

Onlar tereddütlü bakışlar atarken, ben de gözlerimi kısarak onları izliyorum. Vücut dilleri, benden bir şey sakladıklarını hemen ele veriyor. Onların itiraf etmelerini beklerken dudağımı ısırıyorum, dişlerim dalgın dalgın derimi kemiriyor.

"Ne oldu?" diye soruyorum sonunda, ikisi de konuşmaya cesaret edemediğinde.

İlk pes eden annem oluyor, ince saçlarını parmaklarıyla tararken dudaklarından acı dolu bir iç çekiş kaçıyor. Bana bakmaktan kaçınıyor ve ön kapiya bakıyor, her hareketinde endişesi belli oluyor.

"Babanın iş arkadaşları oldukça endişe verici bir şeyden bahsettiler," diyor. "Son birkaç yılda kadın sayısının keskin düşüşüyle, Arayıcılar çaresiz hale geldi. Bu son bulgudan sonra, muhtemelen ev baskınlarına başlayacaklar."

Yutkunuyorum.

"Ev baskınları mı?" diye sorarım, açıklama bekleyerek.

Eğer duyduğum gibi bir şeyse, başımız büyük belada demektir. Bu kadar uzun süre saklanmamı sağlayan tek şey, Arayıcıların kayıtlı olmayan bir kadın olmadığı kanıtlanmadan evlerimize girmelerine izin verilmemesidir. İnsan hükümeti, ben doğmadan birkaç yıl önce kazara bir çocuğu öldürdükten sonra baskınları yasaklayan bir yasa çıkarmıştır.

"Kayıtlı olmayan bir kadın olduğu kanıtlanmadan evimize girmelerine izin verilmiyor. Yasa böyle," diyorum, sesim çatladığında yüzümü buruşturuyorum.

Annem içkisine bakarak başını sallar, omuzlarının titremesi ağlamaya başladığının açık bir işaretidir. *Hayır* ne demek? Hükümet tutumunu mu değiştiriyor? Haber muhabirleri bunu mutlaka haber yaparlardı.

Odadaki atmosfer en iyi ihtimalle rahatsız edici, üçümüz de sessizce oturup düşüncelerimize dalıyoruz. Bunun ne anlama geldiğini anlamak için uzman olmaya gerek yok ve benim alınmamın sadece birkaç gün meselesi olduğunu bilmek hepimizi suskun bırakıyor.

İnsanlara hiç ilgi gösterilmemiştir. Çoğu tür, kısa ömürlerimizi ve zayıf bedenlerimizi çekici bulmaz. Kanlarını bizimle bozmak istemiyorlar, ancak son zamanlarda sayılarının azalması onları çaresiz hale getirmiştir.

Elli dişi çok fazla ve Eğer Arayıcılar dikkatlerini bize çevirirlerse, evlerimizi çok kısa bir sürede inceleyebilecekler. Karşı koyacak gücümüz yok. Özellikle de şu anda.

Dünya çapında gizli olduğu söylenen derin yeraltı tesislerini bulmakta zorlanacaklarından eminim, ama tarayıcıları bu evde beklenen iki ceset yerine üç ceset olduğunu tespit edebilecek. Saklandığım yer onları kandıracak kadar derin değil.

"Ne yapacağız?" diye fısıldıyorum.

Annem yüksek sesle ağlar, babam ise hiçbir şey söylemeden kollarını belime dolayarak beni göğsüne çeker. Babamın benim de ağlamamı beklediğini biliyorum, ikisi de öyle, ama ben sadece uyuşmuş hissediyorum. Hayatım boyunca kötü haberlerin gelmesini bekledim.

"Beni bulmadan önce teslim etmelisin," diyorum.

Arayıcılar beni bulurlarsa babamı öldürecekler, bir kadını saklamanın cezası çok ağır. Beni teslim etseler bile yine de cezalandırılacaklar, ama bu ceza

ölüm cezası olmayacak ve babamın annemin mülkiyetini elinde tutmasına izin verilecek.

Annem artık çocuk doğurma yaşını geçtiği için, başka biri onu satın alamaz. Eminim milyonlarca azgın erkek bunu seve seve yapar, ama insan hükümeti çocuk doğuramayan kadınların satışını kısıtlamıştır.

Görünüşe göre, sadece hamile kalma olasılığı olan kadınların satışı izin veriliyor.

"Kesinlikle olmaz," diyor babam saçlarıma fısıldayarak, sesi titriyor. "Bu, bizim düşünmeye razı olduğumuz bir seçenek değil. Her zaman gelmeme ihtimalleri var ve seni vazgeçirip sonra bunun gerekli olmadığını anlasak, kendimi affedemezdim."

Tartışmak için ağzımı açarım ama babamın ifadesini görünce fikrimi değiştirip ağzımı kapatırım. Dudakları sıkı bir çizgi halinde, gözleri sert ve uyarıcı bir bakışla kaplıdır. Hiçbir mantık onu fikrini değiştirmeye ikna edemez, en azından bu gece.

Annem ağlamaya devam ederken, babam da benim önerilerimi dinlemeyi reddedince konuşma sıkıcı bir hal alır. Gece ilerledikçe, hayal kırıklığından çılgılık atmamak için tüm gücümü kullanıyorum ve pes edip yatağıma gittiğimde öfkem doruk noktasına ulaşır.

Yatak odamda dolaşırken, saklanma yerime giden gizli mandalı gözetliyorum ve önümüzdeki birkaç hafta orada uyumam gerekip gerekmediğini tartışıyorum. Gerçekçi olarak bunun bir faydası olmayacaktır. Arayıcılar evimizi tararlarsa, saklansam bile beni bulabilirler.

Mandaldan uzaklaşıp yatağıma girerken göğsüm ağırlaşır.

Korku, lambamı kapatmamı engelliyor ve uykuya dalmak için tavana bakıyorum. Arayıcıların ne zaman geleceğini bilmiyorum, ama ev baskınlarıyla ilgili söylentiler doğruysa, çok uzun sürmeyeceğine bahse girerim.

Verimlilikleriyle tanınırlar. En fazla bir hafta veriyorum.

Tüm vücudumda hissettiğim yorgunluğa rağmen uykuya dalamıyorum. Bunun yerine, kaçınılmaz olarak yakalandığımda hayatımın nasıl olacağını hayal etmeye çalışıyorum. Bir sonraki açık artırmada biri ya da birden fazla kişi beni satın alana kadar tesiste tutulacağım. Mevcut talebe bakılırsa, bunun uzun sürmeyeceğini düşünüyorum.

İnsanlar genetik olarak diğer türlerin çoğuyla uyumludur, bu yüzden hemen hemen herkes beni satın alabilir. Tek umudum, benim türüme benzeyen biri tarafından satın alınmam.

Benim türüme benzeyen biri tarafından satın alınmasını umuyorum. Bir ork veya goblin tarafından satın alınmaktansa ölmeyi tercih ederim. Gri-yeşil tenleri, kambur vücutları ve orantısız kafaları, bir partnerde aradığım özellikler değil. Bir ork bebeğinin dev kafasını vücudumdan dışarı itmek zorunda kalacağımı düşünmek bile beni ağlatmaya yetiyor, orkların kadınlara karşı sert davrandığına dair söylentileri hesaba katmıyorum bile.

Ailem nihayet yatmaya gittiğinde ev sessizliğe büründü. Ama uyuduklarını sanmıyorum, muhtemelen benim gibi uyanık yatıyorlar.

Onlar uyurken gizlice dışarı çıkabilirim. Yakalanmadan birkaç kilometre uzaklaşabileceğimi tahmin ediyorum ve o noktada hangi evden geldiğimi tam olarak bilmek imkansız olur.

DNA testi yaparak ailemin kim olduğunu belirleyebilirler, ama bu zahmete gireceklerini sanmıyorum. En azından, girmeyeceklerini umuyorum.

Ani bir çığlık beni yataktan fırlatır, zihnim binlerce farklı yöne uçarken saklandığım yere doğru sendeleyerek ilerlerim. Annemin çığlığı kulaklarımı sağır eder, dönüp yatak çarşafına takılırken, küçük gizli kapıya doğru koşarken hareketlerim sarsıntılı ve panik halindedir.

Yatak odamın kapısı açılır ve saçlarımdan arkadan yakalandığımda çığlık atarım. Bacaklarım, üst vücudumun tutulduğunu algılamakta geciktiği için ayaklarım yerden kesilir. Belime kolunu dolayan kişiye vurmak için dirseğimi geriye doğru savururum, ancak saldırı etkisiz kalır ve odamdan dışarı sürüklenirim.

Arayıcılar gelmiş.

Adam beni küçük koridordan geçip oturma odasına sürüklerken, tekmelemem ve çığlık atmamın bir etkisi yok gibi görünüyor. Annem zaten orada, hala çığlık atıyor ve gözlerim saç çizgisinden yanağına kadar uzanan kan izine kayıyor.

Onun arkasına bakıyorum, annemin kollarını tutan adamın yüzünü inceliyorum. Adam belli belirsiz insan gibi görünüyor, ama kapalı dudaklarının arkasındaki büyük dişleri ve düz burnu onun insan olmadığını gösteriyor. Annem onun tutuşuna karşı direnirken kasları geriliyor.

Annemin direnişi onu rahatsız ediyor gibi görünüyor, ama beni odaya çekildiğimi fark edince gözleri parlıyor. Annem direnmeye devam ediyor, ama henüz beni fark etmemiş gibi görünüyor. O kadar çok şey oluyor ki, buna şaşırıyorum.

Annemin bakışlarını takip ederek ön kapıya doğru sürükleniyorum. Annemin baktığı yeri fark edince boğazım kuruyor. Babam yüzüstü yerde yatıyor, hareketsiz bedeni ya baygın ya da ölü olduğunu gösteriyor.

Annemin ığlıklarından duyduğum acıya bakılırsa, öldüğünü söyleyebilirim.

Evimden koparıldığımda zaman yavaşlamış gibi geliyor, adamın tutuşunun verdiği acı azalıyor ve annemin çığlıkları kayboluyor, geriye sadece kulaklarımda çınlayan kan sesi kalıyor. Kendimi kopuk hissediyorum, zihnim her şeyi sanki bir televizyon ekranından izliyormuş gibi görüyor.

Annem kendini kurtarır ve babama saldırır. Son anda beni fark eder ve yön değiştirir, ancak birkaç adım atmadan tekrar yakalanır. Bu sefer adam saçlarından tutup onu yere yatırır.

Annem bir tesise götürülecek, ama onu oraya götürmek için aceleye gerek yok.

Amaçları beni yakalamaktı ve beni araçlarının arkasına attıklarında bu amaçlarına ulaşmış oldular.

Minibüs hareket etmeye başlarken, ön koltukta oturan adamlar heyecanla sohbet ederken, bunun evimi ve ailemi son kez göreceğim an olduğunu zar zor kavrayabiliyorum.

Bir kadını yakaladıkları için büyük ödöl alacaklar.

Bu, kariyerlerini değiştirecek.

Etrafımdaki kadınların ağlamalarını duymamak imkansızdı, sessiz odada onların sessiz hıçkırıkları ve ara sıra çıkan ağlamaları göz ardı edilemezdi.

Hepsi bu gece benim gibi yakalandı ve her geçen saat daha fazlası ekleniyor. Arayıcıların hızlı hareket edeceğini biliyordum, ama bu kadar hızlı olacağını tahmin etmemiştim. Hala birkaç günüm olduğunu sanıyordum.

Ancak bu kadar hızlı olmaları şüpheli ve bunun planlanmış olduğunu düşünmeye başlıyorum. Hükümet muhtemelen bunu uzun zaman önce onayladı ve dünkü büyük yakalama operasyonundan sonra nihayet yeşil ışık yaktı.

Objektif olarak bakıldığında, bu iyi bir plan.

Arayıcılar, bir dönüm noktası niteliğinde bir yakalama gerçekleşene kadar beklediler ve sonra saldırıya geçtiler, böylece herkes onların eylemlerinin tepkisel olduğuna inandı. Herkes, insan hükümetinin Arayıcıların özel mülkiyete girme talebini onaylamaktan başka seçeneği olmadığını düşünenecek ve hükümetimizin bu iddialara karşı çıkacağını sanmıyorum.

Kimse evlerinin her halükarda basılıp parçalanacağını bilmeyecek ve baskınları onaylayanlar tüm sorumluluktan kurtulabilecekler.

Bizi koydukları odaya bakarken başım ağırlaşıyor ve engellemeye çalışsam da, etrafımda oturan kadınlara bakarken gözlerim doluyor. Daha önce ailemden başka kimseyle birlikte olmamıştım ve saklanan bu kadar çok kadın olması beni şaşırttı.

Mücadelede yalnız olduğumu hep düşünmüştüm.

Sert zeminde kıvrılmış birkaç kadın uyuyor, yorgunluk onları uykuya çekiyor. Dünyamız çökerken onların uyuyabilmelerini kısıkanıyorum. Bunun yerine, diğer üç kişiyle birlikte küçük bir taş bankta sert bir şekilde oturuyorum. Bu banklar odayı çevreliyor, sadece Arayıcıların bizi içeri soktukları yıpranmış ahşap kapı ve henüz açılmamış, daha güzel ve bakımlı bir kapı ile ayrılıyorlar.

Gittikçe daha fazla kadının içeri getirilip istenmeyen oyuncaklar gibi yere atılmasını sessizce izliyoruz.

Her küçük kız eklendiğinde kalbim parçalanıyor, geniş, dehşete kapılmış gözleri olanlar, olanları anlamaya çalışırken kafaları karışıyor. Çoğu, avlanan cinsiyet olduklarını anlayacak kadar büyük, ama ara sıra, bunu bile anlayamayacak kadar küçük olanlar da oluyor.

Genellikle biri araya girip yardım eder, küçük kız uykuya dalana veya hıçkırıkları sessiz bir ağlamaya dönüşene kadar onu kollarında sallar.

Burada kimse otuzlu yaşların ortasından daha yaşlı görünmüyor, bu da Arayıcıların sadece satmak istedikleri kadınları topladıkları varsayımımı doğruluyor. Böyle olmayacağını ve annemin getirileceğini umuyordum, ama umudumu kaybediyorum.

Muhtemelen onu bir daha asla göremeyeceğim.

Kafamı sallayıp gözyaşlarımı silerek, anne babamı bir daha asla göremeyeceğimi fark ediyorum. Babam muhtemelen oturma odasının zemininde ölü yatıyor ve muhtemelen çürüyüp zemine gömülene kadar orada kalacak.

O, gömülmeyi hak eden iyi bir adamdı, ama bir kadını sakladığı için hain olarak görülecek. Kimse ona saygı göstermeyecek, akşam yemeğine gelen adamlar bile.

Daha güzel, bakımlı ahşap kapı açıldığında ve bir adam içeri girdiğinde oda sessizliğe büründü. İnsan gibi görünüyordu, kısa ve geniş, ince, beyaz saçlıydı. Elinde bir klipsli tahta vardı ama hiçbir şey söylemedi.

O bizi süzerken biz bekliyoruz ve birkaç saniye sonra dikkatini elindeki kağıtlara yöneltiyor. O

birkaç not alıp, kendisine en yakın oturan beş kadını işaret ederken nefesimi tutuyorum. "Benimle gelin," diye emrediyor.

Uzun bir süre hiçbir şey olmuyor, ama sonra kadınlar ayağa kalkıp onu odadan dışarıya kadar takip ediyorlar.

Hareketleri endişe dolu, ama yine de onu takip ediyorlar. Başka seçeneğimiz yok ve sorun çıkarmak işleri daha da zorlaştıracak. Sadece birkaç dakika sonra geri döner ve birkaç kadını daha onu takip etmeleri için çağırır.

Kimse geri dönmez ve umarım bu, daha konforlu odalara taşınacağımız anlamına gelir.

Muhtemelen dün haberlerde erkeklerin bahsettiği müzayedeye ekleneceğiz ve bir ay içinde en yüksek teklifi verene satılacağız.

Düşük bir iç çekişle çocuklara dönüyorum.

Onlar hariç. Satılabilecek yaşa gelene kadar burada kalacaklar. Bu, ırktan ırka değişir, ancak insan hükümeti, kadınların yetişkinliğe erişene kadar satın alınmasını onaylamaz. Genellikle yirmili yaşların başında.

Bunu bizim için yaptıklarını söylüyorlar, ama hepimiz biliyoruz ki, bizi uysal, kurallara itaat eden kadınlar haline getirmek için ekstra zamana ihtiyaçları var. Çılgılık atmayan ve direnmeyen kadınlar daha yüksek fiyata satılıyor.

Küçük kızlardan biri uyanınca ağlamaya başlar, minik elleri yumruk haline gelir, yanaklarını ovuşturur ve dağınık saçlarını geriye iter. Üzerinde pijama vardır ve ben onun gecesinin nasıl geçtiğini hayal etmekten kendimi alamam.

Ailesi olacakları biliyor muydu? Acaba ona fazladan şeker verip, kollarında uyuyana kadar ona sarıldılar mı? Ya da her gece olduğu gibi onu yatağına yatırdılar, muhtemelen yorgun olmadığını söyleyip sızlanırken onunla boğuşular.

Her halükarda, şimdi burada.

Klipboardlu adam geri döndüğünde dikkatim ana kapıya kayıyor. Kısa parmağı benim yönümü işaret edince kalbim hızla atmaya başlıyor ve ayakta dururken kendimi boş hissediyorum.

Diğer birkaç kadını da yanıma çağırıyor, ama ben onlara aldırış etmiyorum.

Kapıya doğru yürürken nabzım kulaklarımı sağır ediyor, kanım kulaklarımdan akıyor ve diğer tüm sesleri engelliyor. Dayanamayarak, son bir kez dönüp odaya bakıyorum.

Acıma dolu bakışlarla karşılaşıyorum.

Eminim benden önce ayrılan kadınlara da aynı şekilde bakmışımdır. Çok uzun sürdüğüm için adam boğazını temizler ve ben omuzlarımı düzeltip onu tesisin içine takip ederken çığlık atma isteğine direnirim.

Koridordaki floresan ışık çok yoğun ve gözlerim alışana kadar birkaç kez göz kırptım. Steril, beyaz duvarlar her şeyi olduğundan daha parlak gösteriyordu. Bu tesisin resimlerini daha önce görmüştüm, ama içinde bulunmanın gerçekte ne olduğunu çabucak anladım.

Burada kişilik ya da rahatlatma çabası yok. Her şey verimli ve ucuz olacak şekilde yapılmış, ki bu mantıklı geliyor. Sonuçta, biz satılacak nesneleriz ve bizi mutlu etmek için para harcamaya gerek yok.

Babam sürekli benim bir mal olmadığımı söylese de, bu bina bana tam da öyle hissettiriyor.

Adam bizi uzun bir koridordan geçirdikten sonra sağa döndü. Adımları hızlıydı ve çıplak ayaklarımızın sesleri duvarlardan yankılanarak yüksek sesle duyuluyordu. Cildim soğuk terlerle kaplandı ve o yavaşlayıp durduğunda kollarımı göğsüme kavuşturdum.

Onu taklit ederek, gergin bir şekilde yeni talimatları bekliyoruz.

"Hepinizden bazı bilgiler almamız gerekiyor," diyor ve solumuzdaki koridorda sıralanan kapıları işaret ediyor.

Kapılardan biri açık ve ben içeriye bakarak neyle karşı karşıya olduğumu görmek istiyorum. Oda küçük, içinde sadece bir masa ve iki sandalye var. Bu binadaki her şey gibi, duvarlar ve mobilyalar da parlak, tedirgin edici bir beyazlıkta.

"Her odaya bir kişi girsin. Birazdan birisi sizinle konuşmak için gelecek. İşiniz bittiğinde sağlık kontrolünden geçeceksiniz ve sonra odalarınıza götürüleceksiniz."

Sesi yüksek ama pek umursamıyor ya da farkında değil gibi görünüyor. Diğerleri nerede? En azından bir tane daha çalışan görmeyi bekliyordum.

Belki de zaten getirilmiş olan dişilerle meşguller

"Sorusu olan var mı?"

Sessizlikle karşılandı. Bu, burada sıkça rastlanan bir durum haline geliyor. Garip bir saniyenin ardından, başını sallar ve bize odaya girmemiz için işaret eder

. Biz onun talimatına uyup uymadığımızı görmek için beklemeden, topuklarını döndürüp geldiğimiz koridora doğru geri dönüyor. Hepimiz dönüp onun gitmesini izliyoruz, tamamen gözden kaybolana kadar dikkatimiz onda.

Kaçmayacağımızdan emin olmadan ayrılması kibirli bir davranış gibi geliyor, ama bu sadece bu tesisi ne kadar sıkı bir şekilde kilit altında tuttuklarını gösteriyor. Hiçbirimizin kaçacağından endişelenmiyorlar.

Ayrıca, kaçsak bile gidecek hiçbir yerimiz yok. Sokakta bir kadın mutlaka dikkat çeker ve sokakta karşılaşacağım erkeklerin buradakilerden daha iyi olmayacağına bahse girerim.

Diğer kadınlarla göz göze geliyorum, hepimiz kimin ilk gireceğini bekliyoruz. Babasının ya da kardeşinin kıyafetlerini giymiş uzun boylu esmer bir kadın sonunda omuz silkiyor ve odalardan birine giriyor. Onun hareketi diğerleri için katalizör oluyor ve hepimiz onu takip ediyoruz.

Ayaklarım beni açık kapılı odaya götürüyor ve kapıdan en uzak sandalyeye gidip oturuyorum. Bacaklarımı çaprazlayıp parmaklarımı kucağımda birbirine dolayarak, beklerken kalbimin güm güm atmasını durdurmaya çalışıyorum.

Benden ne tür bilgiler istiyorlar? Ve ne tür bir fiziksel muayene yapacaklar? Daha önce hiç hastaneye ya da doktora gitmedim, ama sağlıklı olduğumdan eminim. Hiçbir yerim ağrımıyor.

Uzun süre beklemek zorunda kalmıyorum ve birkaç dakika sonra genç bir adam içeri girerken kendimi toparlıyorum. Çoğunlukla insan gibi görünüyor, bu da rahatlatıcı, kısa boyu ve ince uzuvları, bana zarar vermeye çalışırsa onu alt edebileceğime dair güven veriyor.

İçeri girerken bana sıcak bir gülümsemeyle selam veriyor, nazik ifadesi kimseyi kandırmıyor.

"Günaydın! Ben John, sizi doktora göndermeden önce sizden bazı temel bilgileri almam gerekiyor," diye açıklıyor.

Karşımdaki sandalyeye otururken başımı sallıyorum. Masaya boş bir form ve kalem koyarken bana neredeyse hiç bakmıyor. Yorgun bir iç çekişle kalemi tıklatırken, ifadesiz yüzüyle çenemi sıkıyorum.

"Adın ne?" diye soruyor.

Gözlerimi kırıştıtararak, ona cevap vermeli miyim, vermemeliyim mi diye düşünürken, cevap veririm, ona gerçeği mi söylemeliyim, yalan mı söylemeliyim diye de düşünürüm. Yalan söylemenin tek amacı ailemi korumak olabilir, ama annem kaçırılmış ve babam ölmüşken bunun pek bir önemi yok. Adam, uzun süren cevabım karşısında kaşlarını kaldırır.

"Charlotte Myers," derim sonunda, sahte bir ismi hatırlamanın çok zor olacağına karar vererek.

John mırıldanarak ismi yazıyor.

"Yaşın?"

"Yirmi beş."

Yine mırıldanır, bu ses hızla nefret ettiğim şeyler listesinin en üst sırasına yerleşir.

"İrk?" diye devam eder.

"İnsan."

Gözlerini kağıttan kaldırır ve hafifçe kaşlarını çatarak bana bakar.

Cevabım onu neden şaşırttı?

"Tamamen insan

mısın?" "Evet."

Başını sallar ama başka bir şey söylemez. Bunun yerine, özelliklerimi not almaya başlar. Saçımı fare kahverengisi olarak tanımladığında burnumu kırıştırırım ve ardından görünüşümü "yeterli" olarak tanımladığında dudaklarımı büzüştürürüm.

En azından ben orada yokken bunu yazabilirdi. "Okuma biliyor musun?"

"Evet."

"Eğitim durumun nedir? En iyi tahminini yapman yeterli."

"Temel konuların temellerini öğrendim," diye cevap veriyorum, yanaklarım kızarıyor.

Ailem elinden geleni yaptı, ama kendileri de yüksek eğitilmiş değillerdi ve nasıl yapacağını bilemedikleri için okula gitmeyi bıraktık. Eğitim kitapları denedik, ama çocuk sahibi bir çiftin satın alabileceği kitap sayısı sınırlıydı, yoksa şüphe çekebilirdi.

"Harika, neredeyse bitti," diye beni teselli etti John. "Cinsel partner sayısı?"

"Sıfır."

Hayatım boyunca saklandığımı düşünürsek, onun başka bir cevap beklediğini hayal bile edemiyorum.

John bunu yazarken pek de şaşırmış görünmüyor. Ondan nefret ediyorum, ama bana sarkıntılık etmemesine biraz da olsa seviniyorum. Bu etkileşim, beklediğimden çok daha klinik bir his veriyor.

"Seksin ne olduğunu biliyor musun?" diye soruyor. "Bilmeyen kadınlar için sağlık dersi veriyoruz. Oldukça temel bir ders. Eğer mekanizmasını anlıyorsan, muhtemelen buna ihtiyacın yoktur."

Teklifi düşünürüm.

"Ne olduğunu biliyorum," diyorum sonunda.

Annemin romantik romanlarını yeterince okudum, bir erkekle bir kadın arasında neler olduğunu anlıyorum. En son istediğim şey, bir derse katılmak ve bir ay sonra katlanmak zorunda kalacağım şeyleri hatırlamak.

John formun son sayfasına geçer.

"Cinsel yönelim?"

Omuz silkiyorum, bunun neden önemli olduğunu anlamıyorum.

O, bu cevabı kabul etmezcesine bakmaya devam eder ve ben, titrek bir nefes alıp cevap verirken, alaycı bir şey söyleme dürtüsüne direnirim.

"Erkeklerden hoşlanıyorum."

En azından öyle olduğunu varsayıyorum. Hiç erkeklerle birlikte olmadım ama kitaplarımın kapaklarındaki erkeklerin görünüşünü seviyorum.

"Herhangi bir

alerjiniz var mı?"

Kafamı

sallıyorum.

John her şeyi yazarken sessizdir, el yazısı okunması neredeyse imkansızdır. Elinden kalemi alıp gözüne saplamak istiyorum, ama kendimi tutuyorum.

"Burada kaldığın süre boyunca sana erkekler sunulacak. Bazı kadınlar, satılmadan önce kendi seçtikleri biriyle seks yapmanın kendilerini güçlendirdiğini düşünüyor," diyor. "Bu senin fiyatını düşürüyor, ama en azından bunu yapabiliriz diye düşünüyoruz. Eğer istediğin zaman bunu yapmak istersen, sorumlularına ulaş, onlar sana bu süreçte yardımcı olacaklar."

Menajerler.

Dudaklarım seğiriyor, tüm bunları bu kadar rahatça anlatmasına tiksinti duyuyorum. Sanırım, elinden alınan senin hayatın ve özgürlüğün değilse, umursamak zor.

John, benim cevabımı beklemeden formun altını imzalayıp sandalyesinden kalkıyor. Kalemini gömlek cebine sokuyor ve bana kağıt parçasını uzatıyor. Almak istemiyorum, ama alıyorum.

"Klinik koridorun sonunda, solda," diyor, kapıyı açıp gitmem gereken yönü işaret ediyor. "Muayeneye başlamadan önce bu kağıdı senden alacaklar."

Göz yaşlarımın akmasına izin vermeyerek başımı sallıyorum.

Gitmeden önce birkaç talimat daha veriyor ama ben çok sersemlemiş durumdayım, pek dikkatimi veremiyorum. John'un ayak sesleri koridorda yankılanıyor ve ben, sesleri duyulmayana kadar bekledikten sonra ayağa kalkıyorum. Elimdeki kağıda bakıyorum, ağırlığını hissediyorum ve sonra başparmağımla kalemin ucunun bıraktığı izleri okşuyorum.

Eve gitmek istiyorum.

CHARLOTTE

Erica, Ben ile yaşadığı deneyimi coşkuyla anlatırken, ben yemeğimi karıştırıyorum. Gece geç saatlerdeki randevularının tüm kirli ayrıntılarını paylaşırken sesi alçalıyor. Koyu kırmızı kâkülleri geriye doğru itiyor, saçları neredeyse her zaman parlak yeşil gözlerine kıvrılıyor. Bence buradaki en güzel kızlardan biri ve eminim Ben, onu seçtiğinde çok mutlu olmuştur.

Kendimi utandırmak istemediğim için, diğer kadınlarla birlikte gülüyorum ve sonra tatsız sandviçimden bir ısırık daha alıyorum.

Bugün açık artırma günü ve şu anda buradaki kadınların çoğu bir erkeğin teklifini kabul etti. Bazıları birden fazla erkek seçti bile. Erica, direnen birkaç kadından biriydi, ama son anda kararını vermiş gibi görünüyor. Onu suçlamıyorum.

Hepimizin beklediğini bildiğimiz geleceğe karşı cahil gibi davranıyoruz, ama konuşmalar durduğunda gergin kaslar ve çatık kaşlardan bunun hissedildiğini anlayabiliyorum. İstedikimiz kadar rol yapabiliriz, ama gerçek zihnimizde ağır bir yük oluşturuyor.

"İnanılmaz derecede gergindim," diyor Erica, diğer kadınların ilgisi altında parıldayarak. "Ama o, beni memnun edecek şeylere gerçekten çok özen gösterdi. Bu adamları neden yanlarında tuttuklarını anlayabiliyorum."

Etrafımızdaki kadınlar kıkırdıyor ve çoğu onaylayarak başını sallıyor. Teklifi kabul etmediğim için kendimi biraz aptal hissediyorum ve satıldığımda pişman olmamayı umuyorum. Beni satın alan erkeklerin, beni çocuklarıyla doldurmak için uzun süre bekleyeceklerini sanmıyorum.

Duvarda duran muhafızların telaşlı ve gergin hallerine bakılırsa, alıcılar çoktan gelmeye başlamış olmalı. Bu odadaki sessizliğin ötesinde, tesisin kaos içinde olduğunu ve erkeklerin alıcılarımız için her şeyi mükemmel hale getirmeye çalışırken panik içinde koşturduklarını hayal ediyorum.

Müzayedeler sırasında olanların ayrıntıları gizli tutuluyor ve haberlere yansımıyor, ama aşırı şeyler olabileceğine dair söylentiler duydum.

Buradaki bazı kadınlar, kadınların sırt üstü yatırılıp vücutlarını odaya sergilediklerini söyleyecek kadar ileri gittiler, ama ben bunun doğru olmadığına dair umudumu koruyorum.

İnsan hükümetinin kadınların muamelesi ve satın alınması konusunda daha katı yasalar uyguladığı biliniyor ve bizim bu kadar savunmasız bir duruma düşmemize izin vermeyeceklerine inanmak istiyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, buradaki erkekler nispeten saygılı davrandılar. Hayvan gibi muamele göreceğimizi, erkeklerin açgözlü sırtışırlarla bize emirler yağdıracağını düşünmüştüm, ama öyle olmadı.

Bazı erkekler hatta acıyormuş gibi görünüyor, bize bilgi veriyor ve küçük lüksler sunarak bizi şımartıyorlar. Bu son bir ayda, önceki yirmi beş yılda yediğimden daha fazla çikolata yedim. Muhafızlarımız muhtemelen hiçbir zaman bir kadını karşılayamayacaklar ve bizimle geçirdikleri kısa sürede bir kadının sevgisini kazanmak için ellerinden geleni yapmaya açıkça çaresizler.

Ya da bir kadını yeterince pohpohlayarak, onu yatağına davet etmesini umuyorlar. Muhtemelen ikincisi.

Dönüp birkaç muhafızın kendi aralarında sohbet etmesini izliyorum. Cinsel bir deneyim teklifini kabul edeceksem, bu benim son fırsatım.

Yanaklarımı ağzıma çekip, ne yapacağıma karar verirken, ne yapacağımı düşünürken, boş boş derimi ısıtıyorum. Vücudum üzerinde bu seçeneğe sahip olmak hoş olabilir, ama aynı zamanda yenilgiyi kabul etmek gibi de geliyor.

Bir iç çekerek, dönüp dikkatimi tekrar masaya veriyorum. Ne kadar aptalca olursa olsun, beni satın alan adamın - ya *da* *adamların*, sanırım - babamın annemi sevdiği gibi beni seveceği umudunu korumak istiyorum. Kendimi satmak, o hayali vazgeçmek gibi geliyor ve ben henüz buna hazır değilim.

Buradaki bazı kadınlar, tam bir insan olduğum için muhtemelen daha pahalı olacağımı söylediler. Erkeklerin insanları sevdiğini, çünkü bizim daha zayıf olduğumuzu ve karşılık verme olasılığımızın daha düşük olduğunu söylüyorlar. Diğer türlerle aynı yeteneklere ve güce sahip olmadığımız bir sır değil.

"Öfke Kralı'nın bugün geleceğini duydum," diyor Erica, sessizleşen masanın dikkatini çekerek.

Ellerim hala o bilgiye odaklanmış durumda, parmak uçlarım sandviçimdeki yumuşak ekmeği parçalayana kadar içine gömüyorum. Wrath, iblis krallıkları arasında en kötü şöhretli olanıdır ve şu anki kralının hepsinden daha acımasız olduğu söylenir.

Bu kadar güçlü ve önemli birinin burada olması şok edici ve bu, muhafızların paylaştığı gerginliği açıklıyor.

Arayıcılar baskınlarında toplam yetmiş iki kadın getirdiler ve eminim bu haber çoktan yayılmıştır. Bu, elli yıldan fazla süredir yapılan en büyük yakalama ve birçok güçlü adamın bizi görmeye geldiğini duysam şaşımam.

"Oh, harika!" Karşımda oturan kadın, Leslie, burun kıvrıyor. "Duyduğuma göre o gerçek bir pislikmiş."

Sesindeki alaycı ton çok belirgindi ve ben de başımı sallayarak onun düşüncesine katıldım. Zavallı bir kadın, en korkulan iblis krallığının hükümdarı ile evine gitmek üzereydi. Onun için üzıldüm.

"Bunun için endişelenmem gerekmediği için mutluyum," diye devam etti. "İblisler benim türümü nefret eder."

Leslie soyu hakkında konuşmuyor, ama bir tür peri ile karışık bir insan olduğu açık. Sivri kulakları ve uzun boyu onu ele veriyor.

Sinirlerimi gizlemek için çaresizce mizah taklidi yaparak gülümsüyorum. Eminim dikkatli bakan herkes ellerimin titrediğini veya ayaklarımın ritmik bir şekilde yere vurduğunu fark edecektir, her ikisi de vücudumun her hücresinden akan endişenin açık işaretleridir.

Duyuru zili çalınca hepimiz sessizleşiriz, tüm oda iğne düşse duyulacak kadar sessizleşir.

Adamlardan biri — sanırım adı Anthony — boğazını temizler ve odanın önüne çıkar. İnsan gibi görünüyor, kısa boylu, siyah saçlı ve mavi gözlü, korkmuş yüzlerimize bakarken yerinde duramıyor. Daha iyi bilmesem, neredeyse biraz üzgün görüldüğünü söyleyebilirdim, ama bunu kabul etmeyi reddediyorum.

"Müzayede bir saat içinde başlayacak, duş alıp hazırlanmanın zamanı geldi," diyor. "Bitirdiğinizde giyinmeyin." Kimse kıpırdamıyor, herkes muhtemelen bunun gerçekten olup bittiğini kafasına sokmaya çalışıyor. En azından ben öyle hissediyorum. Neden giyinmememizi istiyor? Son birkaç haftadır duyduğum müzayede korku hikayeleri aklımdan geçiyor ve titrek bir nefesle

sandviçimi titrek bir nefesle masaya bırakıyorum.

"Şimdi!" Anthony'nin sesi bir çığlığa dönüşür.

Bir parçam, özgürlük için savaşmak için son fırsatımızı değerlendirip isyan etmemizi istiyor. Keşke öyle olsaydı, ama bunun bir anlamı olmadığını biliyorum. Artık sahip olabileceğimiz gerçek bir özgürlük kalmadı.

Birkaç kadının ayağa kalkıp ayrıldığını izliyorum. Onların hareketleri birkaç kişiyi daha takip etmeye teşvik ediyor ve farkına varmadan, hepimiz sessizce emirlere uyuyoruz. Gardiyanlar onları gizliyor olabilir, ama silah taşıyorlar. Karşı koymaya çalışsak bile fazla uzağa gidemeyiz.

Duşlara giden kadınların arasına katılıyorum. Onlara alışmam uzun zaman aldı, ama artık beni pek rahatsız etmiyor. İçeride durup bizi izleyen gardiyanları sevmiyorum, ama sonuçta kontrol edemediğim bir şey için üzülmemin bir anlamı yok.

Büyük odaya girdiğimde, soyunup boş bir duş bulana kadar duş başlıklarını tek tek arıyorum. Küçük bariyer duvarlar her duş alanını birbirinden ayırıyor, ama belimden daha yüksek değiller ve mahremiyet sağlamıyorlar. Sadece sabunlarımızı koymak için bir raf görevi görüyorlar.

Dünün kirini düşünmeden vücudumdan ovarken kendimi zayıf hissediyorum. Sürekli tetikte olma zihniyeti beni yıprattı ve bunun etkilerini iştahsızlığımda ve azalan yağ depolarımda görebiliyorum. Neredeyse bir iskelet gibiyim.

Evimde ailemle birlikte hissettiğim mutluluğu bir daha yaşayabileceğimi sanmıyorum.

Bulabildiğim tek olumlu yanı, artık "ya olursa" diye düşünmek zorunda olmamam. Yakalanırsam bana ne olacağı konusunda endişelenmem gerekmeyecek. Sonunda cevaplarımı alacağım.

Yanımdaki kadınlar gözyaşlarını duş suyunun altında saklıyorlar, yüzlerini musluğun altına sokup sessizce ağlıyorlar. Onların acısını hissediyorum. Bu acı vücudumun her santimetresine nüfuz ediyor, ta ki ben de ondan başka bir şey olmadığımı düşünene kadar.

Babam bunu düşündüğüm için bile bana lanet ederdi, ama beni satın alan adam ya da adamlar zalim olursa hayatıma son vereceğime karar verdim. Bu kararı hafife almadım, ama hayatımın geri kalanını acı içinde geçirmeyi reddediyorum.

Ben kimseye ait olmayacağım ve bu, onurumu korumak için ölmek anlamına geliyorsa, olsun.

Muhafızlar bize acele etmemizi emrediyorlar, gözleri vücutlarımızı tararken son bir kez vücutlarımıza bakarken gözleri vücutlarımızı tarıyor. Kendimi örtme dürtüsüne direnerek kabinimden çıkıyorum ve diğer kadınlarla birlikte koridora yönlendiriliyorum.

Yere bakarak önümdeki ayakları takip ediyorum, tüm gardiyanların önünde çıplak olarak sergilenmekten dolayı oldukça aşağılanmış hissediyorum. Bizi, müzayedenin yapılacağını tahmin ettiğim oditoryumun hemen dışındaki büyük bir bekleme odasına götürüyorlar.

Odanın eşiğinden geçerken bir parçam kırılır. Vücudum ileriye doğru hareket eder, ama ruhumun bir parçası geride kalır. Herkes oturmak için bir bank ya da yaslanmak için bir duvar bulur, ben de aynısını yapar ve burada kaldığım süre boyunca konuşma fırsatı bulamadığım, sivri kulaklı, siyah saçlı iki kadının arasında boş kalan küçük bir koltuğa yönelirim.

Yaklaştığımda dudaklarını büzerek gülümsediler, ben de aynı şekilde karşılık verdim. Şimdi hoşbeş ve sohbet zamanı değildi.

Ara sıra duyulan hıçkırık sesleri dışında, oda sessizdir, atmosfer o kadar yoğundur ki boğucu gelir. Kadınlar duştan çıkmış, hala ıslak halde odaya girmeye devam ederken, biz sabırla bekliyoruz. Utangaçlıklarından dolayı bedenlerini örtmeye çalışıyorlar, soğuk havaya maruz kalan derilerinde küçük tüyler diken diken oluyor.

Anthony, hepimiz yerleştikten sonra içeri giriyor, dikkati kollarındaki klipsli tahtaya yönelmiş. O lanet klipsli tahtayı kırmak istiyorum.

"Andrea Laurent, ilk sen sırasın. Benimle gel," diyor.

Andrea'ya dönüp yüzünün solduğunu görüyorum. O ve ben yakınlaştık, tabii böyle bir yerde sıkışıp kaldığınızda olabildiğince yakınlaştık. O da benim gibi tam bir insan ve büyük göğüsleri ve dev kahverengi gözleriyle yüksek fiyata satılacağını hissediyorum.

Hepimiz ona dönüp ne yapacağını beklerken, o donmuş gibi kalıyor. İlk sırada olmak, bekleyen akbabalara sunulan ilk et parçası olmak ne kadar korkunç bir şey olmalı, hayal bile edemiyorum.

Sonunda, titrek bacakları üzerinde ayağa kalkmayı başarır, Anthony'ye yaklaşıırken kasları ağırlığının altında titrer. Anthony ona acıyormuş gibi, elini dirseğine dolayarak onu odadan çıkarır.

O odadan çıkarken yüzünü yere doğru tutuyor ve kapı arkalarından çarpıyor. Oda yine sessizliğe bürünürken, gergin bir duygu dalgası odayı kaplıyor.

Son birkaç haftadır tanıdığım kadınlara bakıyorum, zihnimde benimle paylaştıkları her bilgiyi ve ayrıntıyı tekrar tekrar oynatıyorum. Bazıları arkadaşım oldu diyebilirim ve onları bir daha göremeyeceğimi bilmek canımı yakıyor.

Satılacaklar ve hayatlarının geri kalanında kullanılacaklar. Tıpkı benim gibi.

Anthony birkaç dakika sonra adımlarında belirgin bir canlılıkla geri döner. Saklamaya çalışsa da, omurgasını nasıl düzelttiğini ve gülümsemesini nasıl bastırdığını fark etmemek imkansızdır.

sırtını dikleştirip gülümsemeyi engellemeye çalıştığı fark edilmez.

O, not defterine bakıp başka bir isim çağırırken, ona saldıрма isteğine direniyorum.

Daha önce olduğu gibi, tüm gözler söz konusu zavallı kadına çevrilir, herkes onun ayağa kalkıp onunla birlikte ayrılmasını izler.

Bu, adam birkaç dakikada bir geri dönüp başka bir kadını oditoryuma götürerek defalarca devam eder. Bir noktada, heyecanını gizlemeyi bırakır ve yüzündeki geniş gülümseme midemi bulandırır.

Onun oldukça memnun olduğu bir fiyata satıyor olmalıyız. Ne mutlu ona. "Charlotte Myers."

Tüm gözler bana çevrilir.

Bu korkutucu anda bana mahremiyet tanınmaması beni kızdırmak istiyor, ama hiçbir kin beslemiyorum.

Yavaşça nefes alıp, ayağa kalkarken bacaklarımın beni taşımaya devam etmesini diliyorum ve onu odadan dışarıya kadar takip ediyorum. Koridor boş ve güvenlik görevlisi yok, çıplak ayaklarım soğuk zeminde yüksek sesle patırdamaya başlıyor.

Anthony beni oditoryum kapısına doğru götürüyor ve yaklaşırken gözyaşlarımı tutuyorum.

Orada ne göreceğimi merak ediyorum. Korktuğum işkence odasına mı benzeyecek, yoksa sıradan bir odaya mı? Onlarca, yüzlerce, binlerce kana susamış adam mı olacak içinde?

Anthony kapıyı açıp beni içeriye davet ettiğinde sorularımın cevabını buluyorum. Oda zifiri karanlık, küçük bir sahneye tek bir spot ışığı parlıyor. Spot ışığına giden zeminde minik parlayan ışıklar var ve ben de onun altında durmam gerektiğini bilerek onu takip ediyorum.

Odanın karanlığı görmemi engellediği için hoşuma gitmiyor ve özellikle ışığın altında durduğumda daha da körleştiğim için hoşuma gitmiyor.

Platforma çıkan birkaç basamağı tırmanırken üzerimde gözler hissediyorum. Erkekler çıplak vücuduma bakarken utanç yüzümü kızartıyor, odada fısıltılar yükseliyor. Yanaklarımdan akıp köprücük kemiklerime damlayan gözyaşlarımı görebiliyorlar mı acaba?

Görüyorlarsa bile, umursadıklarını sanmıyorum. Bu onlar için eğlenceli, benim hayatımın en kötü günü onlar için hayatlarının fırsatı.

GRAY, başka bir kız sahneye çıkarken, öfkeyle öne eğilir ve dirseklerini dizlerine dayar. Siyah gözleri kızı rahatça süzer ve daha iyi görebilmek için yüzündeki dalgalı siyah saçlarını geriye iter. Sıkılmış bir şekilde odaya bakıyorum, sonra Gray'e dönüyorum, tam da o Aziel'e odaklanmaya başlıyor.

Aziel farkında değilmiş gibi davranır, ama ellerinin yanlarında sıkıca yumruklandığını görüyorum. Gray'i görmezden gelir, gömleğini ön kollarından yukarı sıyrır ve sandalyesine yaslanır.

Gray'in sağındaki boş sandalyeye oturmak yerine onların arkasına oturmayı seçtiğim için mutluyum ve sahnedeki kıza tekrar bakmadan önce onları bir saniye daha izliyorum.

Saçları kalçalarına kadar uzanıyor ve dar göğsünü ve belini kollarıyla kapatarak saçlarının arkasına saklanıyor. Tam bir insan olmak için fazla uzun ve ağzını açtığında iki keskin diş görüyorum.

Gray, Aziel'den sızan herhangi bir heyecan veya tahrik kokusu almaya çalışırken burun deliklerini genişletir.

İkimiz de hiçbir şey bulamayacağını biliyoruz ve dürüst olmak gerekirse neden aramaya devam ettiğini anlamıyorum. Aziel bu girişimi yönetiyor olabilir, ama bir dişi satın alma kararı tamamen Gray'in yararına ve bunu hepimiz biliyoruz.

Gray, nadir görülen bir incubus beslenme çılgınlığına girip uykumuzda bize saldırdıktan sonra, Aziel pes etti ve ona bir dişi satın almayı kabul etti. Gray'i rüyalarımızdan uzak tutmak için yaptığını iddia ediyor, ama eminim ki bunu yapacaktı.

Duygusuz tavırlarına rağmen, Gray'e karşı zaafı var ve bunu pek iyi saklayamıyor.

Aziel, Gray'den uzaklaşarak, adamın yoğun bakışlarından kaçınır. Genç adamın davranışlarından dolayı giderek sinirlendiğini anlayabiliyorum

Gray'in bir kadın seçmek için bu kadar uzun süreceğini ikimiz de tahmin etmemiştik.

Ben onun sahneye çıkan ilk kadını seçeceğini düşünmüştüm.

Gray, bir kadın arkadaşına sahip olma arzusunu her zaman açıkça dile getirmiştir ve Azriel bu kadar inatçı olmasaydı, eminim çoktan bir tane bulmuş olurdu.

Sahnedeki kız satılır ve hemen odadan çıkarılır, yerine başka bir kız gelir. Bu kız daha kısıdır, kalçaları geniştir ve kızıl saçlıdır, neredeyse tamamen insan gibi görünür.

Ağlarken vücudu titriyor ve kaderi zihnimden geçerken yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tutuyorum. Mutlu bir hayat yaşamayacak ve bu akşam onu satın alan ogre grubu bunu sağlayacak.

Azriel, onun kaderini izlerken bana dönüyor, sadece ifadesinden benim kafamın içinde olduğunu anlıyorum.

Kaşımı kaldırarak, o benim zihnimden çıkana kadar onun bakışlarına karşılık veriyorum. O, bir kaderin zihnine girmenin ne kadar tehlikeli olduğunu çok iyi biliyor. Öfke Kralı olmak, onun benim zihnimde kaybolmasını engellemeye yetmiyor ve benim en son istediğim şey, onu aramakla zamanımı boşa harcamak.

Gray Azriel'e bakmaya devam eder ve yaşlı adam sonunda patladığında gülümsememi zor tutarım. Hızla hareket eder, Gray'in çenesini tutup sahneye doğru çevirir. Gray'in sırtışı fark edilmez değil, ama ben bu işe karışmak istemiyorum.

Azriel'i kızdırmayı seviyor, özellikle de bu Azriel'in ona dokunmasıyla sonuçlandığında. Incubus ilgiyi seviyor ve her dokunuşun iyi bir dokunuş olduğunu düşünüyor gibi görünüyor.

Özel izleme odamızın kalın duvarlarından duyabileceğimiz kadar yüksek tezahüratlar dikkatimi çekiyor, bir ogre ordusu sahnedeki kızı satın alıyor. Gözyaşlarının yanaklarından süzülüp akmasını, odadan çıkarılırken vücudunun gözle görülür şekilde titremesini izlerken acıyorum.

"Siktir et," diye bağırır Azriel, Gray'e karşı sabrını yitirir.

Ayağa kalkar ve Gray çılgınca kolunu tutup onu koltuğuna çekmeye çalışırken, gitme niyetini açıkça belli eder.

"Hadi ama! Üçümüzün de hoşuna gidecek bir kadın seçmek o kadar mı kötü?" diye yalvarır Gray, gözleri Azriel ile benim arasında gidip gelir.

Onun kadını kullanmaya niyetim yok, ama onu düzeltmek için uğraşmıyorum. Gray, denediğimde bile dinlemiyor, genellikle beni duymuyormuş gibi davranıyor ya da konu açıldığında benim tahrik olduğumu belirtiyor.

Konuyu açtığımda, beni duymuyormuş gibi davranır ya da heyecanımı gösterir. Altımda bir kadın olması düşüncesinin cazip olması, bunu gerçekleştirmek istediğim anlamına gelmediğini anlamıyor.

Kadınlar azalmadan çok önce ihtiyacımı karşıladım ve şimdi birini benimle birlikte olmaya zorlamakla ilgilenmiyorum.

"Sana bir kadın satın alarak nezaket gösteriyorum, ama sen çocuk gibi davranmaya devam edersen zamanımı boşa harcamayacağım," diyor Aziel alaycı bir şekilde ve başını bana doğru çeviriyor. "Silas'ın sana bir tane satın almasını sağla, bol şans."

Gray, bir çocukla karşılaştırıldığında çenesini sıkar ve omurgasını düzeltir. Ona böyle demek alçakça bir hareketti. Aziel, incubusun yaş farkımız konusunda hassas olduğunu bilir.

Gray hızla ikinci yüzyılına yaklaşıyor ve bu, ömrü kısa olan zayıf türler için yaşlı görünebilir, ancak bir iblis için hiçbir şey değildir. Aziel altıncı yüzyılına girmek üzere ve bu bile bazıları tarafından genç olarak görülüyor. Ben de dahil.

Aziel ve Gray'in tartışmasıyla ilgilenmeden, başka bir kadın sendeleyerek içeri girerken sahneye geri dönüyorum. Korkmuş ifadesi, ondan önce satılan diğerlerinin yüzleriyle aynı, ama onun bizim alacağımız kişi olduğunu hemen anlıyorum.

Onun kaderini görememem ve denediğimde hissettiğim acı, ihtiyacım olan tüm teyizi sağlıyor. Onun geleceği benimkiyle ve dolayısıyla Aziel ve Gray'inkiyle iç içe geçmiş durumda.

"Tamam, tamam! Özür dilerim," diyor Gray, durumu yatıştırmaya çalışarak.

Ancak Aziel'i çok fazla zorlamıştır ve Aziel'in taviz vermeyeceği anlaşılınca, Gray podyumdaki kıza işaret eder.

"Onu alacağım," diye homurdanır.

Ona bakmamış bile, ama bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum. O bir incubus ve herhangi biriyle tatmin olacak.

Kadını incelerim, küçük ve korkak duruşundan memnun değilim. Kadınların gurur ve özgüvenle durdukları zamanları özleyorum. Artık böyle bir şey yok ve senden korkan bir varlığın arkadaşlığından zevk almak zor.

Yine de, kahverengi gözlerini ve dağınık saçlarını beğendiğimi itiraf etmeliyim. Bunlar iblisler arasında nadir görülen özellikler, ama bizim siyah saçlarımız ve siyah gözlerimizden çok da uzak değiller. Gray'in daha parlak

, sarı saçlı ve açık renk gözlü bir kadın seçeceğinden endişeleniyordum, ama yanımızda çok fazla göze çarpmayacak birini bulmanın daha iyi olduğunu düşünüyorum.

Zaten yeterince dikkat çekiyoruz ve en son istediğim şey, daha da fazla dikkat çeken peri gibi görünen bir yaratık.

Aziel'in gergin duruşu Gray'in özüyle gevşer, kızı değerlendirmek için döndüğünde kaşlarını çatması yumuşar. Yüzü hiçbir şey belli etmez, ama Gray'in sinsi gülümsemesi, onun olumlu bir şey sezdiğini anlamam için yeterlidir.

Görünüşünden memnun olan tek kişi ben değilim galiba.

Kadın rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek, kalabalığa bakarken ağırlığını bir ayağından diğerine aktarıyor. Gözleri karanlık odaya alışmaya çalışırken göz bebekleri büyüyor, ama amaçsızca boşluğa bakışından hala göremediğini anlayabiliyorum.

Ellerimi sıkıca tutarak, kafamı yana eğip onun türünü belirlemeye çalışıyorum. Buradaki çoğu kadın insan melezi, ama onun neyle karıştığını anlayamıyorum. Umarım güçlü bir şeydir, ama anlayamadığım için muhtemelen öyle olmadığını düşünüyorum.

Buradaki en zayıf kadını seçme işini Gray'e bırakalım.

Satıcı, bize bakmamız için biraz zaman verdikten sonra onun arkasına geçiyor. Saygıdan, gözlerimi onun köprücük kemiğinin üzerinde tutmaya çalışıyorum, ama kısa bir zayıflık anında, bakışlarım göğüslerine düşüyor ve sonra hemen geri çekiliyor.

Gray bana doğru dönerek kahkahalar atıyor. Aziel ve benim, onun seçtiği kadını beğenmemizden bu kadar heyecanlanmasından nefret ediyorum. Satın alınan bir kadınla yakınlaşmak istemediğimizi açıkça belirttik, ama onun bunu kabul etmemesi sinir bozucu.

Satıcı kadının adını ve yaşını söylüyor, onun tam bir insan olduğunu belirtirken gülümsemesi büyüyor.

Bu bilgi beni irkiliyor ve hissetmiş olabileceğim her türlü heyecan yok oluyor. Üç güçlü iblisin etrafını sarması, en güçlü türler için bile çok zor bir durum ve Aziel ile benim Gray'in insanını kullanma niyetimiz olmasa da, o yine de bizim evimizde yaşayacak.

Bizden sızan güç onu yoracak ve tüketecek, savunma mekanizması olarak vücudunu boyun eğmeye zorlayacaktır. Onun bir insan kabuğuna dönüşmesi sadece an meselesi.

Gray onu her gün kullandığı için, birkaç hafta dayanır diye düşünüyorum.

Başka bir tane seçmemizi, özellikle daha sağlam bir cinsle melezlenmiş bir tane seçmemizi talep etmek için konuşmayı düşünüyorum, ama kederli bir iç çekişle ağzımı kapatıp sessiz kalıyorum.

Kaderi değiştiremem, bu onun kaderi.

Son kaderlerden biri olmak zor ve benim türümden diğerlerinin sonunu yaşamamak için görevimi ciddiye almalıyım. Aziel, kader soyunu yok etmek isteyenlerden beni korumayı başardı, ama çizgiden çıkarsam, onun bile beni kurtaracak gücü olacağını sanmıyorum.

Çoğu iblis benden nefret ediyor, bildiklerimden ve yaşla kazandığım güçten korkuyorlar. Uzun zamandır buradayım ve var olduğum bin yıl boyunca beni öldüremezlerdi. Bu onları öfkeliendiriyor.

şimdi de Wrath'ın kralına bağlıyım, bu da onların öfkesini daha da artırıyor.

Satıcı, insanın bakire olduğunu ve ikiz doğurma olasılığının yüksek olduğunu söyleyince kalabalıktaki erkekler gürültücüleşir. O bunu söylerken kadın şok olmuş görünür, bu da bana onun sağlık profilinin ne kadarının kendisine açıklanmış olduğunu merak ettirir.

Sadece insanlar rahimlerinde iki çocuk doğurabilir ve onun bu konuda iyi bir şansa sahip olması onu pahalı hale getirecek.

Hemen, müzayede evinin bize verdiği küçük tabletlere teklifler giriliyor. Gray, Aziel'in elinden uzaktan kumandayı kapıp parmağını ekrana dokundururken, teklif ettiği miktara neredeyse bakmıyor bile.

Aziel umursamıyor gibi görünüyor, telefonunu alıp işlerini hallediyor. Muhtemelen cebini hiç boşaltmadan tüm partiyi satın alabilir.

Sinirli olsam da, bu kadının bir sürü tarafından satın alınmayacağına seviniyorum. Çoğu kadın için şanslar iyi değil ve bizim tarafımızdan satın alınacağı için şanslı. Sadece bir erkeğe hizmet etmesi beklenecek ve Gray'in sahiplenici yapısı onun paylaşılmasını engelleyecektir.

Kendi türüne uyum sağlayamama durumu onu ilk başta bize yönlendirdi, bir incubus için alışılmadık olan yakın ilişkiler kurma konusundaki çaresizliği. Gençken bir kadınla eve geldiğinde, ailesi onu kendi olarak kabul ettiğini söylediğinde gülüp alay ederek onu adeta parçaladılar.

Kardeşlerinin ona sahip olma fırsatını reddetmesi, bir tokat gibi algılandı. Incubuslar paylaşmayı severler, kıskançlık genellikle hissettikleri bir duygu değildir. Gray o gün olanlar hakkında fazla konuşmaz, ama o kadını bırakıp sürüyü terk etti ve bir daha geri dönmedi.

"Satın aldığın kadının sorumluluğunun sana ait olacağını biliyorsun, değil mi? Onu beslemek ve mutlu etmek senin görevin olacak," diyor Aziel, Gray

Gray ona teklif vermeye devam ederken. "Önümüzdeki altmış yıl boyunca evimizde korkak, uysal bir varlığın dolaşmasını istemiyorum."

Gray alaycı bir şekilde güler.

"Elbette. Bir kadına nasıl bakılacağını biliyorum."

"Bir kadını nasıl *becereceğini* biliyorsun. Bu, bir kadına nasıl bakacağını bildiğin anlamına gelmez."

Gray tableten gözlerini ayırıp Aziel'in soğuk bakışlarıyla karşılaşır. İkisi de geri adım atmayı reddeder, ki bu hiç de şaşırtıcı değildir.

"Gray çocuk değil," diyorum, dikkatlerini çekerek. "İnsana uygun şekilde bakılacak."

Gerilim artmaya devam eder ve ben derin bir nefes alarak Gray'e şu sözleri söylerim.

"Ve sen de anlaşmanın kendi kısmını yerine getirecek ve Aziel'i beslemeyi bırakacaksın," diye devam ettim. "Artık onun rüyalarına gizlice girmeyeceksin."

Gray sinirli bir şekilde başını sallar ve cihazına geri döner.

Tekliflerin yavaşlaması bir dakika sürer ve Aziel, diğer herkesin çekildiğini ve Gray'in kendisiyle rekabet ettiğini fark edene kadar bir dakika daha geçer. Sinirli bir nefesle tableti geri alır. Gray sadece gülümser, boşa harcadığı paranın bir tepki uyandırmasından memnun.

Satıcı Aziel'i kazanan ilan ederken, onları eğlenceli bulduğum için başımı sallarım. Birkaç adam, izleme odamızın şeffaf duvarından bakmak için dönerler ve kime kaybettiklerini fark edince öfkeleri yüzlerinden okunur.

Gray'in yeni kadını etrafına bakmaya devam eder, satıcı öne çıkıp onu podyumdan indirirken bacakları titrer. Satıcı onun dirseğini tuttuğunda irkilir, ama başka bir tepki göstermez.

Aziel ve ben, kadın dışarı çıkarılırken ayrılmak için ayağa kalkıyoruz. Gray onun teslimatını halledecek ve benim de işe dönmem gerekiyor.

"Onun kaderini gördün mü?" diye soruyor Aziel.

Kafamı sallıyorum, onun benimle olan bağlarını sessizce kabul ediyorum. "O tam bir insan," diyorum bir an sessiz kaldıktan sonra.

Aziel başını sallar ve elini kaldırıp burnunun köprüsünü sıkıştırır. Bugün buraya bu kadar zayıf bir kadın için gelmedik ve onun da benimle aynı endişeleri paylaştığını biliyorum. Varlığımız onu yoracak ve Gray'in kullanımı onu öldürecek.

Bunu daha önce de gördük ve insanların bizim türümüzün karanlığına yenik düşmesi nadiren uzun sürer.

"Gray'in sıkılıp onu satması sadece an meselesi," diyor Aziel.

Omuz silkiyorum, bundan emin değilim.

"Bir zamanlar bizim için de aynı şeyi söylemiştin, onun yorulup inine geri döneceğini," diye nazıkçe hatırlatıyorum. "Bu ne kadardı, yüz yetmiş yıl önce mi?"

Aziel dişlerini emer, öfkesi havayı kaplar, sonra gerginleşir ve Wrath'a geri ışınlanır. Onun kaba ayrılışından rahatsız olarak saçlarımı elime alıp düzeltirim, sonra onu takip ederim.

Neye bulaştık biz?

CHARLOTTE

Sanırım ciğerlerim çalışmıyor.

Salondan çıkarılırken göğsüm inip kalkıyor, vücudumu boğucu bir nefes darlığı hissi kaplıyor. Objektif olarak, hayatta kalmak için ihtiyacım olan oksijeni aldığımı biliyorum, ama beynim bunu anlamıyor ve koridorda yürürken beni hiperventilasyona zorluyor.

Bazılarının uyardığı kadar korkunç değildi, ama bu deneyimin sonsuza kadar benimle kalacağını biliyorum. O ışığın altında durmaya zorlandığım her saniye saatler gibi geldi ve karanlıktan gelen heyecan sesleri korkunçtu.

Orada kaç erkek vardı, gözleri çıplak vücudumu tararken, benim paralarının karşılığını verip vermediğime karar veriyorlardı? Anthony bilgilerimi okurken loş ekranların aydınlandığını görebiliyordum, ama onları saymaya kendimi izin vermedim.

İkizler için şansımın yüksek olduğunu söylediğinde sayı artmış gibi göründü ve umarım şokum çok belli olmamıştır. Ailem biliyor muydu? Beni satın alan kişinin üremeyi düşündüğü neredeyse kesindi.

Bugün kaç erkeğin beni satın almaya çalıştığını bilmek istemiyorum ve ne kadara satıldığımı duymaktansa ölmeyi tercih ederim. Benden önce giren kadınlar kadar uzun süre orada kalmadım ve umarım bu iyi bir şeydir.

Ya öyle ya da anlamsız şeyleri umutsuzca yorumluyorum. Muhtemelen ikincisi.

Genelde öyledir.

Anthony'yi koridorda takip ederek daha önce hiç girmedığım bir odaya girerken nefes almakta zorlanmaya devam ediyorum. Bana içeri girmem için işaret ederken gülümsüyor ve ona saldırmamak için tüm gücümü kullanıyorum.

Lanet olası pislik.

Bize, en azından bir dereceye kadar bizim tarafımızda olduğuna inandırdı. Acınası bakışları ve ara sıra verdiği cesaretlendirme, hepsi bir maskeydi.

daha önce bunu fark edemediğim için kendimi lanetliyorum, ama şu anda yüzünde yayılan sevinç gerçeği gösteriyor.

Bizi sadece maaş çekleri olarak gördü.

Gözlerim yaşlarla dolarken görüşüm bulanıklaşıyor ve yenilmiş bir iç çekişle dönüp odaya giriyorum. Onunla savaşmak işleri benim için daha da zorlaştıracak.

"Birazdan biri gelip seni erkeğinin tercihlerine göre hazırlayacak," diyor ve kapıyı kapatıyor.

Kilit yerine oturduğuna dair açık bir ses duyulur, ama bu beni pek şaşırtmaz. Bir odaya kilitlendiğim ilk sefer değil ve eminim son da olmayacak. Bu tesiste olmak benden çok şey aldı, en başta da özgürlüğe olan umudumu.

Benden önce müzayedeye çağrılan tüm kadınlar burada, çoğu şu anda hazırlanıyor. Bazıları yatakta yatarak vücutlarının tamamını ağda yaptırıyor, bazıları ise saçlarını kestiriyor.

Köşede kafası traş edilen bir kadın gördüğümde geri çekiliyorum ve ağır bir kalple onun Erica olduğunu anlıyorum. Bir saat önce Ben'e neşeyle deneyimlerini anlatıyordu, şimdi ise aynı adam kafasını traş ederken sessizce ağlıyor.

Onu satın alan kişinin bunu talep etmesine şaşıriyorum ve umarım tek talebi bu olmuştur.

Yüksek bir çığlık dikkatimi dağıtır ve birkaç kez konuştuğum sarışın bir kadının ağda yaptırdığını görmek için dönüp bakarım. Onu bakım yapan erkek, kadının kasık kıllarının büyük bir kısmını aldıktan sonra elini kadının hassas cildine bastırır ve kadının çığlığı dinene kadar bekler, sonra vücuduna daha fazla sıcak ağda ekler.

Ara sıra duyulan acı dolu çığlıklar dışında, oda sessizdir.

Yani, çoğunlukla.

Bakıcılar aynı çekincelere sahip görünmüyor ve sanki bu normal, günlük bir olaymış gibi yüksek sesle sohbet ediyorlar.

Arka duvara doğru ilerliyorum. Birkaç kadın da sırasını bekliyor ve ben de onlara katılırken sessizce selam veriyorum.

Bir kadının ağda yapan kişiye bacaklarını açmasını izlerken ellerim sıkıca yumruk oluyor, adam iç uyluklarına sıcak balmumu sürerken kadının yüzü acıdan buruşuyor. Bunun ne kadar acı verici olduğunu hayal bile edemiyorum ve beni satın alan erkeklerin benim cildimden de aynı düzeyde yumuşaklık istememelerini umuyorum.

Babam annemden böyle şeyler talep etmedi ve ben de tıraş olmamı hiç beklemedi ya da teşvik etmedi. Ben de böyle olmasını tercih ediyorum, çünkü vücudumun doğal olarak ürettiği tüylerden kurtulmanın

Vücudumun doğal olarak ürettiği tüylerden kurtulmanın gereksiz olduğunu düşünüyorum.

Kilitli kapı açıldığında, başka bir kadın veya kuaförün içeri gireceğini düşünerek döndüm. Bunun yerine, gardiyanlardan biri içeri girdi, dudaklarını büzerek odayı taradı. Erica'ya bakışlarını saklamaya bile tenezzül etmeden, sırt üstü yatarak ağda yaptıran kadınlardan birine yöneldi.

Onu süzücü bakışlarla izlemesinden nefret ediyorum, ama kimse bir şey söylemiyor. Asla söylemeyiz.

Sonunda gözleri bana takılır ve başımı eğip farkında değilmiş gibi davranırken kalbimin hızla çarpmaya başladığını hissederim. Burada ne aradığını bilmiyorum ama bu işe karışmak istemiyorum. Botlu ayaklarının çıplak ayak parmaklarına yaklaşmasını izlerken nefesimi tutarım ve dövme kollarından birini kaldırıp pazımı tutarken yere bakmaya devam ederim.

Bir kez daha, yerimden koparılıp kapıya doğru sertçe çekilirken ciğerlerim yetersiz kalıyor. Onu koridora kadar takip ederken gergin bir şekilde dudaklarımı yalıyorum ve o arkamdaki kapıyı kilitlemek için durduğunda ben de duruyorum.

"Erkekleriniz bakımdan vazgeçmeye karar verdiler," diye homurdanıyor.

Benim cevabımı beklemeden, hızlı ve telaşlı adımlarla beni koridora doğru götürdü. Onun arkasında koşarken kollarımı koruyucu bir şekilde göğsümün üzerinde kavuşturdum, binadaki serin havaya rağmen terlemiştim.

Alıcılara tanıtılmadan önce giyecek bir şeyler verileceğini umuyordum. Beni çıplak olarak getirmemi özellikle mi istediler?

Beni hemen almayı mı planlıyorlar?

Anthony, ikiz doğurma ihtimalimin yüksek olduğunu söyledi ve beni satın alan kişinin bu durumdan etkilenmiş olduğundan eminim. İki çocuk, bir kadın için daha fazla fırsat anlamına gelir ve günümüzde insanların tek ilgilendiği şey budur.

Binadan çıkmadan beni almalarına şaşırırmam ve bu düşünceyle parmak uçlarımı kollarımın içine batırıyorum.

Ağlamayı reddederek, başımı dik tutarak çıkışa doğru yönlendiriliyorum. Güvenlik görevlisi, beni dışarı çıkarmadan önce kapıyı açmak için anahtar kartını okutuyor.

Nasıl hissettiğimden bağımsız olarak, omurgamı düzeltip dik duruyorum. Babam bana güçlü görünmem gerektiğini söylemişti. Böyle yaparsam erkeklerin bana daha fazla saygı duyacağını söylemişti. Buna hiç inanmamıştım, ama denemeye yetecek kadar çaresizim.

Kapının yanında bir araba bekliyor, koyu siyah rengi gece gökyüzüyle uyum içinde. Gece olduğunu fark etmemiştim bile, ay çok az ışık saçıyor.

Bu, hissettiklerime uyuyor. Loş ve karanlık.

Bir araba kapısının çarpıldığını duyuyorum, sonra sürücünün ön tarafa koştüğünü görüyorum. Arka kapıyı açarken bana zar zor bir bakış atıyor ve içeri girmem için işaret ediyor.

Yakalandığımdan beri bana verilen tüm emirleri düşünmeden yerine getirdim, ama bu sefer tereddüt ediyorum. Alıcılarım orada mı? Araç küçük, ama içine dört ya da beş insan sığabileceğini tahmin ediyorum. Beni arka koltuğa oturtacaklar mı?

Onlar insan mı ki?

Olasılıkları düşünürken kalbim hızla atmaya başladı. Bir elf veya şekil değiştiren tarafından satın alınmayı çok isterdim, ama bunun hayal olduğunu biliyorum. Kutsanmış bir ırkla eşleştirilecek kadar şanslı olamazdım.

Ben araca binmeye çalışmayınca şoför boğazını temizledi, sesi beni irkitti. Park yerini gözden geçirdim ve kaçmayı düşündüm. Bu benim için son şansımdı. Uzaklara kaçabileceğimi sanmıyordum, ama başarılı olma ihtimalim her zaman vardı.

Yeraltında saklanıp konserve yiyecekler ve farelerle hayatta kalabilirim.

Gardiyan sanki düşüncelerimi okumuş gibi enseme yakaladı, başımı aşağı doğru itip beni arabaya doğru sürüklerken elinin sıkışması acı vericiydi.

İleri doğru itilirken tıslarım, ama el çekilince sesim kesilir ve sert bir göğse çarparım. Güvenlik görevlisi çılgık atar ve ben, benimle araba arasında duran adamın gövdesine bakarken, o adam güvenlik görevlisinin bileğini geriye doğru bükerek.

"Senin benim malıma dokunacak durumda olduğunu sanmıyorum."

Ses alçak ve vücudumun hemen tepki verdiğini hissediyorum. Uyluklarım birbirine sıkıca yapışıyor ve dehşet içinde kollarımı kendime daha sıkı sarıyorum. Neyim var benim? Nefes aldıkça uyarılmam artıyor ve adamın kokusu ciğerlerimi dolduruyor.

Başımı kaldırmak için tüm cesaretimi toplamam gerekiyor.

Adam uzun boylu, siyah saçları ve siyah gözleri onun bir iblis olduğunu ele veriyor. Birçok farklı tür var, ama vücudumun ona verdiği istenmeyen tepkiyi göz önüne alırsak, onun bir incubus olduğunu biliyorum.

Onunla gardiyan arasında kalmak istemediğim için yana doğru adım atıyorum. Adam arkamdaki insana zarar vermeye devam ederken benim yönüme bakmıyor ve ben arabaya girerken şoförle göz göze geliyorum.

Kapıyı kapatır ve ben pencereden dışarı bakmadan önce ön ve arka koltuklar arasındaki bölmeye bakarım. Incubus, elini gardiyanın boğazına dolamış olarak hemen dışarıda durmaktadır. Neredeyse hiç

İnsan, bileğini tırmalayarak onu koparmaya çalışırken mücadele ediyor ve ben daha fazlasını görmeden başka yere bakıyorum.

Bunun yerine, gözyaşlarım gözlerimi doldurup görüşümü bulanıklaştırınca öfkeyle uyluklarıma bakıyorum. Şimdi ağlamanın sırası değil. İblislerin kaos ve acıdan beslendiğini okumuştum ve benimkilerle onu heyecanlandırmak istemiyorum.

Parmaklarım yanlarımdaki ete batarken, kendimi kollarımla örtmeye çalışıyorum, arabanın dışında duyulan gürültülü sesleri görmezden gelmeye çalışırken korkum daha da artıyor. Görmek istemiyorum.

Sesler kesildiğinde, kaskatı kesilip pencereden dışarı bakıyorum.

Muhafız hareketsiz, şeytan onu yere bırakıp bana dönüyor. Kapalı pencereden siyah gözleri benimkilerle buluşuyor, sonra sırtıp arabanın diğer tarafına yürüyor. O adamı öldürdü mü?

Kapıyı açıp yanıma otururken gülümsemesi genişledi. Ona güvenmiyorum ve onu gördüğümde vücudumun bana ihanet etmesinden nefret ediyorum. Her nefes alışımında nefes nefese kalıyorum ve o gözlerini vücudumda gezdirirken tam bir düşünce kurmakta zorlanıyorum.

Burun delikleri genişliyor ve elleri uyluklarının üzerinde sıkıca kapanıyor. Bir saniye sonra, benim büyük rahatlamama neden olacak şekilde, yaydığı şehveti geri çekiyor ve koltuğuna yaslanarak rahatlıyor.

"Özür dilerim. Yıllardır kokumu yumuşatmak zorunda kalmadım ve bunu yapma düşüncesi aklımdan çıkmış," diye açıklıyor ve bana tamamen dönerek konuşmaya devam ediyor.

Sesi bal gibi ve o gömleğine uzanıp onu çıkarırken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Bunun olabileceğini biliyordum, ama yine de yeni ortaya çıkan tenine bakarken korkumu gizleyemiyorum.

"Sakin ol. Sana gömleğimi vereceğim," diyor, şüphesiz düşüncelerimi sezerek. "Tabii çıplak dolaşmayı tercih etmezsen. Öyle olursa şikayet etmeyeceğim."

Gözlerimi kırıştırıyorum, elimi tutan elimi alırken ve başımın üzerinden geçirirken elim gözle görülür şekilde titriyor. Gömlek uyluklarımdan ortasına kadar geliyor ve ben de uçlarını bacaklarıma sıkıca tutuyorum.

Gömleğe onun kokusu sinmiş, ama siyah kumaşın altında saklanarak bunu görmezden gelmeye çalışıyorum. Kokuyu uzun süre tutmasını beklemiyorum ve kokuyu bıraktığında güçlü kalmak için kendimi zihinsel olarak hazırlıyorum.

"Adın ne?" diye sordu.

Korkumu belli etmemek için boğazımı temizledim. İblislerin feromonları koklayabildiğinden eminim, bu türler koku yoluyla duyguları algılayabilirler

ama kalan azıcık onurumu korumak ve bunu saklamaya çalışmak istiyorum.

"Charlie," diye cevap veriyorum, sonra düşünerek kafamı sallıyorum.

"Charlotte."

Adımın kısaltılmış hali bana özel geliyor ve bu adamın onu lekelemesini istemiyorum.

Ayrıca, ben artık Charlie değilim.

O kadın, benim o tesiste yaşamaya zorlandığım haftalarda ortadan kayboldu ve satın alındığım için artık ne kadar uzaklara sürükleneceğimi sadece tahmin edebiliyorum. Zamanda geriye gidip tekrar ailemle birlikte olmak için her şeyi verirdim ve bir zamanlar teslim olmayı düşündüğüm için kendimi lanetliyorum.

"Charlie," diyor, kelimeyi yavaşça telaffuz ederek.

Takma adımı kullandığında yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tutuyorum ve içimden bu adı verdiğim için kendimi lanetliyorum. Bu benim için aptalca bir hareketti.

"Ben Gray," diye devam ediyor, benim rahatsızlığımı görmezden gelerek bileğimi tutup elimi ağzına götürüyor.

Elimin ortasını öptüğünde irkildim ve bir saniye sonra elimi bıraktığında derin bir nefes aldım. Vücudum beni hâlâ ele veriyordu ve onun buna tepki olarak burun deliklerini genişletmesini izlerken kendimi aşağılanmış hissettim.

"Şimdiye kadar benim bir iblis olduğumu anlamışsındır herhalde," diyor ve devam etmeden önce başımı sallamamı bekliyor. "Eve dönmek için bir geçit kullanacağız."

Oh. İblislerin teleport yapabildiğini sanıyordum. Gray sessizce beni izler, sonra tekrar elime uzanır. Dokunmasını istemediğim için elimi çekiyorum.

"Sorun var mı?" diye sorar, birkaç saniyelik gergin bir sessizliğin ardından sorar.

Çok şaşırılmış görünmemeye çalışıyorum.

Bizi satın alan adamlar kurallarını ve beklentilerini açıklayana kadar sessiz kalmamızın en iyisi olduğu söylendi. Onları kızdırmamak ve yanlış bir başlangıç yapmamak için en iyi yol bu. İblisler hakkında pek bir şey bilmesem de, kötü şöhretlerinin bir nedeni olduğunu biliyorum. Bu adamın beni öldürmeden önce iki kez düşüneceğini sanmıyorum. Muhafız için öyle yapmadı.

"Benden ne istiyorsun?" diye sonunda patladım.

Gray gözlerini kırptırdı. O bir seks iblisi. İkimiz de ne istediğini biliyoruz. "Benim için ne gibi kuralların var?" diye sordum.

Gray çenesini hafifçe eğerek memnun görünüyor. Dudaklarını büzerek dikkatimi onlara çekiyor. Dudakları dolgun ve ben de

bilinçaltında dudaklarımı yalarken bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Senin için bir kuralım yok. Aziel ve Silas'ın olabilir, ama benim yok," diyor. "Bana ne istersen yapabilirsin."

Cinsel imalar gözden kaçmıyor.

"Aziel ve Silas kim?" diye fısıldıyorum, cevabı zaten bildiğimden eminim.

Onların kardeşleri olduğunu açıklayarak şüphelerimi doğrular. Üç inkübiye, belki de daha fazlasına hizmet edeceğimi fark edince kalbim sıkışır. Bu tür iblisler hakkında pek bir şey bilmesem de, kadınlarını paylaşmakla ünlü olduklarını biliyorum.

"Sanırım evimizi seveceksin," diyor Gray, çıplak bacaklarıma bakarken karın kaslarını kasarak beni temin ediyor.

Gömleği uyluklarımın çoğunu örtüyor ama yine de istediğimden daha fazla bacak görünüyor. Sinirli bir şekilde eteğini çekerek kendimi olabildiğince örtmeye çalışıyorum. O zaten her şeyi görmüş ve beni tam anlamıyla sahiplenmişken bu aptalca bir girişim ama yine de yapıyorum.

"Silas'ı seveceksin. O da senin gibi sessizdir," diyor Gray, titreyen ellerimi kibarca görmezden gelerek. "Hem o hem de Aziel bir kadın istemediğini söylüyor, ama seni sevdiklerini anlayabiliyorum."

İki incubus da kadın istemediğini mi iddia ediyor? Bundan şüpheliyim.

Cevap vermediğimde Gray iç çeker, benimle iletişim kurmakta zorlanırken hayal kırıklığı artar.

"Dürüst olmak gerekirse, senin daha eğlenceli olacağını düşünmüştüm," diye mırıldanır. "Misafirlerimiz getirdikleri kadınlar her zaman konuşkan ve memnun etmeye heveslidir."

Dehşetim artıyor ve boğazımı temizleyip şoförle aramızdaki bölmeye bakarak bunu gizlemek için elimden geleni yapıyorum. Sanırım bu, durumu doğruluyor. Üç iblise hizmet edeceğim, onlar sıkılana ve beni başkalarına devredene kadar onların eğlence nesnesi olacağım.

Bunun olmasına izin vermeden önce ölürüm.

Gray genelde bu kadar çok bakar mı?

Bakışları yoğun ve rahatsız edici, ama ben elimden geldiğince onu görmezden gelmeye çalışıyorum ve arabanın penceresinden dışarı bakıyorum. Geçtiğimiz binaların çoğu harap ve otlarla kaplı, ama ara sıra hala yerleşik görünen birkaç mahalle geçiyoruz.

İnsan aleminin bu kadar çorak hale geldiği hiç aklıma gelmemişti, bu da kadınların azalmasından önce nasıl görüldüğünü merak etmeme neden oluyor. Resimler gördüm, ama eminim ki gerçekte kıyaslanamazlar.

Parmaklarımın derisini koparıp dizimi sallayarak kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum, ama işe yaramıyor. Satıldıktan sonra rahatlayacağımı, bilinmeyenin acısının yok olup gideceğini ve artık endişelenmeyeceğimi düşünmüştüm.

Ayrıca annem gibi nazık bir adam tarafından satın alınacağımı umuyordum. Şimdi bunun ne kadar aptalca olduğunu anlıyorum. Hatta daha da kötü hissediyorum.

Hiç olmadığı kadar çok sorum var, ama şimdi soracak kimse yok. Gray kuralları olmadığını söylemiş olabilir, ama ben buna inanmıyorum.

Erkeklerin her zaman kuralları vardır ve aksini inanmaya kandırılırsam yazıklar olsun bana.

"Benim bir incubus olduğumu biliyor musun?" "Evet."

Onu kokladığım anda bu çok netleşti. Bana istemediğim bir tahrik hissi vermese bile, görünüşünden bunu anlayabileceğime eminim. İblisler farklıdır ve çoğu insanlara geleneksel olarak çekici gelirken, bu adam seksin vücut bulmuş hali. Her hareketi akıcı ve zarif, ve varlığının farkında bile olmadığım bir özgüvenle davranıyor.

"Ve incubusların şehvetlerini kullanarak bakireleri ele geçiremediklerini biliyor musun?" diye devam etti, bana uzanmak üzereydi ama fikrini değiştirip geri çekildi.

Gömleğinin eteğiyle oynuyorum. Bunu daha önce hiç duymamıştım, ama bu beni şaşırtmadı. İblisler eksiklikleri konusunda pek açık sözlü oldukları bilinen yaratıklar değiller. Tabii yalan söylemiyorsa.

Bunun hakkında yalan söyler mi? Neden söylesin ki? Kafamı salladığımda Gray inler.

"Sözlerini kullanmanı istiyorum," diyor ve saçlarını yüzünden çekiyor.

Dalgalı saç teli gözünün önüne düşüyor ve ben, gülümseme isteğine direniyorum. Bunun yerine, titrek ellerimi uyluklarımın altına saklıyorum, vücudumun duygularımı bu kadar açıkça ortaya koymasından hoşlanmıyorum.

"Bunu bilmiyordum," diye cevap veriyorum.

Gray gülümser ve devam eder.

"Bu pek sık konuşulan bir konu değil. Bunu, benim yanımda daha rahat hissetmen için paylaşıyorum," diye açıklıyor. "Sen bana daha fazlası için izin verene kadar sadece rüyalarından beslenebileceğim."

Kafamı sallarken öfkemi belli etmemeye çalışıyorum. Ona daha fazlası için izin vereceğimi düşünüyorsa, çok hayal kırıklığına uğrayacak. İstedğim tek erkekler, romantik romanlarımda yaşayanlar ve ne yazık ki onlar gerçek değil.

Eğer doğruyu söylüyorsa, ben bakire olduğum sürece sınırlamaları olacak. Ben de bakire kalmaya niyetliyim. Bunu kaybettiğim anda, beni istediği gibi alıp, onun dokunuşuna bağımlı hale gelene ve onun ve şehveti etrafında dönmeyen özgür düşüncelerim kalmayana kadar beni kullanabilecektir.

Rüyalar konusunda bir şey yapamam, ama neyse ki benim rüyalarımı hiç hatırlamıyorum.

"Aziel ve Silas, incubus olmadıkları için aynı sınırlamalara sahip değiller, ama asla senin istemediğin bir şey yapmazlar," diye açıklıyor.

Ne? Ben hepsinin incubi olduklarını sanıyordum. Diğer ikisini "kardeşleri" olarak adlandırdı ve seks iblisleri genellikle küçük gruplar halinde yaşarlar.

"Onlar iblis mi?" diye soruyorum, sonunda onun bakışlarına karşılık vererek.

Ona baktığımda gülümsüyor, keskin köpek dişleri pencereden süzülen ışığı yakalıyor. Onlara dikkat etmemeye çalışıyorum, ama onun kalıcı kokusu hala beni çekiyor ve kendimi uygun olandan biraz daha uzun bir süre onun ağzına bakarken buluyorum.

Gray, dolgun dudakları ve büyük, koyu renkli gözleri olan çekici bir adam. Sanırım bu mantıklı, çünkü o baştan çıkarıcı olmak için yaratılmış, ama bu bilgi bile bakışlarımı daha da aşağıya indirmemi engelleyemiyor. Üstü çıplak ve o geriye yaslanıp ellerini başının arkasında birleştirirken ben yutkunuyorum. Bu hareket dikkatimi omuzlarına ve pazılarına çekiyor, kasları dikkatimi dağıtıyor.

İblisler insanlardan daha iridir ve bu adam da farklı değil. Muhtemelen boyu 1,95 metre civarında ve oldukça kaslı. Onu üzerimde hissetmenin nasıl bir şey olacağını hayal ederken kalbim hızla atıyor ve ardından gelen her müstehcen düşünce için kendimden nefret ediyorum.

"Bu çok seksi." Gülerek beni dalgınlığımdan çıkarır. "Bana şehvetle bakmanı ama bununla ilgili hiçbir şey yapamamanı izlemek. Bu, kesinlikle çok keyif alacağım bir ön sevişme."

Utanç beni sararken yanaklarım kızarıyor. Babam bunu görse mezarında ters dönerdi, beni satın alan iblise şehvetle bakmamı izleseydi. Gray yeterince dostça görünebilir, ama eminim ki bunların hepsi

kendimi ona teslim etmem için bir taktik olduğundan eminim. Bekaretimi kaybettiğimde ve artık o onaya ihtiyacı kalmadığında, gerçek yüzünün ortaya çıkacağından eminim.

Gray, sözünü kanıtlamak için pozisyonunu değiştirir, sertleşmiş penisini yana doğru hareket ettirirken parmaklarını etrafına dolamıştır. Daha önce hiç çıplak bir erkek görmemiştim ve onun boyutu normal mi değil mi diye anlamaya çalışırken gözlerimi kısıyorum.

"Daha önceki soruna cevap vermek gerekirse, evet. Silas bir kader, Aziel ise bir Gazap," diye açıklıyor Gray.

Ona gözlerimi kocaman açarak bakıyorum. Kralı da orada olduğu için birkaç Gazap iblisinin müzayedede olması mantıklı geliyor, ama bir tanesi tarafından satın alınacağımı tahmin etmemiştim.

Kaderler ve Gazaplar hakkında öğrendiğim her şeyi hatırlamaya çalıştıkça endişem daha da artıyor.

Kaderler neredeyse yok olmuş durumda ve medyada nadiren bahsediliyor. Yetenekleri nedeniyle avlandıklarını ve görebildikleri bilgiler için sık sık işkence gördüklerini biliyorum, ama hepsi bu kadar.

Ağzım kuruyor ve konuşmak için cesaretimi toplarken titrek bir nefes alıyorum.

"Bir Gazap mı?" diye fısıldıyorum, sesim saklamaya çalıştığım tüm korkuyu yansıtıyor.

En kötü iblislerle uğraşmak zorunda kalacağım. Ne şanslıyım ama. Gray omuz silkiyor.

"Aziel sandığın kadar kötü biri değil."

"Peki ya kaderim?" diye devam ediyorum.

"Evet, ve bence ikiniz iyi anlayacaksınız. O, oldukça ilgisini çekti. Sen, Aziel gibi." Gray, nedenini bilmek istemediğim bir sırıtış takınıyor.

Araba yavaşça dururken o sırtmaya devam ediyor. Gray arabadan inip yavaş ve kararlı adımlarla yanıma geliyor. Bir kez daha kaçmayı düşünüyorum ama gardiyan boynumu yakaladığında onun ne kadar hızlı hareket ettiğine bakılırsa, çok uzağa gidemeyeceğimi hissediyorum.

Onun yerine, o kapıyı açıp bana elini uzattığında ödünç aldığım gömleğin eteğini çekiştiriyorum.

Tereddüt ederek duraksıyorum, sonra elimi uzatıp kabul ediyorum. Ten teması beni hemen etkiliyor, ona olan ihtiyacım arttıkça kaslarım geriliyor.

Elimi daha sıkı tutarken duyulabilir bir inilti çıkarır, gözleri geriye döner ve başını eğerek kokumu içine çeker. Bundan tiksinnem gerektiğini bilsem de

iğrenmem gerektiğini bilsem de, kendimi tahrik olmuş buluyorum, vücudum ısınırken göz kapaklarım onun bakışlarıyla karşılaşınca kapanıyor.

Bana dokunmasını istiyorum.

"Siktir, Charlie." Gray inliyor ve beni arabaya sıkıştırıyor. Çıplak bacaklarımın soğuşunu fark etmeden, umursamadan ona yaslanıyorum. "Bunu benim için kolaylaştırmayacaksın, değil mi? Kokum boğulmuş olsa bile hala çok etkileniyorsun."

Düşünmeden başımı sallıyorum, o kalçalarımı kavradığında, avuç içleri kemiklerimi kaplarken parmakları etime batarken bir çığlık atıyorum. Beni sıkarken sinirlerim yanıyor, vücut ısısı gömleğinden bana geçiyor. Nefes alıyorum, kokusunu içime çekiyorum.

Çok güzel. Kendimi onun tenine gömmek ve orada sonsuza kadar yaşamak istiyorum.

"Kokun çok tatlı," diyor, benden uzaklaşmadan önce son bir kez sıkıyor.

Beni bıraktığında ağlamak istiyorum, vücudum onun teni artık benimkine dokunmadığı için acı içinde.

Gray derin bir nefes alırken göğsü genişliyor, çenesini gevşetip boynunu bir yandan diğer yana çeviriyor. Sonunda boğazını temizliyor ve dönüp bana sırtını dönerek şoförün bizi getirdiği binayı işaret ediyor.

Tek başına duruyor, her iki tarafında sadece ağaçlar var ve açıkçası özel bir şey gibi görünmüyor. İnsanlar aleminde birçok geçit var, çoğu teleport yapamayan zayıf ırklar tarafından kullanılıyor ve sanırım bu da onlardan biri.

Şimdiye kadar bir şekilde fark etmediğim birkaç muhafız kapının önünde duruyor, sırtları dik ve duruşları gergin. Grotesk, düzensiz yüzleri onların kabuslar olduğunu gösteriyor.

O kadar uzaktayız ki tüm detayları görmekte zorlanıyorum, ama bu mesafeden görebildiklerim beni titretmeye yetiyor. Karanlık pelerinlerinin altında vücutları doğal olmayan bir şekilde uzun ve ince görünüyor, yüzleri çukur ve kırık.

Ne kadar uzun bakarsam, içimi ağlama isteği o kadar kaplıyor, omuzlarım öne doğru eğiliyor, yenilgi ve umutsuzluk kemiklerimi dolduruyor.

"Gözlerini aşağıda tut," diyor Gray, başımın arkasını avuçlayıp aşağı doğru çekerek. "Kabuslara bakmak istemezsin."

Ayakkabılarımı izliyorum, acımın bir kısmı hafifleyince rahatlıyorum. Gray'i çok iyi tanımıyor olsam da, bu seferlik ona güveneceğim.

Sıcak bir el sırtıma konuyor ve beni ileri doğru itiyor. Hareketlerim hantal ve Gray'in şehvetinin etkisi geçip az önce yaptığım şeyle yüzleşmek zorunda kaldığımda ellerimi yumruk yapıyorum.

Hayatımın geri kalanı böyle mi geçecek? Ezici bir çaresizlik ve tahrik, hemen ardından felç edici bir pişmanlık ve kendinden nefret mi?

Gray, yürümemi engellemek için elini gömleğimin arkasına doladı.

"Ne işin var burada?" Çatırdayan sesi omurgamdan aşağı titreme geçiriyor.

Bunu en çok, yüksek tiz ve kan donduran bir sesle, kara tahta üzerinde tırnakların sürtünmesine benzetebilirim. Fiziksel tepki vermemek için kendimi zor tutarken ayak parmaklarım yere kıvrılır. Gray düşüncesizce sırtımı okşar, ama bu rahatlatma çabası kabuslara verdiğim tepkiye hiçbir şekilde yardımcı olmaz.

"Aziel'in kadını eve götürüyorum," diyor Gray, bu korkunç olayların ortasında ürkütücü bir sakinlikle. "Bu geceki insan müzayedesi hakkında bir şeyler duymuşsundur."

Kabus tarafından satın alınmadığım için mutlu olmam gerek sanırım. Gray'e soru soran adam hoşnutsuz bir şekilde homurdanıyor.

"Neden ışınlanmadın? Aziel'in gücünü seninle paylaştığı söylentisi dolaşıyor."

Gray gerginleşir ama adam gülmeye başlayınca sessiz kalır.

"Babacık seni cezalandırıyor mu?" diye devam eder, Gray'i alaycı bir şekilde taklit ederek beni tedirgin eder.

Gray'in güçlü olduğu izlenimine kapılmıştım ve bu ne kadar korkutucu olsa da, bunun beni kendine saklayacağı anlamına geldiğini umuyordum. Onun gibiler beni kullanmak istediklerinde ne olacak? Zayıfsa *hayır* diyemeyecek durumda olacak.

Peki "Aziel'in kadını" derken ne demek istiyor? Beni satın alanın Gray olduğunu sanıyordum. Bana Aziel ya da Silas'a değil, kendisine hizmet etmem gerektiğini söyledi, o halde neden başka bir adama ait olduğumu söylediğini anlamıyorum.

Ben bir hediye miyim? Bir iblisin diğerine verdiği bir hediye mi? Kusmak istiyorum.

Gray gömleğimin arkasını daha sıkı tutuyor, yumruğunu kumaşın etrafına kapatıp göğsüme doğru gerilmesini sağlıyor.

"Bu iyi bir soru! Babamı buraya getirip kendin sormak ister misin? Öfke Kralı, kadının krallığına girmesini reddeden adamlar

onun krallığına girmesini reddeden adamla tanışmaktan büyük mutluluk duyacaktır."

Gray'in sözlerinin ardından sessizlik hakim olur ve bir saniye sonra beni ileri doğru itekler.

Dehşete kapıldığım için farkına varamadım. Öfke Kralı mı?

İmkansız. Hayır.

Gray tekrar sırtıma dokunur, hemen hareket etmediğimde dudaklarından sessiz bir emir çıkar. Gray beni binaya ve odanın ortasında duran devasa portala doğru götürürken, ben tökezlerim, zihnim dakikada binlerce kilometre hızla çalışır. Karanlık bir odaya açılan büyük bir kapı gibi göze çarpmayan bir görünümü vardır, ama ben bunun hiç de öyle olmadığını biliyorum.

"Daha önce hiç bir portaldan geçmedin, değil mi?" diye sorar Gray. Kafamı sallarım.

"Yalan söylemeyeceğim, harika bir deneyim olacak diyemem. Ama seni ışınlamamdan daha iyidir. Muhtemelen biraz miden bulanacak, kesinlikle başın dönecek, ama ben burada olacağım ve seni ayakta tutacağım." Yine sırtımı okşadı.

Bu hareketin beni ne kadar rahatlattığını sevmiyorum ve bu hissi uyandıranın onun kokusu olduğunu bilmek bana teselli veriyor. Delirmiyorum. Onun şehveti herkese aynı etkiyi yapar ve aramızda mesafe olduğunda tekrar normal hissedeceğim.

Gray, ben portala bakarken beni aceleye getirmiyor, hareketleri yavaş ve öncülüğü bana bırakıyor. Yaklaşıyorum ama geçmeden önce duruyorum. Dönüp binanın ön kapısından dışarı bakıyorum, evim olarak gördüğüm dünyaya son bir kez bakmak için can atıyorum.

CHARLOTTE

Vücudum iblis aleminde belirir belirmez midem ağzıma gelir. Öksürür ve ellerimi dudaklarıma kapatarak sendeleyerek ilerlerim. Ayaklarımın altındaki zemin sertleşir, bu his, eğilip kusarken başımdaki karışıklığı daha da kötüleştirir.

Bir saniye sonra Gray gövdemden tutar ve beni beton zemine düşmekten kurtarır. Panik içinde çırpınırken, ben dengemi ve uzamsal farkındalığımı yeniden kazanmaya çalışırken o kollarıyla beni sarar.

Bu, başıma gelen en kötü şey. Ve bu çok şey ifade ediyor.

Midemdeki her şeyi boşalttıktan sonra gevşiyorum, hayatım pahasına ona tutunurken başımın yan tarafı Gray'in göğüs kafesine çarpıyor. Kendimi toparlayamadığım için hiçbir şey söylemiyor ve ben gözlerimi sıkıca kapatıp nefes nefese kalırken sessizce beni tutuyor.

Birkaç saniye sonra, gözlerimi açacak gücü buluyorum ve dünya hala etrafımda dönüyor gibi hissetsem de kendimi zorlayarak gevşiyorum. Ancak gözlerimi açtığım anda, tekrar kapatmak istiyorum.

Gray'in mahvolmuş ayakkabılarını görüyorum, kusmuğum ayakkabılarının ve pantolonunun her yerine bulaşmış.

Kahretsin.

"Sorun değil. Bir çift ayakkabı beni üzmez," diyor, muhtemelen yaptığım şeye bakarken vücudumun gerildiğini hissederek.

Kollarından kurtulmaya çalışırken beni daha sıkı tutuyor, ellerim onun pazılarını bırakıp onu itiyor. Gray beni bırakıyor, ama sonra fikrini değiştirip beni tekrar yakalıyor.

"Bandajı yırtıp atalım bari. Şimdi seni teleport edeceğim. Çok kötü olmamalı," diyor, tam da her şey tekrar dönmeye başlarken.

Boyun kaslarımın kontrolünü kaybedip başım öne doğru eğildiğinde kafatasımdaki basınç hiç olmadığı kadar yükselir. Yerdeki zemin tekrar kaybolurken görüşümün daraldığını hissediyorum, Gray beni ışınlarken bilincim kayboluyor.

"Kahretsin, çok üzgünüm," diyor ve ben bir anlık bilinç kaybını atlatmaya çalışırken yanaklarımı silerek ıslaklığı siliyor. "Ne kadar zayıf olduğunu fark etmemiştim ve yolculuğu çabucak bitirmenin en iyisi olacağını düşündüm. Senin alışman için bir iki dakika daha beklemeliydim."

İnliyorum, olanları anlamaya çalışırken sözleri bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor. Etrafıma bakarken midem bulanıyor, ama Gray'in yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta olduğu için odaklanmak zor. Endişeli görünüyor, kaşları çatılmış ve dudakları büzülmüş.

Yerde yattığımı fark edince yavaşça gözlerimi kırpyorum ve düşüncelerimi doğrulamak için başımı yana çeviriyorum. Yere mi yatmışım? Düştüm mü? Emin değilim.

Gray, ben kendime gelirken dikleşir, endişeli ifadesi, titrek dirseklerimle kendimi yukarı ittiğimi izlerken de değişmez. Yüksek tavanlı, geniş bir koridorun ortasındayız ve bu koridorun, eminim ki büyük bir malikaneye çıktığına eminim.

Dudaklarım seğirir ve otururken kuyruk kemiğimden şiddetli bir ağrı yayılır. Sanırım bu, düştüm mü düşmedim mi sorusuna cevap veriyor. Ağırlığımı popomdan kaldırıp dizlerimin üzerine çöküyorum ve nefesimi toparlamak için bir dakika bekliyorum.

Bu odayı dolduran güç boğucu, yoğunluğu sersemlemiş zihnimi alt üst ediyor ve üzerime bir battaniye gibi çöküyor. Sanırım bu, Gray'in ve onunla birlikte yaşayan diğer iki erkeğin güçlerinin bir karışımı. Sanki dumanla dolu bir odada sıkışmış gibiyim ve vücudumun her santimetresi yüksek alarmda. Bundan nefret ediyorum.

Kendi ayaklarımın üzerinde durmak için çaresizce yavaşça ayağa kalkmaya devam ediyorum. En son istediğim şey, yakalanması zor Silas ve Aziel ile karşılaştığımda sırt üstü düşmek. Gray benim iradem dışında masumiyetimi elinden alamayabilir, ama bu sınırlama diğer ikisini etkilemiyor.

Sonunda ayağa kalkıp ağırlığımı dizlerime verdiğimde dizlerim titriyor ve Gray beni dengelemek için elini uzatıyor. Dengemi bulduğumda, istediğim gibi ellerini çekmiyor ve fiziksel temasın vücudumu ele geçiren ani şehvetini görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

Beni daha sıkı tutmadan önce derin bir nefes aldığını duydum, ama neyse ki bu konuda hiçbir şey söylemedi. Onun, sürekli istenmeyen uyarılmam hakkında yorum yapmasının utancını yaşayabileceğimi sanmıyorum.

Yutkunarak, kollarımı belime dolayarak kendimi kucaklarım ve odanın içindeki hareketli figürleri fark edince gözlerim büyür. Uzun, siyah lekeler dumanlı, hızlı ve iyi görmek neredeyse imkansızdır.

Onlar da şeytan olmalılar. Fiziksel şekil alamamaları beni biraz rahatlatıyor, ama yine de kendimi içgüdüsel olarak Gray'e doğru adım atarken buluyorum.

O gülümser, bakışları karanlık figürlere doğru kayar.

"Onlar bizim gölgelerimiz. Burada çalışıyorlar ve seni rahatsız etmemeliler.

Sana dokunamayacaklarını biliyorlar," diye açıklıyor ve beni ileri itiyor.

Gray'in bizi teleport ettiği girişten geçmeme izin verirken ayaklarım kendiliğinden hareket ediyor. Beni, evimdeki oturma odasının daha büyük bir versiyonu gibi görünen devasa bir odaya götürüyor. Tek fark, burada televizyon olmaması ve mobilyaların rahatsız görünüyormuş olması.

"Burası oturma odamız. Burada hiç vakit geçirmiyoruz," diye açıklıyor Gray. "Sana yatak odanı göstereceğim ve akşam yemeğinden önce yerleşmen için zaman vereceğim. Eminim dinlenmek için sabırsızlanıyorsundur."

Kafamı sallıyorum. Önceki çekincelerime rağmen, Gray o kadar da kötü görünmüyor. Böyle devam ederse, kendimi şanslı sayacağım.

Gray, beni bir merdiven boşluğuna ulaşana kadar birbirinin aynısı olan koridorlardan oluşan bir labirentte ilerlerken sessizleşir.

"Tüm yatak odalarımız üst katta," diyor ve benim tepkimi görmek için bana dönüyor. Ben hiçbir tepki vermiyorum. "Orada çok fazla gölgeyle karşılaşmazsın."

Bunu bilmek iyi oldu. Yukarı çıkıyoruz ve merdiven boşluğu, her yöne uzanan küçük koridorların bulunduğu dairesel bir çatı katına açılıyor.

"Bu Aziell'in koridoru," diyor Gray, merdivenlerin solundaki koridoru işaret ederek. Sonra karşıımızdaki işaret ediyor. "Bu da Silas'ın."

Her ikisi de sıradan ve neredeyse hiç dekore edilmemiş, ben de zihnimde ikisine de asla yaklaşmamayı not ediyorum.

İki koridor daha var ve Gray bizi Silas'ın koridorunun yanındaki koridora götürüyor.

"Odan benimkinin yanında," diyor.

Bu hoşuma gitmiyor, ama şikayet etmemem gerektiğini biliyorum. En azından kendi odam var. Onları satın alan erkeklerle odalarını paylaşmaya zorlanan kadınların hikâyeleri var.

Bir incubus ile aynı yatağı paylaşmanın ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyorum.

En son istediğim şey, gece yarısı uyanıp bacaklarımın arasında ıslaklık hissetmek ve onun üzerine çıkma dürtüsüyle uyanmak. Tam da bunu yapan, incubus erkeklerine bağımlı ve bağımlı hale gelen kadınların korkunç hikayelerini duydum.

Ne kadar farklı ve eşsiz olduğumu düşünmek istesem de, öyle olmadığımı biliyorum.

O, türünün kötü şöhretli olduğu gibi beni de mahvedecek.

Gray'in koridoru karanlık, ama yine de geçtiğimiz her kapıyı görebiliyorum.

"Bu temizlik dolabı," diyor ilk kapıyı geçerken. "Ve bunu bilmemen daha iyi," diye devam ediyor, ikinci kapıyı işaret ederek. Kapıda kilit var ve ben metal kilidi izliyorum, sonra başımı sallıyorum.

Onun gizemli sesi ilgimi çekiyor, ama ben sorgulamıyorum, çünkü o beni birkaç adım daha ileri götürüp üçüncü kapıda duruyor.

"Bu oda senin." Beni geçip kapıyı açıyor. Tereddüt ediyorum, yatak odasında yalnız kaldığımızda ne olacağından korkuyorum.

içeri girmeden önce. Gray peşimden gelir ve ben nefesimi tutarak etrafa bakınırım. Oda beklediğimden daha büyüktür, kapının tam karşısında bir kral yatak, sol duvarda ise bir makyaj masası ve şifonyer vardır. İyi döşenmiştir, ancak kişisel eşyaların olmaması odayı boş gösterir. Evimdeki yatak odam, yıllar boyunca topladığım biblolar ve küçük eşyalarla doluydu

Gray kolunu belime dolayarak beni çıplak göğsüne çekince, sırtımda onun sıcaklığı yayılıyor. Yatağın üzerindeki kırmızı ipek çarşaflara bakarken bunun dikkatimi dağıtmasına izin vermiyorum. Yüzümü yatağa bastırırken çarşafların tenime yumuşak bir his vereceğine eminim.

Elini kalçama sıkıca koyar, yüzünü boynuma gömer ve kokumu içine çeker, kokumu duyunca boğazından yüksek bir inilti çıkar. İçgüdüsel olarak yüzümü ona daha iyi erişebilmesi için yana çeviririm, bir kez daha onun dokunuşuna muhtaç hissediyorum.

Hayır.

Ondan uzaklaşmak için tüm gücümü kullanıyorum. *Aptal Charlie*. Gray bir incubus, seks için çaresiz ve bunu elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır bir yaratık. Onun şehvetine karşı daha sert mücadele etmeliyim.

Gray boğazını temizledi.

"İstedğin kadar mücadele edebilirsin, ama bana seni alması için yalvarman sadece an meselesi," diye alay eder, şakacı tonu korkutucu sözleriyle çelişir.

"Şifonyerin yanındaki kapı bir dolap," diye açıklıyor, sol duvarın ucundaki aralık kapıyı işaret ederek. "Sana ihtiyacın olan tüm kıyafetleri alacağım." Bunu duymak güzel. Sadece onun gömleğiyle dolaşmak zorunda kalacağımdan endişeleniyordum. "Sağdaki kapı banyo. İkimizin yatak odasına da bağlıyor."

Küçük bir adım atarak, uzanıp parmak uçlarımla kırmızı ipeksi yorganı okşuyorum. Daha önce dokunduğum hiçbir şeyden daha yumuşak ve yatağa bastırıldığında rahat olduğunu fark ederek seviniyorum. Tesiste bana verilen yatak kaya gibi sertti ve her sabah sırtımda dayanılmaz bir ağrı bırakıyordu.

"Onu şimdiden yatağa mı yatırırıyorsun?"

Yeni sesin geldiği yöne dönerim ve gözlerim hemen kapıda duran iki adama takılır. Beni incelerken, tuhaf bir şekilde benzer şekilde başlarını yana eğiyorlar, yüzlerindeki ifade okunamıyor.

İkisi de Gray'e benziyor, siyah gözleri, siyah saçları ve beni saniyeler içinde parçalayabilecek kadar uzun boylu. Soldaki biraz daha uzun, başı kapıdan biraz çıkıyor ve beni görünce açıkça tiksinti duyduğunu gösteriyor.

Bu iyiye işaret değil ve o, kıvrılmış kollarını düzelterek sağdaki şeytanla sessizce iletişim kurarken kalbim hızla atmaya başlıyor. Sağdaki adam o kadar kızgın görünmüyor ve beni incelerken başını yana eğiyor.

Sanırım bu adam kaderim.

Yüzündeki ifade somurtkan bir ifadeye dönüşüyor ve ben Gray'e doğru adım atıyorum.

Bunlar Aziel ve Silas olmalı. Bu iki adam, malikanede çalışanlar için fazla güçlü bir hava yayıyor. Başımı boyun eğerek göğsüme indiriyorum, dizlerim titriyor ve sinirli bir şekilde gömleğimin eteğini çekiyorum.

"Onu becermeyecektim," diye tartışıyor Gray, kolunu omuzlarıma dolayarak.

Beni yanına çekerken biraz sendeledim, ayaklarım koordinasyonsuzdu, ama Gray kolayca darbenin etkisini emdi ve beni dengeledi.

"Kadınımın beni istemesi benim elimde değil," diye böbürlenir.

Yanaklarımın pancar gibi kızardığından eminim ve bu kadar kendimi kaybetmemiş olsaydım, onu istemediğimi söylerdim. Beni tahrik edenin onun şehveti olduğunu ve

vücudumun ona karşı verdiği tepkiyi durdurabilseydim, bunu bir saniye bile düşünmeden yapardım.

Onu istemiyorum ve bedenimin bunu kabul etmemesi beni her saniye sinirlendiriyor.

Tabii ki bunu asla söylemem.

En son ihtiyacım olan şey, onun benden hoşlanmadığını karar vermesi ve beni başkasına satması. Şeytanlar cinsel partner olarak tercih ettiğim türden değiller, ama daha kötüsü de var. Şeytanların kindar olduğu bilinir ve Gray'i kızdırırsam beni bir kabusa satacağını düşünürüm. Beni öldürmezse tabii.

Gray iki adama doğru eliyle işaret eder.

"Bunlar Aziel ve Silas," diye tanıtıyor. "Aziel," diyor soldaki adam, kendini işaret ederek.

Sağdaki adam hemen araya girer. "Silas."

Oda boğucu bir hale gelir, Aziel ve Silas kendilerinden yayılan gücü tutmaya hiç çaba göstermezler. Bu beni yorar, panik içinde ikisi arasında bakarken zihnim hiçbir şeye odaklanamaz.

Silas hiçbir şey söylemez ve Aziel odanın içine doğru ilerlerken bir adım geri çekilir.

"Neden senin gömleğini giyiyor?" diye sorar

Aziel. Gray omuz silker. "Ne önemi var ki?"

Gray arabaya bindiğimde gücünü zaten bastırmıyorsa, üçü arasında en zayıf olanı açıkça o. İblislerin biyolojisi hakkında çok bilgili değilim, ama yaşlarının güçleriyle ilişkili olduğunu ve bunun da statülerini belirlediğini biliyorum.

Yaşlandıkça güçlenirler ve bu güç onlara daha fazla saygı kazandırır.

"Onunla yattın mı?" diye sorar Aziel, lafı dolandırmadan. "Senin kokun yok üzerinde."

Yutkunuyorum, bu adamların önünde ağlamaya izin vermiyorum.

Bunun olacağını biliyordum ve şaşırmış gibi davranmanın bana bir faydası olmayacağını biliyorum. Babam güçlü görünmem gerektiğini söyledi ve ben de tam olarak bunu yapacağım. Burada dezavantajlı durumda olabilirim, ama onların beni çökmüş görmelerine izin vermeyeceğim.

"Şimdilik sadece onun rüyalarından besleneceğim," diyor Gray der.

Silas kaşlarını kaldırır, yüzünde kısa bir an eğlence belirir, sonra onu gizler. Aziel ise öfkelenmiş gibidir, yüzü buruşur ve elleri sıkılır.

"Hayır, onu şimdi becereceksin."

Aziel, Gray'in beni alması için ısrar ederken, ben panik içinde, tartışan iki adama gözlerimi kocaman açarak bakıyorum. Eminim, bulunduğum yerden kalbimin çarpıntısını ve düzensiz nefesimi duyabiliyorlar, ama bunu görmezden geliyorlar.

Tüm bu konuşma benim hakkımda olmasına rağmen, sanki ben burada değilmişim gibi davranıyorlar.

Bu konuda benim söz hakkım yok mu? Bu düşünce beni dehşete düşürüyor ve içgüdüsel olarak geri adım atıyorum. Gray'in eli kolumdan aşağı kayıyor ve sonra düşüp yanına sarkık bir şekilde asılı kalıyor. Beni kolayca bırakmasını iyi bir işaret olarak alıyorum ve bir adım daha geri çekiliyorum.

"Onunla yatmayacağım," diyor Gray.

Aziel gözlerini kırıştırıyor, hayal kırıklığını gizlemeye çalışmıyor.

"Onu kullanmaya niyetin yoksa, sana bir kadın satın almanın ne anlamı vardı?" diye sorar.

Silas öne çıkar ve elini Aziel'in omzuna koyar. "Aziel, ona alışması için zaman tanı," der.

Gözlerim büyüdü. Silas sessiz ve çekingen bir hava yayıyordu ve sesinin de bunu yansıtacağını tahmin etmiştim. Ses tonu yüksek sayılmazdı, ama sözleri otoriteyi yansıtıyordu. Yoğun bir ses tonuydu ve acaba sorumlu kişi o mu diye merak ettim. Kraliyet mensubu olduğu için sorumlu kişinin Aziel olduğunu düşünmüştüm, ama belki de yanılmışım. Kaderler hakkında yeterince bilgim yok ve sosyal hiyerarşide nerede durduklarını bilmiyorum.

"Sırf yapabiliyorum diye kadınlara kötü davranan erkeklerden biri olmayacağım." Silas bu tartışmada onun tarafını seçtiği için Gray artık daha kendinden emin konuşuyor.

Rahat bir nefes alamıyorum. İkisi de benim tarafımda olduğu için minnettarım. Gray bir incubus ve fikrini değiştirmesi için çok fazla şey gerekmeceğini düşünüyorum. Kaderlerin aklı başında olduğu bilinir ve onun kararlarından kolayca vazgeçmeyeceğini hissediyorum.

Aziel öfkeli görünüyor, dudakları düz bir çizgiye dönüşüyor, Gray ile benim aramda bakışlarını gezdiriyor. Onun tepkisini beklerken vücudum geriliyor, konuyu zorlamaya devam edeceğinden korkuyorum.

Ona güvenmemekle iyi ederim.

"Söz verdin. Benden beslenmeni istemiyorum," diyor.

Gray omuz silkiyor ve bana bakıyor, sonra tekrar Aziel'e bakıyor.

"O bakire. Onu arzumla kullanmayacağıma söz verdim." Aziel gülüyor.

"Bu seni daha önce hiç durdurmadı," diye alay eder. "Sen bakireleri sikmeyi seviyorsun."

Şokumu gizlemeye çalışıyorum, ama Aziel bakışlarını bana çevirip bir kez daha güldüğünde başaramadığımı anlıyorum. Gray bana yalan mı söylüyordu? Öyle görünüyor.

Parmaklarım, giydiğim gömleğin eteğini oynatmaya devam ediyor, tartışmalarını izlerken parmaklarımın arasında kumaşı sıkıştırıp duruyorum.

"Sadece onun rüyalarından besleneceğim, hepsi bu," diyor Gray sonunda diyor ve tartışmaya yer bırakmıyor.

Aziel çenesini sıkıyor. "Açlıktan öleceksin."

"Ben iyi olacağım," diye tersler Gray. "Ayrıca, o kadar ileri gideceğini bile sanmıyorum.

O buna çok muhtaç."

Tüm gözler bana çevrilir. Gözyaşlarımı tutmaya çalışırken alt dudağım seğirir, bugünün stresi beni alt eder ve gözlerim yaşarır. Gray'in bir piyonu olmak istemiyorum ve burada olmak istemiyorum.

Ailemle tekrar birlikte olmak için her şeyi yaparım, bunun için hayatımın geri kalanını saklanarak geçirmem gerekse bile. Bu adamlar, kasıtlı olsun ya da olmasın, benim ölümüm olacak.

Gray, sessizce ağladığımı fark edince tartışmayı bırakır, soğuk ifadesi yumuşar.

Aziel Silas'a dönüp, duyamadığım bir şeyler mırıldanıyor ve odadan çıkıyor. O gittikten sonra oda daha hafif hissediliyor ve farkında bile olmadığım kaslarım gevşiyor. Silas ve Gray'in yakınlığı hala beni tedirgin ediyor ve ikisini kısık gözlerle izliyorum.

Gray bana doğru ilerliyor, ama ben geri çekilince duruyor. Bacaklarımın arkası yatağın kenarına çarpıyor ve daha fazla ilerlememi engelliyor. Kendimi kesime götürülen bir kuzu gibi hissediyorum.

"Bu kadar korkmana gerek yok," diye söz veriyor Gray.

Onun ağzından çıkan tek kelimeye bile inanmıyorum. Babamın anneme duyduğu sevgi ve saygıyı bana asla duymayacağını şimdiden biliyorum ve bu yüzden ondan asla korkmamayı başaramayacağım.

Kadınları mal gibi gören erkekler tehlikelidir.

Gray öfkeyle nefes alır ve elini saçlarının arasından geçirir. Parmakları dağınık buklelerine takılır ve elini çekmeye çalışırken irkilir.

Gray bir adım daha yaklaşıırken, ben yatağın yanına geçiyorum. Kaşlarını çatıyor ve Silas'a son bir kez bakıyor, sonra dönüp odadan çıkıyor. Girdiğimiz kapıdan çıkmak yerine, banyodan geçip yanındaki odasına giriyor.

Dikkatim Silas'a kayar. Hareket etmemiştir, vücudu hala kapı eşiğinde durmaktadır.

Kaderin nasıl bir şey olmasını beklediğimi bilmiyorum, ama o tam da buna uyuyor. Yüzünde, benim bile bilmediğim binlerce sorunun cevabı var gibi görünüyor ve etrafındaki her şeyi sinir bozucu bir yoğunlukla izliyor.

Yutkunduğunda boğazı hareket ediyor ve o kapı eşiğine omzunu dayarken ben ellerimi birleştiriyorum. Üçü arasında en sakin olanı o gibi görünüyor.

"Senin düşündüğünün aksine, kimse sana zorla bir şey yapmayacak," diyor ve merdivenlere çıktığını bildiğim koridora bakıyor.

Dudaklarım seğiriyor. Birinin benim tarafımda olmasına seviniyorum. Nedenini bilmiyorum, ama Silas diğerleri gibi korkutucu bir hava yaymıyor. Sanırım bana ilgisizliği, merak dolu ama cinsel olmayan ilgisi yüzünden.

Aziel ve özellikle Gray, bana avımmışım ve kendileri de saldırmak için mükemmel fırsatı bekleyen avcıymışım gibi bakıyorlar. Eminim boğazıma atlayıp, pençeleriyle karnımı deşerken dişlerini şah damarıma geçireceklerdir.

Silas bana bir insanmışım gibi bakıyor. Kuşkusuz, onu rahatsız eden bir insan, ama yine de bir insan.

"Aziel hiç seks yapmadı," diyor, "ve bir yaşam bağı kurmadan da yapamaz. Kraliyet Wrath soyu çok güçlü ve kader ona doğduğunda bu zayıflığı verdi. Bu onu senden uzak tutacak. Gray sınırları zorluyor, ama senin gerçekten istemediğin hiçbir şeyi yapmaz. Eğer çok aç olursa, başka bir kaynaktan beslenmesini sağlarım."

Şüphelerime rağmen, kendimi rahatlamış buluyorum.

Silas bana yalan söylüyor olabilir, ama bunun ona ne faydası olacağını anlayamıyorum.

Gray hakkında ne hissettiğimi hala bilmiyorum ve aç olduğunda beni kullanmayacağına inanmıyorum. Bu para israfı olur ve bunu fark etmemek aptallık olur.

Silas odamı inceliyor. Değerlendirirken mırıldanıyor, gözleri dolaba takılıp kalıyor, sonra banyo kapısına geçiyor.

"Banyodayken Gray'in yatak odasının kapısını kilitler. Mastürbasyon yapacaksan, orada yapma. O mesafeden kokunu alabilir," diyor Silas, dişlerini emerek.

Mastürbasyon konusundan rahatsız olarak irkildim.

"Evde istediğin gibi dolaşabilirsin, ama Aziel'in kanadından uzak durmanı tavsiye ederim. Burada oturup benim odamdan uzak durmanı söylemeyeceğim, ama öyle yapmanı tercih ederim," diye devam eder.

Sonunda yararlı bir tavsiye aldığım için memnuniyetle başımı sallıyorum. Silas hızla en sevdiğim kişi haline geliyor.

"Seni paylaşmaya niyetimiz yok ve gelen ziyaretçilere senin yasak bölge olduğunu söyleyeceğiz. Ancak biri sorarsa, Aziel'e ait olduğunu söylemelisin. Gray'e ait olduğun ortaya çıkarsa, seni diğer şehvet iblisleriyle paylaşması beklenecektir."

Yutkunuyorum.

"Aziel bakir ise, neden bir kadına ihtiyacı olsun ki?" diye soruyorum, sesim titriyor.

Silas duvardan uzaklaşır ve boğazını temizler. "Seninle seks yapamaz, ama bu teorik olarak onu başka şekillerde tatmin edemeyeceğin anlamına gelmez."

Bu bilgi yüklemesi çok fazla.

"Yorgun görünüyorsun. Biraz uyu. Gray akşam yemeği için seni uyandırması için birini gönderecek." Silas dönüp başka bir şey söylemeden ayrılır.

Hareket etmiyorum, geri dönmeyeceğinden emin olmak için beklerken vücudum donmuş durumda. On sayı saydıktan sonra cesaretimi toplayıp öne doğru adım atıp kapımı kapatıyorum. Menteşeler sessiz, ama yine de kapanırken ses çıkmaması için yavaşça hareket ediyorum.

Kilitleri çevirirken elim titriyor.

Eminim girmek isteselerdi, bunu kolaylıkla yapabilirlerdi, ama ben elde edebileceğim her türlü sahte güvenlik hissini kabul edeceğim.

Dönerek banyo kapısına koşuyorum ve aynı şeyi yapıyorum, sessiz bir tıklama ile kapıyı kapatıp kendimi içeri kilitliyorum.

Sırtımı kapıya dayayıp nefesimi düzenlerken kalbim göğsümden çıkacakmış gibi atıyor. Beş dakika önce bana ne istediğim sorulsaydı, yalnız kalmak istediğimi söylerdim, ama şimdi yalnız kaldığım için, dikkatimi dağıtan bir şeyin geri gelmesinden başka bir şey istemiyorum.

Odayı ararken, kullanışlı bir şey bulmak için çaresizce çekmeceleri açarken, olanları kafamda oturtmaya çalışıyorum. Ne aradığımı bile bilmiyorum, ama çılgın halimde, bulduğumda anlayacağımı kendime inandırıyorum.

Oda tamamen boş, tüm odada hiçbir kişisel eşya yok. Bir parça toz bile yok, bu da bu mobilyaların yeni olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Kimsenin şifonyerin çekmecelerinin dar köşelerini veya makyaj masasının taburesinin içindeki küçük vidaları temizlemek için zaman harcayacağına inanmıyorum.

Yine de, yatağa uzanmadan önce odadaki her çekmeceyi ve her köşeyi arıyorum. Banyo kapısına bakarak, orayı da karıştırıp karıştırmamayı tartışıyorum, ama karıştırmamaya karar veriyorum. Gray'in şu anda odasında olup olmadığını bilmiyorum ve onun kişisel eşyalarını karıştırırken beni yakalaması riskini almak istemiyorum.

Yatağa uzanıp yumuşak çarşafların içine gömülürken tavana bakıyorum. Başımdaki zonklama başlıyor, şakaklarımdan göz çukurlarıma doğru yayılan sönük bir ağrı.

Alnımı ovuşturuyorum, cildimi masaj yaparken yüzümü buruşturuyorum. Bu hareketle Gray'in gömleği bacaklarımdan yukarı kayıyor ve uyluklarımdan üst kısmı ortaya çıkıyor. Sadece onun gömleğini giydiğimi tamamen unutmuşum ve kendime ait kıyafetlerin ne zaman verileceğini merak ediyorum.

Alt giysi istiyorum, incubus ile aramda daha fazla mesafe olacak bir şey.

Mesafe zihnimi daha berraklaştırıyor ve önceki etkileşimlerimizi hatırlayınca yüzümü buruşturuyorum. Birçok kez kendimi ona adeta attım. Beni çaresiz olarak nitelendirmesine şaşmamalı.

Bugün şehvetini gizlemiş olabilir, ama bunun uzun süre devam edeceğini sanmıyorum. Ona olan bağımlılığımın tuzağına düşme düşüncesi bile beni titretir. Bu sadece an meselesi.

Düşüncelerim Aziel'e giderken gözlerimi kapatıyorum. Onu anlamak zor ama Gray'e konuşma şeklinden, ondan uzak durmam gerektiğini anlıyorum.

Başımı yastığa koyduğumda baş ağrım artmaya devam ediyor. Birkaç saat uyumak beni öldürmez. Dün gece neredeyse hiç uyuyamadım, bugünle ilgili endişem o kadar büyüktü ki, beni uyanık tuttu. Sonunda rahatlayacak bir anım olduğu için, yorgunluğun beni sardığını hissediyorum. Ayrıca, üçüyle akşam yemeğine katılmam gerekiyorsa, enerjime ihtiyacım var.

Onların yanında olmak çok yorucu ve bunu ne kadar süre daha kaldıracabileceğimi bilmiyorum. Vücutlarının doğal olarak yaydığı gücü geri çektiklerinde bile, hala bunalmış hissediyorum. Bu güç giysilerine yapışıyor ve havada kalıyor.

Umarım bu kadar kötü hissetmemin sebebi, daha önce hiç böyle bir şeyle karşılaşmamış olmamdır. İnsanlar iblisler gibi güç yaymazlar ve belki de buna alışmak için biraz zamana ihtiyacım vardır.

Gözlerim ağırlaşıyor. Uykuya dalmak korkutucu geliyor, ama bunu sonsuza kadar erteleyemeyeceğimi biliyorum. Gray, şimdiye kadar defalarca bahsettiği gibi muhtemelen rüyalarım girecek, ama bu konuda yapabileceğim bir şey yok. Rüyalarımı nadiren hatırlarım ve o ortaya çıksa bile hatırlamayacağımı bilerek kendimi sakinleştiriyorum.

Yorganın üstüne kıvrılıp yüzümü yastığa gömüyorum.

Yapabileceğim hiçbir şey yok.

CHARLOTTE

Sıcak eller uyluklarımdan yukarı kayarken sırtım kavisleniyor. Gözlerimi kapalı tutuyorum ve sadece içe doğru hareket eden ve bir avuç dolusu etimi kavrayan nasırlı parmaklara odaklanıyorum.

Birinin kucığında oturuyorum, sırtım göğsüne yaslanmış ve ellerim arkamdaki adamın bileklerini tutuyor. Demir gibi sıkı tutuşuma rağmen onu durdurmaya çalışmıyorum, cildimin onun cildine değdiği his çok güzel, buna son vermek istemiyorum.

Eğer benden uzaklaşırsa öleceğimi düşünüyorum.

Uyluklarımı sıkıyor ve inliyor, sonra bacaklarımı açıyor. Onun için pozisyonumu ayarlıyorum, uyluklarımı onun uyluklarının iki yanına yerleştiriyorum. Gözlerimi sıkıca kapatmaktan ağrıyor ve inlememi bastırmak için dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum.

Sert vücut altımda hareket ederken zihnim şehvetle bulanıklaşıyor, titrediğimde adamın ağzından düşük bir kahkaha çıkıyor. Eli yukarı doğru ilerlemeye devam ediyor. Hissettiğim tahrik başka hiçbir şeye benzemiyor ve romantik kitaplarımdan en iyisi olduğunu düşündüğümü düşünmek bile komik geliyor. Onlarla kıyaslanamaz bile.

Adam alay etmeye devam ederken dudakları boynumun yanına bastırıyor, parmakları arkasında çaresizlik bırakıyor.

"Gözlerini aç," diye fısıldıyor.

Dili boynuma değiyor, sonra dişlerini etime geçirip cildimi ağzına çekiyor. Neredeyse acı verici, ama beni bırakıp özür dilercesine dudaklarını o noktaya değdiriyor.

Gözlerimi açmak için tüm irademi kullanmam gerekiyor. Gözlerim sertleşmiş ve ani ışık yakıyor, ama etrafa bakarken bunu neredeyse fark etmiyorum. Daha önce hiç girmedığım bir odada masanın başında oturuyorum ve Aziel ile Silas her iki yanımda oturuyor.

Aziel solumda, sandalyesi masadan birkaç santim uzaklaştırılmış, böylece bana doğrudan bakabiliyor. Silas sağımda oturuyor ve Aziel'i taklit etmek için pozisyonunu ayarlıyor.

Neler oluyor?

Arkamda kim var diye dönüp bakıyorum. Gray'in gözlerine baktığımda kalbim hızla atmaya başlıyor. Gülümsüyor, siyah gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan parmaklarını iç çamaşıma geçirip yana çekiyor. Bunun için utanmam gerekirdi, ama bu duygu gelmiyor.

"Onları izle," diye fısıldar, boynuma bir öpücük daha kondurur, sonra çenemi tutup beni Aziel ve Silas'a doğru çevirir. "Seni görünce ne kadar tahrik olduklarını görüyor musun?"

Öyle mi? Gözlerimi indiriyorum, Silas'ın pantolonunun beline elini uzatmasını izlerken yutkunuyorum. Her şey tuhaf geliyor, ama bu adamlar o kadar dikkatimi dağıtıyor ki, bu konuda fazla düşünmek imkansız.

Gray bana dokunmaya devam ediyor, sesini alçaltarak diğer iki adamın kendilerini tatmin etmelerini izlememi istiyor. Ben de öyle yapıyorum ve önümde oynanan sahneye bakarken incubus'un parmaklarına daha da yaklaşıyorum. Bu çok iyi, çok iyi hissettiriyor ve gözlerim geriye dönüp kaslarım gerildiğinde, bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Siktir.

Gözlerimi açıp yataktan fırlıyorum, orgazm beni sararken nefes nefese kalıyorum ve göğsümü tutuyorum. Ne oluyor lan? Yatağa geri yığılırken, ne olduğunu anlamaya çalışırken nefesimi düzenlemek için birkaç saniye bekliyorum.

Gözlerim yaşlarla doluyor, bunun Gray'in işi olduğunu, söz verdiği gibi zihnime zorla girdiğini anlıyorum. Bunun gerçek olmayacağını, uyanınca hiçbir şey hatırlamayacağımı ve mutlu bir cehalet içinde yaşayacağımı sanmıştım.

Bunun yerine, orgazmın ortasında uyandım ve vücudumun her zerresi utançla doluydu. Çenemi sıkıp, gömleğimi düzeltirken ağlamamaya çalışıyorum. Gömleğim uyurken yukarı kaymış olmalı.

Rüyamda olan her şeyi Gray mı seçmişti? Silas ve Aziel neden rüyamda vardı? Gerçekten onlar mıydı, yoksa sadece rüyadaki halleri mi? Hareket eden bir şey dikkatimi çekti ve başımı, kapattığımı ve kilitlediğimi yemin ettiğim açık yatak odası kapısının hemen ötesinde gizlenen gölgeye çevirdim. Soluma baktığımda, banyo kapısının da açılmış olduğunu fark edince omuzlarım çöktü.

Gray, mahremiyetimin asla bana ait olmayacağını bu şekilde mi söylüyor? Bilinçaltım kadar fiziksel hayatımı da kontrol ettiğini mi? Bunu yapmak için kapıları açmasına gerek yoktu. Zaten farkındayım.

"Akşam yemeği hazır." Gölge sessizce konuşur, sesi şaşırtıcı derecede derindir.

Tartışacak kadar yorgun olduğum için başımı salladım. Yataktan kalkarken ayaklarım titriyordu ama bu hissi görmezden gelip gölgenin peşinden odadan çıktım. Beni merdivenlerden aşağıya ve labirent gibi koridorlardan geçirdi, sonunda kenara çekilip bir sonraki kapıdan tek başıma geçmemi işaret etti.

Aziel ve Silas, yemek odasına girdiğimde bana bakmadılar bile, yüzleri ellerindeki cihazlara gömülmüştü. İçeri girip üçünden en uzak sandalyeye otururken Gray'e bakmayı reddettim.

Bu odanın rüyamdaki oda olduğunu ve üçünün oturduğu yerlerin aynı olduğunu fark edince ellerim yumruk haline geldi. Gray masanın başında sırtı oturmaya oturuyor, solunda Aziel, sağında Silas var.

Bu, rüyamı gören kişinin Gray olduğunu doğruluyor. Her şeyin hayal gücümün ürünü olduğu yönündeki son umudum da yok oluyor.

Diğer odalar gibi, yemek odası da büyük ve pahalı görünüyor, tonozlu tavanları ve koyu renkli dekoru var. Uzun ahşap masanın üzerindeki pirinç avize, odayı yeterince aydınlatıyor, böylece gölgelerden birinin çıkıp beni yakalayacağını hissetmiyorum.

Bu üç adam lüks içinde yaşıyor, sanırım bunun için minnettar olmalıyım. Böylesine bolluk içinde yaşayan erkekler genellikle kadınlarını paylaşma ihtiyacı hissetmezler ve şanslıysam, başka bir kadın satın alıp üzerimdeki baskıyı biraz azaltabilirler.

Gray'in bakışlarından kaçınmaya devam ederek ellerimi kucığımda birleştirip masadaki yemeklere bakıyorum. Tanımadığım yemekler sergileniyor, kokuları ağzımı sulandırıyor, ama ben hareketsiz kalıp başka birinin ilk hamleyi yapmasını bekliyorum.

Silas sonunda telefonundan başını kaldırıyor ve onu cebine koyarken benimle göz teması kuruyor. Dudaklarında sinsî bir gülümseme beliriyor ve ben buna hiç güvenmiyorum.

"Daha iyi görünüyorsun," diyor ve Aziel'in dikkatini çekiyor. "Yanakların daha renkli."

Aziel sessizce onaylar gibi mırıldanırken Gray kahkahaya boğulur. Ani gürültüden irkilirim, neden güldüğünü anlamaya çalışırken kalbim hızla çarpar. Muhtemelen benimle ilgilidir, ama umarım bana yaşattığı rüyalarla bir ilgisi yoktur.

"Bu benim sayemde!" diye övünerek, ellerini masaya vurup sevinçle alkışladı. "Öğleden sonra birbirimizi çok iyi besledik."

O bunu bağıırken ben çenemi göğsüme indiriyorum. Aramızda olanları sır olarak saklayacağını düşünmek aptalcaydı. Bir iblisten, hele de bir incubus'tan böyle bir mahremiyet beklememeliydim.

Kazanımlarıyla övünmek, dinleyen herkese gururla anlatmak onun doğasında var.

"Düşündüğümde çok daha fazla şehvet sunuyordu. Kadınıımız uzun zamandır tatmin olamamıştı." Ayağa kalkıp tabağını doldurmaya başlarken sözleri peltekliyor.

Beni besleme yeteneğimle övünmeye devam ederken neredeyse sarhoş gibi görünüyor, sesi sessiz odada yüksek ve rahatsız edici. Kabul etmeliyim ki daha iyi görünüyor, keskin elmacık kemikleri biraz daha dolgunlaşmış ve siyah gözlerinde daha önce olmayan bir ışıltı var.

Sanırım aç olmalıydı.

Aziel kaşlarını kaldırırken, Gray bana onayını gösteriyor, heyecanı muhtemelen Gray'in artık ondan beslenmesine gerek kalmayacağı gerçeğinden kaynaklanıyor. Silas tabağını alır ve Gray yemeğini doldurduktan sonra tabağını doldurmaya başlar, incubus'un saçmalıklarını dinlerken yüzünde hiçbir ifade yoktur.

Masadan uzaklaşan Gray, hızlı ve kendinden emin hareketlerle bana doğru yaklaşır ve tabağını alır. Doldurduğu tabakla benimkini değiştirirken gülümsemesi genişler ve sessizce bana yemeğe başlamam için işaret eder.

Ben yapmıyorum ve o eğilip alnıma ıslak bir öpücük kondururken ben tahta gibi sert kalıyorum. Fiziksel temas beni arzuyla dolduruyor, vücudumun tepkisi iğrenç.

"Neden bu kadar uzağa oturduğunu bilmiyorum," diye mırıldanıyor.

O, sandalyemin arkasına uzanıp onu kendine doğru çekince kalbim hızla çarpmaya başlar. Aramıza kasıtlı olarak koyduğum mesafeden açıkça memnun değildir ve beni masanın başına, yanına oturturken tartışma isteğine direnirim.

Silas sessizce eğilip unuttuğum tabağı alır, göğsü masanın üstüne sürtünürken aramızdaki iki boş sandalyeyi aşar. Dudaklarımı yalarım, ama o tabağı önüme koyarken hala konuşmam.

İştahım kaçmış.

Gray kendine bir tabak daha doldururken Silas telefonunu tekrar çıkarır. Ekranı öfkeyle dokunur, parmakları yazarken hızla hareket eder.

Yapmamam gerektiğini biliyorum, ama ne yaptığını görmek için ekrana göz atıyorum.

Yutkunuyorum. Telefonundaki dili anlamıyorum, ama üstte taş suratlı Aziell'in resmi, Silas'ın aynı odada olmalarına rağmen ona mesaj attığını gösteriyor.

Gray onlara rüyamda olanları anlattı mı? Onları arzuladığımı söyledi mi? Eğer söyledi ise, bu bir yalan olur. Bu adamların hiçbirini istemiyorum.

Aziel telefonunu çıkarır ve Silas'tan geldiğini artık bildiğim mesajı okur, dudaklarında bir sırıtişla Gray'e döner. O mesajın ne yazdığını bilmek için iyi para verirdim.

"Sanırım bu, artık rüyalarım gizlice girmeyeceğın anlamına geliyor?" diye sorar.

Gray omuz silkiyor ve Aziel'in gülümsemesi kayboluyor.

"Yani, buna gerek yok. Ama kadınıımız hepimizi istiyor ve seni onun rüyalarına çekmek eğlenceli olabilir." Gray umutlu konuşuyor ve ben dışa vuran bir tiksinti göstermekten kaçınıyorum.

Aziel'in bakışları kısa bir süre bana kayar, gözleri yüzümden vücuduma doğru iner. Silas'ın da aynısını yaptığını hissedebiliyorum, bakışları neredeyse cildimi yakıyor.

"Bu daveti reddediyorum," diyor Aziel sonunda, sanki bu düşünce bile onu tiksindiriyormuş gibi yüzünü buruşturarak.

Silas da gülerek kibarca teklifi reddettiğinde, alınmamayı tercih ediyorum ve zaten onların beni istemelerini istemediğimi kendime hatırlatıyorum. Gray, onlar yemeğe başlarken onları ikna etmeye devam ediyor, beni başından savmak için gösterdiği çaresizlik biraz sinir bozucu.

Yemeğimi bitirince izin alabileceğimi umarak ağzıma yemek tıktırmaya başladığımda dudaklarım titrer. Bu kadar açıkça aşağılanırken burada oturmaya zorlanmak pek de eğlenceli değil ve yakıcı sıcaklığı boğazıma zorla indirirken gözyaşlarımı tutmakta zorlanıyorum.

Yemekler lezzetli, ama tadını çıkaracak ruh halinde değilim.

Aziel, Gray'in saçmalıklarını keser. "Ağlamaktan kaçınırsan sevinirim."

Önümdeki tabağa bakmaya devam ederek başımı sallar ve gözyaşlarımın gözlerime geri çekilmesini dilerim. Şeytanlar muhtemelen tuzlu kokuyu alabiliyordur. Durdurmaya çalışmama rağmen gözyaşlarım yanaklarımdan akmaya devam eder ve sessizce tabağıma damlar.

Aziel ayağa kalkar ve yüksek bir iç çekişle sessizleşen odadan çıkar, ayak sesleri yerden yankılanarak tamamen kaybolana kadar devam eder.

Duygularımı kontrol altına alamazsam beni satacaklar. Çatalımı daha sıkı tutuyorum. Bu adamlar için ben sadece bir evcil hayvanım ve daha da kötü bir duruma düşmek istemiyorsam, kendimi toparlamam gerekiyor.

Gray, odadaki gergin sessizlik artarken, Silas iç çekip sandalyesine yaslanarak sesi bozduğunda, beni rahatlatmak için bacağıma elini koyar.

"Gray'i boş ver. Hepimiz bir noktada onun kurbanı olduk. Gerçekten utanılacak bir şey yok," diye açıklıyor Silas, Gray homurdanırken kaşlarını kaldırıyor.

"Utanılacak bir şey olmadığını biliyor," diye tersler.

Silas gözlerini kırpıştırır ve başını yana eğerek yüzünde şaşkınlık ifadesiyle bakar.

"Sen aptal mısın?" diye sorar Silas. "Sence neden burada oturmuş ağlıyor? Herkes ilk cinsel deneyiminin ayrıntılarının akşam yemeğinde masaya yatırılmasından hoşlanmaz. Özellikle de bu deneyime masadaki diğer kişiler de dahil olmuşsa."

Gray'in duruşu gevşer ve bir saniye sonra elini uyluklarımdan çeker ve yemeğine geri döner. Ben izin beklerken atmosfer neredeyse dayanılmaz hale gelir.

Gray inisiyatif alıp bunu kendisi mi yapacak, yoksa benim kalkmam mı bekleniyor? Onu kırmak ya da kızdırmak istemiyorum ve bu korku beni sessizliğe mahkum ediyor, tabağımy bitirmeye çalışıyorum. Gray bana yiyebileceğimden fazla yemek verdi, ama yine de fiziksel olarak yapabildiğim kadarını yiyorum.

"Yemeği beğendin mi?" diye soruyor Gray, sesinde akşam yemeğine geldiğimdeki heyecan yok.

Başımı sallıyorum.

Gray cevap vermek için ağzını açarken, onların gücünü hissedemediğimi fark ediyorum. Kafamı kaldırıp Silas'a bakıyorum, boğucu kokusunun gittiğini doğrulamak için. Ne ondan ne de Gray'den bir şey gelmiyor, Aziel buradayken de ondan hiçbir şey sızmiyordu.

Gray onlara bunu gizlemelerini mi söyledi? Benim için böyle bir şey yapmalarına şaşırdım. Onların gücünün ezici ağırlığını da hissetmek zorunda kalsaydım, bu yemeği bitirebileceğimi sanmıyorum. Objektif olarak, güçlerini bastırmalarının muhtemelen tek seferlik bir şey olduğunu biliyorum, ama bunun devam etmesini ummaktan kendimi alamıyorum.

Karnım doyarken tabağımdaki yemekle oynuyorum, eskiden aile yemeklerinin ne kadar canlı ve heyecanlı olduğunu düşünerek kaşlarımı çatıyorum. Babam mükemmel bir aşçıydı, annem ve ben izlerken her zaman lezzetli şeyler pişirirdi. Küçükken ona yardım etmeyi çok severdim, pasta yarışması programındaki yarışmacılar gibi davranırdık.

Artriti ağrılı hale gelip mutfakta eskisi gibi hareket etmekte zorlanmaya başladığında bile, çoğu yemeğimizi kendisi yapmaya devam etti.

"Neden bu kadar üzgünsün?" diye sorar Gray, beni düşüncelerimden kopararak.

Omuz silkiyorum, ona ne kadarını anlatmam gerektiğini bilemiyorum. Ailem ve evimden bahsedersem kızar mı? Bunun için iyi bir neden düşünemiyorum, ama riske girmek istemiyorum.

"Neden mutsuz olduğunu söyle bana. Acını hissedebiliyorum," diye devam eder, keskin ses tonu Silas'ın burnunu çekmesine neden olur.

Kader, konuşmadan sıkılmış gibi görünüyor, ayağa kalkıp odadan çıkarken yarısı yenmiş tabağını unutmuş durumda. Gray ile yalnız kalmaktan hoşlanmıyorum ve buna tepki olarak nabzımın hızlandığını hissediyorum.

Duygularımı paylaşp paylaşmamayı düşünürken dudaklarımı büzüyorum. Sanırım başka seçeneğim yok.

"Ailemi düşünüyordum," diyorum.

Gray'in bana daha fazla soru soracağını bekliyorum, ama o bunun yerine mırıldanıyor ve yemeğimi bitirmemi emrediyor. Ruh hali değişikliğinin nedenini anlamasam da, birkaç lokma daha zorla yutarken bu konuda yorum yapmıyorum.

Midem patlamak üzere olduğundan eminim.

"Yemeğimi bitirdim." Çatalımı tabağıma koyup ona bakıyorum.

Siyah gözleri zaten bana bakıyor, çekiciliği dudaklarımı yalamama ve ona doğru eğilmeme neden oluyor. O kadar güzel ki.

Beni öpmesini istiyorum.

Gülümseyerek, Gray istediğimi veriyor ve dudaklarını benimkilere bastırıyor. Bu, ilk kez birini öpüşüm ve boğazımdan sessiz bir inilti çıkarken gözlerimi kapatıyorum. O kadar iyi hissettiriyor ki. Dilini dudaklarımın arasına kaydırduğında titriyorum, vücudumun diğer bölgelerinde de bu hissi yaşamak ne kadar iyi olurdu diye düşünürken uyluklarım kasılır.

Gray kalçalarımı tutup beni kucağına çekiyor, ağzını benimkinden ayırıp boynuma indiriyor. Rüyamda yaptığı gibi derimi ısırtıyor, bu hareket beynime şok etkisi yapıyor ve beni kaçırıyor.

Lanet olası incubus.

Ben kendimi yere atıp ayağa kalkarken, o tembel bir gülümsemeyle izliyor, onun tuzağına bu kadar kolay düştüğüm için utançtan yanaklarım kızarıyor. O ayağa kalkıp bana onu takip etmem için işaret ederken, ondan nefret ettiğimi kendime hatırlatıyorum.

"Seni odana geri götüreceğim," diyor, hala gülümsüyor. "Bu gece uykunu bölmeyeceğim."

Onu kanadına kadar takip ederken, sözüne inanıp inanmamayı bilemiyorum. Dışarıdan bakıldığında yalan söyleyecek birine benzemese de, bu sadece doğruyu söylemeye meraklı olduğu anlamına gelmez.

Çıplak ayaklarım sessizce yere vururken onun arkasında yürüyorum, odama vardığımızda düşüncelerim dakikada bir milyon mil hızla akıyor ve o yana çekilip bana girmem için işaret ediyor. Onun da peşimden gelip gelmeyeceğini görmek için dönüp bakıyorum, ama o sadece göz kırpıp içeri girip kapıyı kapatıyor.

Yatağıma dönmeden önce ahşabı dikkatle incelerim. Komodinin üstündeki büyük televizyon ve yatağın üzerinde duran küçük giysi yığını dikkatimi çeker. Bunlar ne zaman eklenmiş?

Nefesimi tutarak, bana verilen giysilere daha yakından bakmak için bir adım atıyorum. Kumaş yumuşak ve giysileri açtığımda bunların pijama altları olduğunu anlıyorum. Odada kimse olup olmadığını kontrol etmek için etrafa bakıyorum, sonra giysileri burnuma götürüp kokluyorum.

Bu Silas'a ait, onunkiyle aynı toprak kokusu. Aynı şeyi bir sonraki giysiye de yaparken vücudum gerilir, bunların Gray'e ait olduğunu fark edince şaşırırım. Bir sonraki giysi yine Silas'a ait, ondan sonraki ise Aziel'e. Biri odalarına girip yumuşak pijamalarını çalmış mı? Bu onların izniyle mi yapılmış?

Umarım öyledir.

Omuz silkiyorum, muhtemelen farkına bile varmayacakları kadar yeterince giysileri vardır. Gray'in gömleğini çıkarıp, yumuşak bir eşofman altı ve uzun kollu bir gömlek alıyorum. Kumaşın içinde boğuluyorum resmen, ama televizyonu bir insan haber kanalına çevirip yatağa girerken bunu umursamıyorum.

Uyanıp tüm bunların korkunç bir rüya olduğunu fark etmeye hazırım.

GRAY

CHARLIE'NİN HAFİF HORLAMASI odasına baktığımda kulaklarıma ulaşıyor. Battaniyelerin altında gömülü, yastığının üzerinde duran dağınık kahverengi saçları dışında tüm vücudu gizlenmiş durumda.

Uzun bir gün geçirmiş ve biraz uyuyabildiği için mutluyum.

Dudaklarımı yalarken, akşam yemeğinde gölgelerin getirdiği televizyonu kullandığını görmekten de mutluyum. Müzayede evinden aldığım broşür, insanların televizyon izlemekten hoşlandıkları iddiasında haklıymış gibi görünüyor.

Şahsen büyük bir hayranı değilim, ama çekiciliğini anlıyorum.

Daha önce hiç görmediğim bir insan haber kanalı açık ve ekrandaki adamlar anlamsız bir dizi hakkında sohbet ediyorlar.

Bu erkekler bizim dünyamızda neler olup bittiğinden habersizler. Onlara verdiğimiz ufak kırıntılara yapışıp, bizim için önemi olmayan tartışmalara ve kısıtlamalara takıntılılar.

Charlie'nin odasını incelemeye devam ederken omzumu kapı çerçevesine dayıyorum. Oda boş. Odalarımızdan bulabildiğim birkaç giysi dışında, hiçbir şeyi yok.

Muhtemelen bu yüzden akşam yemeğinde bu kadar üzgündü. Ailesini ve eşyalarını özlemesi çok normal ve onu buraya getirmeden önce ona bu rahatlıkları sağlamayı düşünmemiş olmamdan nefret ediyorum.

Silas bunu hatırlardı. Bu düşünce beni kızdırıyor ve daha önce yalnız kaldıklarında ona ne kadar nazik davrandığını hatırladıkça kıskançlığım artıyor. Bunları ona açıklamam gereken kişi bendim.

Kadınımı hayal kırıklığına uğrattıyorum ve o daha bir gün bile burada değil. Beni berbat bir bakıcı mı sanıyor?

Incubi'ler babalık içgüdülerıyla tanınmazlar, ilgi alanlarımız genellikle zevk ve arzu etrafında döner. Daha önce hiç bir dişiye bakmak zorunda kalmadım ve umarım bu dişi ben öğrenirken sabırlı olur.

Charlie, yuvarlanmadan önce özellikle yüksek bir homurtu çıkarır ve bana doğru dönerken yüzü battaniyelerin arasından çıkar. Yukarı doğru kıvrık burnuna ve yanaklarında hafifçe dağılmış çillere hayranlıkla bakarım, sonra banyoma çekilir ve yatak odasının kapısını kapatırım.

Daha önce uykuya daldığında kapıyı kilitlemişti, ama şimdi kilitlemediğini iyiye işaret olarak görüyorum. Fikrini neyin değiştirdiğini bilmiyorum, ama iyimser tarafım, burada kimsenin ona zarar vermeyeceğini bildiği için böyle davrandığına inanmak istiyor.

Bana çoktan güveniyor.

Banyo aynasına yaklaşp kendime bakarken gülümsememi zor tutuyorum. Ondan beslendikten sonra yanaklarım yeniden dolgunlaştı, bu da beni haftalardır hiç olmadığım kadar iyi göstermiş. Sadece rüyalarıyla benimle ne kadar şehvet paylaşabildiği şaşırtıcı.

Sonunda gerçek hayatta ondan beslenebileceğim düşüncesi, iniltiyi zorla bastırmamı sağladı. O mükemmel bir kadın ve Aziel ile Silas'ın da onu takdir etmeye başlayacaklarını biliyorum. İkisi de ondan etkilendikleri açık ve bunu saklamaya çalışsalar da, Charlie'nin rüyasını anlattığımda heyecanlarını hissedebildim.

Aziel, bağlanmış bir eş almayı ertelemek için çok yaşlı ve Silas her geçen yıl daha da endişeli hale geliyor. Hepimizin gerçek bir yakınlığa çaresizce ihtiyaç duyduğumuz açık. Charlie tam da bunu sağlayabilir.

Silas ve Aziel, onun kısa süreli bir kaçamaktan, beni bir süre meşgul edecek bir şeyden ibaret olduğunu düşünüyorlar, ama ben yerleşmeye hazırım ve Charlie'nin varlığına alıştıklarında onların da aynı şekilde hissetmelerini umuyorum.

Charlie'ye olan isteğimin arttığını hissedince alt dudağımı ısırıp aynadan uzaklaşıyorum. Hâlâ açım ve onun yatak odasına ya da rüyalarına sızma dürtüsüne direnmek zor.

Bu dürtülerle savaşmak zor. Bu gece onun zihninden uzak duracağıma söz verdim ve sözümünden dönersem lanetlenirim. Bana güvenmesi gerekiyor. Onun rızası olmadan ona sahip olamayacağımı söyleyerek hata yaptım. Onu daha rahat hissettirmek istemiştım, çünkü rızası olmadan ona sahip *olmayacağım*.

Aziel'in gerçeğı bu kadar çabuk açığa çıkaracağını beklemiyordum.

Yatak odama girip köşedeki küçük masaya doğru yürüdüm. Müzayede evi bana Charlie hakkında çok fazla evrak ve belge verdi

sayfalarını gözden geçirip, onun evi ve ailesi hakkındaki bilgileri buldum.

Bu onu neşelendirmek için mükemmel bir şey olacak.

Vücudumu gevşemeye zorlayarak, tüm gücümü topladım ve onun evine ısındım. Aziel ve Silas kadar güçlü değilim ve kendimi hareket ettirmek için harcadığım çabadan kaslarım ağrıyor. Ama buna değecek.

Bir saniye sonra, Charlie'nin oturma odasında duruyorum.

Daha önce hiç bulunmadığım bir yerde dururken zihnim karışık ve hemen yönümü bulamıyorum. Gözlerimi kullanmama gerek yok, burada çürümüş bir ceset olduğunu biliyorum, çünkü çürümüş et kokusu çok güçlü.

Etrafa bakıyorum ve söz konusu cesedi görüyorum. Bir adam odanın ortasında yüzüstü yatıyor, kolu uzanmış ve yüzü sararmış halının içine gömülmüş. Pijama giyiyor, ama bunun dışında pek bir şey anlaşılmıyor.

Bir süredir buradaymış, cesedi çoktan sıvılaşmaya başlamış ve zemine karışmış. Bu Charlie'nin babası olmalı. Arayıcılar, kızlarını saklayan erkeklere pek iyi davranmazlar ve onu burada çürümeye terk etmiş olmalarını hiç şaşırtıcı bulmuyorum.

Elimi uzatıp burnumun köprüsünü sıkıştırıyorum, kızımın babasını burada bıraktıkları için kızgınım. Kötü haberi ona verdiğimde çok üzülecek. İçimden bir ses hiçbir şey söylemememi söylüyor, ama dönüp duvarlara asılı fotoğrafları incelerken, bunu yapamayacağımı biliyorum.

Onun yerinde olsam bilmek isterdim.

İnsanların ölümle ilgili geleneği nedir? Hatırlamaya çalışırken dudaklarımı büzüyorum ve cenazeleri hatırlayınca omuzlarımın yuvarlaklaştığını hissediyorum. Onu iblisler gibi yakabilseydim, bu çok daha kolay olurdu.

Siktir. İnsanlar da ölülerini yakarlar, değil mi? Tam emin değilim, ama gömdüklerine eminim.

Onunla sonra ilgileneceğim.

Adamın cesedinin üzerinden atlayarak, dönüp yatak odalarına giden dar koridora giriyorum. Soldaki ilk kapı açık ve yolculuğuma devam etmeden önce çiçekli perdeler ve gri çarşaflara bir göz atıyorum.

Charlie'yi çok iyi tanımıyor olabilirim, ama odasını bu kadar kötü dekore etmeyeceğinden eminim.

Son, aralık kapıya ulaşmadan önce küçük bir banyodan geçiyorum. İçeriye bakıp dağınık karmaşayı gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Charlie'nin biraz istifçi olduğunu söylemek yanlış olmaz. Alanı nispeten temiz tutmakta iyi iş çıkarmış, ama dağınıklık inanılmaz.

Bu çöpleri eve taşımak bütün gecemi alacak.

Derin bir nefes alırken göğsüm genişliyor. Bu gece bittiğinde yorgunluktan bitap düşeceğim. Aziel tüm enerjimi harcadığım için beni öldürecek, ama bunun iyi bir nedeni var.

Bunu kadının için yapıyorum.

Yere gömülü açık bir barınak kapısı var, içine bakıyorum, sonra burnumu kırıştırıp kapıyı tekmeleyerek kapatıyorum. İçerisi korku kokuyor ve içinde ne olduğunu bilmek istemiyorum.

Charlie burada saklanmış olmalı.

Kapı kapalıyken zemine uyum sağlıyor ve birkaç ince dikişi gizlemek için üzerine serilmiş bir halı var. Akıllıca.

Odanın diğer tarafına geçip yatak odasının penceresini açarak bayat havayı dışarı çıkarıyorum. Babasının çürümüş kokusu tüm evi sarmış. Dolabına gidip iki büyük bavul bulana kadar içeri karıştırıyorum.

Eski ve tozlyudular, muhtemelen o doğmadan önce buraya konmuşlardı, ama işimi göreceklerdi. İkisini de yatağın üzerine attım ve Charlie'nin önemli görünen eşyalarını toplamaya başladım. Çok fazla eşyası vardı ve neden bu eşyalara sahip olduğunu anlamakta zorlanıyordum. Komodininin üzerinde duran küçük, lastik, gıcırdayan ördeğin ne işe yaradığını anlayamıyordum, ama yine de onu da paketledim.

İstemediği şeyleri atabilir.

Çantaları doldurmak uzun sürmüyor ve fermuarlarını kapatıp eve dönerken topuklarımın üzerinde sallanıyorum.

Yatak odamın etrafında belirlenmesi biraz zaman alıyor, ama belirlediğinde, içindekileri yere döküp geri teleport oluyorum. O uyurken eşyalarını odamda saklayacağım ve yarın sabah onun odasına taşıyacağım.

Bu onu neşelendirmeli ve benim o kadar da kötü biri olmadığımı göstermeli.

Omuzlarımı silkiyorum ve süreci tekrarlamadan önce kendime alışmak için biraz zaman tanıyorum. Bu çok çabuk yorucu oluyor ve dördüncü kez geri döndüğümde oturmam gerekiyor.

Ellerim yatak üzerinde titriyor ve onlara öfkeyle bakıyorum. Benim yaşımdaki bir iblis bu yolculukları kolaylıkla yapabilmeli ve bunu yapamamam beni oldukça sinirlendiriyor.

Silas ve Aziel ile birlikte geçirdiğim son yüz küsur yıldır kendimi zorla aç bırakmasaydım, daha güçlü olurum. Aziel, rüyalarına gizlice girdiğimde beni iyi besliyor, ama o kadar sinirleniyor ki, sadece çok zor durumlarda girmeye çalışıyorum.

Daha iyi bir incubus, ihtiyacı olanı alır ve güçlenirdi. Benim türüm, onların yaptığı gibi şehvetimi kullanmamamdan dolayı beni utandırıyor. Denemediğimden değil, ama her seferinde kendimi kirlenmiş hissediyorum.

Eğer yapabilseydim succubi'lere giderdim, ama onlar kendilerini hasarlı olduğunu düşündükleri bir incubus ile kirletmek istemiyorlar. Tanrı korusun, benim geleneksel olmayan değerlerim onlara bulaşmasın.

Ellerim titremeye devam ediyor ve eve gidemeyeceğimi fark edince yumruklarımı sıkıyorum. Şu anda ayakta durmakta zorlanıyorum, başka bir çanta hazırlamak, babasını gömmek ve geri dönmek bir yana.

Sinirlenerek gururumu bir kenara bırakıp Aziel'i arıyorum.

Aramızdaki bağı zorla kurduğumda, utançtan yanaklarım kızarıyor. Onu bulmak oldukça kolay ve umarım bağımızı kurup ona dokunarak içeri girmem için yalvarırken beni uzaklaştırmaz.

Başlangıçta ondan beslenmek ve kaderin ona verdiği bağlanma lanetini ateşlemek çok heyecan verici bir şeydi. Ben, genç, eğitimsiz bir iblis, bir şekilde var olan en güçlü varlıklardan birinin zihnini kontrol altına almayı ve onun hayatını benimkine bağlamayı başardım.

Seks bile yapmadık. Onu etkilememesi gerekirdi, ama sanırım kader müdahale etti ve bunu gerçekleştirdi. Silas'a sormayı denedim, ama bu konuda konuşmak istemiyor.

Yine de, o güç kaynağına sahip olmak heyecan vericiydi ve beni dokunulmaz kıldı.

Aziel'i diz çöktürdüğüm için hala kendimle gurur duyuyorum, ama ondan bağ aracılığıyla gücünü paylaşmasını istemek utanç verici. Daha önce bunu seve seve yapacağını söylemişti, ama ben hep reddettim.

Onun rüyalarına gizlice girip beslenmek bir şey, ama bir çocuk gibi ona yalvarmak aşağılayıcı. İçimdeki incubus, seks yoluyla ondan beslenmekten çok mutlu, ama sadaka almak benim için sınırın ötesinde.

Aziel, bağıımızı zorlayarak açıyor ve sonsuz rezervini benim için açığa çıkarıyor. Ona dokunduğumda gözlerim geriye dönüyor, kendimi sonuna kadar doldurma arzusu beni ele geçiriyor.

Bunu yapsam da onun üzerinde pek bir etkisi olmayacağından eminim. Yaşım, fiziksel olarak ne kadar güç tutabileceğimi sınırlıyor ve bu, Aziel'in içinde sakladığı güce kıyasla hiçbir şey. Muhtemelen kendimi tamamen doldurmaya çalışsam bile beni durdurmazdı, hatta benim açgözlülüğümü teşvik eder ve ben sarhoş olana kadar gücünü bana aktarırdı.

Yine de direniyorum.

Beni bir bebek gibi beslemenin tatminini yaşayamayacak ve bunun düzenli bir şey olacağını düşünmesine izin verirsem lanetlenirim. Bunu sadece bir kez yapacağım ve sadece kadını için.

Gelecekte acıkırsam, iyi bir incubus olarak onun rüyalarına girerim.

Aziel'in gücünü emmeye başladığımda ağzım sessiz bir iniltiyle açılır, onunla dolarken içimi kaplayan zevk. Aramızdaki bağ bağlantıda nabız gibi atar ve bedenim daha fazlasını almam için bana haykırırsa da, bir yolculuk daha yapmama yetecek kadar aldığımda onu keserim.

Bağlantımızı sonlandırdığımda Aziel'in bana ulaşmaya çalıştığını hissediyorum, ruhu benimkine dokunuyor ve daha fazlasını verebilmek için bana açılmam için yalvarıyor. Onu öfkeyle itiyorum, bu konuyu bu kadar büyüttüğü için sinirleniyorum.

Döndüğümde bu konuyu konuşmaya kalkışırsa, boğazına yumruk atacağım. Silas'a söylemeye cesaret ederse, yumruğumla tanışacak olan onun değerli testisleri olacak.

Charlie'nin yatağından kalkıp, evinde öfkeyle dolaşıyorum, duvarlardan ve tezgahlardan tüm fotoğrafları çekip alıyorum. Çok fazla fotoğraf var ve görünüşe göre onun da içinde olduğu her fotoğrafın, onun olmadığı bir kopyası da var. Misafirleri olduğunda fotoğrafları değiştirmiş olmalılar.

Bu çok üzücü.

Sadece onun içinde olduğu fotoğrafları alıp küçük banyoya gidiyorum ve onun kokusunu taşıyan tüm güzellik ürünlerini alıyorum. Her şeyi valizlere tıkıştırıp fermuarlarını kapatıyorum ve oturma odasındaki cesede geri dönüyorum.

Kaslarım ağrıyor ve gözlerimin arkasında dayanılmaz bir baş ağrısı oluşmaya başlıyor. Bir kürek bulmak için arka bahçeye gidiyorum. Charlie, ona veda etme fırsatı bulamadan onu gömdüğüm için bana kızacak diye endişeleniyorum

ama babası şu anda oldukça kıskanç olduğu için bu riski almaya hazırım.

Bunu görmesine gerek yok.

Bahçenin uzak köşesinde küçük bir kulübe var, oraya doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve istediğim aleti gördüm. Kreği aldım, döndüm ve bahçede en uygun yeri aradım.

Arka kapının yanında bir zamanlar çok sevilen küçük bir bahçe var ve omuz silkerek oraya gidip kazmaya başlıyorum. Yorgunluğum bu işi olması gerekenden daha zor hale getiriyor, ama bir saat sonra, yetişkin bir adamın sığabileceği kadar iyi bir çukur kazmış oluyorum.

Onu almak için içeri girerken burnumu kırıştırıyorum. Nefesimi tutarak onu ayakkabılarından tutup arka kapıdan geçirdikten sonra kazdığım çukura srklyorum. Tamamen sığıyor ve zafer dolu bir gülümsemeye onu toprakla örtmeye başlıyorum.

"Senin türünün inandığı öbür dünya diye bir şey yok, ama Charlie için insan geleneğini onurlandıracığım ve cesedine birkaç söz söyleyeceğim," derim adamın şişmiş, tanınmaz yüzüne.

"Kim olduğunuzu bilmiyorum, ama evdeki resimlerden ve kızınızın size olan sevgisinden, iyi bir adam olduğunuzu varsayıyorum. Karınıza ne olduğunu bilmiyorum, ama kızınıza iyi bakacağıma söz veriyorum. O, eksiksiz ve hiçbir şeyden mahrum olmayan bir hayat sürececek."

Onu toprağa gömmeye devam ederken görüşüm daralıyor. Aziel'den daha fazlasını almalıydım. İçimden bir ses ona tekrar uzanmamı söylüyor, ama reddediyorum. Geceyi burada geçirmem ve rastgele bir insanın rüyasına gizlice girmem gerekiyorsa, öyle olsun.

Gözlerimi kırıp başımı salladıktan sonra Charlie'nin babasına sözlerime devam ettim.

"Ben ve diğer iki iblis Charlie'yi satın aldık. Ona zarar vermek gibi bir niyetimiz yok ve onu ocuk doğurmaya zorlamayacağız," diye söz veriyorum, onun beni duyamayacağını bilsem de.

Etrafıma bakınıyorum, söyleyecek başka bir şey bulmaya çalışıyorum. Cesedin zerine attığım her kürek dolusu toprak, onun kokusunu örtmeye yardımcı oluyor ve acı kokusu zayıfladıkça zihnim berraklaşıyor. Kokusu ondan yayılıyor ve yaralarına yenik düşüp ölmesi biraz zaman almış olmalı.

Bilinçsiz insanlar acı hissetmezler ve onun çok acı çektiğini anlayabiliyorum. "Yalan söyleyeceğim ve ona senin ölümünün hızlı olduğunu söyleyeceğim," diye devam ediyorum.

Birkaç dakika daha kürekledikten sonra, Charlie'nin babası toprağın altında kaybolur ve ben üstündeki gevşek parçaları düzeltirim. Kendim söyleyeyim, iyi görünüyor.

Kürekleri bırakıp kendimi Charlie'nin yatak odasına sürüklerim. İçeri girerken omzum kapı eşiğine acı verici bir şekilde çarpar, ama valizleri kapıp kendimi eve ışınlamaya zorlarken bunu neredeyse fark etmem.

Geçiş çok acı verici, sanki normal sıcak ısıdan ziyade lavın içinden geçiyormuşum gibi hissediyorum. Yatak odama vardığımda içim yanıyor, ama bir şekilde tek parça halinde geri dönmeyi başarıyorum.

Şu anda bir kabustan çok bir incubus'a benziyor olmalıyım.

Çantaları yere bırakıp yatağıma doğru birkaç adım attım ve yüzüstü yatağa yığıldım. Nefes aldığımda ciğerlerim yanıyor gibi hissediyorum, organlarım acı verici bir şekilde genişliyor ve öleceğimi düşünüyorum.

Bu, yüz yıldan fazla süredir hissettiğim en kötü şey ve bu kadar lanet olası bir beyefendi olmasaydım, şu anda kadınının içine girmiş olurdu. Hızlı bir seks için iblis genelevlerinden birine gitmeyi düşünüyorum, ama oraya gidecek gücüm yok.

Silas ya da Azriel bana acıyıp beni oradan çıkarana kadar boyutlar arasında sıkışıp kalacağım.

Yine.

Yavaşça gözlerimi kırpıştırarak, zihnimi genişletip evin içinde beslenebileceğim bir ceset aramaya başlamadan önce gözlerimi kapattım. Gölgeler beni doyurmaya yetmiyor, ama en yakın genelevine tek parça halinde gidebilmem için yeterli olacak kadarını veriyorlar.

Oralara gitmekten nefret ediyorum, özellikle Silas ve Azriel yakınlarda ve beni gayet iyi besleyebilecekken, ama Charlie buraya henüz yeni geldiği için onları kızdırmak istemiyorum. Ona zarar vererek intikam almalarını istemiyorum.

Charlie'nin yatak odasının önünden geçmek için tüm irademi kullanmam gerekiyor. Onun tatlı, uyuyan zihninin tadını neredeyse alabiliyorum. İçeri girip ondan beslenmek çok kolay olurdu. Az önce benim dokunuşuma çok duyarlıydı, beni ve diğerlerini memnun etmek için çaresizce uğraşıyordu.

Eminim onu ayağa kaldırmak için yeterli miktarda kanını alabilirim. Hâlâ aç olacağım, ama işlevsel olacağım.

Silas'ın zihni, koridorlarda süzülürken beni çağırıyor, vücudu güçlü ve almaya hazır. Bir kadere girmenin getirdiği bir tehlike var

Ancak kaderin zihnine sızmanın bir tehlikesi var ve en son istediğim şey kader dünyasında kapana kısılmak. Ona sadece kader aracılığıyla erişebilirsin ve ilk fırsatta beni paramparça ederler.

Aziel'e doğru ilerlerken dudaklarımı sıkıyorum. Zihninin yumuşaklığından uyuduğu belli ve bu cazibeye direnmek çok zor. Artık rüyalarını benim kontrol ettiğimi daha iyi anlıyor, ama yine de bunu yapabiliyorum. Aramızdaki bağ bunu kolaylaştırıyor ve istemeden de olsa bedenini benim müdahale etmeme razı oluyor.

Ona yavaşça yaklaşıyorum. Tadı çok güzel olurdu. Her zaman öyledir.

Kararımı verip yatak odasına girerim ve bilincine sızarım. Neredeyse hiç direnç göstermez.

Aziel babasını rüyasında görürken gölgelerden onu izlerim, ama onun görmemi istemediğini bildiğim bir şeye maruz kaldığımda başka yere bakarım. Seste irkilirim, zihnini manipüle eder ve onu ofisine taşırım.

Aziel, manzaranın değişmesine alışmak için bir an zaman harcar, zihni bu değişim etrafında bir hikaye oluştururken gözlerinde bir anlık şaşkınlık belirir. Sıkıcı bir iç çekişle, dikleşir ve masasındaki kağıtları düzenlemeye başlar, çalışmaya başlarken gözleri sayfaları tarar.

Gülme isteğine direniyorum. Aziel hiçbir zaman yaratıcı biri olmamıştı ve rüyasında bile evrak işlerini yapmayı seçmesine çok da şaşırmamam gerekir.

Benim burada olup ortamı renklendirmemden memnun olmalı.

Charlie kapıdan içeri koşarak girerken ben de kapıya doğru dönüyorum. Onu çağırmamın bu kadar uzun sürmesinden memnun değilim ve umarım yavaş tepkilerim bunu mahvetmez.

Aziel, Charlie içeri daldığında şaşırmış görünüyor, ayak sesleri yüksek sesle masasının önüne kadar geliyor. Evraklarını masaya bırakıyor ve yüzüne sakın bir ifade takınıyor, ama nabzının ne kadar hızlı attığını duyabiliyorum.

"Geri döndüğünü bilmiyordum," diyor Charlie, kollarını göğsünde kavuşturarak.

Ona dekolte, kısa kırmızı bir elbise giydirdim ve Aziel'in gözleri göğsüne kayınca topuklarımın üzerinde zıplıyorum. Yemi yuttu.

Aziel kaşlarını kaldırdı, Charlie'nin ne dediğini açıkça anlamamıştı.

"Hiç gitmedim," diyor, kokusunu kontrol altına alarak.

Dudaklarım sevinçle titrer, benim kadınlığımı rahatlatmaya çalışmasından memnunum. Onun etrafında gücünü bastırmayı reddedeceğinden endişeleniyordum, ama sadece

küçük bir homurdanma çıkardı ve ben istediğimde onu geri çekti.

O, benim insanıma karşı zaafı var.

Charlie alaycı bir şekilde güler, ayağı sabırsızca yere vurur. "Geri döndüğünde neden beni aramadın?"

Aziel başını sallar, olanları anlamaya çalışırken kafası daha da karışır. Rüya hali onu yavaşlatır, ama bu durum onun için bile aşırıdır.

Charlie'yi ağlatıyorum. Alt dudağı titremeye başlarken, gözlerinde kalın gözyaşları birikiyor. Aziel kadınların yanında hiç rahat olamamıştır ve ağlayan kadınlar onu özellikle gergin yapar.

"Ben..." diye başlar, Charlie burnunu çekip yanaklarını silerken dudaklarını yalamak için duraksar. "Bilmiyorum."

Charlie masasının etrafında dolaşırken gözleri komik bir şekilde büyür ve Charlie sandalyesini geri itip kucağına tırmanırken o donakalmış halde kalır.

Aziel'in zihni bedenini yakalarken, onu itmeye çalışırken kalbinin göğsünde çarptığını hafif bir ilgiyle izlerim. Fark edemediği şey, burada kontrolün bende olduğu ve ben beslenene kadar onun kıpırdamayacağıdır.

Onu tekmeledim, sessiz gözyaşlarını yüksek sesli hıçkırıklara dönüştürdüm. Aziel yine dondu, elleri kızın uyluklarına bastırıldığı yerde hareketsiz kaldı.

"Neden benimle seks yapmak istemiyorsun?" diye sorar Charlie, göğsüne iterek.

Aziel onu teselli etmeye çalışırken, elleri omuzlarına kayıp sonra da yanaklarını tutmak için yukarı kayarken, içimdeki küçük bir parça neredeyse suçluluk duyuyor. Başparmaklarıyla gözyaşlarını siler ve onun suçlamalarına karşılık olarak başını sallar.

"Hayır, hayır, öyle deme. Sen güzelsin," diye onu teselli eder. "Sadece sana dokunamıyorum."

Charlie kaşlarını çatarak Aziel'in bileklerini tutar ve ellerini göğüslerine götürür. Aziel, Charlie onu kendine doğru bastırırken yutkunur, havayı onun uyarılmasının tatlı kokusu doldurur. İçime sızdığını hissedince iniltiyi bastırırım ve Charlie'nin ellerini Aziel'in kalçalarına indirmesini sağlarım.

"Şimdi bana dokunuyorsun, değil mi?" diye inler, parmak uçları gömleğinin kenarından kayarak çıplak tenine dokunur.

Aziel alay etmeye devam ederken kalçaları titriyor, ona sürtünürken kararlılığı çatlıyor.

"Lütfen," diye fısıldar, dudakları onun kulağına degecek şekilde eğilir. "Beni mutlu etmeni istiyorum."

Charlie'nin elbisesinin ince askılarını aşağı çekip göğüslerini havaya maruz bırakırken, onun uyarılması ilahi bir tada sahiptir. Heyecanla onun vücudunu keşfederken, cildini okşayarak inler.

"Bunu yapmamalıyız," diye itiraf eder, sesi kısık. "Bana dokunamazsın."

Charlie mırıldanarak fermuarını açar.

"Umurumda değil. Seni seviyorum."

O geri çekilirken, yüzündeki ifade tiksintiye dönüşürken ben irkilirim. O biliyor.

Aziel onu geri itmeye çalışmaz, dönüp beni arar, gözleri benimkilerle buluştuğunda kısılır. Rüyada bir incubus'u tesadüfen fark etmek neredeyse imkansızdır, ama ne aradığını biliyorsan, gizli kalmamız zorlaşır.

Beni, zihninin karanlık, bulanık köşelerinde arayacak kadar iyi tanıyor.

Ayağa kalkmaya çalıştığında, bileklerini ve ayak bileklerini bağlamak için ipler çağırırım. Aziel onu bağlarken homurdanır, ihanet dolu bakışları artar.

"Siktir git," diye bağırır.

Omuz silkiyorum, vücudumun her santimetresinde hala hissettiğim acıya rağmen sırtıyorum.

"Burada yetkili olan benim," diye hatırlatırım ona, dramatik bir etki yaratmak için kayışları sıkılaştırırım.

Aziel gücünün tümünü serbest bıraktığında bir enerji patlaması olur, sessiz tehdit yüksek ve net bir şekilde duyulur. İstersen kayışları kolayca koparabilir. Kayışları çıkarırken omuzlarım öne doğru eğilir, ama onu baştan çıkarmak için son bir çaba olarak Charlie ve Aziel'in kıyafetlerini de alırım. Çok açım.

Tek istediğim onun boşalması.

Aziel, artık çıplak olduğunu fark edince benden uzaklaşır, Charlie çıplak vücudunu ona sürtünce azgınlığı zirveye çıkar. Charlie inler, hareketleri gerçek hayatta olacağı gibi çekingen ve utangaçtır.

O itaatkar. Aziel onu sevecek.

Aziel, Charlie ona dokunduğunda çenesini sıkar, nefesini keser, Charlie'nin kalçalarını tutup masasının üzerine yatırır. Charlie kucağından indiği anda ayağa kalkar, vücudunu Charlie'den uzaklaştırır ve bir kez daha bana sert bir bakış atar.

O onu kol mesafesinde tutarken, ben yenilgiye uğramış bir şekilde başımı eğiyorum, bu başarısız baştan çıkarma girişiminde son enerjimi boşa harcadığımı fark edince vücudum neredeyse kendi üzerine kıvrılıyor.

boşa harcadığımı fark edince, başımı yenilgiyle eğiyorum. Gölgelelerin birine gitmeliydim.

Onlar beni asla geri çevirmezlerdi, hatta onları seçtiğim için onur duyarlardı.

Aziel beni baştan aşağı süzer, gözleri yüzümde ve ellerimde takılır. Ellerim yine titriyor, ben de onun görmemesi için arkamda saklarım. Kendimi bu kadar zor duruma düşürdüğüm için bana kızacak. Her zaman kızar.

"Bu gece bağımız aracılığıyla beslendin," diyor.

Başımı sallıyorum. Bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Yaptığım şey zaten yeterince utanç verici ve en son istediğim şey, Aziel'in ne zaman istersem onun rezervlerine hoş geldin diye küçümseyici bir şekilde güvence vermesini duymak. Ben yetişkin bir adamım ve türümün çoğunun sevdiği gibi, daha güçlü bir iblisin fahişesi olmayı reddediyorum.

"Ne oldu?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum ve Charlie'nin odasının genel yönünü işaret ediyorum.

"Kadınım ailesini ve evini özlüyor. Eşyalarını buraya getiriyordum," diye açıklıyorum, iyi bir bakıcı olduğumu kanıtlamaktan mutluyum.

Aziel iç çeker. Yine bağımız aracılığıyla benimle paylaşmaya çalıştığını hissediyorum, ama bunu reddediyorum. O şekilde beslenmek istemiyorum.

"Al şunu, Gray."

Başımı sallayarak reddederim. Aziel fikrimi değiştirmemi beklerken aramızdaki sessizlik gerginleşir, direndiğimde öfkesi artar. Yumruklarını masaya vurunca ahşap masa çatlar, Charlie irkildiğinde gözleri ona doğru kayar.

Çıplak vücuduna bakar, dikkati uyluklarının birleştiği yerde kalır. Ona süründüğünde güzelce ıslandığından emin olmuşum ve tartışmamız sırasında o ıslaklığın kaybolmadığını biliyorum.

Aziel ellerini Charlie'nin uyluklarına götürüp aralarına girdiğinde canlanıyorum.

"Onu benim için yarattın, değil mi?" diye sorar. "Rüyamdaki onun ruhu değil mi?"

Onu rüyasına çekeceğimi düşündüğü için kırgın bir şekilde homurdanırım. "Seni asla kimseyle bağlanman için kandırmam, Aziel," diye terslerim. "Tabii ki o gerçek değil."

Aziel tereddüt eder, bana son bir kez keskin bir bakış atar, sonra homurdanarak yumuşak uzuvunu tutar. Beni bu kadar küçümsemesinden rahatsız olurum ve

Charlie'nin, yarattığım kadınların genellikle yaptığı gibi onu baştan çıkarmak yerine hareketsiz kalmasını sağlıyorum.

Gerçi buna gerek yok. Aziel'in tavrına rağmen, ondan etkilendiğini anlayabiliyorum. Çıplak vücudu bile onu tahrik etmeye yetiyor. Birkaç saniye içinde Aziel, ona masaya uzanmasını ve kendini hizalamasını söylüyor. O içeri girip onu sert bir hamle ile doldururken, dudaklarımı yalayıp inliyorum.

Onun için bunu zevkli hale getirmek gibi bir beklentisi olmadığını bilen Aziel, hiç vakit kaybetmeden itmeye başlar, kalçalarını onun uyluklarının arkasına vurur ve ayak bileklerini omuzlarına dolandır.

Ona o kadar sert giriyor ki, gerçek olsaydı pelvisini kıracaktı ve ben, onu inletip daha fazlasını istemesine neden olurken yüzümü buruşturuyorum.

Eğer gerçek hayatta ona dokunmaya kalkıştırsa, ona nazik olmayı öğretmem gerekecek. Şimdiye kadar deneyimlediği tek kadınlar, onun için yarattığım kadınlar ve şansına, onlara zarar veremiyor.

Aziel, Charlie'yi kullanırken homurdanır, mümkün olduğunca çabuk tatmine ulaşmak için ona hızla girer. Onun yaydığı şehveti içime çekerek dizlerimin üzerine çöküyorum, açgözlü inlemelerle onu içime çekiyorum.

Bunu kendim için uzatmak istediğimden, Charlie'ye ona yavaşlaması için yalvarmasını söylerim.

"Lütfen, boşalmak istiyorum." Sesi odada yankılanır. "Benimle sevişmeni istiyorum."

Aziel küfür eder, yavaşlarken bana doğru iğrenç bir küfür savurur. Charlie yeni tempoya tepki olarak nefes nefese kalır, Aziel'i bu yeni temponun tadını çıkarmaya teşvik ederken sesi kısılır.

Onun şehvetini solumaya devam ediyorum, yoğunluğu beni etkiliyor ve ağrıyan bedenimi iyileştiriyor.

"Çok iyi hissettiriyorsun." Aziel inliyor, orgazmı yaklaşırken tekrar hızlanıyor.

Parmakları belini kavrar. Yaklaşmıştır. Sanki benimmiş gibi, orgazmının içinde biriktiğini hissedebiliyorum.

Onun gerçek olmadığını bilsem de, onu ve Aziel'i birlikte görünce tahrik olmaktan kendimi alamıyorum. Hepimizin birlikte olmasını istiyorum ve bunun için önce Aziel ve Silas'ın onu kadınları olarak kabul etmeleri gerekiyor. Umutlarımı onlara söylersem, ondan kurtulmamı isteyecekler, ama bunun onların da umudu olması sadece an meselesi.

Sadece beslendiğim bir dişi istemiyorum. Onun bizim bağlanmış eşimiz olmasını istiyorum.

Aziel başını geriye atarak onun içine boşalırken, vücudu benim hevesle emdiğim lezzetli bir güçle titriyor. *Siktir.*

Charlie'den uzaklaşırken alnı terlemiş. Bana döndüğünde gözlerinde bir güvensizlik var, bu duygu beni şaşırtıyor.

"O da bu kadar zevk alır mıydı?" diye sorar.

Onun sorduğu şeyi sindirirken, yüzümde şaşkınlık belirtisi göstermemeye çalışıyorum. Daha önce hiç umursamamıştı.

"Muhtemelen hayır," diye itiraf ediyorum. "Çok kaba davrandın ve onu memnun etmek için hiçbir çaba göstermedin."

Aziel homurdanıyor, sonra omuz silkiyor ve uzaklaşıyor. Beni baştan aşağı süzdükten sonra, sağlık standartlarına uygun olduğumu belirleyince boğazından sessiz bir homurtu çıkıyor.

Gergin bir baş sallamayla Charlie'ye döner ve onu masasından kovar. Ona onu nasıl memnun edeceğini öğretmemi isteyip istemediğini sormak istiyorum, ama şansımı zorlamak istemiyorum. Bunun yerine, onu rüyasının gölgelerinde kaybolmasını sağlıyorum.

Onun, Charlie'nin seksten zevk alıp almadığını kendi başına dert etmesini iyiye işaret olarak alacağım. Muhtemelen yarın sabah hiçbir şey olmamış gibi davranacak ve rüyasına gizlice girdiğim için bana bağırarak. Söylediği kadar nefret ettiğini sanmıyorum.

Burada her zaman çok yumuşak ve nazık, ama gerçek dünyaya döndüğü anda soğuk davranıyor. Onun ve babasının kısa anılarından, neden bu duygusuz tavrını sürdürme ihtiyacı duyduğunu anlıyorum.

"Gitme vaktin geldi, Gray." Aziel sandalyesine oturur ve sanki hiçbir şey olmamış gibi rüyadaki evrak işlerine geri döner.

Bir an tereddüt ettim, özür dilemek için ağzımı açtım, sonra alaycı bir şekilde gülerek kendi bedenime geri döndüm.

CHARLOTTE

ADIMLARIM sessizdir, şeytanlar uyanmadan önce odadan odaya gizlice dolaşarak mülkte parmak uçlarında yürürüm. Uyuyamamaktan her zaman nefret etmişimdir, ama bu sefer, güneş doğmadan vücudumun beni uyandırmasına minnettarım.

Bu bana keşfetmek için zaman veriyor.

Kapı aralığından boynumu uzatıp baktığımda, büyük ve hareketli bir mutfakla karşılaşıyorum. Burası şaşırtıcı derecede modern, şık tasarımı bu yerin diğer her yerinde bulunan neredeyse ortaçağ dekorundan çok uzak.

Gölgeler odanın içinde süzülüyor, puslu bedenleri kahvaltıyı hazırlarken bana hiç dikkat etmiyorlar. En azından, umarım dikkat etmiyorlardır. Bedenlerinin ayrıntılarını anlamak zor, nereye baktıklarını anlamak ise daha da zor.

Bir süre daha ilgiyle izledikten sonra kendimi zorlayarak başka yöne dönüp keşfime devam ediyorum. Kahvaltı hazırlıyorlarsa, bu demoların yakında uyanacağı anlamına geliyor olmalı. Bu olmadan önce odama dönmek istiyorum.

Günlerimi dolduracak işler veya görevler verilecek mi emin değilim, ama umarım Gray, başım belaya girmeden önce yapmam gerekenleri bana kendisi söyler.

İçimden bir ses, uyanınca onu bulup sormamı söylüyor, ama kendimi isteyerek onun yanına koyma düşüncesi bana saçma geliyor. Onun yanında kendimi kontrol edemiyorum ve onu mümkün olduğunca kaçınmak en iyisi olur diye düşünüyorum.

En son istediğim şey, onun çekici etkisine kapılıp, daha önce defalarca yaptığım gibi kendimi ona atmak. Her olay beni utandırıyor ve utançla dolduruyor, bunların tekrar olmasını önlemek istiyorum.

Mutfak girişinden parmak uçlarında geçerek, yemek odasından geçip başka bir büyük koridora rastladım. Burası düşündüğümünden daha büyük

düşündüğümde daha büyük ve odama döndüğümde kendime bir harita çizmeyi aklımın bir köşesine yazıyorum.

Yeni keşfettiğim koridora göz gezdirip, ortasından uzanan uzun halının üzerine adımımı attım. Sol duvarda, üzerinde pahalı vazolar olduğunu düşündüğüm bir büfe vardı. Tereddütle yanından geçip, karşısındaki geniş girişe baktım.

Oh.

Yere kadar uzanan kitap raflarını görünce şok olurum ve yutkunurum. Yavaşça yaklaşır, içeriye eğilir ve ilk koridora bakarım. Raflar odanın tüm çevresini kaplıyor gibi görünüyor ve ortada dört sıra var.

İçeri girip soldaki ilk koridoru keşfederken hiçbir şeye dokunmamaya dikkat ediyorum, gözlerim kitapların sırtlarını tarıyor. Burada binlerce kitap olmalı ve her biri inanılmaz derecede eski görünüyor.

Çoğu, daha önce hiç görmediğim bir dilde yazılmış, muhtemelen iblislerin ana dili. Son yüz yılda neredeyse tüm yerler evrensel dili kullanmaya başladı, ama "sahiplerimin" bu bilgiyi almamış olmalarına şaşırmadım.

Muhtemelen şeytanların dilinden başka bir dilde okumak için kendilerini çok üstün görüyorlar.

Evrensel dili konuşsalar bile.

Sessiz olmaya dikkat ederek, ilk koridoru dönüp ikinci koridora geçiyorum, sonra odanın sağ tarafındaki raflarda aynı işlemi tekrarlıyorum.

Kitapların sırtlarına dokunmamak için tüm gücümü kullanıyorum. Her zaman okumayı çok sevmişimdir, ama ailem bana sadece, elimde olmadan çok önce kapakları yıpranmış eski kitaplar vermişti.

Bu güzellikler paha biçilemez görünüyor, çoğu ciltli ve karmaşık tasarımlarla detaylandırılmış. Ellerimde nasıl hissettireceklerini ve göründükleri kadar ağır olup olmadıklarını merak ediyorum.

Son rafın etrafından dolaşıp odanın en uzak köşesindeki büyük figürü fark edince aniden duruyorum. Yutkunarak çenemi indirip iblise bakıyorum, Silas'ın büyük deri koltuğundan beni izlediğini görünce ağzım kuruyor.

Kızgın görünmüyor, bunu iyiye işaret olarak alıyorum ve ben ona tüm dikkatimi verirken kitabını masaya koyuyor. Gözetlerken yakalandığım için içten içe panik yaparken kalbimin hızla attığını duymamasını umuyorum.

Bu odaya girdiğim için beni cezalandıracak mı? Gray'e bunu yaptırır mı? "Özel bir şey mi arıyorsun?" diye soruyor. Kafamı sallayıp rahatsız bir şekilde yerimden kıpırdanıyorum.

Silas kaşlarını kaldırdıktan sonra düşük bir homurtu çıkardı. İçeride kimse olup olmadığını kontrol etmeden keşfe çıkmamalıydım. Dikkatsizce davrandım ve bunu çok iyi biliyorum.

En azından Aziel ya da Gray'e rastlamadım.

Silas, dün akşam yemeğinde olduğu gibi gücünü saklıyor, bunu da iyiye işaret olarak görüyorum. Bu, onun yanında bulunmayı çok daha kolaylaştırıyor. Benim rahatım için gücünü sakladığını düşününce yanaklarım kızarıyor, ama bu düşünceyi hemen aklımın bir köşesine itiyorum.

Bu durumu gereğinden fazla yorumluyorum.

Silas boğazını temizliyor. "Okumayı sever misin?"

Başımı sallıyorum. "Evet, okumayı severim." Sesimdeki titreme beni irkiltiyor.

Silas, solundaki küçük masaya kitabını koyarken, benim bariz gerginliğimi kibarca görmezden gelir. O, karşısındaki boş sandalyeye oturmam için işaret ederken, terli ellerim yumruk haline gelir. İleri adım atıp sandalyeye oturmadan önce tereddüt ederim.

Okuma köşesinde küçük bir kanepe de var, ama Silas'a daha yakın ve ben mesafemi korumak istiyorum.

"Hangi dili okuyorsun?" diye soruyor.

Yüzüm kızarır, utançtan kızarıyorum.

"Evrensel dili konuşur ve anlarım, ama sadece insan dilini okuyabiliyorum," diyorum, göz teması kurmaktan kaçınarak.

Silas kaşlarını çattı ve koltuğunda kıpırdadı. Sağ ayak bileğini uyluğunun üzerine atarak bacaklarıyla bir üçgen oluşturmasını izledim. "İnsanlar alemindeki çoğu insana evrensel dil öğretildiğini sanıyordum. Sen bu dili iyi konuşuyorsun."

Omuz silkiyorum ve bakışlarımı kucağıma indiriyorum. Parmaklarım, büyük beden pijama gömleğimin kenarını endişeyle çekiştiriyor ve içimden bir çılgılık atarak, onun gömleğini giydiğimi fark ediyorum. Neyse ki, fark etmemiş gibi görünüyor ve fark etmişse bile, yorum yapmayacak kadar nazik davranıyor.

"Resmi bir eğitim alma fırsatım olmadı ve ailemin benim için bulabildiği tek öğrenim kitapları insan dilinde yazılmış olanlardı," diye açıkladım, omuz silkiyorum.

"Öğrenmek ister misin? Eminim Gray sana bir öğretmen tutmaktan mutluluk duyacaktır."

Reddetmek için ağzımı açtım ama sonra birden kapattım. Eğitim almak güzel olurdu ve gündüzleri yapacak bir şeyim olurdu.

Gray'in benden ev işlerinde yardım etmemi bekleyip beklemediğinden hala emin değilim, ama etrafta dolaşan gölgelerin sayısına bakılırsa, yardımına ihtiyaç olmadığını varsayıyorum.

Silas, tepkimi izlerken dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrıldı.

Onun dikkatli bakışları altında yanaklarım kızarır ve düşüncelerimi en ufak bir yumuşaklıktan uzak tutmaya çalışırım. Gray ile ne tür bir ilişkisi olduğunu bilmiyorum ve en son istediğim şey, onun arkadaşına çok yakınlaştığım izlenimini vererek incubus'u kızdırmak.

Boğazımı temizlerim ve gözlerimi uzun kitap raflarına gezdiririm. "Bunların çoğu daha önce hiç görmediğim bir dilde yazılmış. İblis dili mi?"

Titremeyen ellerimi saklamak için onları uyluklarımın altına sokuyorum. Silas ayağa kalkmadan önce hareketimi izliyor. Vücudu benimkinden çok daha uzun olduğu için küçülüyorum.

"Evet, bunların çoğu evrensel dilin benimsenmesinden önce yazılmış," diye cevaplar ve bana kalkmam için işaret eder. "Gel, beni takip et."

Çok korkmuş görünmemeye çalışarak çenemi kaldırıp ayağa kalktım. Ona ilk kez bu kadar yakın duruyordum ve korkuyla fark ettim ki boyum onun göğsüne bile yetmiyordu. Düşündüğümünden daha uzundu.

Solumuzdaki koridorda beni yönlendirirken hareketleri yumuşak ve kendinden emin. Hemen arkasından takip ediyorum, odanın uzak köşesindeki rafta aniden durduğunda neredeyse sırtına çarpıyordum.

O kenara çekilirken ona bakıyorum, dikkatim dostça gülümsemesinde kalıyor, sonra bizi getirdiğimiz kitaplığa dönüyorum.

Kitapların sırtlarını incelerken şokumun yüzümden okunabileceğinden eminim, hepsinin insan diliyle yazıldığını fark edince heyecanım artıyor. Bunları daha önce gözden kaçırmış olmalıyım. Burada zengin bir tür karışımı var gibi görünüyor ve daha heyecan verici görünen bazı başlıklar fark edince hafifçe zıplıyorum.

"Buradaki kitapların çoğu benim," diyor, "istediğinizi alıp okuyabilirsiniz. Burada olmayan bir kitap varsa, bana söyleyin, sizin için satın alayım. Ya da Gray'e sorabilirsiniz."

Başımı sallıyorum, ona benden bir şey almasını istemeyeceğimi zaten biliyorum.

Endişeme rağmen, kendimi Silas'a bakmaya zorluyorum. Şimdiye kadar bana karşı çok nazikti ve sorularımı sorabileceğimi düşündüğüm biri varsa, o da odur.

"Bu evde benim rolüm nedir?" diye soruyorum.

Silas şaşkın görünüyor. "Anlamadım."

Yüzümü buruşturup, farklı bir ifade arıyorum. "Burada benden ne bekleniyor? Gray benden ne istiyor?"

Silas iç çekiyor, uzun bir nefes verirken göğsü çöküyor.

"Gray bir incubus için tuhaf biridir. Bir ilişki istiyor, sevgisini verebileceği birini. Sana zarar vermekle ilgilenmiyor, ama beslenmesi gerekiyor. Bu her zaman penetratif seks olmak zorunda değil, ama bu konuyu onunla konuşsan daha iyi olur." Silas, Gray'in beslenme ihtiyacını kabul ederken koyu renkli gözlerini kısıyor. "Gray, burada mutlu olmanı sağlayacaktır."

Korku uyandırmasına rağmen açıklamaya minnettar olarak başımı salladım. "Peki ya Aziel? Beni pek sevmiyor gibi görünüyor."

Silas gülüyor, derin bir ses göğsünden çıkıyor. Bu ani sesle kalbim hızla atmaya başlıyor, ama çabucak sakinleşiyorum.

"Aziel kimseyi sevmez," diye açıkladı. "Onun için endişelenme. Soğuk tavırlarına rağmen, Gray'i üzecek hiçbir şey yapmaz, sana zarar vermek dahil."

Silas sabırla bir sonraki sorumu bekliyor. Beni sinir bozucu bulacağından endişelenerek tekrar konuşmadan önce tereddüt ediyorum, ama onun rahat duruşunu görünce, sorgulamaya devam etmek için cesaretimi topluyorum.

"Bütün gün ne yapacağım?"

Silas omuz silkiyor ve kitapları işaret ediyor. "İstersen okuyabilirsin. Gray'in sana yaptırmak istediği bir iş olduğunu sanmıyorum. Daha önce de söylediğim gibi, eğer hoşuna giderse, sana bir öğretmen bulmasını isteyebilirsin. Çalışanlarımız arasında eğitilmiş birçok gölge var ve eminim sana seve seve ders verecek birini bulabiliriz. Kadınlarımızı eğitmek için seçilmek birçok iblis için bir onur sayılır herhalde."

Silas, cevap vermediğim için sessizleşir ve eğilmeden önce dudaklarında sinsî bir gülümseme belirir. Yüzünü yüzüme yaklaştırırken donup kalırım, nefesinin yüzüme değdiğini hissedince kalbim hızla çarpmaya başlar. Beni öpecek mi?

O çekici bir adam ve nazik kişiliği inanılmaz derecede rahatlatıcı. İçimden bir parça, Gray yerine beni satın almasını diliyor. Silas'ın kadını olsaydım mutlu bir hayatım olurdu herhalde.

Silas ağzını kulağıma yaklaştırdığında hayal kırıklığımı belli etmemeye çalışıyorum.

"Sana küçük bir sır vereyim mi?" diye soruyor. Cevap vermem için zaman tanımadan devam ediyor. "İnkübi'ler memnun etmek için çaresizdir ve Gray da bir istisna değildir. Bunu kendi lehine kullanmanın bir yolunu bul."

Sanki küçük yorumunu hiç yapmamış gibi, dikleşir ve gömleğini düzeltir. Yorumunu benim yorumladığım kadar cinsel bir anlamla mı yaptı, emin değilim, ama açıklığa kavuşturmak için kendimi daha fazla küçük düşürmeyi reddediyorum.

Donup kalıyorum, Silas'ın tavrı, henüz anlamaya hazır olmadığım duygular uyandırıyor bende. Birkaç saniye daha tepkimi izledikten sonra, bana acıyormuş gibi görünüyor ve uzaklaşıyor.

"Neden Gray'e öğretmen hakkında sormuyorsun? Bu fikirden heyecanlandığını görebiliyorum." Kapıyı işaret ediyor.

Düşünmeden başımı sallıyorum, doğru düzgün bir eğitim alma olasılığından açıkçası mutluyum. Bu her zaman istediğim bir şeydi. Gray'den istemek zorunda kalma fikri beni biraz tedirgin ediyor, ama kendime sonsuza kadar gölgede yaşayamayacağımı söylüyorum.

Bir ara onunla konuşmam gerekecek.

Silas'a son bir kez gizlice bakıp, dönüp odama geri dönüyorum.

Burası neredeyse gerçek olamayacak kadar iyi ve bir bomba patlamasını beklerken kendimi tedirgin hissediyorum. Beni gerçekten incitmek veya üremek gibi bir niyeti olmayan bir grup adam tarafından satın alınacak kadar şanslı olamam.

Dostça tavırlarına rağmen, bunun sadece an meselesi olduğunu biliyorum.

Odama dönerken zihnim hızla çalışmaya devam ediyor, endişe ve kaygı avuçlarımı terletiyor ve hareketlerimi sarsıntılı hale getiriyor.

Silas'ın önerdiği gibi bir öğretmenim olmasını çok istesem de, Gray'i bulup ona sormak düşüncesi beni çok zorluyor. Karşılığında bir şey talep etse hiç şaşırmam ve en son istediğim şey ona borçlu kalmak.

Saçlarımı yüzümden çekip, titrek bir nefes vererek yemek odasından geçip mutfak kapılarının önünden geçiyorum. Gölgeler hâlâ burada, kahvaltıyı hazırlarken rahat bir sessizlik içinde çalışıyorlar.

Köşeyi gözetleyerek, merdivenlere giden koridorun boş olduğundan emin olduktan sonra aceleyle merdivenlere doğru koşuyorum. Üç iblisin hala uyuyor olacağına dair önceki varsayımım yanlıştı ve başka birine rastlamadan geri dönmek istiyorum.

Hızla ilerlerken, oturma odasına açılan büyük kapıdan Aziel'in sesi yankılanınca durdum. Oturma odasının girişi ile hemen arkasındaki merdiven boşluğu arasındaki mesafeyi gözledim.

Onun beni fark etmeden oraya ulaşmamın imkânı yok. İçimden küfrederek, sırtımı düzelterip çenemi indiriyorum, duvara yaslanıp ilerlemeye devam ediyorum.

Umarım beni fark etmez.

Sesi gittikçe yükselirken kalbim hızla çarpmaya başlar ve adımlarım da hızlanır. *Başını eğ ve sessiz ol. Böyle yaparsan, onun yanından geçebilirsin.* O köşeyi dönüp hızla yaklaşırken ayağım takılır, ama çabucak dengemi yeniden kazanır ve duvara daha da yaklaşırım.

Aziel beni fark edince durur, dudaklarındaki kaşlarını çatarak telefonunu kulağından uzaklaştırır ve konuştuğu kişiyi kapatır. O yaklaşırken yere bakarım, hala çocukça bir umutla onun yürümeye devam edip beni rahat bırakacağını umarım.

Beni köşeye sıkıştırıncaya kadar bu düşüncenin ne kadar aptalca olduğunu fark etmedim. Ben onun hedefiyim ve bu farkındalık beni duvara daha da sıkıca bastırıyor. Neden benden bu kadar çok nefret ediyor? Beni satın alan oydu.

O omuzlarımı tutup beni duvara ittiğinde, kendimi olabildiğince küçük göstermeye çalışıyorum. Sırtım kavisleniyor ve keskin acıdan dudaklarımdan sessiz bir tıslama kaçıyor, ama yerimden kıpırdamıyorum.

Kişisel alanıma girerken gücü boğucu ve yoğunluğu beni dizlerimin üzerine çökmeye zorluyor.

O eğilip yüzünü saçlarıma gömmeden önce nefes alıp kokumu koklarken, ben kaskatı kesiliyorum. Duş almadığım için mi kızgın? Güçlü ırklar genellikle daha güçlü duyulara sahiptir, ama bu kadar yoğun olacağını düşünmemiştim.

Aziel yüzünü boynuma yaklaştırıp bir kez daha kokumu içine çekerken, parmakları omuzlarımdan kaslarıma acı verici bir şekilde batmaya devam ediyor. Merdivenlere bakarak, oradan ayrılmak için can atıyorum.

merdivenlere bakıyorum, buradan ayrılmak için can atıyorum.

"Charlotte." Aziel, yüzünü boynumdan çekip doğrulurken homurdanıyor. Beni tutan elleri biraz gevşiyor, ama beni yerinde tutmak için sıkı bir tutuşunu sürdürüyor. "Seni tek bir basit nedenden dolayı satın aldım. Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Onun gücü bu şekilde içinden sızarken, aklımı kaybetmemek için çabalarken yutkunuyorum.

"Özür dilerim," diyorum. Bu muhtemelen Gray ile bir ilgisi var. İnkubusun sürekli besin kaynağı olmam için satın alındığım açık. Dün gece rüyalarım girmeyeceğini söylediğinde rahatlamıştım, ama Aziel'in inip kalkan göğsüne bakarken, bunun rüyalarımın tamamen uzak kalacağı anlamına gelmediğini anlıyorum.

Aziel'den tekrar beslendiğine bahse girerim. Bu, iblisin şu anki öfkesini açıklardı.

"Bilmiyordum," diye yalvarıyorum, ne kadar korkmuş olduğumun farkında olmadan. Zayıf olmak beni hayatta tutacaksa, o zaman iblisin gördüğü en çaresiz kadın olacağım.

Aziel gülüyor ve beni bırakıyor.

"Bugün Gray'i becereceksin," diye tükürüyor, sözlerinde hiçbir duygu yok ve tartışmaya yer bırakmıyor.

Alt dudağım titrer, bu hareket Aziel'i daha da öfkeliendirir ve beni tekrar duvara iter. Omuzlarım sıvaya çarptığında yüzümü buruştururum.

Silas'a bir şekilde geri dönebilirim beni savunur mu acaba? Muhtemelen hayır. Birkaç kez beni savundu ama bu konuda Aziel ile tartışacağımı sanmıyorum. Özellikle de Gray'in dün gece Aziel'in rüyalarına gizlice girdiğine dair tahminim doğruysa.

Ben sadece Gray'i beslemek için satın alındım ve sonuçta bunun onlar için en önemli şey olduğunu biliyorum.

Aziel sağ omzumdan bırakıp çenemi tuttuğunda tepki verecek zamanım olmadı, parmak uçları yanağıma batarken beni kendisine bakmaya zorladı. Gözlerine bakacak cesareti bulamadan burnuna bakakaldım.

"Öğle yemeğine kadar onu yatağına kabul etmiş olmanı bekliyorum. Eğer senin kokun..." Aziel duraksıyor ve tekrar koklamak için öne eğiliyor.

— "*saflığın* kokusu hala duruyorsa, bizi geri almamız için yalvarana kadar bir hafta boyunca bir incubi yuvasında kalacaksın."

Onları tutmaya çalışmama rağmen, gözlerimde büyük gözyaşları birikir ve yanaklarımdan süzülür. Çenemi sıkarak başımı sallarım. Bu adamların bana zarar vermeyeceklerine dair sözlerinin samimi olmadığını çok iyi biliyorum.

En azından içlerinden birinin gerçek yüzünü erkenden göstermesine minnettarım. Sahte bir güvenlik hissine kapılıp sonra ezilmek yerine, şimdi öğrenmek daha iyidir.

Aziel geri adım atarken alaycı bir şekilde güldü. Beni bir anlığına süzdükten sonra sessizce iç geçirdi. Kaşlarını çattı ve ağzını gevşetti, sonra tüm yumuşaklığı kayboldu ve uzaklaştı.

Donakalmış bir şekilde, dönüp yemek odasına açılan kapıdan geçmesini izliyorum. O, görüş alanımdan çıkar çıkmaz, nefes nefese kalmamı engellemek için ellerimi ağzıma kapatıyorum. Adrenalin vücudumdan çekilip beni bitkin bırakınca dizlerim titremeye başlıyor.

Onun gücü odada kalır ve giysilerime yapışacağından korkarım. Eğer daha iyi bilmesem, onun bunu kasıtlı olarak benim etrafımda yaydığını söylerdim, ama onu ya da türünü yeterince tanımıyorum ki bunun doğal olarak nasıl bir his olduğunu bilebileyim.

İnanamadan başımı sallıyorum, sonra kuru bir kahkaha atıp yanaklarımı siliyorum. Ağlamak beni hiçbir yere götürmez. Duvara yaslanıp, kendimi toparlamak için bir dakika bekliyorum ve babamın sözlerini tekrar ediyorum. Ben kimsenin malı değilim. Beni korkutabilirler, incitebilirler, ama öz saygımı çalamazlar.

Bunu benden alamazlar.

Duvardan uzaklaşıyorum. İnkubusların yuvaları hakkında bilgim sınırlı, ama bildiğim kadarıyla, kendimi Gray'e vermek iki kötülükten daha azı olacak.

Bu yuvalar, kadınları aşırı besleyip, eski hallerinden zayıf birer kabuk haline gelene kadar sömürmeleriyle ünlüdür. Yıllar boyunca kulak misafiri olduğum fısıltılardan anladığım kadarıyla, kadınları sadece birkaç gün içinde tüketmeleriyle bilinirler ve müzayedelerin sık müşterileridirler.

Oraya gönderilme riskini göze almak istemiyorum.

Merdivenleri hızla çıkıp Gray'in yatak odasına doğru koşarken ağzım kurur. Tüm korkularımı bir kenara iterek, zihnimi boşaltmaya çalışırım ve yatak odasının kapısının önünde dururum.

Odanın içinden çok fazla gürültü geliyor, yüksek sesli patlamalar ve birkaç saniye sonra banyo kapısının çarpması. Daha fazla ertelemek istemediğim için kapıyı çalıyorum.

Sesler aniden kesildi ve Gray'in kapıyı açmasını beklerken içimden dışımı sıktım.

Kapıyı hemen açar.

Gray kapı eşiğine yaslanıp bana sırtıyor. Çıplak halini görünce yüzüm kızarıyor, istemeden ona hızlıca bir göz attığımda kalbim hızla atmaya başlıyor. Absürt derecede dar siyah bir iç çamaşırı dışında vücudu çıplak.

Onu baştan çıkarmak benim görevim olduğunu bilerek, vücudunu hayranlıkla seyretmek için kendime bir dakika daha izin veriyorum. Uzun uzuvları ve kalçalarını sıkılaştıran güçlü kaslarıyla, onu hayal ettiğim gibi görünüyor.

Kaslarını gerdiğinde, kendimi zorlayarak başka yere bakıyorum ve arkasındaki yatak odasına göz atıyorum. Oda benimkinin en az iki katı büyüklüğünde, koyu, sakın renklerle kaplı ve altı kişinin rahatlıkla sığabileceği bir yatak var.

Sanırım odanın amacı da bu ve birçok kez odayı ağzına kadar doldurduğunu öğrenirsem hiç şaşırım.

"Charlie." Gülümsüyor ve içeri girebilmem için kenara çekiliyor. "Bu sabah nereye gitmiştin?"

Dudaklarımı sıkıştırıp bir bahane uyduruyorum.

"Herkes uyanmadan önce etrafa bakmak istedim. Yokluğumun fark edilmeyeceğini düşündüm," diyorum, dürüst olmayı tercih ederek.

Yalan söylersem muhtemelen bunu hissederdi.

Gray mırıldanır, neyse ki keşiflerimden rahatsız görünmüyor.

"Odama geldiğine şaşırdım," diye devam ediyor. "Tam tersi olacağını düşünmüştüm."

Omuz silkiyorum, sessiz kalıyorum. Aziel'in beni onunla yatmam için buraya gönderdiğini söylemeli miyim? Sözüne sadık kalıp beni reddedebilir ve ben bu riski almak istemiyorum. Aziel burada açıkça yetkili ve Gray'in beni güvende tutacağına dair sözlerinin samimi olduğuna inanmak istesem de, Wrath kralına güvenmiyorum.

Gray, ona yaklaşırken benim ekşi ruh halimi fark etmiyor gibi görünüyor, ben ellerimi çekinerek beline koyduğumda gülümsemesi daha da büyüyor. Hareketsiz kalıyor ve karşılık olarak şehvetinin kaybolduğunu hissediyorum. Dokunmak onun için bunu bastırmayı zorlaştırıyor mu acaba?

Daha fazlasını ortaya çıkarmak umuduyla ellerimi karnının yanlarına kaydırıyorum.

Amacım, o kadar etkilenmek ki, aramızda olacakları istemeye başlamak. Çenemi sıkarak öne eğildim ve ondan daha fazla yayılmaya başlayan kokusunu içime çektim.

Bu hemen etkisini gösterir ve içimde yoğun bir tahrik oluşur. Gray, davranışlarımdan şaşkın görünür, kaşlarını çatıp yanaklarımı avuçlar.

"İyi misin?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve yüzüme geniş bir gülümseme yapıştırıyorum.

"Evet. Dün bana verdiğin rüyayı çok düşündüm," diye cevap veriyorum, içimden bu kadar çaresiz görünmekten utanıyorum.

Gray başparmaklarıyla yanaklarımı okşadıktan sonra ellerini omuzlarıma indirdi. Aziel'in az önce beni tuttuğu yere dokunduğunda yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tuttum. Kesinlikle moraracak.

Ellerini kollarımdan çekerek, parmaklarımı yanlarındaki kaslara geçirip odasına geri dönmesi için onu teşvik ediyorum. Kitaplarda okuduğum sahneleri taklit etmeye çalışarak onu yatağına götürüp yatağa itiyorum.

Gray uzanırken kıkırdar, kolları hızla uzanıp belimi kavrar ve beni üstüne çeker. Onun şehvetini daha fazla içime çekerim ve üstüne otururken kaslarımın gevşediğini hissedirim. İç çamaşırı, vücudunun bana verdiği tepkiyi pek gizleyemez ve ben de üstüne oturmadan önce şişkinliğe bakarım.

İnliyor ve kalçalarını sallayarak kendini bana daha da bastırıyor.

Ne yaptığını anlayamadan, yana itilip sırt üstü yatırıldım. Ona bakıyorum, zihnim bulanık, boynumu uzatıp yüzümü göğsüne gömüyorum, böylece onun baş döndürücü kokusunu daha iyi içime çekebiliyorum.

Gray geri çekilir, gözlerini kısar ve eğilip köprücük kemiğimi öper.

"Sen berbat bir yalancısın, Charlie," diye fısıldadı. "Neden beni beslemeye çalışıyorsun?"

Gray dudaklarını köprücük kemiğimden boynuma doğru kaydırır. Bu çok hoş bir his ve zihnim boşalırken başımı geriye doğru eğiyorum. O kadar dikkatimi dağıtan, varlığı bile baş döndürücü birisi ki. Sanki vücudumun her hücresi ona karşı duyarlı ve onu çaresizce arzuluyor. Nefes nefese, kirpiklerimin arasından onun geri çekilip dudaklarını yalamasını izliyorum. Onları tekrar üzerimde istiyorum.

"Charlie," diye şarkı söyler, benimle dalga geçerek. "Benim şehvetimin ötesini görmeyi öğrenmelisin."

Gözlerimi kırpıyorum, sonra o başını eğip boğazımı yalarken inliyorum. Sırtım kavisleniyor, his muhteşem. Onun şehveti ciğerlerimi dolduruyor, kokusu şimdiye kadar istediğim her şey.

Çok güzel.

"Neden beni beslemeye çalışıyorsun?" diye tekrarlar, uyluklarını tutup açarak kalçalarını arasına kaydırır.

"Siktir," diye inliyorum.

Gray bana sürtünüyor, sertleşmiş penisi giysilerimizin kumaşı üzerinden klitorisime baskı yapıyor. Daha fazlasını isteyen bir inilti çıkarırım. Onu beslemek böyle bir hisse, belki de ilk başta düşündüğüm kadar kötü olmayacaktır.

Elbette daha sonra kendimden nefret edeceğim, ama şu anda inanılmaz bir his.

Gray uzaklaşırken iç çekişinde hayal kırıklığı var ve ben onun siyah gözlerine bakarken irkiliyorum. Onu beslediğim için mutlu olması gerekmez mi?

"Cevap ver, Charlie."

Bunun bitmesini istemiyorum ve onun daha fazla uzaklaşmasını engellemek için kollarımı boynuna doluyorum. O, bu girişime gülüyor ve sonra bileklerini tutup ellerimi başımın yanındaki yatağa bastırıyor.

Bu pozisyon mükemmel ve onu daha fazla içime çekebilmek için boynumu uzatıyorum. Onun şehveti, ilk tanıştığımız zamanki kadar yoğun değil, ama hala sızıyor. Yakınlık, onun bunu saklamasını zorlaştırıyor diye bahse girerim.

Dudaklarımın köşesine bir öpücük daha kondurur, sonra kalçalarını benimkinden ayırır ve üzerimde asılı kalır. Bu mesafeden memnun olmayan ben, pelvisimi onun pelvisine değene kadar kaldırım. Gray gözlerini devirir, sonra başını sallar ve ifadesini sertleştirir.

Hayal kırıklığını görmek beni ağlatıyor.

"Seni becermemi ister misin?" diye soruyor, başını yana eğerek. "Cevap vermeden önce iyice düşün."

İnleyerek başımı sallarım. Bundan başka bir şey istemiyorum.

Gray kaşlarını çatıp tısladı, parmakları bileklerini sıktı. Neden benim onunla sevişmek istemediğimi düşünüyor? O ne verirse istiyorum.

Eğer bu, vücudumda ellerini hissedebileceğim anlamına geliyorsa, beni öldürmesine izin verirdim.

Gray beni izliyor, gözleri yüzümün her yerini tarıyor, sonra yana dönüyor. Ayrılması beni ağlatıyor ve dudaklarımdan yüksek bir inilti kaçıyor, sonra göğsünü tutup kendimi üstüne atmaya çalışıyorum. Dizim erkekliğine değince homurdanıyor, ama saldırımı atlatıp yataktan kalkınca bunu çabucak unutuyor.

Alt dudağım titrerken, "Charlie, sakın ol," diye fısıldıyor. "Sakinleşmek için kendine birkaç saniye ver. Seni yanlışlıkla uçurdum."

Onun söylediklerine kulak asmadan, banyo kapısına doğru yürüdüğünü izliyorum. Başını ahşap yüzeye dayıyor, elleri yanlarında sıkılıp açılıyor. Zor anlar yaşıyor gibi görünüyor ve ben dirseklerimin üzerine yaslanarak yatak kenarına oturuyorum.

"Sen çok baştan çıkarıyorsun," diye inleyerek bana dönüyor.

Nabzım yavaşlamaya başlar. Mesafe, onun şehvetini görmemi sağlar ve yaptıklarımın utancıyla yanaklarım kızarır.

Ne halt ettim ben? "Daha iyi hissediyor musun?" diye soruyor. "Evet."

Dikkatimi yere indirip, yatağından kayarken yere bakıyorum. Pişman olmama rağmen, hala onun beni almasına ihtiyacım var. Aziel, o yapmazsa beni gönderecek. Umarım şansımı mahvetmemişimdir, ama onu ikna etmek kolay olmalı.

Hayır demek Gray'in tüm varlığına aykırı.

Derin bir nefes alıp, ağırlığımı bir ayağımdan diğerine vererek, tereddütle Gray'e doğru bir adım atıyorum. Yaklaştıkça gözleri kısılıyor, ama beni durdurmaya çalışmıyor.

"Neden beni beslemeye çalışıyorsun?" diye tekrar sordu.

Cevap vermek istemediğim için omuz silkiyorum. Aziel'in tehditleri yüzünden olduğunu söylersem beni geri çevirir mi? Onu gerçekten istediğim için olduğunu inanmayacağını biliyorum.

Bir bahane düşünürken çenemi sıkıyorum. "Sadece bu işi bitirmek istiyorum," diyorum.

Gray başını sallar, yüzündeki ifade okunamaz. Saçımı kulağımanın arkasına ittiğinde geri çekilmemek için tüm gücümü kullanırım. Bu sevimli bir hareket, ama beni etkilemeyecektir. Bunun sadece okuduğum kitaplarda olan bir şey olduğunu sanırdım.

"Yalan söylüyorsun," diye fısıldadı.

Neden bu kadar önemsiyor ki? Onu beslemek için satın alındım, bu yüzden neden bu kadar tereddüt ettiğini anlamıyorum. O bir incubus, lanet olsun. Seks onun için nefes almak kadar doğal olmalı.

Gray, hemen cevap vermediğimde kaşlarını çatı, ifadesi benimkini yansıtıyordu. Gözlerini kapattı, öne eğildi ve başımı kokladı.

Aziel daha önce yapmıştı, ama neyse ki, meslektaşının aksine, bu harekete acı verici bir itmeyle devam etmedi.

"Aziel sana bir şey mi söyledi?"

Omuz silkiyorum, sorusuna cevap vermiyorum. Gray tepkimi yakından izliyor, omuzları düşüyor, belimden tutup göğsüne çekiyor. Kollarını vücuduma doladığında geriliyorum, bu yakınlık beni rahatsız ediyor.

Ben sevişmek istiyorum, sarılmak değil.

"Onun söylediklerini benimle paylaşmayacağını tahmin ediyorum, ama sana bunun doğru olmadığını garanti edebilirim. O sana zarar vermeyecek," diye söz verir Gray. "Çok ikna edici olmana rağmen, sen istemedikçe sana dokunmayacağım." Ona hiç inanmıyorum, ama tartışmayacağım. Aziel, Gray'i yatağa götürmem için bana öğle yemeğine kadar süre verdi, daha sonra tekrar deneyeceğim.

Bir incubi yuvasına gitmem.

Gray uzaklaşmadan önce sırtımı okşadı. O uzaklaşırken ona yaslandım, gözlerim kapanırken onun şehvetini bir kez daha içime çektim.

Neden bu kadar karmaşıklştırıyor? Beni memnuniyetle yatağına götürecekmiş gibi bir izlenim edinmişim.

Gray konuyu değiştiriyor. "Sana gösterecek bir şeyim var!"

Banyo kapısını işaret ederken heyecanlı görünüyor ve ben de onunla kapı arasında şüpheyile bakışlarımı gezdiriyorum. Kadın ürünleri falan mı stokladı acaba? Gray kapıyı açarken sırtışı genişliyor ve aceleyle benim yatak odama geçiyor.

Ben de dikkatli bir şekilde onu takip ediyorum. Ne yaptı acaba?

Gray dönüyor, ben odama girip etrafa bakarken dikkatini tamamen yüzüme veriyor. Donuyorum, komodinin üzerindeki biblolar gözüme çarptığında vücudumdaki her kas geriliyor. Yukarı bakıp duvarın üzerinde asılı olan fotoğraf çerçevelerini fark ettiğimde gözlerim nemleniyor.

Gray bunları nasıl aldı?

"Tüm eşyalarını buraya getirdim," diyor Gray gururla. "Sen biraz eşya biriktirme meraklısısın."

İstemedem burnumdan soluyorum. Babam da bana aynı şeyi söylerdi ve genellikle bu hakaretin ardından odamı temizlememi isterdi.

Gülümsemem kaybolur.

Dönüp, Gray'in astığı aile fotoğraflarına bakıyorum. Babam hepsinde gülümsüyor ve en sevdiğim fotoğrafı daha iyi görebilmek için yaklaşıyorum.

birkaç yıl önce çekilmişti ve alnındaki ince çizgileri inceledikten sonra, annemi ve beni kucakladığı yere kaydırıyorum.

Bu fotoğrafların çekilmesinden çok korkuyordu, yanlış ellere geçip benim varlığımı ortaya çıkaracağından endişeleniyordu. Annem ve benim, onları meraklı gözlerden uzak tutacağımıza onu ikna etmemiz aylar sürdü.

Onları tekrar görme fırsatı bulacağımı hiç düşünmemiştim. Ya da benim eşyalarımı, bu konuda.

Gray sessizce yanıma yaklaşıyor ve tam arkamda durduğunda onu dinliyorum. Fotoğrafları incelerken sessizce beni izliyor.

"Ailem mi?" diye soruyorum.

Acı dolu bir iç çekiş kulağıma ulaştıktan sonra eller omuzlarıma kondu.

"Annemi bilmiyorum ama baban..." Gray duraksıyor ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına koyuyor. Parmakları kulağımı okşayarak oyalanıyor, sonra elini omzuma geri koyuyor. "İnsan geleneğine göre gömüldü."

Alt dudağım titrer. Babamın bu zamana kadar öldüğünü içten içe biliyordum. Vücudu çok hareketsizdi ve altında bulunan kan, küçük bir yaralanmanın sonucu olamayacak kadar fazlaydı.

"Onu sen mi gömdün?"

Arayıcılar bunu yapmak için zaman ayırmazlardı. Tanrı korusun, çaldıkları hayatlara saygı göstermezlerdi.

Babamın iş arkadaşlarından biri veda etmek için uğramış olabilir, ama onu gömmek için yeterince önemsediklerini sanmıyorum. Aksine, babamın son yirmi beş yıldır bir kadını sakladığını öğrendikten sonra muhtemelen öfkelenmişlerdir.

Gray boğazını
temizledi. "Ben
gömdüm."

Sessiz kalırım, cevap verecek kadar düşüncelere dalmışımdır.

"Bu seni üzdü mü? Onu evde bırakmak istemeyeceğini düşündüm," diye devam eder. "Onu bahçeye gömdüm." Gray omuzlarımdaki morarmış cildi nazikçe ovuşturur.

Düşünmeden başımı sallarım. Babam bahçesini çok severdi. Düşünmeden dönüp kollarımı Gray'in beline doladım.

O da hemen sarılmaya karşılık verir, beni çıplak göğsüne sıkıca bastırır. Yanağıma baskı yapan sert teninin hissi ya da onu baştan çıkarmaya çalıştığım için hala içimde kalan şehvetin dikkatimi dağıtmasına izin vermemeliyim, diye kendime hatırlatırım.

Gray başımın üstüne öpücük kondurur.

"Senin düşündüğün gibi kötü bir adam değilim."

Onun hakkında ne hissettiğimden emin olamadan ona sarılırım. Onun, benim düşünmemi istediği kadar nazık ve samimi olduğuna inanmıyorum, ama ilk başta düşündüğüm kadar kötü biri olmayabileceğini kabul etmeye hazırım.

Bana çoğu kadının sahip olamadığı daha iyi bir hayat sunmak için samimi bir çaba gösterdiğini açıkça görebiliyorum. Aziel'in tehditleri olmasaydı, burada mutlu olabileceğimi düşünüyorum.

Gray beni bir kez daha sıkıca sıkıştırdıktan sonra yatağıma doğru itti. Uyluklarımın arkası yatağa değdiğinde kalbim hızla çarpmaya başladı. Beni şimdi alacak mı? Bunun olması gerektiğini biliyorum, ama harekete geçmeden önce biraz dinlenmek istiyorum.

"Rahatla, Charlie," diyor Gray, oturmam için beni teşvik ederek. "Aziel ile konuşmaya gidiyorum. İstedğin kadar burada kalabilirsin, birazdan seni kontrol etmek için geri döneceğim."

Aziel ile ne hakkında konuşacak? Umarım benim hakkımda değildir.

Gray üzgün bir ifadeyle bana bakar ve sonra dönüp gider. Uzun bir süre kapıma bakarak, onun geri dönüp bana tüm bunların ayrıntılı bir numara olduğunu ve benim de buna kanarak aptal olduğumu söylemesini sabırla beklerim.

Geri dönmeyince, sırt üstü yere uzanıp etrafa bakınıyorum. Eskiden duygularımı kontrol edebildiğim için kendimle gurur duyardım, ama son birkaç gün bu zihinsel kararlılığımı bozdu.

Gray'in tüm eşyalarımı buraya getirdiğine inanamıyorum. Ayağa kalkıp şifonyerime doğru yürüdüm ve her şeyi karıştırmaya başladım.

Her bir eşya beni acı verici anıların sarmalına sürüklüyor, ama yine de bundan zevk alıyorum. Bunlar ailemden geriye kalan son parçalar.

Gray annemi bulabilir mi acaba? Onu satın almasını istemek çok fazla olur, özellikle de muhtemelen satılık bile olmadığı için, ama onun güvende olduğunu bilmek bile beni mutlu eder.

O, bana kalan tek ailem.

Eşyalarımı odada yerleştirmeye başladığımda ellerim titriyor. Eşyalarımın yer bulurken kendimi sahtekar gibi hissediyorum. Bu kadar rahat olmam yanlış, özellikle de yakında beni göndereceklerini bildiğim için.

Aziel muhtemelen şu anda Gray'e benden kurtulması gerektiğini söylüyordur. Ya ona beslenirim ya da gönderilirim. Gray'in Aziel'in incubi yuvası hakkındaki kararını değiştirebileceğini sanmıyorum ve umarım onun yerine benim ona beslenmeme izin verir.

Bunu yapmayı çok daha çok tercih ederim.

SILAS

AZIEL, yüksek sesle inleyerek kütüphaneye fırtına gibi girer, duruşu serttir ve elleri yanlarında sıkı yumruklar halinde sıkılmıştır. Kızgın görünüyor, ama bu yeni bir şey değil.

Otuz dakika. Tek istediğim otuz dakika kesintisiz sessizlik. "Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyorum, kendini kanepeye atarken hafifçe meraklanarak.

Kanepeye atılırken hafifçe meraklanıyorum.

Onu bu hale getiren ne? Aziel hiçbir zaman sabahları pek neşeli biri olmamıştı, ama bu onun için bile aşırı bir durum.

Öne eğilip kitabımı elimden kapıyor ve odanın karşı tarafındaki duvara fırlatıyor. *Ne oluyor lan?* Sayfalar dağılıyor ve yere yığılıyor, ben de *onu* duvara fırlatmamak için dişlerimi sıkıyorum.

Ondan yayılan aşırı derecede güçlü uyarılma ve Gray kokusuna bakılırsa, sanırım incubus dün gece rüyalarına gizlice girmiş. Hiç şaşırmadan sandalyeme yaslanıyorum. Gray gergin, bakire bir insan seçmiş.

Charlie uzun bir süre kendini sunmayacak ve Gray çok sabırlı. Charlie'nin ona beslenmesine izin vermesi biraz zaman alacak ve Gray o zamana kadar beslenmeye ihtiyaç duyuyor.

"Bildiğini söyle," diye emreder Aziel.

Kafamı sallarım, onunla hiçbir şey paylaşmak istemiyorum. Gray'in kadını hoşuma gidiyor. Çoğu zaman gergin ve korku kokuyor, ama Gray'i mutlu edeceğini söyleyebilirim. Onu yıllardır bu kadar heyecanlı görmemiştım ve Aziel'e bunu mahvetmek için ihtiyaç duyduğu bilgiyi verirsem yazıklar olsun bana.

Charlie'nin kaderini göremediğimi söylemek sadece öfkesini daha da artıracaktır. Muhtemelen müzayedede söylediğimde abarttığımı düşünmüştür ve ona ne kadar ciddi olduğumu söylemeye niyetim yok. Bir süre onunla birlikte kalmak zorunda kalacak.

"Sana hiçbir şey söyleyemeyeceğimi biliyorsun," diyorum, ayağa kalkıp yüzümü boynuna dayayarak.

O geri çekilir, ama ben Charlie'nin korkusunun kokusunu almadan önce. Kokusu derisine işlemiş ve içimden bir öfke dalgası yükselirken ellerimin sıkıldığını hissediyorum. Onu odasına kadar eşlik etmem gerektiğini biliyordum.

"Ne yaptın?"

Aziel'in göğsünden çıkan kahkaha karanlık ve babasının kahkahasına benzediğini söyleyen alaycı sözlerimi zorlukla geri tutuyorum. O adamdan nefret ettiğini iddia etse de, her geçen gün ona daha çok benziyor.

Yüzlerce yıl önce tanıştığım Aziel farklı olmaya kararlıydı. Başkalarını incitmekten böyle bir zevk almazdı. Şimdi karşımda duran adam, babasının kopyası. Kendini kaybediyor.

Cevap vermediğinde, "Aziel" diye tekrar ediyorum.

Beni itti, ben de bir adım geri attım ama yerimden kıpırdamadım. Gray ve benim, Charlie'yi cezasız bir şekilde dövmesine izin vereceğimizi düşünüyorsa, onu sert bir uyanış bekliyor.

Biz onun tek ailesiyiz ve bize ihtiyacı olmadığını iddia etse de, biz gidersek yıkılacağını biliyorum. Ona zarar vermek, Gray'in tam da bunu yapmasına neden olacak ve Aziel'i ne kadar sevsem de, öfkesine bu kadar kolay yenik düşen bir adamın yanında durmak istemiyorum.

"Siktir git," diye bağırır Aziel. Gözlerimi kısarak saçlarını eliyle taramasını izlerim. Suçlu bir adamın suçlu hareketi. "Ona zarar vermedim."

Alaycı bir şekilde gülerim.

"O da aynı şeyi söyler miydi?" diye tartışırım.

Çenesindeki kaslar seğirir. Yüzündeki ifadeden, ona yaptıklarından pişman olduğu belli, ama onu bu kadar kolay affetmeyeceğim. O kırılgan bir kız ve Aziel yaptıklarını öylece örtbas edemez.

"Ona Gray'le yatması gerektiğini söyledim, yoksa onu bir incubi yuvasına göndereceğimi söyledim," diye itiraf eder. "Tabii ki bunu yapmayacağım. Sadece onu harekete geçirmek için bir yöntemdi."

Gözlerimi kapatıp başımı sallayarak öfkemi kontrol etmeye çalışıyorum. Bu ikisinin yanında olmak beni arkadaşlarından çok ebeveyn gibi hissettiriyor. Son zamanlarda Aziel ve Gray arasında neler olduğunu bilmiyorum, ama her ne ise, sorunlarını çözmeleri gerekiyor.

Gergin ve rahatsız edici dönemlerden geçme eğilimimiz var, ama bu iş çıkırından çıkıyor.

"Gray, yaptığını anladığında çok kızacak," diye onu uyarıyorum.

Aziel omuz silkiyor, kayıtsızlık maskesi geri dönüyor. "Umurumda değil."

Onu boğazlama isteğine direniyorum. Onu bu duruma düşüren kendi aptallığı. Kadını satın alan oydu ve şimdi kadın buradayken pislik gibi davranmaya hakkı yok.

"Charlie'yi tehdit etmek sadece Gray'in misilleme yapmasına neden olur," diyorum. "Belki, ama bu onu benden uzak tutacaktır."

Onu uzak tutmak mı? *Gray'i* uzak tutmak istediğini sanıyordum. Aziel ona biraz aşık mı oldu? Bu düşünce bile beni gülmekten alıkoyuyor. Gray'in Aziel'in ilgisini çekecek bir kadını kasten seçtiğini biliyordum, ama onun bu kadar çabuk kafasını karıştıracaklarını tahmin etmemiştim.

Daha bir gündür burada.

Aziel, gülmemi saklamaya çalışmamı izlerken kaşlarını daha da çatıyor.

"Genel kanının aksine, bir kadına kötü davranmak, ona karşı hissettiğin yumuşak duyguları ifade etmenin iyi bir yolu değildir," diye alay ediyorum. "Onun vücudunu üzerinde hissetmek istiyorsan, özür dilemeni tavsiye ederim."

"Onun vücudunu kendi vücudunda hissetmek istiyorsan özür dilemeni tavsiye ederim."

Aziel dönüp odadan fırlayarak çıkarken gülmeye devam ediyorum ve onun gitmesini izledikten sonra dikkatimi daha önce saldırdığı kitaba çeviriyorum. O bir aptal, ama eminim sonunda anlayacaktır. Ona fiziksel olarak zarar vermediği sürece, bu işe karışmak istemiyorum.

Çömeli parmağımı kitabımın pürüzlü kenarı üzerinde gezdiriyorum, yırtık köşeyi görünce yüzümü buruşturuyorum. Aziel'in öfkesi her zaman onu ele geçiriyor ve görünüşe göre bugün de kitabımı ele geçirmiş.

Eski, inanılmaz pahalı kitabım.

En eski cadı topluluklarından birinden büyü kitabı edinme fırsatı her gün ele geçmez ve bir daha böyle bir fırsatın ne zaman geleceğini merak ediyorum. Anlamlı büyülerinin çoğunu yırtıp atmış olabilirler, ama yine de okuması ilginç.

En azından eskiden öyleydi.

Sayfaları düzelterek kitap kapağının arasına düzgünce yerleştiriyorum. Daha sonra yapıştırmam gerekecek. Gray'in bağırışları kulağıma ulaştığında iç çekerek yerden kalkıyorum.

Aziel'in ofisine gitmesinin an meselesi olduğunu biliyordum, ama bunun biraz daha uzun süreceğini düşünmüştüm.

İkisinin de işleri fazla ileri götürmemesini sağlamak için kütüphaneden çıkıp ofislerimize giden koridora doğru yürüdüm. Aziel'in ofisi soldaki ilk kapıydı ve attığım her adımda bağırırları daha da yükseliyordu.

İçeri girip uzak duvardaki sandalyeye oturduğumda ikisi de bana aldırış etmiyor.

Aziel masasının arkasında oturuyor, rahat görünmeye çalışması acı verici derecede yetersiz. Gray de pek iyi görünmüyor, büyük ahşap masanın önünde dururken göğsü inip kalkıyor.

"Ona ne dedin sen?" diye bağılıyor Gray, parmağını Aziel'in göğsüne dayayarak.

Aziel çenesini indirir ve ilgisizce parmağa bakar. Cevap vermek için hiçbir hareket yapmaz ve bu tartışmayı bir an önce bitirmek isteyen ben, öne eğilip onun yerine cevap veririm. "Charlie'ye, sana yemek vermezse onu bir incubi yuvasına göndereceğini söyledi."

Aziel'in bana attığı öfkeli bakışlar beni pek rahatsız etmez. Gray'in kızaran yüzünü izlemek için onu görmezden gelirim.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sorar Gray. "Oturup onun benim kız arkadaşımı tehdit etmesini mi izledin?"

Bu suçlamadan hoşnut olmadığım için gözlerimi kırpıştırırım. Onun öfkesinden körleştğini ve net düşünemediğini kendime hatırlatarak, vücudumu rahatlamaya zorlarım. "Tabii ki hayır. Sonra kütüphaneye fırtına gibi girip bana anlattı."

Aziel alaycı bir şekilde güler. Benden başka ne beklediğini bilmiyorum. Dişleriyle barış içinde yaşamak istediğini açıkça belirttim ve onun bu konuda beni destekleyeceğini düşünmesi aptalcaydı.

Söyledikleri acımasızdı ve ben onu savunmayacağım.

Charlie'yi uzaklaştırmak istese de, bu yüzden Gray'i kaybetme riskini göze almak istemediğini biliyorum. Benim dışımda, onun yanında durabilen tek kişi incubus. Herkes ya ondan çok korkuyor ya da onu memnun etmek için çaresizce sözlerinde ve davranışlarında samimi olmaya çalışıyor.

O bize ihtiyaç duyuyor, bu da Charlie'nin iyi tarafında kalması gerektiği anlamına geliyor.

"Charlie'yi rahat bırak," diye tehdit eder Gray, dikkatini Aziel'e çevirerek.

Aziel, hiç etkilenmemiş gibi omuz silkiyor. "O işini yapmıyor. Eğer senin ihtiyaçlarını karşılayamıyorsa, onu geri alıp sana yenisini alırım."

Gray saldırırken sırtım kaskatı kesilir. Müdahale etmekten kendimi alıkoymak için uyluklarımı tutarım, kaslarım gerilir. Gray ne halt ediyor? O hiç kavga eden biri olmamıştır, ama Aziel'e saldırmak tam bir aptallık. Aziel bir kez başladı mı durdurulamaz

durdurmaz, öfkesi onu durdurmaz ve yoluna çıkan herkesi parçalar.

Bağın Gray'i ölümden koruduğuna eminim, ama bu Aziel'in zarar vermekten kendini alıkoyabileceği anlamına gelmez.

Aziel'i, Gray'i masaya yapıştırırken gözlemliyorum, öfkesinin ortaya çıktığına dair herhangi bir işaret var mı diye bakıyorum. Gray çırpınıyor, Aziel'e zarar vermek için yaptığı üzücü girişimleri başarısız oluyor. Gray, birçok konuda incubi ideallerinden sapma eğiliminde, ama memnun etme ve barışı koruma ihtiyacı hala onun için önemli.

Baştan çıkarmaya çalıştığın insanlar öfke ve nefretle doluysa, onları beslemek zordur.

Aziel, Gray'in boğazını elleriyle sıkıca kavrar, Gray'in yüzüne ve göğsüne attığı güçlü yumruklara rağmen kolu sert ve hareketsizdir.

Gray Aziel'e hakaretler yağdırırken ben izlemeye devam ediyorum, ama Aziel benden yardım ister gibi baktığında ayağa fırlıyorum. Öne atılıp onu itiyorum ve Gray'i tutmayı devralıyorum.

Gray körü körüne saldırmaya devam ederken yumruğu çeneme acı verici bir şekilde çarpar, eklemeleri kemiğe çarparak onu kırar. Ben homurdanırım, parmaklarım boğazına batar, o nefes almakta zorlanana kadar. Bu acıttı.

Aziel uzak duvara doğru gider ve kendini sakinleştirmeye çalışır, omuzları bu çabadan titrer.

Belki de Gray'e yeni bir kadın bulsak daha iyi olur. Charlie bu iki adam arasında büyük bir uçurum yaratıyor ve Gray'in sevdiği birini bulmak en iyisi olur. Aziel'in ilgisi işleri çok karmaşık hale getiriyor.

Kaderin kararı onun bizimle kalması yönünde, ama belki de yanılıyorlar. "Bırak beni, Silas." Gray boğulur, elime tırnaklarını geçirir.

Onu bir an değerlendirip, bıraktığım anda saldırmayacağından emin olduktan sonra bırakıyorum. Geri adım atarken elim havada kalıyor ve Aziel'e tekrar saldırmaya karar vermesi ihtimaline karşı yakınında kalmaya dikkat ediyorum.

Bunu yapmaz, bunun yerine ayağa kalkar ve az önce oturduğum sandalyeye atlar.

"İkiniz bitti mi?" diye soruyorum. İkisi de tereddüt ettikten sonra başlarını sallıyor.

Çenemi ovuşturarak, kırık kemiği öfkeyle dürtüyorum. Piç kurusu beni iyice hırpaladı. Bunun iyileşmesi biraz zaman alacak.

Aziel, Gray'in yanından uzak durarak etrafımızdan dolaşıp masasının arkasına oturur. Gray'in yönüne bakmaktan kaçınır, ama incubus her adımında ona bıçak gibi bakışlar atar.

"Sen," diyorum, Aziel'i işaret ederek, "Charlie'yi rahat bırakacaksın."

Çenesini sıkıp, ani bir hareketle başını sallar. Gray sırtıyor, ama ben ona dönünce kibirli ifadesi kaybolur.

"Aziel'i kışkırtmayı ve onunla uğraşmayı bırakmalısın. Acıktığında, geceyi Shay ile geçir. Eminim sana yemek vermekten mutluluk duyacaktır."

Gray tartışmak istiyor gibi görünüyor, ama akıllı olduğu için çenesini kapatıp başını sallıyor. Shay, beslenmek için en sevdiği kadınlardan biri ve eminim Charlie, Gray onu ziyaret ederse çok kızmayacaktır. Ayrıca, Gray'in başka bir yerde beslenmesini istemiyorsa, kendini ona verebilir.

"Eğer ikiniz bu saçmalığı tekrar başlarsanız," diye ekliyorum, "kadını geri verip, kendi seçtiğim yeni bir tane alacağım."

Gray, bunu sadece Aziel'i hizada tutmak için söylediğimi fark etmeden hemen tartışmaya başlar. Wrath bunu gizlemeye çalışsa da, Charlie'ye karşı bazı duygular beslediği açıktır. Aziel, onun peşini bırakmayacağını bildiği için onu ortadan kaldırmakla tehdit etmekten çekinmez, ama bu güvence benim için bir garanti değildir.

Gray ve Charlie'yi rahat bırakacaktır çünkü derinlerde, benim anlayamadığım bir nedenden dolayı, onu seviyor.

Gray odadan fırlayıp çıkarken ben Aziel'in masasına yaslanıyorum. Aziel onun gitmesini izliyor. Aziel'le uzun süredir arkadaş olduğum için onun davranışlarını iyi tanıyorum ve kaşlarını çatıp dudaklarını büzmesi, hala kendini sakinleştirmeye çalıştığının iki açık göstergesi.

Gray, Aziel'in bugün ne kadar sinirli olduğunu bilmesine rağmen onu kışkırtmakla aptallık etti.

"İyi misin?" diye soruyorum, sesimde endişem belli oluyor.

Aziel tereddüt eder, sırtını düzeltir, sonra omuzlarını döndürür ve gerinir.

"Pitlere gitmem lazım," diye itiraf eder.

Kahretsin. Biraz sinirlenerek burnumun köprüsünü sıkıştırırım. Aziel öylece çukurlara gidip akşam yemeğine yetişemez. Şanslıysak, sadece birkaç günlüğüne gider, şanssızsak, onu tekrar görmemiz aylar sürebilir.

Ölüm kokusu burnuna çarptığı anda, kendini savaşın içinde kaybeder ve öfkesi tüm gücüyle ortaya çıkar.

"Gray'i çağırayım mı?" diye soruyorum.

Teklifi reddedeceğini biliyorum, ama yine de soruyorum. İncubusun şehvetini kullanarak onu sakinleştirmesini önerdiğimde bundan nefret ediyor, ama bağlarına teslim olsa işler çok daha kolay olurdu. Bağlı bir eşe sahip olmanın amacı da budur. Sinirlendiğinde seni sakinleştirecek biri.

Gray'in ona bağlanmayı zorladığını bildiğim için kızgın olduğunu biliyorum, ama bu Gray'in suçu değildi. İnkübüsü bulduğumuzda açlıktan ölüyordu, muhtemelen ölümüne sadece birkaç saat kalmıştı ve kendini kontrol edemiyordu. Bulabildiği ilk cesedin kafasını parçaladı ve bu eylemi Aziel'in bağını istemeden tetikledi.

Aziel bir süre beni suçladı, çünkü onun soyuna seks lanetini koyan kaderdi, ama benim bununla hiçbir ilgim yoktu.

"Cehenneme gitmeyi tercih ederim," diye karar verdi Aziel.

Duymak istediğim şey bu değil, ama ısrar etmiyorum. Sadece, tuvalete gitmesi gerektiğini fark edecek kadar bilinçli olduğu ve dürtülerini bastırmaya çalışmadığı için mutluyum. Şu anda evimizde bir insan kadın var ve onun öfkeyle onu kazara öldürme riskini almak istemiyorum. Gray bunu bize sonsuza kadar hatırlatırdı.

"Yıllık toplantıdan önce geri dönmelisin," diye hatırlatıyorum ona, duvardaki takvime bakarak. "Bu yıl Asmod ev sahipliği yapıyor ve Charlie'yi senin evlatlığın olarak tanıtman gerekiyor."

Toplantı gelecek hafta, ama bu süre Aziel'in kavga etme dürtüsünü atması ve eve dönmesi için yeterli olmalı.

Aziel sessizce başını sallayarak kabul etti. İyi. O burada olmazsa Charlie'yi götürmek zorunda kalacağım, ki bu pek de hoş bir fikir değil. Onu seviyorum, ama bir kadına ilgi gösterir gibi davranmak hiç ilgimi çekmiyor. Ayrıca, Aziel onu Gray için satın alırken bunu kabul etmişti.

Aziel'in ben gittikten sonra Charlie'yi avlamayacağından emin olmak için biraz daha kalıyorum, ama Gray'in iri vücudunu masanın üzerine atarak dağıttığı masasını toplamaya başladığında oradan ayrılıyorum.

Gray'in ofisine yürüdüm. O, odanın ortasında sırt üstü yatıyordu ve ben içeri girdiğimde başını yana eğdi. Kollarını ve bacaklarını açarak kendini bir yıldız haline getirdi.

"O da neydi öyle?" diye soruyorum.

Tavana bakar ve dudığına ve yanağına bulaşmış kurumuş kan çatlar. Aziel Gray'e vurmaktan kaçınabildi, bu yüzden onu kaplayan kan ya Aziel'den ya da benden. Muhtemelen benden.

Çenemi açıp sağa sola hareket ettiriyorum, neredeyse iyileştiği için mutluyum.

Gray'in sağ kroşesi çok sert.

"O beni öldürmez." Gray, koridorun sonundaki ofisi işgal eden adamdan korkmuyor gibi görünüyor. "Küçük Wrath Baby bana asla zarar veremez."

"Hayır, ama sen değilse, muhtemelen Charlie," diyorum. "O çukurlara gidecek."

Gray'in gözleri yumuşar, Aziel'e yaptıklarının farkına varınca sinirli tavrı yumuşar. Çukurlar Aziel'i her zaman mahveder, orada gördükleri şeyler döndükten sonra aylarca onu rahatsız eder.

Umarım Gray düşüncesizce davranışlarından pişman olur. "Onu yatıştıracağım," der ve ayağa kalkar.

Elimi kaldırıp onu durduruyorum. Aziel'e biraz zaman tanımalı. "Charlie bir öğretmen istiyor," diyorum.

Gray yere uzanır. Söylediğim şeye şaşırmış gibi görünür, ama bu şaşkınlık hızla, anlamını bilmek istemediğim heyecanlı bir ifadeye dönüşür.

"Not aldım. Onun hakkında ne düşünüyorsun?" diye sorar.

Omuz silkiyorum, güçlü bir fikrim yok. Gray'i kabul etmeyi öğrenirse, evimize eğlenceli bir katkı olabilir diye düşünüyorum. Zeki olma potansiyeli var gibi görünüyor, bu da her zaman olumlu bir şeydir.

Bir parçam da onun görünüşünün de eğlenceli olduğunu düşünüyor. Sahip olunan bir kadınla yakınlaşmakla ilgilenmiyorum, ama onu çekici bulduğumu inkar edemem.

Gray'e yemek yedirmesini dinlemekten keyif alacağım.

Bu, onu dinlediğim ve sonrasında kulaklarımı ovma istemediğim ilk sefer olabilir.

"Onu seviyorum," diyorum sonunda. "Evimize iyi bir katkı olacak."

Gray gülerek onayladı.

"Onu sikkemek istiyorsun."

Onun sözlerini bir soruymuş gibi kabul edip, düşünürken mırıldanıyorum. Söyledikleri doğru olabilir, ama bu onu ilgilendirmez.

"Aslında hayır. Ben siyah gözlü kadınları tercih ederim," diye cevap veriyorum, onun benim tercihlerimi çok iyi bildiğini bilerek.

İrkımdan hiç uzaklaşmadım ve bunu yapmakla da pek ilgilenmiyorum. İblis kadınlar güçlüdür ve bana istediğim şeyi verebilirler. Charlie beni asla ihtiyacım olduğu şekilde tatmin edemez.

CHARLOTTE

Üst dudağımdan ter damlaları süzülürken, küreğimi toprağa saplayıp sert bir toprak parçasını çıkarırım. Yeni açtığım çukuru hayranlıkla seyrederken, onu sol uyluğumun yanındaki çimlere dökerim. Tamamen sıkılmaya başlamıştım ve günlerimi doldurmak için son bir çaba olarak Gray'den kütüphane penceresinin altındaki arka bahçeye tohum ekmesine izin vermesini istedim.

İsteğimden çok memnun kaldı, istediğim her şeyi yapabileceğimi söyledi, sonra kaşlarını oynatarak başka yapmak istediğim bir şey olup olmadığını sordu.

Bu soruya kesin bir hayır cevabı verdim.

Alnımdaki teri öfkeyle sildikten sonra odamda bulduğum paketten birkaç tohum aldım. Gray, babamın tohumlarını benimkilerle karıştırarak eşyalarımınla birlikte getirmişti. Deliklere birkaç tane serpiştirdikten sonra, üzerlerini örtmeden önce eşit olarak yayıldıklarından emin oldum.

Ailem bahçeciliği çok kolaymış gibi gösteriyordu, ama şimdi bunu ben yaparken ne kadar sıkıcı olduğunu anlıyorum.

Özellikle de Wrath krallığının bunaltıcı sıcağında.

Silas kütüphanede ve ben pencereden ona bakıyorum. Sanki bakışlarımı hissetmiş gibi başını kaldırıyor ve onu gözetlediğimi fark edince kaşlarını kaldırıyor.

Canlanıyorum, ona geniş bir gülümseme ve küçük bir el sallama ile karşılık veriyorum. Dudaklarının köşesi seğiriyor, sonra selam vermek için başını eğiyor. Aziel ile olan tartışmamdan sonra, hem o hem de Gray bana karşı ekstra nazik davranmaya karar verdiler ve meslektaşlarının artık bana sataşmayacağına dair küçük güvenceler verdiler.

Onlara inanıp inanmadığımı bilmiyorum, ama Aziel çukurdan dönene kadar bunu kesin olarak bilemeyeceğimi düşünüyorum. Çukurların bir tür dövüş ringi olduğunu kısaca açıkladılar ve döndükten sonra çok daha sakın olacağına söz verdiler.

Umarım haklıdırlar.

Öfkesini dindirmek için dövüş çukuruna gitmesi gerektiği gerçeği, ondan korkmam için yeterli bir neden.

Açıkçası, onun sonsuza kadar uzak kalmasını diliyorum. O yokken ev çok daha canlı ve Aziel'in bir köşeden çıkıp bana zarar vereceğinden endişelenmeme gerek kalmadığı için burayı keşfetmeyi giderek daha çok seviyorum.

"Silas'ı mı gözetliyorsun?" diye soran Gray, beni irkiltir.

Nefesimi tutarak ona dönüyorum ve o yaklaşırken elimi göğsüme koyuyorum. Sağımda çömelirken gülümsüyor ve pencereden Silas'a baktığında yanaklarımın kızardığını hissediyorum.

Yutkunarak, tohumlarıma geri dönerken yanaklarımın kızarmasının geçmesini diliyorum. Gray son birkaç gündür o kadar meşgul ki, onunla konuşma fırsatı bile bulamadım. Aynı odada olduğumuzda bile, çok meşgul olduğu için bana hiç ilgi göstermiyor. Ne yaptığını sormak istiyorum ama cesaretim yok.

Yalnız kalmaktan hoşlanacağımı sanmıştım, ama artık yalnızlık çekmeye başladım.

Yakınlık ihtiyacım o kadar büyük ki, neredeyse ona tekrar rüyalarımın girmesini teklif edecektim. Açlığın onun üzerindeki etkilerini görebiliyorum, yanakları çöküyor ve göz altındaki torbalar her geçen gün büyüyor.

Buna rağmen, ona yemek teklif edemiyorum.

"Ne ekiyorsun?" diye soruyor Gray, Silas'ı izlemem konusunu bırakarak.

Paketi işaret ediyorum. Marul fotoğrafına gülümseyerek bakıyor, dişleri tamamen görünüyor.

"İblis toprağında insan yiyeceği yetiştirmenin pek şansın olduğunu sanmıyorum, ama nasıl sonuçlanacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de," diyorum, gözlerimi kapatıp yüzümü yukarı doğru çeviriyorum. Güneş yanaklarıma iyi geliyor.

Tohumların işe yaramayacağına dair bir his var içimde, ama yine de denemek istiyorum. Öfke sıcaktır, ama insan dünyasının bazı kısımları da aynı derecede sıcaktır. Sebzelerin oksijen, güneş ışığı ve biraz sudan başka neye ihtiyacı olabilir ki? Bildiğim kadarıyla hiçbir şeye.

Yumuşak parmak uçları göğsümdeki çıplak cilde dokunduğunda, geri çekilme dürtüsünü zorlukla bastırıyorum. Gray'in bana dokunması ilk kez olmuyor ve son birkaç gün içinde buna alıştım.

Gray, direnç göstermememi iyi bir işaret olarak algılamış olmalı ki, birkaç saniye sonra parmak uçlarının yerini ağzı aldı. Bu dokunuş yeniydi ve ben gerildim.

dudaklarını göğsümün ortasından köprücük kemiğime doğru kaydırduğunda gerginleşiyorum.

Dudakları yumuşak ve sıcaktı ve Gray bu fırsatı değerlendirerek tuzlu derimi yalamak için fırsatı değerlendiriyor.

O şehvetini biraz serbest bırakırken çenem sıkışıyor. Bu, beni buna duyarsızlaştırmak için yaptığı beni buna duyarsızlaştırma girişimlerinden biri olmalı. Bunu ilk birkaç kez yaptığında, neredeyse anında hamur gibi oldum ve onun sarhoş edici kokusu burnuma çarptığında hareketsiz kalmaktan gurur duyuyorum.

Dişleri boynumu sıyırırken inlememi zorlukla bastırıyorum. Çok iyi geliyor.

Daha da ileri giderek, Gray ellerimi tutup gömleğinin altına sokar. Çıplak tenine dokunduğumda nefesim kesilir, parmaklarımı üzerinde gezdirirken nasıl görüldüğünü hayal ederim. Gözlerimi açarsam bu illüzyonun bozulacağından korkarım, bu yüzden gözlerimi kapalı tutarak sert karın kaslarını keşfederim.

Ellerimin altında kasları gerilir ve ben kollarımı beline dolayarak sırtını hissederken nefes alışışı düzensizleşir. Cildi çok yumuşaktır.

Gray dizlerinin üzerine çöküyor ve eteğimin kenarını oynatıyor, dişleriyle cildimi ısıtıyor, sonra geri çekilip o noktayı emiyor. Nefes nefeseyim, parmaklarımı sırtındaki gergin kaslara gömdükçe hareketlerim daha da kendinden emin hale geliyor.

"Beni beslemek ister misin?" diye inliyor, gömleğimin kumaşı üzerinden meme ucumu bulup sıkıştırıyor.

Hayır demem gerekiyor. *Hayır* dememi istediğini biliyorum. Bunun yerine, nefesimi tutarak başımı sallıyorum, devam etmesini umutsuzca bekliyorum. Kendimi çok iyi hissediyorum. Bunun hiç bitmemesini istiyorum.

"Sözlerini kullan."

İnliyorum. "Evet. Lütfen bana dokun," diye yalvarıyorum, ne kadar çaresiz ses çıkardığımı umursamadan.

Gray uzaklaşıyor, aramızdaki son temasın tadını çıkararak yavaşça geri çekiliyor. Kollarımı tutup ellerimi gömleğinin altından çıkarırken dudaklarımdan yüksek bir inilti kaçıyor.

"Bu iyiydi," diye mırıldanır. "İlk geldiğinde, ben sana dokunmadan önce bile bana yalvarıyor olurdun."

Yutkunuyorum, davranışlarımdan ve onun onayını ne kadar sevdiğimden utanıyorum. Ancak, güçlenmek için bunun olması gerektiğini bilerek, bu olumsuz duyguları bir kenara itiyorum.

Sonuçta, Gray'in benim onun şehvetine alışmam için zaman ayırmasına minnettarım. Onun kokusuna verdiğim tepkiyle ilgili hiçbir şey yapılamayacağı ve tek düşünebildiğim onun zevki olana kadar solup gideceğim izlenimine kapılmıştım

onun zevkini düşünene kadar solup gideceğimi sanıyordum, ama o bunun böyle olmak zorunda olmadığını açıkladı.

Çoğu zayıf ırk, daha güçlü iblislerin yaydığı güce karşı bağışıklık kazanma fırsatı bulamaz ve vücutları uyum sağlamaya başladığında, çoktan geç kalınmıştır. Gray, Silas ile birlikte, bu kokunun üzerimde bu kadar yoğun bir etkisi kalmayana kadar onu uzak tutacaklarına söz verdi.

İlk başta ona inanmadım, ama sadece üç gün sonra gerçek bir iyileşme görebiliyorum. Umarım birkaç hafta sonra Gray'in kokusu beni hiç rahatsız etmeyecek. Tabii ben kasten ona teslim olmazsam.

Ancak, bundan sonra ne olacağını düşününce dudaklarım büzülüyor. Gray güçlü, ama aynı süreci geçirmem gereken iki iblis daha var. Silas için çok endişelenmiyorum, ama Aziel'in bana boyun eğmemeyi öğretmeye çalışacağı düşüncesi beni dehşete düşürüyor.

Umarım Gray, zamanı geldiğinde beni onunla yalnız bırakmaz.

"Sana bir sürprizim var," diyor Gray, beni düşüncelerimden koparıyor.

Bir sürpriz daha mı?

Gülümsüyor, sonra ayağa kalkıyor ve elini bana uzatıyor. Yemi yutmadan önce eline bakıyorum ve onun beni ayağa kaldırmasına izin veriyorum. Sürprizleri severim.

"Ne oldu?" diye soruyorum.

Gray'in gülümsemesi genişliyor.

"Sana bir öğretmen tuttum."

İstmeden kütüphane pencerelerine doğru dönüp Silas'ı arıyorum. Gray'e özel öğretmen istediğimi hiç söylemedim, yani Silas benim adıma ona söylemiş olmalı.

Silas'ı hemen fark ettim ve onun şu anki halini görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir zamanlar okuduğu kitap çoktan unutulmuş, sandalyesinin yanındaki masaya gelişigüzel atılmıştı. Bacakları açık, Gray ve bana bakarken elleri uyluklarının üstünde sıkı sıkı yumruk yapmıştı.

Pantolonunun önündeki belirgin şişkinliğe bakmayı ve onu fark etmeyi reddediyorum.

Rahat görünüyor, ama Gray ile aramızda geçen tüm sahneyi izlediğinden hiç şüphem yok. Onun bizi görebildiğini bu kadar çabuk unuttuğuma inanamıyorum. Lanet olsun, pencerenin hemen önünde oturuyoruz.

Umarım benim yalvarışımın sadece Gray'in yaydığı şehvetin bir sonucu olduğunu biliyordur.

Bunun için satın alınmış olmama rağmen, başkalarının bunun olduğunu bilmesi ile bunu kendilerinin görmesi farklı şeyler. Ailem bana samimiyetin özel tutulması gerektiğine inanmamı öğretti ve ben de daha dikkatli olmalıyım.

"Oh, utangaç olma," diyor Gray. "O izlemeyi seviyor." "Anladım," diyorum sertçe.

Silas bunu oldukça açık bir şekilde belli etti, ama Gray, birinin izlemeyi sevmesi, diğer kişinin izlenmek istediği anlamına gelmediğini anlamıyor. Silas'a karşı uygunsuz ve gizli bir çekim hissetmeme rağmen, ona karşı bir şey denemeye kalkışmamam gerektiğini biliyorum.

Bana karşı nazik ve dostça davranıyor, ama romantik bir ilişkiye ilgi duymadığı açık. Garip bir şekilde, beni sadece bir tanıdığı olarak görmesi beni daha da çaresiz hale getiriyor.

Gray arka kapılara doğru yönelir. Onu sessizce takip ederim, beni kütüphanenin önünden geçip tüm ofislerin bulunduğu koridora götürmesi ilgimi çeker.

Kütüphaneyi geçerken gerginleşiyorum, ama Silas içeride kalıyor.

Gray'in ofisinin kapısı önünde durduğumuzda kaslarım gevşiyor ve Gray'in karşısındaki odaya baktığını fark etmeden önce kapıya dönüyorum.

"Resmi bir dördüncü ofisimiz yok, ama senin için hazırladığım oldukça büyük bir malzeme odası var." Gray kapıyı açar.

Odayı görünce gözlerim fal taşı gibi açılır, yaptığı şeyden hoş bir sürpriz duyarım. Eskiden burada depolanan her ne varsa çoktan gitmiştir ve buranın bir malzeme odası olduğunu asla anlayamazsınız. Kapının tam karşısında bir masa vardır ve solumdaki köşede küçük bir oturma alanı vardır.

Masamın karşısındaki sandalyede oturan gölge dikkatimi çekiyor ve Gray dönüp ayağa kalkarken içgüdüsel olarak onun yanına yaslanıyorum.

"Bu..." Gray duraksıyor, tereddüt ediyor. "Uh, oldukça geleneksel bir iblis ismi var. Ona 'Rock' diyebilirsin. En yakın çevirisi bu. Bahçeden sorumlu ve senin öğretmenliğini yapmaya gönüllü oldu."

Gray elini sırtıma koyar ve beni nazikçe öne doğru iter. Rock'a küçük bir gülümseme sunarken kalbim göğsümde güm güm atıyor. Vücudunun belirsiz şekli ve yüzünün bulanık hatları dışında onun hiçbir özelliğini ayırt edemiyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Charlie." Sesi sessiz.

Alnıma değen dudaklar gıcıklıyor ve ben de Gray'e dönüp, o da geri çekilip ofisine gideceğini söylüyor. Rock ve

geniş bir gülümsemeyle veda eder ve kapısını açık bıraktığını görünce mutlu olurum.

Tanımadığım erkeklerle yalnız kalmaktan hoşlanmıyorum.

Arkamı dönüp Rock'a bakıyorum ve rahatsızlığımı belli etmemeye çalışarak onun yanından geçip yeni masamın arkasına oturuyorum. Gray'inkinden daha küçük ama bu beni rahatsız etmiyor.

Bu bana tam uyuyor.

Üstünde büyük bir kağıt yığını var ve ben mırıldanarak onları inceliyorum. Rock bana alışmam ve masanın çekmecelerini incelemem için bir dakika zaman veriyor. Gray, en üstteki iki çekmeceyi parlak renkli ofis malzemeleriyle doldurmuş ve ben heyecanla onları karıştırdıktan sonra en alttaki çekmeceye geçiyorum. İçindeki eşyaları görünce ağzım açık kalıyor, şokum heyecana dönüşüyor çünkü içinde bir yığın insan çöp yemeği olduğunu fark ediyorum.

Gölgenin görmesini ve atıştırma istemesini istemediğim için, kendimi sakın tutmaya zorluyorum ve çekmeceyi dikkatlice kapatıyorum. Bunları daha sonra yiyeceğim.

Masamın üst köşesindeki kalemlikten bir kalem alıp, Rock ile kibarca göz teması kurdum. Sanki bana gülümsüyor gibi görünüyordu, ama onu bulanıklaştıran karanlık sis nedeniyle bunu anlamak zordu.

"Öğrenmen gerekenlerin çoğunu en iyi bildiğin dilde yapıp, yavaş yavaş evrensel dile geçeceğiz, böylece bu dile daha rahat alışırsın," diyor Rock, masamdaki kağıt yığını alırken. "Gray, şeytan dilini de öğrenmeni istedi, ama bu konuda aceleye gerek yok."

Aradığını bulduğunda mutlu bir homurtu çıkarır, bulanık parmaklarıyla yığından bir kağıt çeker ve geri kalanını masama geri koyar. Kağıdı bana uzatır. "Bu, temel konularda ne durumda olduğunu görmek için yaptığım hızlı bir değerlendirme. Bunun başlamak için iyi bir yer olacağını düşündüm ve durumunu gördükten sonra, seni en çok ilgilendiren konuları ve derslere nasıl devam etmek istediğini kararlaştıracamız."

Başımı sallıyorum, bunalmış hissediyorum ama yine de öğrenme fırsatı bulduğum için mutluyum. Bu, çoğu kadına verilen fırsattan daha fazlası ve bu ayrıcalık için bir erkeği bedenime kabul etmek zorunda bile kalmadım.

Silas, ben yemek odasına koşarken telefonunun üstünden bana bakıyor. Gray'in yanındaki koltuğuma tırmanırken beni izlerken hafifçe meraklanmış görünüyor.

Genelde günün en sevdiğim öğünü olan akşam yemeğine zamanında gelirim, ama duşta zamanın nasıl geçtiğini fark etmedim.

"Geciktiğim için özür dilerim!" diye nefes nefese söylüyorum.

Gray benim için düzinelerce sabun ve losyon satın aldı, bu yüzden banyodan çıkmak zor oluyor. Orada yaşamak istiyorum ve cildimin hiç bu kadar yumuşak olduğunu sanmıyorum.

"Özür dilemene gerek yok," diyor Gray, tabağıma uzanırken.

İkisi de yemeğe başlamadığını fark edince kızardım. "Beni beklediniz mi?"

Silas gülüyor. "Başka seçeneğim yoktu."

Telefonunu cebine koyduktan sonra Gray'e keskin bir bakış attı. Yüzünde şakacı bir ifade vardı ve ben de sırttan iblise dönüp kaşlarımı çatmaktan kendimi alamadım. Gray bizi görmezden gelerek tabağıma doldurdu, ama tabağı önüme koyarken bana attığı göz kırpması, beni dinlediğini gösteriyordu.

Gray sonra Silas'a servis yapar.

Bunu yapmakta ısrarcı ve ben bunun bir incubus özelliği olduğunu düşünmeye başlıyorum. Silas bana onların memnun etmek için çaresiz olduklarını söyledi ve tabaklarımızı doldurmak onu mutlu ediyor gibi görünüyor. Her halükarda, bunun için minnettarım.

Gray, düşündüğüm kadar kötü biri değil ve Silas'ı anlamak hala biraz zor olsa da, bana karşı da çok nazık davranıyor.

Gray ona tabağını uzattığında Silas "Teşekkürler" diye mırıldanır.

Gray başını eğip sonunda kendine servis yapar, Silas ve ben de o yerleşene kadar sabırla bekleriz, sonra çatal bıçaklarımızı alıp yemeğe başlarız. Bu yemeği tanımıyorum, et ve tahıl bana yabancı geliyor, ama tadı babamın yaptığı köriye benziyor.

"Özel öğretmenin nasıl?" diye sorar Silas.

Boğazımı temizlerim ve Silas'a şakacı bir bakış atarım. Gray'den bana öğretmen tutmasını istemekle hiç ilgilenmiyordum ve bu fikri ona Silas'ın verdiğini biliyorum. İnsanlardan benim için bir şeyler yapmalarını istemekten nefret ederim ve Gray'in benim açgözlü olduğumu düşünmesini istemem.

Silas bakışımı karşılıyor, kader benden hiç de korkmuyor. Gray bizi gizleyemediği bir ilgiyle izliyor, ama araya girmiyor.

"Rock çok iyi ve ofisimi seviyorum," diye itiraf ettim, dikkatimi Gray'e çevirerek.

Gülümsüyor ve ben de yemekten bir ısırık alıp suyuma uzanmadan önce onun hareketini taklit etmekten kendimi alamıyorum. Görünüşe göre Gray son zamanlarda insanlar hakkında biraz araştırma yapmış ve her fırsatta bana su içirmeye çalışıyor.

Uzun bir günün ardından buz gibi ve ferahlatıcı geliyor. Rock ve ben, onun ayrılmasından önce sadece birkaç saat birlikte vakit geçirdik ve bu sürenin çoğunu rastgele küçük değerlendirmeler yaparak geçirdim. Hemen hemen her konuda bir değerlendirmesi vardı ve çoğunda kötü sonuç aldığımı hissediyorum.

Gray elini uyluğuma koydu, dokunuşu dikkatimi dağıttı. Yemek yerken buna tepki vermemek için tüm gücümü kullanmam gerekiyordu ve bir saniye sonra onun şehveti bana çarptığında bu görev daha da zorlaştı. Ciğerlerimi doldurdu, gözlerimi kapattım ve kendimi sakinleştirmek için bir dakika bekledim, sonra başımı sallayıp yemeğe devam ettim.

Gray'in şehvetini görmezden geldiğimde, onun gururunu neredeyse hissedebiliyorum.

Silas gücünü sıkı sıkıya içinde saklıyor, bunu takdir ediyorum. O, Gray gibi bir seks şeytanı değil ve gücü bende aynı tepkileri uyandırmıyor. Onun gücü beni Aziell'inki gibi gergin ve rahatsız ediyor.

Wrath'ın beni en son gördüğümde duvara yapıştırdığı anı hatırlayınca dudaklarım büzülüyor. Çılgın gibi görünüyordu ve geri dönmeye karar verdiği gün için hiç heyecanlı değilim. Belki şanslıysam, sonsuza kadar çukurda kalır. Gray ve Silas'la rahat hissetmeye başladım ve Aziel geri döndüğünde her şeyin tekrar gergin ve garip hale geleceğini biliyorum.

"Kitabını tamir edebildin mi?" diye soruyorum Silas'a dönerek.

Son birkaç gündür kırdığı eski bir kitabın sayfalarını düzenlemekle meşguldü ve bugün nihayet onları yapıştırması gerekiyordu. İşe yarayacağından şüpheliyim. Sayfalar çatlamış ve çok eski görünüyor, toza dönüşmemiş olmalarına şaşıyorum.

Silas sandalyesine yaslanıp başını salları, bu hareketiyle bir tutam saç gözünün önüne düşer. Sinirli bir şekilde saçını yana iter. "Yarın tekrar deneyeceğim."

Yüzümü buruşturuyorum. Dün ve ondan önceki gün de aynı şeyi söylemişti. "Artık vazgeçme zamanı gelmiş olabilir," diyor

Gray.

Elini Silas'ın omzuna koymak için uzanır, ama Silas kaşlarını çatarak onu uzaklaştırır. Mutlu görünmüyor, ama Gray'in önerisini ilk kez duyduğunda yaptığı gibi itiraz etmez.

"Belki de bu, eşyalarına daha dikkatli olman gerektiğinin bir işaretidir," diye alay ediyorum.

Ailem bir şey kırdığımda bana hep bunu söylerdi ve bu beni inanılmaz derecede sinirlendirirdi. Silas'a da aynı etkiyi yapmış gibi görünüyor, çünkü masanın karşısına uzanıp alnımı tıkırdatmadan saniyeler önce çenesini bir yandan diğer yana hareket ettiriyor.

Acıtmadı ama yine de şaşkınlıkla irkildim.

"Benim kızımfla flört mü ediyorsun?" Gray gülüyor.

Bu, ortamı bozar ve Silas boğazını temizler, başını sallar ve cebinden telefonunu çıkarır. Silas'ın bana ilgisi olmadığını biliyorum, ama Gray bunu anlamamış.

Her zaman her tepkimizi okumaya çalışıyor, ki bunun da bir başka incubus özelliği olduğunu düşünmeye başlıyorum. Yemek rahat bir sessizlik içinde geçiyor ve midem patlamak üzereymiş gibi hissedene kadar yiyorum.

"Tüm türlerin aynı anda düşük kadın doğum oranları yaşamaya başlamasının ne kadar tuhaf olduğunu hiç düşündün mü?" diye soruyorum. "Her zaman bunun bir tür virüs olup olmadığını merak etmişimdir."

Gray çatalını tabağına vurur ve Silas'a bakar. Kader boğazını temizler ve sonra masanın üzerinden garip bir şekilde uzanarak bir ekmek parçası alır.

Garip bir
tepki. "Ne?"
diye
soruyorum.

"Bence kaderdi," diye patlar Gray.

Kafam Silas'a o kadar hızlı döner ki, boynum incinmediğine şaşırıyorum.

"Bunu sen mi yaptın?" diye fısıldarım.

Silas, rulosunu yere bırakıp gözlerime bakarken göğsünü genişletir. Gözleri yalvarır gibi bakıyor ama umurumda değil. Bunu o mu yaptı? Buna inanmakta zorlanıyorum ama tuhaf tepkisini görmezden gelmek zor.

"Ben kaderi kontrol etmiyorum," diyor sonunda. "Ben sadece kaderi fiziksel dünyaya bağlayan bir araçım. Kader benimle konuşur ve denge bozulduğunda ben yardım ederim."

Anlamadığım için alt dudağımı ısırıyorum. "Denge nedir?"
diye soruyorum. "Ve neye yardım ediyorsun?"

Gray da cevabı duymak istermiş gibi öne eğildi. Silas'ı tanıyorum ve genel olarak kaderlerin zihinlerinde neler olup bittiği konusunda gizemli olduklarını varsayıyorum, ama bilmem gerekiyor. Silas naziktir ve onun kimseye zarar vereceğini hayal edemiyorum.

"Var olan her şey, büyük bir daire gibi birbirine bağlıdır. Başlangıcı ve sonu yoktur. Başlangıçtan beri böyledir. Daireyi bozarak veya bağlantıyı kopararak dengeyi bozacak bir tehdit ortaya çıktığında, kaderin amacı bunu düzeltmektir," diye açıklıyor Silas.

Dudaklarımı yalarım. "Peki kadınlar dengeyi tam olarak nasıl bozuyorlardı?"

Silas omuz silkiyor ve şakağını tıklatıyor. "Bu soru benim yetki alanımın dışında. Sanmıyorum..." Silas kaşlarını çatarak sözünü kesiyor.

"Devam et!" diye ısrar eder Gray. Heyecanını gizlemekte pek başarılı değildir ve daha fazlasını duymak için sabırsızlıkla koltuğunda zıplamaktadır.

"Eğer bu kaderin bir oyunuyduysa, ki ben bu konuda hiçbir fikrim yok, tamamen alakasız bir sorunun çözümü olabilirdi," diyor Silas.

Gray alaycı bir şekilde güler ve bu seferlik ona katılıyorum.

"Kaderin, hiçbir geçerli neden olmadan tüm bir cinsiyeti mahkum edecek kadar acımasız olabileceğine inanmakta zorlanıyorum. Bu saçmalık," diyorum.

Silas gülümser, ama gözleri gülmez. Eminim, söylediğinden daha fazlasını biliyor. Kendisine istediği kadar araç diyebilir, ama o, kader dünyasına doğrudan bağlantısı olan bir araç. Bunun tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ve sorsam da bana cevap vereceğini sanmıyorum, ama eminim ki bu ona paylaştığından daha fazla bilgi sağlıyordur.

"Öyle olmadığını hiç söylemedim. Bu sadece bir düşünce ve eğer bu kaderin bir oyunuyduysa, bir cevap bulabileceğimizi sanmıyorum," diye itiraf ediyor.

Konuyu zorlamamayı tercih ederek mırıldanıyorum. Gray ve Silas ile akşam yemeklerimi seviyorum ve Silas'ın vermek istemediği bilgileri zorlayarak bunu mahvetmek istemiyorum. Olan oldu ve kadınların sayısının azalmasının nedenini bilmek sorunu çözmeyecek.

"Duşa koyduğum yeni sabunları gördün mü?" diye soruyor Gray, konuyu değiştirerek.

Gözleri hala ıslak olan saçlarıma kayıyor ve ben de saçlarımla oynuyorum, sonra onun gözlerine bakıp başımı eğiyorum. Onları fark etmemek zordu. Gray yepyeni bir raf takmış ve ihtiyacım olacağını düşündüğümünden daha fazla ürünle doldurmuştu.

Bu yemeğe geç kalmamın nedenlerinden biri de buydu. Her şeyi koklamaktan ve denemekten kendimi alamadım. Nane kokulu şampuan en sevdiğim ve şu anda bile hafif kokusunu alabiliyorum.

Eminim Gray ve Silas da koklayabilirler.

Onların duyuları benimkinden bin kat daha iyidir ve ben bir şeyi koklayabiliyorsam, görebiliyorsam veya duyabiliyorsam, onların da yapabileceğini varsayıyorum. Bu yüzden evin en uzak köşesindeki banyoda tuvaleti kullanmaya başladım ve lavaboyu sürekli açık tutuyorum. Ne yaptığımı tam olarak bildiklerinden eminim, ama özel bir şeyi duymalarındanse suyu açık tutarak bunu açıkça belli etmeyi tercih ediyorum.

"Lavaboda bıraktığın tüm losyonları da gördüm," diyorum.

Gray sırtını düzeltir, adam kendinden çok memnun görünüyor. Gülmekten kendimi alamıyorum ve o da uyluklarımı sıkıştırıp öne eğilip yanağıma hızlıca bir öpücük konduruyor.

Boğazımı temizlerim, yüzümün şu anda kıpkırmızı olduğunu bildiğim için kendimden nefret ederim.

CHARLOTTE

"CHARLIE!" diye bağılıyor GRAY, odama dalarak.

Çılgılık atarak havaya zıplarım ve daha önce ofisimden çaldığım şekerleri düşürürüm. Sert, meyveli toplar yere düşer ve dağılıp gider, ben de dizlerimin üzerine çöküp çılgınca onları toplamaya başlarım.

Gray saniyeler içinde yanımda, benimle aynı pozisyonda, onları toplamama yardım ediyor.

Birkaç tanesini ağzına attığını fark ettim ama görmemiş gibi davrandım. Şekerleri o satın almıştı, bu yüzden yediği için ona kızamazdım.

"Üzgünüm, kadınım," diyor çiğnerken. "Seni korkutmak istemedim."

Ona şakacı bir bakış atıyorum. Kapıyı çalmak bunu önlemek için muhtemelen mükemmel bir yol olurdu.

Ayağa kalkıp, düştükleri küçük pakete mümkün olduğunca çok şeker tıktırırken dudaklarımı büzüyorum. Gray bugün çok mutlu, her saat başı beni bulup günümün nasıl geçtiğini soruyor.

Rock ile ders çalışırken bile bunu yaptı, gölgenin büyük eğlencesine. Ben bunu sinir bozucu buldum, ama Rock, Gray dersini her böldüğünde gülmemeye çalışıyordu.

Bugün benim ilk resmi ders günüm olacaktı, ama hiçbir şey öğrenmek yerine, tüm gün kızarmış ve gergin bir şekilde geçirdim. Rock son üç gündür beni tüm temel konularda sınadı ve uzun uzun düşündükten sonra, baştan başlamak konusunda karar kıldık.

Okuduğumu anlama becerim iyi, ama diğer her konuda eksikliklerim var. Matematik bana tamamen yabancı geliyor, fen ve tarih de daha iyi değil.

Rock, bilgi eksikliğim yüzünden beni bir kez bile kötü hissettirmedi, hatta bu sabah bana aldığı çalışma kitaplarındaki yaş aralıklarını silmek için bile zahmet etti.

ve bana verdi. Bunun için minnettarım ve başlamak için sabırsızlanıyordum.

Ta ki Gray her şeyi mahvedene kadar.

Yatak odamda sığınacak bir yer bulacağımı düşünmemeliydim.

Gray, şekerlerimi ambalajına koyup geri çekilirken benim rahatsızlığımı görmezden geliyor. Beni baştan aşağı sevinçle süzerken, yüzü benim şu anki kıyafetimi incelerken seğiriyor. Bu kadar çok ten göstermenin iyi bir fikir olup olmadığını tartıştım, ama bunaltıcı sıcaklık bu kararı benim yerime verdi.

Daha mütevazı spor sütyenlerimden birini giydiğimden emin oldum, kumaş göğsümü sıkıca sarıyor ve göğüslerimi çekici olmayan bir şekilde düzleştiriyordu. Spandex şortlar hayal gücüne pek yer bırakmıyor, ama Gray'in bir incubus olduğunu düşünürsek, bir kadının poposunun şekli onun için yeni bir manzara değildir herhalde.

"Rock'la işin uzun sürdü. Seni daha önce götürecektim, ama Silas dersin bitene kadar beklememin daha iyi olacağını söyledi," diyor Gray, benim ne dediğini anlamadığımı fark etmemiş gibi.

Beni almak mı? Yutkunuyorum, onun düşündüğüm şeyi kastetmediğine kendimi ikna ediyorum. Ben istemedikçe beni almayacağına söz vermişti.

Korkumu bir kenara iterek çenemi kaldırıp gözlerine bakıyorum. "Beni götürmek mi?"

Gray gözlerini kırıştırdıktan sonra başını salladı, endişemi gidermek için can atıyor gibiydi.

"Hayır, öyle değil. Seni dışarı çıkarmak," diye gülümseyerek açıklıyor.

Yüzümü buruşturarak, dönüp yatak odamın penceresinden dışarı bakıyorum. Bugün hava her zamankinden daha sıcak ve ben dışarı çıkmayacağıma karar verdim bile. Çıkarsam eriyip gideceğimden korkuyorum.

Gray burnunu çekerek, geniş bir gülümsemeyle öne atılır ve şekerimden bir parça çalar.

Alaycı bir şekilde gülerek elimi onun ulaşamayacağı bir yere çekiyorum. Zaten yeterince yedi ve bunlar benim en sevdiklerim. Onları ve kendimi Gray'den uzak tutmak istemem, buraya kaçıp saklanmamın tek nedeni.

"Son birkaç gündür tavırların oldukça sertleşti," diyor Gray.

Gerginleşiyorum, sinirim endişeye dönüşüyor.

Buraya geldiğimden beri onun yanında kendime güvenim çok arttı ve Gray beni rahatsız ettiğinde ona karşı sert davranmaktan ve tartışmaktan çekinmedim. Çok mu ileri gittim? Bu kadar rahat davranmamam gerektiğini bilmeliydim.

rahat davranmamam gerektiğini bilmeliydim. Erkeklerin tehlikeleri konusunda uyarıldım, ama onu tanıdıktan sadece birkaç gün sonra sanki onunla eşitmişim gibi davranıyorum.

Gray iç çekiyor, gülümsemesi kayboluyor ve kollarını belime dolayarak beni göğsüne çekiyor. Endişeme rağmen, onun dokunuşuyla rahatlıyorum, elini omurgamın ortasından aşağı doğru okşarken rahatlıyorum.

Onun beni biraz daha kucaklamasına izin verdikten sonra geri çekildim. Onun dokunuşunu ne kadar hevesle kabul ettiğimi fark edince dudaklarım ince bir çizgiye dönüştü. Onun seks bebeği olmak için satın alınmışım, ama yine de yakınlık arzusunun görüşümü bulanıklaştırmasına izin vermeye devam ediyordum.

Gray'in şehveti olmasa bile, onu istediğimi fark ettim. İçimden bir parça, onun bunu daha fazla kullanmasını istiyor. En azından o zaman duygularımı suçlayacak bir şeyim olurdu.

Annem ve babam, bir erkeğin gerçekten değer verdiğini kanıtlamadan ona teslim olmamayı bana aşıladılar, ama bir erkeğin bunu nasıl yaptığını hiç söylemediler. Gray değer veriyor gibi görünüyor. Nazik ve bana rahatlık sağlamak için çaba gösteriyor, ama bunun ne kadar samimi olduğunu anlayamıyorum.

Bunu sadece pes edip onun şehvet kaynağı olmayı kabul etmem için mi yapıyor? Mantıklı gelebilir, ama bazen öyle görünmüyor. Eğer tek istediği buysa, neden beni onun cazibesine direnmem için eğitiyor?

"Kafandan çık, Charlie."

Gray kollarını sırtıma dolayarak beni birkaç santim kaldırıyor. O bizi dolabıma doğru sürüklerken ayak parmaklarım yere değiyor. Kapıyı açıp içeri girerken kalbimin çarpışını duyabildiğinden eminim.

"Tutumunu beğeniyorum ve benim yanımda mutlu olduğun için utanmana gerek yok," diye beni teselli ediyor. "Ben seksi ve naziğim. Bundan daha iyi bir kombinasyon olamaz." Gray kendi övünmesine gülüyor.

Kendini gerçekten çok beğeniyor.

Hafif bir alaycı gülümsemeyi engelleyemiyorum, ama son anda öksürük gibi göstermeye çalışıyorum. Utanılacak çok şey var, ama şu anda onunla bu konuyu tartışmak istemiyorum.

Gray, benim gafımı kibarca görmezden geliyor, giysi askımı incelerken burnunu kırııştırıyor. Dolap büyük olmasına rağmen, tüm eşyalarım arkadaki küçük bir çubuğa rahatça sığıyor.

Bu, dolabı üzücü ve boş gösterir, ama umurumda değil. Eşyalarımın olması beni mutlu ediyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum, o giysileri parmaklarıyla karıştırmaya başlarken.

Gray cevap vermek için bir an durur, eşyalarımı ararken boğazından sessiz bir mırıldanma çıkar. Durur ve elbiselerimden birinin kumaşını tutar, onu çıkarırken ve incelerken kaşları yükselir.

Bu, en sevdiğim eşyalardan biri değil, kahverengi kumaş uzun ve vücuda uymuyor, ama Gray onu askıdan çıkarırken beğenmiş gibi görünüyor.

"Randevuya çıkıyoruz. Gününün nasıl geçtiğini anlatmanı istiyorum," diye açıklıyor, benimle elbise arasında bakışlarını gezdirerek.

Yüzüm kızardı. Randevu mu? Randevu ne anlama geliyor ki?

Romantik kitaplarımda sık sık rastladığım bir şeydi, ama hepsi kadınların toplumda dışarıda dolaşmasının normal olduğu, kadınların gerilemesi öncesinde yazılmıştı. O zamandan beri evrim geçirdiklerini tahmin ediyorum.

İblis erkeklerin diş i iblisleri randevuya çıkarmak yaygın bir şey mi? Gray, başımı elbisenin boyun deliğinden geçirirken, düşüncelerim kafamın içinde dönüp duruyor.

Kollarımı tutup elbisenin içine sokarken gülmemeye çalışıyorum, bana elbise giydirmeye çalışırkenki hali bana tuhaf bir mizah duygusu veriyor. Neyse ki elbise yüksek yakalı ve uzun kollu, giydiğim kıyafetleri kolayca örtüyor.

Spor sütyeni ve kısa spandex şortla uzanıyor olmasaydım, beni soymaya çalışır mıydı? Bu düşünce beni titretir.

Gray gevşek elbiseyi vücuduma geçirirken, bastırmaya çalıştığım kahkaha ağzımdan patlar. Sonra elbisenin eteğinin altına elini sokar ve şortumu aşağı çeker. Kullandığı güçle dizlerim titrer ve dengemi sağlamak için omuzlarına tutunurum.

"Kadınları soyunda iyi olman gerekmez mi?" diye şaka yapıyorum. Gray'in dikkati yüzüme çevriliyor, gözleri kısılıyor.

"Öyleyim, ama aynı anda binlerce farklı şey yaparak dikkatini dağıtmazsam, kafan karışır ve benden uzaklaşırsın. Randevumuzda senin huysuz olmanı istemiyorum." Yanağıma hızlıca bir öpücük kondurduktan sonra, ayaklarımı siyah bir çift sandalete soktu.

Her şey çok hızlı geliyor.

Onun sözlerini sindirecek vaktim yok, çünkü elimi tutup beni göğsüne çekiyor.

"Seni ısınlayacağım, ama Wrath'ta kalacağız, o yüzden çok kötü olmamalı," diyor, dünya kaybolmadan saniyeler önce.

Çevremdeki ortam kaybolup yeniden ortaya çıktıkça, gözlerim kamaşıyor ve yönümü kaybediyorum. Yüksek sesler ve konuşmalar

kulaklarıma ulaşırken, kafam yeni çevreme alışmaya çalışırken çınlıyor.

Satıldığımdan beri öğrendiğim bir şey varsa, o da iblisin tercih ettiği seyahat şeklini sevmediğimdir.

"İyi misin?" Gray sırtımı okşuyor.

Kollarında dönerek, odaya bakarken şaşkınlığımı belli etmemeye çalışıyorum. İblisler, bel hizasında büyük masaların önünde dolaşıyorlar. Neredeyse hepsi uzun tahta sopalar gibi görünen şeyler tutuyorlar ve içlerinden biri eğilip sopayı kullanarak masadaki topu vururken ilgiyle izliyorum.

Burada en az elli iblis var ve etrafa baktığımda, bunların hiçbirinin kadın olmadığını fark ediyorum. Benim burada olmam mı gerekiyor? Gray'in güçlü olduğunu biliyorum, ama bu kadar çok erkeğin arasında olmaktan pek hoşlanmıyorum.

"Burası bir bilardo salonu. İnsanlar tarafından icat edilen bir oyun, ama zamanla popülerliği arttı. İblisler bu oyuna bayılıyor." Beni sola doğru itiyor.

Birkaç iblis dönüp Gray'in kolunu tutup onu takip ettiğimi izliyor, yüzlerinde boş ve ilgisiz bir ifadeyle bana bakıyorlar. Bakışları hemen Gray'e yöneliyor, sonra tekrar sohbetlerine dönüyorlar.

Beklediğim bu değildi.

Belki de Gray bana büyükanneler için uygun bir elbise giydirdiği içindir. Muhtemelen, büyük beden ve hiç yakışmayan bu kıyafetin altında bir kadın olduğumu anlayamıyorlar.

Gray bizi odanın köşesindeki boş bir masaya götürür, telaşsız ve kendinden emin hareketleri bana biraz rahatlık verir. Herkesten uzaklaştıkça odayı saran gücün çoğu dağılıyor ve durduğumuzda rahat bir nefes alıyorum.

Odanın uzak köşesinde boş bir masa olması ne kadar da şanslıyız.

Dönerek, binayı daha ayrıntılı olarak değerlendirmek için bir dakika ayırıyorum. Burası dolu ve burada bir kadın olması kimsenin umurunda değil gibi görünüyor, bu beni çok şaşırtıyor. Ya Gray düşündüğümünden daha tehlikeli, ya da benim farkında olmadığım garip bir şey oluyor.

"Buraya sık gelir misin?" diye soruyorum sonunda Gray'e dönerek.

O zaten bana bakıyordu ve ben de onun başından beri bana baktığını fark edince kızardım. Etkilenmemiş gibi davranarak çenemi kaldırdım ve onun bakışlarını karşıladım.

"Eskiden gelirdim," diye cevapladı.

Öne eğilip, numaralı topları tahta bir üçgene yerleştirmesini izliyorum. Üçgeni çıkarmadan önce topları ileri geri sallıyor ve bana uzun çubuklardan birini uzatıyor.

"Buraya gel," diyor.

Gray kollarını belime doladı ve beni topların karşısındaki masanın ucuna götürdü.

"Bu yeri birkaç yıl önce satın aldım ve personeli eğitmek için çok zaman harcadım," diye açıklıyor, beni masanın kenarına hafifçe eğerek. "Artık kendi kendine işliyor, ama ara sıra bir oyun oynamaktan hoşlanıyorum."

Burayı o mu satın aldı? Sanırım bu, kimsenin bana sarkıntılık etmemesini açıklıyor. Muhtemelen onun sahibi olduğunu biliyorlar.

Gray'in göğsü ve kalçaları sırtıma bastırınca nabzım hızlanıyor, ama bana sopayı nasıl tutacağımı gösterip oyunun kurallarını açıklarken müstehcen sözler söylemiyor. Kurallar hatırlanması kolay ve ilk turda beceriksizce oynarken kendimi eğlenirken buluyorum.

Gray'in oyunun çabuk bitmemesi için kasten atışları kaçırdığını anlayabiliyorum, ama umurumda değil. Ben kaybedenleri sevmem ve acıma galibiyetini saymaktan çekinmem.

"Bunu bir oyuna çevirelim," diyor Gray, son çizgili topu cebine koyarken. Siyah sekizliyi vurmadan önce sopasını bir köşeye doğru uzatıyor. "Her topu deliğe soktuğumda sana bir soru sorma hakkım olacak. Sen de benim attığım toplar için aynısını yapacaksın."

Duraksamıyorum, ihtiyatlı davranarak cevap vermem yavaşlıyor. Saklayacak çok şeyim yok, ama Gray'in cevaplamaktan rahatsız olacağım sorular soracağından şüphem yok.

Derin bir nefes alırken göğsüm genişliyor. "Ya sorduğun soru hoşuma gitmezse?"

Gray düşünürken başını yana eğiyor, son topu delip oyunu kazanırken sırtı düzeliyor.

"Bana bir öpücük vererek soruyu geçiştirebilirsin." Hiç de şaşırmadan güldüm.

"Tamam."

Gray ve iblisler hakkında bilmek istediğim binlerce şey var ve bunları sormak için böylesine mükemmel bir fırsatı kaçırmayacağım.

"Ve eğer sorularımdan birine cevap vermek istemezsen..." diyorum, kaçınması için uygun bir ceza düşünürken. "Onun yerine iki soru daha sorarım."

"Adil bir anlaşma!"

Gray, yeşil kadife kaplı masanın ceplerinden topları çıkararak yeni bir oyuna başladığında heyecanım artar. Topları tahta üçgenin içine yerleştirir ve kalan beyaz topu masanın karşı ucuna koyar.

O ilk vuruşu yapıp topu deliğe sokarken ben sopamı tutuyorum. Top deliğe giriyor ve ben hemen büyük bir hata yaptığımı anlıyorum. Gray ilk seferinde tüm gücünü kullanmamıştı.

Masayı dolaşıp başka bir vuruş hazırlarken sırtıyor. "Kolay bir şeyle başlayalım. En sevdiğin yemek nedir?"

O bir sonraki topu kaçıırken, ben düşünerek mırıldanıyorum. Top duvardan sekip masanın karşı tarafına yuvarlanırken, o pek de şaşırılmış görünmüyor.

"Spagetti," diye karar veriyorum, ağızım sulanıyor. "Köfteli."

Gray, en iyi atışı bulmak için masanın etrafında dolaşırken gülüyor. Hiç soru sormazsam yazıklar olsun bana. Bu oyunu bir önceki kadar kolay almayacağına dair bir his var içimde. Beğendiğim bir atış buluyorum ve çizgili topu deliğe sokarken sevinç çılgılığı atıyorum.

Başarımdan gurur duyarak, sırtarak Gray'e döndüm. "Silas ve Aziel ile nasıl tanıştın?"

Gray'in dudak köşesi aşağı doğru seğirir, ama bu tepkiyi gülüşünün arkasına hızla saklar. Bu garip.

"Bir sonraki topunu sokarsan, sana tüm hikayeyi anlatırım," diyor ve masayı işaret ediyor.

Topuklarımın üzerinde zıplayarak dönüp hasara bakıyorum. Toplarımdan biri tam cepin önünde duruyor ve ona net bir atış yapabileceğimi fark edince gülümsüyorum. Ne şanslıyım.

Eğilip topu potaya atarken Gray'in gözlerinin popomda olduğunu neredeyse hissedebiliyorum.

Dönerek Gray'e kendini beğenmiş bir gülümseme atıyorum. O yavaşça adım attığında, yüzündeki ifade okunamaz hale geliyor. Belimi tutuyor, dokunuşu yumuşak ama sonra sıkıca kavrayıp beni masanın üzerine oturtana kadar kaldırıyor.

Kalçalarını bacaklarımın arasına sıkıştırıp, elbisenin eteğini tutup yukarı çekiyor, böylece dizlerimi onun için daha fazla açabiliyorum. Somurtuyorum ama ona karşı koymuyorum.

"Gray ve Silas bile hikayenin tamamını bilmiyor, bu yüzden kendini çok özel hissetmelisin," diyor, eğilip beni öpüyor. "Eminim fark etmişsindir, ben

biraz tuhaf olduğumu ve farklılıklarımın beni genç yaşta yuvamdan uzaklaştırdığını fark etmişsindir. En büyük sorunum her zaman sahiplenici olmamdı."

O hikayesini anlatırken kendimi koltuğun kenarında buluyorum.

"Yıllar önce aşık olduğum bir kadın vardı. Onu aileme benim kadınımla olarak tanıtmak için can atıyordum." Gray konuşurken sesi alçalıyor, parmakları kollarımı okşuyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Onu kendime ait ilan ettiğimde güldüler ve incubusların her zaman paylaştığını söylediler. Hiçbir zaman bağ kurmadık, bu yüzden o onların şehvetine karşı savunmasızdı. Onun, onları alıp yuvada dolaştırmaları için yalvarışını izlememi sağladılar." Gray duraksıyor ve devam etmeden önce boğazını temizliyor. "Onu öyle davranmaya şehvetin zorladığını düşündüm. Ona kızgın değildim. Bunun onun suçu olmadığını biliyordum. O, şey... Meğer gerçekten bunu istiyormuş. Barınakta kalmak istiyormuş."

Gray kuru bir kahkaha atar ve başını sallar. Ne yapacağımı bilemeyerek ellerini tutarım.

"Bunu bana anlatmak zorunda değilsin," derim, bu kadar kişisel bir soru sorduğum için pişmanlık duyarak.

Onlara rastlayıp onlara bağlandığını anlatan komik bir hikaye anlatacağını düşünmüştüm. Asla bu kadar acı verici bir şeyi paylaşacağını düşünmemiştim.

Gray mırıldanır ve şakağıma bir öpücük kondurur.

"Sorun değil. Onu sevdiğim için orada kaldım, ama onu başkalarıyla görmek zordu. Birkaç ay sonra onu kaçırmaya çalıştım, ama o çığlık attı ve inin diğerlerini uyardı. Onlara onu kaçırmaya çalıştığımı söyledi. Beni Lust'tan kovdular ve ben doğru düzgün beslenmeyi bilemeyecek kadar küçüktüm, bu yüzden Silas ve Aziel bana rastlayana kadar Wrath'ta dolaştım."

Gray, hikayenin bu kısmına geldiğinde heyecanı artıyor gibi görünüyor.

"Nasıl yaptığımı bilmiyorum, ama kazara Aziel'in zihnini kırıp zihnini kırdım ve beslendim." Gray duraksıyor ve gülüyor, boğazından çıkan ses içten geliyor. "Dizlerinin üzerine çöktü ve kanarya gibi çığlık attı. Seks onun bağına tetikleyen şey, ama bir şekilde, ben seks yapmadan onu kendime bağlayabildim. Gray ve Silas beni eve göturdüler ve o zamandan beri onlarla birlikteyim."

Gözlerimi kırıştırıyorum, uygun bir cevap bulmaya çalışırken zihnim boşalıyor. Böyle bir şey söylendiğinde nasıl tepki verilir ki? Gray'in benim acıma duygumu istemediğinden eminim, ama onun yaptığı gibi bu hikayeye gülmek de doğru gelmiyor.

Bunun yerine, öne eğilip yanağına öpücük konduruyorum, umarım bu, dile getiremediğim duygularımı ifade edebilir. Bunu benimle paylaştığı için minnettarım ve ona daha yakın hissediyorum.

Eğer daha iyi bilmesem, Gray'in yanaklarının kızardığını söyleyebilirdim, çünkü beni masadan çekip bir sonraki sıranın bana geldiğini işaret etti. Öyle yapmaya niyetlendim, ama hikayesinin ikinci kısmı zihnime yerleşince durakladım.

"Bekle!" diye fısıldayarak ona dönüyorum. "Sen ve Aziel bağlandınız mı?" Gray şaşkın görünüyor, sonra geriye yaslanıp başını sallıyor.

"Bunu bilmiyor muydun? Herkesin bildiğini sanıyordum. Kader, kraliyet Wrath soyundan gelen herkesin seks yaptıklarında bağlanmalarını sağladı. Başka biriyle bağlanmak zayıflık olarak görülebilir ve bu, Aziel'in yüzlerce kadını alıp süper güçlü Wrath çocuklarından oluşan bir ordu kurmasını engelliyor. Ondan beslendim, onu orgazma ulaştırdım ve bu onu bana bağlamak için yeterliydi."

Ne? Hiç bilmiyordum.

"Ama ikiniz zaten bağlandığınıza göre, bu Aziel'in asla bir kadın sahibi olamayacağı anlamına mı geliyor?" diye soruyorum.

Gray başını sallar. "Hayır. Aziel isterse birden fazla kişiyle bağ kurabilir. Ancak bağ kurmak bir zayıflıktır, bu yüzden sayıyı mümkün olduğunca az tutmak istiyor."

Sanırım bu mantıklı.

"Yani, siz ikiniz..." Doğru kelimeleri ararken sözlerim kesiliyor. "Birlikte misiniz?"

O zaman neden beni satın aldı?"

Gray başını sallar. "Biz birlikte değiliz, öyle değil. O bizim bağımızı kabul etmiyor, bu yüzden arkadaş olarak birlikte yaşıyoruz."

"Ve bundan mutlusun?"

"Bağ, işleri karmaşıklştırıyor. Ruhlarımız birbirine bağlı ve bu da birlikte olmak istememize neden oluyor, ama Aziel zorla kurulan bağdan dolayı çok kızgın, bu yüzden onu görmezden geliyor. Her şey çok sıkıntılı, ama ben yaşadığımız hayattan memnunum. Özellikle de artık sevgimi verebileceğim güzel bir kadın olduğu için. Oldukça enerjik ve bunu seviyorum." Gray her zamanki gibi flört ederek öne çıkar, ben de onu eliyle uzaklaştırıp oyuna geri dönerim.

Bu sindirilmesi zor bir konu, ama onların ilişkisi hakkında çok şey açıklıyor.

Bir sonraki atışımı yapıyorum ve ıskalayınca dudaklarımı büzüyorum. Böylesine acı verici bir hikayenin ardından ortamı neşelendirmek için odaya sırtımı dönüp en yakın sandalyeye oturuyorum.

Gray bana karşı çok nazik davranıyor ve ben ona güvenmek istiyorum. Derin bir nefes alıp, kendime bunun sorun olmadığını söylüyorum ve ayaklarımı sandalyenin koltuğuna kaldırıp eteğimin uyluklarımın üstüne kaymasına izin veriyorum. Çenemi dizlerime dayayıp onun sırasını beklerken, iç çamaşırlarımı tamamen görebildiğini fark etmemiş gibi davranıyorum.

Gray'in dikkatini masaya verdiği için fark etmesi biraz zaman aldı, ama bana baktığı ve vücudu gerginleştiği anda, gördüğünü anladım. Ona atış yapması için işaret ederken dudaklarım geniş bir gülümsemeye dönüştü.

Görüş açısını gizlemeye çalışmıyor, gözleri uyluklarımın arasında kilitli kalmış, yarım yamalak nişan alıyor ve ısıkalıyor. Topların hareket etmeyi bırakmasını beklemeden bana doğru yürüyor. Bacaklarımı indirip ayağa kalkıyorum.

Yanından geçerken omzumu omzuna çarptığımda boğazından sessiz bir inilti çıkar.

"Hile yaptın," diye şikayet eder.

Omuz silkiyorum, yüzüm küstahça davranışından dolayı kızarıyor. Bunu yaptığıma inanamıyorum.

Hissettiğim kadar telaşlı görünmemeye çalışarak, sıramı almak için acele ediyorum. Bir topu cebime atmaya başlar ve rahat bir nefes alırım.

"En sevdiğin yemek nedir?" diye soruyorum, Gray'in ilk sorusunu taklit ederek.

Gözlerinde tehlikeli bir parıltı ile kişisel alanıma girerken yutkunuyorum.

"Daha önce deneme şerefine nail olamadığım bir şey," diyor beni masaya yapıştırıp elini elbisenin önünden yukarı kaydırıyor. "Ama lezzetli olduğunu hayal edebiliyorum."

Odadaki diğerlerinin bizim köşede neler olduğunu anlayabileceklerinden endişeleniyorum, ama neyse ki Gray'in vücudu onların görüşünü engelliyor. Çenemi sıkıyorum ve Gray iç çamaşırlarımın dikişini izlerken elini tutuyorum.

Onu böyle kızdırmak aptalcaydı. Bunu bir davet olarak algılayacak.

"Hey, hey, Charlie," diyor Gray, gezinen parmakları duruyor diğer eliyle çenemi yukarı kaldırıyor. "Sadece alay ediyoruz. Bu, eve gittiğimizde senden bir şey beklediğim anlamına gelmez."

Hala temkinliyim. Ona yanlış bir mesaj vermek istemememe rağmen, alay etmemizin beni tahrik ettiğini inkar edemem. Hoşuma gidiyor. Hoşuma gidiyor ve onun şehvetini suçlayamıyorum bile. Onu güvenli bir şekilde saklıyor.

Gray, parmakları hafifçe hareket ederek klitorisimi nazikçe okşarken, gözlerimi başka yere çevirmeme izin vermiyor. Eğilip dudaklarını kulağıma bastırıyor ve

parmağını iç çamaşıırına takıp yana doğru çekiyor.

"Parmağımı yavaşça içeri sokacağım ve birkaç saniye bencilce senin hissini tadını çıkaracağım. Sonra parmağımı çıkaracağım ve tadına bakacağım," diye kulağıma fısıldıyor. "Sonra oyunumuza geri döneceğiz ve bunu unutacağız."

Geri çekilir ve bana bakar, ben de gözlerimi kapatıp ona tereddütlü bir şekilde başımı sallarım. Bunu istiyorum. Gray inler, elini yukarı kaydırır ve parmağını içime sokar. Yavaşça hareket eder, tamamen içeri girene kadar alışmam için bana zaman tanır.

Onu sıkıca kavradığımda yüzümün binlerce ton kırmızıya döndüğünden eminim.

Gray parmağını içeri ve dışarı hareket ettirirken kulağımı ısıtıyor, bu his bana yabancı ama hoş geliyor. İçime giren tek şey parmaklarımdı ve Gray'inki çok daha kalın.

Sessizce nefes alıp veriyorum, onun yaptıklarından zevk alıyorum. Kadınların zevk almasının sadece klitoristen geldiğı izlenimine kapılmıştım, ama parmağını kıvrırken ne kadar yanıldığını anlıyorum.

Gray, işler daha da ileri gitmeden içimden çıkıyor ve uzaklaşıyor. Elini vücutlarımızın arasına getirip orta parmağını ağzına sokarken donup kalıyorum. Beni tadarken gözleri kapanıyor, göğsünden sessiz bir inilti yükseliyor ve ben de kalçalarımı onun kalçalarına sıkıca sarıyorum.

"Lezzetli."

Uzaklaşırken, masaya bakarak gülümsüyor. Odada bizi fark eden var mı diye etrafa bakınıyorum, ama kimse bize dikkat etmiyor. Herkesin burada bir kadının olmasına ilgi göstermemesine hala şaşkınım, özellikle de hayatımın çoğunu erkeklerin kadınlara nasıl bakış attığını dinleyerek geçirdikten sonra.

Gray, ben kendimi toparlamaya çalışırken bekliyor, bir sonraki topu kaçırdığımda sırtışı daha da büyüyor.

Söz verdiği gibi, olanlar hakkında hiçbir yorum yapmaz ve oyunun geri kalanında bana tekrar dokunmaya çalışmaz. İlk başta gözle görülür şekilde gerginim, neredeyse tüm atışlarımı kaçırıyorum, ama zamanla rahatlıyorum.

Gece geç saatlere kadar oynuyoruz, paylaştığımız her bilgi ve neşeli şaka ile kahkahalarımız artıyor. O beni göğsüne çekip gitme zamanının geldiğini söylediğinde, durmaya hiç hazır değilim. Belki de onunla eğlenmek o kadar da utanç verici değildir. Omuzlarını tutup yüzümü göğsüne gömüyorum, yolculuğa hazırlanıyorum.

Etrafımda dünyanın döndüğünü göremesem de, midemde hissediyorum. Ayaklarımın altındaki zemin sertleşirken Gray beni daha sıkı tutuyor, ben onun kollarından çıkarken o yüksek sesle nefes alıyor.

Baş dönmesini atlatmaya çalışarak endişeyle ona bakıyorum. Alnında ter damlaları var ve eğilme dürtüsüyle mücadele ettiği belli. İyi mi? Aç olduğunu biliyorum ama açlığının bu kadar şiddetli olduğunu fark etmemiştim.

Yutkunarak, onun ön kollarını tutuyorum. "İyi misin?"

Gray yüzüne bir gülümseme yapıştırır. "Tabii ki iyiyim." Daha fazla soru sormadan beni kemiklerimi kıracak kadar sıkı bir kucaklamaya alır. Gülerek, yanaklarım hafifçe kızarır.

"Bu gece iyi vakit geçirdin mi?" diye soruyor.

Gülümsemeyi zor tutarak başımı sallıyorum. Gray rahatlamış görünüyor, eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Bir kez olsun, fazla düşünmemeye çalışıyorum, parmak uçlarımda yükselip öpücüğe karşılık veriyorum. Dudakları sıcak ve yumuşak, ağzını açıp dilini dudaklarımın arasına kaydırduğunda heyecanımın arttığını hissediyorum. Kollarını daha sıkı tutuyorum, dokunuşuna kendimi bırakıyorum.

O uzaklaştığında neredeyse dudaklarımı büzmek istiyorum, ama onun gergin ifadesini görünce bu düşüncüyü bir kenara itiyorum. Neyi var onun?

Gray kaşlarını çatıyor ve sonra beni tamamen bırakıyor. "Artık yatmalısın. Bu gece evde olmayacağım, ama bir şeye ihtiyacın olursa Silas burada olacak."

Başımı yana eğiyorum. "Nereye gidiyorsun?"

Gray rahatsız bir şekilde kıpırdanır. Benim bakışlarımla karşılaşmadan önce tavana bakar.

"Açlıktan ölüyorum, Charlie," der, yüzünde hiçbir ifade yok. "Ve eğer senden ya da Aziel'den beslenmeyeceksem, başka bir yerden besin almam gerek."

Kıskançlığımın yoğunluğu beni neredeyse yere yıkıyor. Geceyi başka bir kadınla mı geçirecek? Ben buradayken neden böyle bir şey yapsın ki? Soruma, benim isteklerime saygı göstermeye çalıştığı için böyle davrandığını fark ederek öfkeyle cevap veriyorum.

Ona benden beslenmesine izin verebilirim. Eskisi gibi rüyalarım girebilir. Bu düşünce beni tedirgin ediyor, ama onun dışarı çıkıp başka birine dokunması fikri beni daha da kötü hissettiriyor.

"Rüyama girersen, bu ne anlama gelir?" diye soruyorum.

Gray dudaklarını yalar. "Şu anda benimle müstehcen konuşmalar yapmak istemediğini varsayıyorum?" diye açıklığa kavuşturur, ben gözlerimi kısıp başımı sallarken gülerek.

. "Sadece ben olurdum ve sana ellerim ve ağızımdan başka bir şeyle dokunmazdım."

Bu cevaptan memnunum ama daha fazlasına ihtiyacım var.

"Eğer girersen, geçen sefer yaptığın şeylerin aynısını yapmanı istemem," diyorum, onun son beslenmesinin hatırası hala beni utandırıyor.

Gray ciddi bir ifadeyle başını sallar. "Bunun için üzgünüm. Bu kadar sert davranmamam gerektiğini biliyorum. Bir daha olmayacak."

Dudaklarımı dişlerimin arasına alıp vücuduna bakıyorum, şu anki hali beni üzüyor. Randevumuzda bu kadar kötü değildi ve tahminimce, ışınlanmak onu çok yoruyor.

Gray, onu incelerken hiç kıpırdamadı, ama yüzünde herhangi bir umut veya heyecan belirtisi olmaması için yanaklarını ağızına çektiği belliydi. Yanaklarını avuçlayıp çenesine bir öpücük kondururken, kararımdan pişman olmamayı umdum.

"O zaman," diye başlıyorum, kızararak, "bu gece başkası yerine benden beslenmeni tercih ederim."

CHARLOTTE

Gray'in yatağının ortasında uzanırken kalbim neredeyse göğsümden çıkacak gibi atıyor. Yatak şaşırtıcı derecede rahat ve başlığa yaslanmadan önce kendimi oturur pozisyona getiriyorum.

Randevumuzda giydiğim elbise uyluklarımın etrafında dolanıyor ve belimde toplanıyor. Onun odasında aramaya devam etmeden önce bir dakika durup elbiseyi düzeltiyorum. Yatmadan önce çıkardığımı sanıyordum ama gözlerimi ovuştururken unutmuş olmalıyım diye düşünüyorum.

Gray, ben uyuduktan sonra beni buraya mı taşıdı? Mantıklı olan tek açıklama bu. Eğer öyleyse, o nerede?

Oda karanlık, pencereden içeri sızan ay ışığı, mobilyalarının belirsiz şekillerini seçmeme yetecek kadar ışık veriyor. Bu gece benden beslendiğini hatırlamıyorum ve acaba bunu hafızamdan silmiş mi diye merak ediyorum.

Bunu yapabiliyorsa ama rüyama ilk girdiğinde yapmamışsa çok kızacağım.

Gözlerimi kısarak büyük yatağın etrafında Gray'in izini ararken, burada tek başıma olduğumu fark edince hem rahatladım hem de moralim bozuldu. Odada tekrar etrafa bakarken, neredeyse çılgınca, göğsüm sıkışıyor.

Ya başka birini beslemek için gitmişse?

Teklifimin samimi olduğunu düşünmedi mi? Darbeyi hafifletmek için beni yatağına mı taşıdı? Kıskançlığım doruğa ulaşır. Neden beni değil de başka bir kadını seçti? İnsan olmanın, daha güçlü bir dişi kadar onu besleyemeyeceğim anlamına gelip gelmediğini hiç sormadım ve şimdi pişmanım.

"Neden bu kadar kızgınsın?" diye soruyor Gray karanlığın içinden. "Yatağımda uyanmanın gizemi seni tahrik eder sanmıştım."

Kafam sesinin geldiği yöne doğru çevrilir, onun burada benimle olduğunu fark edince gergin duruşum gevşer. Odanın köşesinde duruyor, neredeyse tamamen gölgelerin içinde gizlenmiş.

Eğer konuşmasaydı, onu hiç fark edemezdim.

Onu

Gözlerimi kocaman açarak ona yaklaşmasını izliyorum, ay ışığı vücuduna değince ay ışığı vücuduna değince belirginleşiyor. O yatağa tırmanırken avcı gibi hareketleriyle avuçlarım terliyor.

"Neden senin yatağındayım?" diye soruyorum. "Rüyamda besleneceğini sanıyordum."

Kendinden emin görünmeye çalışsam da, sesim fısıltı gibi çıkıyor. Uykum dışında ona beslenmekten ne kadar rahat olduğumu bilmiyorum. Sadece bir rüya olduğunda farklı hissediyorum ve bunun gerçek olmadığını bilmek bana rahatlık veriyor.

"Rüya görüyorsun, Charlie," diyor Gray. "Son beslenmemizin karmaşasından ziyade normallik hissini takdir edeceğini düşündüm."

Ona bakıyorum, buna ne kadar inanacağımı bilemiyorum. Bu çok gerçekçi geliyor, geçen sefer hissettiğimden çok farklı. Gray gülüyor ve tereddütümü hissedebiliyormuş gibi vücuduma işaret ediyor. Onun bakışını takip ederek kendime bakıyorum ve nefesim kesiliyor.

Çıplakım.

Yataktan unutulmuş battaniyeleri kapmak için acele ediyorum, yanaklarım kızarıırken kendimi örtmek için acele ediyorum. Gray'in randevumuz için giydirdiği çirkin elbiseyi giydiğime yemin edebilirim. Ben çarşafı çekip çıplak vücuduma bakarken o ayaklarımın dibine oturuyor.

Ben böyle görünmüyorum.

Değişen göğüslerimin eğriliğine ve lekesiz cildime bakarken kaşlarım çatıldı. Karanlıkta anlamak zor ama uyluklarım ve kalçalarımındaki çatlaklar bile yok olmuş gibi görünüyor. Neden vücudumu değiştirdi?

"Görünüşümden hoşlanmadın mı?" diye soruyorum, sesimdeki incinmeyi gizlemeye çalışıyorum ama başaramıyorum.

Gray bunu yine de fark eder ve üzerime sürünerek çarşafı çekerken kaşlarını çatıyor. Ben de çarşafı sıkıca tutuyorum, sonra iç çekip bırakıyorum. O zaten her şeyi görmüş.

"Seni sadece müzayedede çıplak gördüm ve itiraf etmeliyim ki pek dikkat etmedim. Bilmediğim kısımları doldurmak için bazı tahminlerde bulunmam gerekti," diye açıklıyor, parmağını göğsümün yanından aşağı doğru kaydırarak. "Neyi yanlış anlamışım, söyle bana."

Gözlerimi kırıştırıyorum, vücudumun gerçekte nasıl görüldüğünü kelimelere nasıl dökebileceğimi bilemiyorum. Onun yaptığı değişiklikler çok küçük ve hepsini düzeltmek zor olur.

"Neden zihnim bu boşlukları senin için doldurmuyor, anlamıyorum," diyorum. "Bu benim rüyam."

Gray gülümsüyor, eli bacağımdan yukarı doğru kayıyor. "Zihnindeki varlığım bu yeteneğini elinden alıyor. Burada her şeyi ben kontrol ediyorum, görünüşün de dahil."

Dudaklarım seğiriyor. Beğenmediği özellikleri ortadan kaldırmayı *seçmediği* için rahatlıyorum.

"Vücuduna bakıp düzeltmemi ister misin? Hemen hallederim," diye soruyor, uyluğumu sıkarak. "Rahat olmanı istiyorum."

Rüyamdan çıkıp uyuyan bedenime bakmak mı demek istiyor? Gözlerindeki heyecanlı parıltı bu soruyu benim için cevaplıyor, ama ne kadar tuhaf olsa da kendimi *evet* derken buluyorum.

Onu besleyeceksem, bunu kendi bedenimde yapmak isterim.

Gray'in gülümsemesi yumuşar, gözleri kapanır ve eğilip göbek deliğimin hemen altındaki cildi öper. Yüzünün cinsel organıma bu kadar yakın olması beni tedirgin eder, ama ben uzaklaşmadan o çoktan gitmiştir.

Tekrar yalnız kaldığımda, dizlerimi göğsüme çekip bacaklarımı etrafına doladım. Gray kıyafetlerimi geri vermedi, ama kendimi örtmeye zahmet etmedim.

Gerçek hayattaki o, muhtemelen şu anda yatak odama giriyor, adımları hafif, yatağıma doğru sessizce yaklaşıyor. Beni uyandırmadan bunu nasıl yapmayı planladığını bilmiyorum, ama beni uykuda tutmanın bir yolunu bulmuştur herhalde.

İnkübuslar bununla ünlüdür. Sinsi rüya sikiciler.

Soğuk bir esinti aniden tenimi kapladığında titriyorum ve bacaklarımı sıkıyorum. Bu çok garip ve vücudumda eller hissettiğimde sesli bir çığlık atıyorum. Bu Gray mı?

Şok içinde bacaklarımı gevşetip uzatıyorum, gözlerimin önünde cildim değişirken nutkum tutuluyor. Değişiklikler küçük, vücudumdaki tüylerim değişip lekelerim ortaya çıkarken hafif bir karıncalanma hissi yayılıyor.

Elleriyle uyluklarımdaki büyük yara izini okşarken, tüy kadar hafif dokunuşuyla gülümserim. Birkaç saniye sonra dokunuşu kaybolur ve yerine kalçalarımı sıkıca kavrar. Bu samimi harekete rağmen, sırtımda yayılan hafif karıncalanma hissi beni rahatsız etmez.

Eller çekilmeden hemen önce bu his kaybolur ve vücudumu saran serinlik de ortadan kalkar. Bunun, gerçek beni çarşaflarla örtmesinden kaynaklandığını düşünürüm ve bunu, onun yatağının altına girip dönüşünü beklemem için bir işaret olarak kabul ederim.

Gray beni hayal kırıklığına uğratmaz ve birkaç saniye sonra yatakta yeniden belirir.

Gülümseyerek üzerime sürünür, giysileri kaybolur, benim saklandığım çarşafı geri çeker ve altına girer.

"İstersen örtülü kalabiliriz," diyor ve yanağıma küçük bir öpücük konduruyor. Saçımı kulağımın arkasına ittiğinde yüzümün kızardığını hissediyorum. Bu, onunla ilişkilendirmeyi öğrendiğim bir jest.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sorar. "Umarım sakıncası yoktur, ama yataktaki pozisyonunu düzelttim. Bütün vücudun bükülmüştü ve rahatsız görünüyordu."

Uyku pozisyonlarım konusunda her zaman sorunum olmuştur ve sık sık sırt ve kalça ağrısıyla uyanırım. Bu hiç hoş bir şey değil ve Gray'in beni düzeltmek için harekete geçmesine sevindim.

Yorganın altında, çıplak vücudunun benimkine ne kadar yakın olduğunun acı verici bir şekilde farkındayım. Bana sadece ağzı ve elleriyle dokunacağına söz verdi ve ona güvenmek istesem de, içimdeki küçük bir parça hala korkuyor.

Belime dokunduğunda titriyorum, parmakları kalça kemiğimi kavrayıp sırtıma bastırıyor. Hiç vakit kaybetmeden parmaklarını aşağıya doğru kaydırıyor, dizime ulaşp durmadan önce uyluğumun dışını okşuyor.

Vücudum endişeden kaskatı kesildi. Ben de ona dokunmalı mıyım? Nasıl yapacağımı bile bilmiyorum.

Gray, korkumu hissedince gözleri yumuşadı, yüzünü benimkine yaklaştırdı ve beni öptü. Onun dolaşan ellerinden başka bir şeye odaklanabildiğim için mutluydum ve rahatladım.

Üzerime eğilip öpücüğü derinleştirdiğinde vücudum ısınır. Kafamı kaldırıp ona doğru bastırdığımda dudaklarından sessiz bir inilti çıkar. Hemen karşılık verir, göğsünü benimkine indirir ve elini tekrar hareket ettirmeye başlar.

Hareketleri alaycıdır, parmak uçları uyluklarımın içini yukarı aşağı okşar. Her seferinde biraz daha yukarı çıkarlar, sonra sinir bozucu bir şekilde dizime geri dönerler.

Bunun amacının beni tatmin etmek olduğunu sanıyordum. Bunun için bana dokunması gerekmez mi?

Ona daha fazla yer açmak için bacaklarımı açarken içim sıkışıyor. Dudakları benimkine değiyor, sonra elini uyluklarımın tepesine doğru çekiyor. Bu hoş bir his ve kalçalarım kendiliğinden ona doğru sallanıyor.

Gray, inleyerek yüzünü boynuma gömerek bundan zevk alıyor gibi görünüyor.

İşaret parmağını yarıklarım boyunca gezdirirken şehvetinin bir kısmı dışarı sızıyor, ama hemen geri çekiyor.

"Üzgünüm," diye mırıldanıyor, boğazını temizliyor. "Bunu yapmak istemedim." Boynumu ağzının ulaşamayacağı bir yere çekiyorum.

"Kendini tutmak zor mu?" diye soruyorum.

Gray omuz silkiyor, gözleri benimkilerle buluşuyor ve utangaç bir şekilde başını sallıyor.

Aklım, söyleyeceğim sözleri düşünürken hızla çalışır. Buna zaten razı oldum ve bu gece onun doymasını istiyorum. Başka yerlerde besin aramasını istemiyorum.

"Sadece ellerini ve ağzını mı kullanacaksın?" diye soruyorum, onay istiyorum.

Ona şehvetini serbest bırakmasının sorun olmadığını söylersem, sonunda daha fazlasını isteyeceğimden eminim. Bu beni çıldırtıyor ve şehvetin etkisiyle bunu istediğim için, onun kararlaştırdığımız planın ötesine geçmesini istemiyorum.

"Tabii ki. Sadece uyanıkken kabul ettiğin şeyleri yapacağım."

Dudaklarımı büzüyorum. Bunu duymak güzel.

"O zaman, şey..." diye başlıyorum, cesurca uzanıp yanaklarını tutuyorum.

"Kendini tutmana gerek yok. Anlaştığımız şeyleri kabul ediyorum ve beni utandırmadığın sürece kızmayacağım."

Gray bir dakika boyunca bana bakıyor, sonra gevşiyor. Vücudunun ne kadar gergin olduğunu fark etmemiştim bile, ama o yatağa uzanırken, ne kadar zorlandığını anlıyorum. Bir sonraki nefesimle başımı döndüren kokusu beni sarar ve gözlerim geriye dönerken vücudum gevşer.

Bu çok güzel.

Kalçalarım onun eline doğru seğiriyor, içimde yerleşen derin acıyı dindirmesi için ona yalvarıyor. Gray'e ihtiyacım var ve vücudumun her santimi, sadece onun getirebileceği zevki arzuluyor. Pes edip yalvarmaya hazırlanırken, o üzerime tırmanıyor. Uyluklarının içi benim uyluklarımın dışına baskı yapıyor ve sertliği karnımı okşuyor.

Onu hissetmek beni titretir, o vücudumda aşağı doğru ilerlerken kaslarım beklentiyle gerilir. O uyluklarımı tutup açarken, saniyeler sonra ağzı cinsel organıma değince nefesim kesilir.

Klitorisimi yalarken yaşadığım coşku patlaması çok fazla, bacaklarımı kafasına sıkıca sarıp ona doğru sallanıyorum.

"Siktir," diye boğuk bir sesle haykırıyorum, hayatım pahasına saçlarını tutup tutuyorum. "Bu... *oh!*"

Duyarlı düğmeyi dudaklarıyla kapatıp emmeye başladığında sözlerim kesiliyor, eli uyluklarımın arasında hareket ederken diliyle oynuyor ve iki parmağını içime sokuyor.

Yüzü neredeyse kıvrımlarımın arasında gömülü halde, beni özensizce yaladıktan sonra geri çekildi ve dilinin düz kısmını giriş noktamdan klitorisime doğru kaydırıldı.

"Lütfen, lütfen, çok iyi geliyor," diye bağıyorum, o pes edip ayak parmaklarımı kıvırtan noktaya odaklanana kadar ağzına karşı direniyorum.

Gray beni yere yatırırken kalçamı daha sıkı kavrar ve kıvrılmamı zorla durdurur. Kalçalarının etrafındaki çarşaf, yatağa sürtünürken hareket eder ve onun bundan zevk aldığını bilmek beni çılgına çevirmeye yeter.

Gray, ben boşalırken beni yalamaya devam eder, ben onun kafasını sıkıp kendimi bırakırken o yüksek sesle inler. Sonunda çekildiğinde, bir an durup uyluğumu ısırır, keskin acı şok edicidir.

"Sen çok muhteşemsin bebeğim." diye inleyerek vücuduma tırmanır. "Ve beni çok iyi besliyorsun."

Yüzüm kızarır, özgüvenim yükselir.

Onun şehveti havada yoğun bir şekilde kalıyor ve beni daha fazlasını istemeye teşvik ediyor. Dönüp Gray'i sırt üstü yatırıyorum. Yatağa düşerken gülüyor, incubus benim liderliği ele almamdan çok memnun.

Onun gergin olduğunu fark etmiyorum, ama onun aletini tutup okşamaya başladığımda bu çok belirgin hale geliyor. Beni izlerken gözleri kısılıyor.

Daha önce hiç bir erkeğe böyle dokunmamıştım ve elimdeki sert, ipeksi uzunluğunun hissini seviyorum. Düşündüğümden daha ağır ve derisi daha yumuşak. Erkekler de nemlendirici kullanmalı mı?

Sinirlerim yanıyor ve şişmiş klitorisim zonklıyor, bacağıma beline atıp üzerine oturuyorum. Bir kez daha derin bir nefes alıyorum, tüm utangaçlığımı kaybediyorum ve istediğimi elde etmek için kontrolü ele alıyorum. Gözlerindeki sert bakışı görmezden gelerek, kitaplarda okuduklarımı taklit etmeye çalışıyorum ve onun ucunu girişime getiriyorum.

Gray kalçalarımı tutup beni durdurur. Onun mutsuz ifadesini görünce hemen gözyaşlarıma boğulurum. Beni ona sahip olmama izin vermeyecek mi?

Gözyaşlarının yaklaşmasıyla dudakları yumuşar ve kalçalarındaki elleri gevşer, sonra biri çekilir ve benim ellerimin üzerine konur. Beni tuttuğu yere bakarım, parmaklarını benimkilerin arasına sokarken heyecanlanırım. İkimizin de onun penisini tuttuğumuz görüntüsü hoşuma gider.

Nazik hareketlerle, onu karnına yatırır.

"Bu şekilde üzerine otur," diyor, parmakları avucumun altından girip elimi çekiyor.

Kaşlarımı çattım ama dediğini yaptım ve penisinin yanına oturdum. Uyluklarımın arasına uzandı ve bacaklarımı açarak penisini klitorisime yasladı.

"Bunu yapmana izin veriyorum ki ağlamayasın. Yarın bana kızma." Gülüyor. "Öne eğil."

Elleri kalçalarıma geri dönüyor ve hareketlerimi yönlendirmeye yardımcı oluyor, beni esnetip öne doğru çekiyor, sonra gevşetip geri itiyor. Bu açı, klitorisimin doğrudan onun penisine sürtünmesine neden oluyor ve uyarılmam hareketleri kaygan ve pürüzsüz tutuyor.

Klitorisim onun ucuna takıldığında inliyorum. Çok iyi hissettiriyor ve daha hızlı sallanmaya başlıyorum. Altımda seğiriyor, şehveti bir kez daha dışarı dökülüyor, onu geri tutmaya çalışırken. Ağgözlülükle nefes alıyorum, o dirseklerine dayanıp ağzını ağzıma bağlarken nefes nefese kalıyorum. Öpücük dağınık, tamamen dil ve dişlerle, sonra boynuma geçiyor.

Derimi emiyor ve ağrılı yeri yalıyor.

"Kızgınlığın bana karşı titrediğini hissedebiliyorum. Beni içinde istiyor," diye nefes nefese diyor Gray, kalçaları benim altımda sallanıyor. "Ama sana bunu vermeyeceğim. İçinde bir santim bile hissetmeden boşalacaksın."

Nefesim kesilir, titremem artar. Çok iyi hissettiriyor ve onun müstehcen sözleri beni doruğa ulaştıracak.

"Sen benimsin," diye inliyor Gray, başını geriye atarak sallanmamı yönlendirmeye devam ediyor.

Göğsümü onun göğsüne dayayıp tüm işi ona bırakınca içimdeki baskı artıyor. Gray bunu seve seve yapıyor, kollarını sırtıma dolayarak beni sabit tutuyor ve bana doğru itiyor.

Sessizce inlerim, doruğa ulaşırken uyluklarım onun belini sıkıca kavrar. Öncekinden farklı olarak, Gray hızını kesmez. Tamamen sakinleşmeden karnımın üstüne çevrilirim, yüzüm yastıklara gömülürken Gray uyluklarımı birbirine yaklaştırır ve kendini aralarına sokar.

Onun uzunluğu hassas klitorisimi okşarken titriyorum, ama o çaresizce uyluklarımı sikmeye başladığında şikayet etmiyorum.

Saçımı avuçlayıp başımı yana doğru çekerken homurdanır. Bu sertlik hoşuma gider ve yüzünü boynuma gömdüğünde boğazımdan çıkan iniltiyi engelleyemem.

"Siktir. Bu gece boşalmayacağım demiştim kendime. Her şeyi senin için yapacaktım," diyor, hızını artırarak neredeyse uyluklarıma çarpıyor. "Ama sen, benim yaramaz kadını, ben çatlayana kadar yumuşak amını bana sürtmek zorundaydın."

Kalçaları titriyor, ama bu onu caydırmıyor ve tekrar ritmini buluyor.

"Neden kendimi tuttuğumu bilmek ister misin? Bir incubus'u boşalttığında ne olduğunu bilmek ister misin?"

Her itişinde penisi klitorisime çarpıyor. Zevk artıyor, ta ki onu tekrar sıkıca kavrayana kadar, vücudum aniden kıcıma soktuğu parmağını açgözlülikle kabul ediyor.

Yabancı girişin dikkatimi dağıtmasıyla bir an duraksarım, ama Gray hareketsiz kalıp boşaldığında hızla geri sallanırım. Tam bir coşku bedenimi sararken, her hücreme yayılıp beni derinden sarsarken, görüşüm kaybolur. Bu çok yoğun bir duygudur ve çarşafıara bağırırken neyin yukarı neyin aşağı olduğunu ayırt edemem. Gray'in bacaklarıımın arasına boşaldığını ve ben orgazmdan indiğimde üstüme yığıldığını neredeyse fark etmiyorum. Gray'i orgazm ettiğimde aldığım orgazm buysa, bunu bir alışkanlık haline getirmem gerekebilir.

Yorgunluk beni ele geçiriyor ve yatağa gömölüyorum.

Siktir.

"İyi misin?" diye soruyor Gray, başparmağını kıcımdan çıkararak.

"Bunun konuştuğumuzdan daha fazlası olduğunu biliyorum."

Arzusunu geri çekiyor, sadece yatağa ve tenime yapışan kısmı kalana kadar içine saklıyor. Gözlerimi kırpıştırıp sırt üstü dönerek ona bakıyorum.

Eminim şu anda görölmeye değer bir manzarayım, saçlarıım dağınık ve yüzüm kıpkırmızı, ama Gray hala bana gördüğü en güzel şeyimmişim gibi bakıyor.

"Doydun mu?" diye soruyorum, onu ne kadar iyi beslediğimi merakla. Gray gülümsüyor, nadiren gördüğüm bir yumuşaklık yüz hatlarını kaplıyor.

"Bu gece beni beslemekle harika bir iş çıkardın, Charlie," diye cevaplar, sorumu ustaca geçiştirerek.

Titrek dirseklerimle kendimi destekliyorum. "Ama doydüğün mu?"

Dudaklarını büzüyor. Bu tepki, gerçeği anlamam için yeterli ve bunun onun için yeterli olmadığını fark edince kalbim sıkışıyor. Gray beni hemen teselli ediyor, yanaklarımı tutup gözlerime bakmamı sağlıyor. Birkaç saniye direniyorum, sonra pes edip onun yoğun bakışlarına karşılık veriyorum.

"Neredeyse doydum, söz veriyorum," diyor. "Başka bir orgazmdan salacağın her şeyi kaldırabileceğimi sanmıyorum bile."

Onun sözlerini cesaret verici bulurum, derin bir nefes alıp başımı sallarım. Tek ihtiyacı bir tane daha iken şimdi durursak yazık olur. Orgazmlar hoş değil değil ki, ve yeni keşfettiğim kıskançlık, onu rastgele bir kadından daha iyi besleyebileceğimi kanıtlamaya itiyor beni.

"Bunu yapacaksak, sonuna kadar gideceğiz," diyorum ve elini bacaklarımın arasına getiriyorum.

Gray tereddüt ederek mırıldanır, sonra parmaklarını cinsel organıma getirir. Temasla irkilirim, bileğini tutar ve kalçalarımı daha rahat bir pozisyona getiririm.

"Hassas olduğunu biliyorum, kadını, ama yavaşça ilerleyeceğiz. Çok iyi gidiyorsun." İki parmağını içime sokmadan önce başparmağıyla klitorisimi okşadı. "Bir tane daha sokarsan tamamen dolacağım."

Gray'in hareketleri nazik, beni bir orgazma daha ulaştırıyor, sadece birkaç dakikalık dokunuşun ardından parmaklarının etrafında boşalırken gözleri kapanıyor. Nefes alırken göğsü genişliyor, ben onun altında gerilirken o da doyumuna ulaşıyor. Gözlerini açıp elini çekince rahatlamış görünüyor. Bu noktada şehveti tamamen dağılmış, ama ben hala inliyorum

Yorgunluk beni ele geçirirken gözlerim kapanıyor, vücudum uykuda bile uykuyla mücadele ediyor. Gray'in bana baktığını anlayabiliyorum, vücudu hala benim vücudumun üzerinde duruyor.

"Bu gece seninle yatabilir miyim?" diye soruyor ve beni uykumdan uyandırıyor.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "*Senin yatağındayım. Bunu sorması gereken benim.*"

"

"Hayır." Gray yanağımı avuçlar ve başparmağıyla kaşımı okşar. "Gerçek senle yatmak istiyorum."

Kaşlarımı çatarak onun isteğini düşünürken, yarın geldiğinde şu anda hissettiğim gibi hissetmeyeceğimden endişeleniyorum.

"Beni uyandırıp tekrar sorar mısın?" Rüyada olmanın zihinsel durumumu ne kadar değiştirdiğinden emin değilim.

Gray havaya karışırken gülümsüyor. Ne bekleyeceğimi bilemeden hareketsiz kalıyorum, sonra aniden nabzım hızlanıyor ve yatakta birdenbire uyanıyorum. Etrafıma bakarken gözlerim büyüyor, kafam karışık ve yönümü kaybetmiş durumdayım, çünkü yatağımda olduğumu ve Gray'in bir korku filmindeki seri katil gibi üzerimde durduğunu fark ediyorum.

Ancak, büyük bir rahatlama ile zihnimde ve düşüncelerimde hiçbir değişiklik hissetmiyorum. Tek fark, yapışkan sperm artık cildimi kaplamıyor ve biriken terimiz yok olmuş.

"Seninle yatabilir miyim?" diye sorar Gray, yüzü benimkine yaklaşarak.

Ona sert bir bakış atarım, sersemlemiş ve huysuz bir şekilde yana kayarak yer açarım. Onu beni uyandırması için çağırmamalıydım.

Tereddüt etmeden içeri giriyor, hızla yorganın altına girip beni kendine doğru çekiyor. Düşünmeden onun meme ucunu yakalıyorum, parmaklarımla sıkıp çeviriyorum.

Gray, elimi vücudundan çekerek boğulur. "Ne yapıyorsun lan?"

Gülümsemeyi zor tutarak gözlerimi kapatıyorum. "Kıçımdan uzak dur."

SILAS

Aziel'in yatak odasına doğru yürürken ayakkabılarımın sesi koridorda yankılanıyor. Koridoru karanlık ve iç karartıcı, Charlie'nin sürekli bahsettiği insanlara hediye verme bayramı için ona boya almayı aklımın bir köşesine yazıyorum. Dün akşam yemeğinde bu konuya takıntılıydı, evlere gizlice girip çocuklara hediyeler bırakan bir adamın hikayesini yüksek sesle anlatıp duruyordu.

İnsanların ne kadar tuhaf olduğunu unutmuştum, ama o bana bunu hatırlattı.

Aziel'in yatak odası hemen ileride ve yaklaşırken ahşap kapıya sert bir bakış atıyorum. *Lütfen orada ol.* Parti yarın öğleden sonra ve eğer burada değilse, çukurlara gidip onu kendim almaktan başka seçeneğim kalmayacak.

Oraya gitmekten nefret ediyorum. Orada kanun yok ve bu beni savunmasız bırakıyor. Kaderler avlanan bir tür ve orada olduğum haberi yayılır yayılmaz, üzerime üşüşecekler. Birkaç kırık kaburga ile geri dönebilirim şanslı sayılırım.

Charlie'nin boğazından çıkan inlemeler her geçen dakika daha da yüksek sesle çıkarken, sinirim giderek artıyor. Gray'in ona, uyurken konuşmanın bir incubus ile rüya görmenin yaygın bir yan etkisi olduğunu söylemediğine bahse girerim.

Aziel'in yatak odasının kapısını iterek açtım ve Gray'den devam etmesini yalvarırken içeri girdim. Sözleri dikkatimi dağıtmakla tehdit ediyordu, ama dikkatim hızla dolabının önünde duran dev iblis tarafından çekildi. Aziel, yatağının karşısındaki sandalyeye rahatça oturduğumda varlığımı fark etmedi.

Kalın duvarlar Charlie'nin inlemelerini engelleyemiyor ve ben de o bir kez daha orgazma ulaşırken pozisyonumu değiştiriyorum. Şu anda Gray'in yerinde olmak için her şeyi yapardım. Ben telaşla koştururken, o evimize sızan ateşli kadının zevklerini tadını çıkarıyor.

"Biraz dramatik, sence de öyle değil mi?" Aziel sonunda bana dönerek diyor.

Omuz silkiyorum. Kadınlarımın sesli olmasını severim.

"Seni almaya pite gitmek zorunda kalacağım diye endişelendim," diye cevap veriyorum, o çeşitli kravatları çıkarırken gözlerimi kısarak onu izliyorum.

Dönüp kravatları bana göstermek için havaya kaldırır. "Ne renk giyiyor?" diye sorar. "Partiye zamanında döneceğimi söylemiştim, değil mi?"

Benim attığım espriden anlamayan kahkahaya kaşlarını çatı. Öfkeye kapılmış bir erkeğin sözlerine pek inanmam. Öfke pek güvenilir bir duygu değildir ve Aziel'in çukurların karanlık köşelerinde dolaşmakla meşgul olduğu için önemli bir randevuyu kaçırmaması ilk kez olmuyordu.

Beni görmezden gelen Aziel, dönüp kravatları ışığa tuttu.

Oldukça geniş bir koleksiyonu var, her biri muhtemelen bağlanmış bir dişi avlamaya karar verdiği yıllarda topladığı şeyler. O kadar uzun zaman önceydi ki, arayışının sonucunu neredeyse hatırlamıyorum, ama Aziel'i tanırıyorsa, sıkılıp özellikle kötü geçen bir randevudan sonra bu fikri terk ettiğini duysam hiç şaşırmam.

"Gray'in ona partiden bahsetmediğinden eminim, elbise seçmesine yardım etmek bir yana," diyorum.

Geleneklere göre erkekler, kadınların giydiği renge uygun kravat takarlar, bu ince bir ima. Üçümüz her zaman kravatsız gitmeyi tercih ettik, gömlek yakalarımızı gevşek ve açık tutmayı tercih ettik, ama görünüşü korumak için Aziel'in Charlie'nin elbisesine uygun bir kravat takması bekleniyor.

Ben de desteğimi göstermek için aynısını yapacağım, ama Aziel kadar endişeli değilim. Dudaklarım seğiriyor ve bunu gizlemek için yüzüme elimi koyuyorum. Aziel alay edilmesinden nefret eder, ama bu kadar heyecanlandığını görmek eğlenceli.

Charlie, onu önceki gece aşırı hevesli bir ergen gibi kıyafetini seçmeye zorladı.

Charlie yine Gray için inleyince Aziel gözlerini kapatıp keskin bir nefes alır. Onun devam etmesi için Charlie'nin ne yaptığını merak ederim, ama bu düşünce beni raydan çıkarmadan önce kafamdan silip atarım.

Bu beni ilgilendirmez.

Aziel aynı düşünceyi paylaşmıyor gibi görünüyor, elini kendi üzerine koyuyor, elini uzunluğunun etrafına doluyor ve sertçe çekiyor.

"Ben buradayım," diye hatırlatıyorum ona, elini işaret ederek.

Aziel omuz silkerek kendini serbest bırakır. "Kendini üstün görme," diye tersler. "Ne kadar akıllıca el hareketleri yaparsan yap, şu anda içindeki o sertliği

"

Tartışmak yerine, kendime bakıp kaşlarımı çattım. Charlie'nin sesleri beni tahrik ediyor olabilir, ama bu, ona göre davranacağım anlamına gelmez. Aziel ya da ben kendimize dokunursak, Gray hemen anlar, çünkü bu lanet olası iblis, malikanede herhangi bir tahrik belirtisini koklayarak bulabilir.

Köşelerde saklanmam ya da o evden çıkana kadar beklemem gerekiyor, ama ikisi de bu gece mümkün değil.

"Yarın ona nazik davranmalısın. İncubuslar ilişkinizi yakından takip edecekler," diyorum, seslerin geldiği yöne başımı çevirerek.

Aziel alaycı bir şekilde gülümser ve endişelerimi eliyle savuşturur, ama çenesinin hafifçe gerilmesi bana yarının getireceği tehlikelerin farkında olduğunu gösterir. Aziel işleri batırıp dışısını kaçırırsa Gray çok kızacaktır ve benim en son istediğim şey ikisi arasında on yıl sürecek bir kavga daha çıkmasıdır.

Sonuncusu sadece üç yıl önce sona erdi ve burada yaşamayı çekilmez hale getirdi.

"Gray, Charlie'den özür dilemeni istedi," diyorum.

Bir ay önce Gray'ın Aziel'den küçük bir insan kadından özür dilemesini isteyeceğini söyleseydin, gülmekten ikiye katlanırdım. Gray de muhtemelen öyle yapardı.

Charlie, hepimizin tahmin ettiğinden daha önemli bir etki yarattı ve bunun için üzgün olduğumu söyleyemem. O, Charlie'yi mutlu ediyor ve ben de onun etrafında olmasını seviyorum. Onunla konuşmak eğlenceli ve insan idealleri ve ifadeleri çok komik.

Aziel, Gray onu üzen şeyi yatıştırırken, bir dizi daha ağlama sesi çıkarır ve sesleri hıçkırıklarla son bulur. Seslerin geldiği yöne dönme isteğine direnirim. Ne yaptıklarını bilmek istiyorum.

Aziel de benimle aynı durumda gibi görünüyor, sessizleşiyor ve onun yönüne doğru adım atıyor.

İkimiz de sessizce oturup onun ağır nefes alıp verişini dinliyoruz. Gray onu başka bir orgazma doğru iterken nefes alıp verışı hırıltıya dönüşüyor ve yeterince odaklanırsam, yatakta bilinçsizce hareket ettiğini bile duyabiliyorum.

Aziel, özellikle boğuk bir inilti çıkarırken gözle görülür şekilde titriyor, nefes alışını birkaç saniye duruyor ve ardından derin bir nefes veriyor. Görünüşe göre üçüncü orgazm tamamlanmış.

"Kadına özür dilemektense testislerimi kesmeyi tercih ederim," diye tükürür sonunda.

Dönüp dolabına doğru fırlar, ama önce durup kendini yeniden düzeltir. O sözleri pişman olacağını hissediyorum.

"Pitlerde doyurdun mu?" diye soruyorum, konuyu değiştirerek.

Bu gece zaten soğuk bir duş alacağım ve Charlie hakkında konuşmak heyecanımı azaltmaya hiç yardımcı olmuyor. Ona karşı tepkimi, en son bir kadınla birlikte olalı yıllar geçmesine bağlıyorum. Belki de yarın partideyken kendimi şımartmalıyım.

Lust'ta düzenleniyor ve bu krallık misafirlerine zevk sunmasıyla ünlü. En güzel anlarımı succubi'lerin ellerinde yaşadım. Hevesli ve deneyimliler ve onlara teslim olduğumda hoşlandıklarını biliyorum. Benim statümde ve ilgi alanlarımda bir erkekle sık sık karşılaşmıyorlar.

Aziel, çukurlar hakkında soru sorduğumda hoşlanmaz ve sorum zihninde yankılandıkça yüzü sertleşir. Benim sormayacağım, onun da paylaşmayacağı konusunda sözsüz bir anlaşmamız var, ama yarının sorunsuz geçeceğini bilmem gerekiyor.

"Onunla bir daha uğraşmayacağım, tamam mı?" diye tersler.

Ondan yayılan güç, beni zorla boyun eğmeye zorlayacak kadar güçlü. Bunu yapmasından nefret ediyorum ve odasından çıkmadan önce boğazımı temizliyorum.

Adi herif.

CHARLOTTE

Uyanır uyanmaz kolumu uzatıp Gray'in boynuna vuruyorum, bana bakan siyah gözlerini görünce bir an için dehşete kapılıyorum. Kim böyle bir şey yapar ki? İnsan korku filmlerinde ne kadar çok şeytani özelliğinin kullanıldığını anladığını sanmıyorum.

Elim boğazına değdiğinde Gray neredeyse hiç irkilmiyor, ifadesindeki tek değişiklik gözlerinin hafifçe açılması.

"Ne zamandır bana bakıyorsun?" diye homurdanırım.

Gray gülümser ve bacağını belime dolarken, dün gece için pişmanlık duymayı reddediyorum. Eğlendim ve onun varlığından zevk almakta yanlış bir şey yok. O nazik ve bana iyi davranıyor.

Gözlerinde, ilk kez benden beslendikten sonra gördüğüm cinsel kötülük yok ve beni daha önce olduğu gibi küçük düşürmeyeceğini bilmek kalbimi sevindiriyor.

"Neden boğazıma vurdun? Burada uyuyabileceğimi söylemiştin," diyor, sorumu görmezden gelerek. "Hatırlıyor musun? Lanet olası meme ucumu koparmadan saniyeler önceydi."

Sesi alçalıyor, göğsüne yaptığım saldırıyı hatırlatıyor, gözleri kısılıyor ve sonra benim üzerimi örten çarşafa kayıyor. Panik içinde kolumu göğüslerimin üzerine atıyorum, saldırımdan intikam alacağından korkuyorum. Ama o gülüyor, benim tepkime gözleri parlıyor.

"Sadece birkaç dakika sana baktım." Sonunda önceki soruma cevap veriyor. "Bu kadar tuhaf davranmayı bırak."

Ağzım açık kalır. Gerçekten tuhaf olanın *ben* olduğumu mu düşünüyor? Şaka yapıyor olmalı. Gray sırtarak düşüncelerimi doğrular. Ben yan yatarken, o sırt üstü yatıp başını bana doğru çevirir. Bir an durup onu baştan aşağı süzerim, açıklık belirtisi arayarak her bir parçasını incelerim.

Hiçbir şey bulamayınca yüzüm ısınır, sadece dolgun yanaklar ve parlak gözler gördüğümde içime gurur duygusu sızar. İyi görünüyor.

Gray'in gülümsemesi titrer ve bizi örten çarşaf, parmaklarının avucuma dokunduğunu hissetmeden birkaç saniye önce hareket eder. Parmaklarını benimkilerle iç içe geçirip avuçlarımızı birbirine bastırırken yanaklarımın kızardığından eminim. El ele tutuşmak, dün gece yaptığımız her şeyden daha samimi geliyor ve kalbimin utanç verici bir hızla çarpmasına neden oluyor.

"Dün gece hakkında konuşmak istediğin bir şey var mı?" diye soruyor.

Kafamı sallayarak teklifini reddediyorum. Konuşmayı başlatmasını takdir ediyorum, ama rüyamda yaptıklarımız hakkında konuşmaktansa, dünyanın beni yutmasını tercih ederim.

"Seni üzen bir şey var mı? Ayrıntılara girmemize gerek yok, ama herhangi bir noktada çok mu ileri gittim bilmek isterim." Gray, *hayır* cevabımı uygun bir cevap olarak kabul etmiyor gibi görünüyor. "Bu ilişkinin yürümesi için iletişim kurmamız gerekiyor."

İlişkimiz hakkında soru sormak istiyorum, ama cevaptan korktuğum için sessiz kalıyorum. Onun kız arkadaşı mıyım? Bu düşünce beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyor. Gray bana karşı çok nazik ve sabırlı davrandı, bir etiketim olsa da üzülmezdim. Özellikle de kız arkadaş etiketi.

İnkübuslar da insanlar gibi ilişki yaşar mı? Bir zamanlar sevdiği bir kadın olduğunu biliyorum, ama bu çok uzun zaman önceydi. Bana karşı şehvetten başka bir şey hissetmediğini düşününce kalbim acıyor.

Sormak için cesaretimi topluyorum, ama o elimi daha sıkı tutunca korkup sözleri boğazımda kalıyor. Onun benimle aynı duyguları paylaşmadığını söylemesinin getireceği hayal kırıklığını kaldırabileceğimi sanmıyorum.

"Hiçbir şey için kızgın değilim. Yaptığın şeyi beğendim," diyorum onun yerine. "Popoyu iteklemeyi bile mi?"

Gözlerimi kısıyorum ve bir an sonra omuz silkiyorum. "Beklenmedik bir şeydi ve bir daha uyarı olmadan olmasını istemezdim, ama kızgın değilim," diye itiraf ediyorum. "Hoşuma gitti."

Gray'in dudakları sinsi bir gülümsemeye kıvrılır, sonra zorla geri çeker. Yatağın üzerinde yan dönüp yanağını avuçladığında yatak sallanır. Beni öpeceğini sanırım, ama bunun yerine başını boynuma gömer ve cildime yapışır. Dudakları yumuşaktır, ısırır ve emer, ben de titrek nefesimin duyulmaması için elimden geleni yaparım.

Şüphesiz içimden fıskıran tahrik hissine karşı hiçbir şey yapamıyorum, ama yine de bunu gizlemek için çaresizce bacaklarımı birbirine sıkıştırıyorum.

Gray kibarca bunu görmezden gelir ve ağzını yeni bir noktaya taşır, boğazından sessiz homurtular çıkarırken cildimi işaretler. Beni utanç verici derecede büyük ve koyu renkli öpücük izleriyle kaplamak için acele etmez.

Gray sonunda beni serbest bıraktığında, bunu sırtarak yapıyor. Yaptığı işi değerlendirirken kendiyile çok gurur duyuyor gibi görünüyor ve gülümsemesi aniden kaybolmadan önce daha da büyüyor.

"Seninle konuşmak istediğim bir şey var." Sessizce söylediği sözler kalbimin hızla atmasına neden oluyor.

Yutkunarak, devam etmesi için başımı sallıyorum.

"Sana söylemeden önce, Silas'ın tüm zaman boyunca seninle olacağına ve başına kötü bir şey gelmesine izin vermeyeceğine söz vermek istiyorum," diye başlıyor, sözleri endişemi daha da artırıyor. "Bu gece yıllık bir toplantı var. Esasen iblis liderleri arasında bir güç gösterisi. Aziel'in seni satın aldığı haberi yayıldı ve senin de toplantıya katılman bekleniyor."

Gray elimi sıkıca tutup ağzına götürür ve parmak eklemlerime yumuşak bir öpücük kondurur. Otururken gerginliğimi belli etmemeye çalışırım.

"Nerede?" diye soruyorum.

Bu ideal bir durum değil, ama şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en kötü şey de değil. Gray ve Silas'ın beni güvende tutacağına güveniyorum ve bir noktada diğerleriyle etkileşime girmem bekleneceğini biliyordum.

Gray yüzünü buruşturur, ifadesi kalbimin hızla atmasına neden olur. Neden bu kadar gergin görünüyor? Elini daha sıkı tutarım, söyleyeceği şeyi beğenmeyeceğimi zaten biliyorum.

"Bu yıl Lust'ta düzenleniyor, ki eminim benim memleketim olduğunu anlamışsındır. Ben, şey... Sana söylemediğim bir şey var." Gray kaşlarını çatıp yüzündeki bir tutam saçı itti. "Lust'un kralı Asmod benim babam. Binlerce çocuğu var ve ben en büyüklerinden biri değilim, yani bu büyük bir sorun değil, ama onun doğrudan torunu olmam, bana çok dikkat edecekleri anlamına geliyor. Bu gece senden uzak durmam gerek."

Kanım donar. O bana eşlik etmeyecekse, kim eşlik edecek? Silas'ın tüm gece benimle olacağını söylemişti, ama geniş, panik dolu gözleri ve gergin açıklaması başka bir hikaye anlatıyor.

Alt dudağımı ısııyorum. Hikaye, Aziel'in beni satın aldığı yönünde. Kafamı sallayarak buna inanmayı reddediyorum. Aziel'le gitmemi isteyeceği imkansız. Wrath, beni son gördüğünde beni bir incubi yuvasına göndermekle tehdit etmişti.

"Kiminle gideceğim?" diye soruyorum, varsayımımın sözlü olarak doğrulanmasını istiyorum.

Gray'in eli benim elimi sıkıca tutar. "Aziel. Ama Silas bütün gece senin yanında kalacağına söz verdi ve sen sadece bir saat kadar kalman gerekiyor. Silas ben geri dönene kadar seninle kalacak. Söz verdi." Gray neredeyse gergin gibidir.

Öfkem alevlenir ve aramıza mesafe koymak için yatağa geri atlarım. Aziel zaten bana zarar vermekle tehdit etmişti ve onun boş vaatlerde bulunacak biri olduğunu hiç sanmıyorum. Gray veya Silas'ın, Wrath bana saldırmaya karar verirse onu durdurabilecek kadar aptal değilim.

"Neden beni götürmüyorsun? Artık Lust'ta yaşamıyorsun ve sana söyledikleri her şeyi yapmak zorunda değilsin," diye tersliyorum.

Gray bana uzanır ama ben onun dokunuşundan çekilince donakalır. Ben yataktan kalkıp aramıza mesafe koyarken o iç çeker ve ben çıplak olduğumu fark edince kibarca bakışlarını başka yöne çevirir. Yatağın çarşafını yırtıp kendime sararım.

"Çünkü onlar sormayacaklar, Charlie. Seni yakalayıp gizli bir yere ışınlayacaklar ve sırayla tecavüz edecekler, ta ki sen bir insan kalıntısı haline gelene kadar. Sorun benim onları dinlememem değil. Sorun onların bana saygı duymaması."

Çenemi sıkıyorum ve öfkemi sürdürebilmek için korkumu bastırıyorum. "Aziel beni kaçırırsa ne fark eder?" diye soruyorum, fark etmediğini bilerek.

Gray alaycı bir şekilde güldü, sonra oturup yastığı duvara fırlattı. "Çünkü kimse Aziel'e bulaşmaz. Ne dememi istiyorsun, Charlie? Ben daha zayıf bir iblisim ve onun kadar saygı görmüyorum. Sana bunu açıkça söylemem mi gerekiyor? Aziel güçlüdür. Kimse onun malına dokunmaz. Ben değilim. Seni zar zor bir yerlere ışınlayabiliyorum ve ailem senin benim olduğunu öğrenirse seni çalmak için iki kez düşünmez." Gray güvensizliğini dile getirirken yanakları kızarır.

Dudaklarımı yaladım, dün benimle paylaştığı hikayeyi hatırlayarak. Ailesi, onun değer verdiği bir kadını çoktan elinden almıştı.

Gray yatağın ucundaki yorganı kapar ve kucağına çeker. Görünen kırılganlığı öfkemi kırar ve birdenbire onu teselli etmek için çaresiz hissederim. Kucağına tırmanırken gözlerime bakmayı reddeder, ama yine de kollarını açar ve beni kucaklar.

Beni kucaklayarak omuzları çöküyor.

"Biliyorum, çok şey istiyorum, ama Aziel'in sana zarar vermeyeceğine söz veriyorum," diye mırıldanır Gray, şakağını öperken. "O gitmek zorunda çünkü o Wrath'ın kralı ve ben de gitmek zorundayım çünkü Asmod benim babam. Eğer ortaya çıkmazsak, diğer liderler buraya gelip ilişkimizi kendileri incelemek için bir neden bulacaklar."

İç çekiyorum. Hâlâ bundan hoşlanmıyorum. "Onları geri çeviremez misin?"

Gray başını sallar, sonra kollarını sıkılaştırıp beni kucağına daha da çeker. "Barışı korumak istiyorsak olmaz. Aziel'in sahip olduğu etkiyi anlamalısın. O bir kral ve diğer kraliyet aileleriyle iyi ilişkiler sürdürmek zorunda. Bunu yapmazsa halkına kötülük etmiş olur."

Anlamıyormuş gibi davranıp tartışmaya devam etmek istesem de, Gray'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum. Aziel'in sorumlulukları var ve dolayısıyla Gray ve Silas'ın da var. Sanırım bu, benim de sorumluluklarım olduğu anlamına geliyor.

"Silas ve ben ertelemeyi denedik, ama çoktan çok şey harekete geçirilmişti," diyor. "Kesin onay gelene kadar sana söylemekten kaçınıyordum, ki bu da dün öğleden sonra oldu. Ve randevumuz olduğu için, sana önceden söyleyerek havayı bozmaktan korktum."

Cevap veremeden başımı sallıyorum. Bu konuda gerçekten söz hakkım olmadığını biliyorum ve tartışmaya devam edersem, bu sadece Gray'i ve beni strese sokacaktır. Sadece bir saat. Bir saatlik bir süreyi katlanabilirim.

"Sabah uyurken seçtiğim elbiseyi görmek ister misin? Çok pahalı ve çok rahat," diyor Gray kulağıma fısıldayarak, havayı yumuşatmaya çalıştığı çok belli. "Ve izin verirsen, saçını yapmak isterim. Bunu kamuoyunda konuşursan inkar ederim, ama yetmiş yıl önce kozmetolojiyle ilgilendiğim bir dönemim vardı ve saç yapımında oldukça iyiyim."

Gülmeme engel olurum, ilgim artar ve geri çekilip Gray'in gözlerine bakarak gerçeği ararım. Çok ciddi görünüyor, kaşlarını kaldırmış benim cevabımı bekliyor.

Bu adam tam bir muamma. Yetmiş yıl önce moda olan şeyin bugün artık popüler olmadığını ona söylemeye gönlüm el vermediğinden, isteğini kabul ettim. Açıkça heyecanlıydı ve benim daha iyisini yapabileceğim de yoktu. Saçlarımın en fazla yapabildiğim şey, onları gevşek, dağınık bir örgüye toplamaktı.

Ebeveynlerinizle etkileşimde bulunduğunuz tek insanlarsa, moda tam olarak aklınızın ucunda olan bir şey değildir.

Gray beni yataktan kaldırıp yatak odasına götürürken, gülümsemesi bulaşıcıdır.

Gray, Aziel ve Silas ile buluşmak için merdivenlerden inerken elimi sıkıyor. Hiçbir şey söylemiyoruz, ama beni yanına çekince, görüldüğünden daha gergin olduğunu anlıyorum. Bu gerginliğin ailesini görmekten mi yoksa Azieli görmekten mi kaynaklandığını bilmeyi isterdim.

Yerden yukarı çıkarken elbisenin eteğini kaldırıp bacaklarımı birbirine sıkıştırıyorum. Karnımı içeri çekerek Gray'in önümde yürümesine izin veriyorum. Zümrüt yeşili yeşil ipek elbise gerçekten çok rahat, ama benim kendim için seçeceğim herhangi bir elbiseden daha dar.

Gray'in bana giymeme yardım ederkenki şehvetli bakışları, vücudum hakkında biraz daha iyi hissetmemi sağladı. Yine de, ne kadar hayranlık duysam da, kumaştan dışarı çıkan yumuşak karnım hakkında kendimi tamamen güvende hissedemiyorum.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı Gray, alt kata vardığımızda, gözleri vücudumda gezindi ve sonra bacağımdaki yüksek yırtmaçta durdu. Bu kadar yüksek olabileceğini bilmiyordum ve tek bir yanlış hareketle iç çamaşırımın ortaya çıkacağından endişeyle dikkatliydim.

Gray'in saç çizgimin etrafına bıraktığı yüzümü çerçeveleyen saçların arkasına saklanarak, yanaklarımın doğal rengine dönmesini sağlıyorum. Gray beni oturma odasına çekiyor. Aziel ve Silas bizi bekliyorlar ve ben Wrath ile göz teması kurmaktan kaçınıyorum.

Sıkıcı görünümlü takım elbiseler giymişler, kravatları benim elbisenin yeşil rengiyle uyumlu. İkisi de resmi, dar ve uyumlu kravat takmaya karar vermiş olmalarına şaşıyorum. Gray, uyumlu giyinmenin bir kadını alenen sahiplenmenin bir yolu olduğunu söyledi ve ben sadece Aziel'in bunu yapmasını bekliyordum.

Gray'e dönerek, yarısı düğmeli gömleğini görünce kaşlarımı çatıyorum. Ceketini giydiği anda duygularımı hissedebiliyordu ve mümkünse benim kıyafetime uyum sağlayacağına söz verdi, ama bu beni daha iyi hissettirmedi.

En azından bütün gece göğsünü rahatça görebileceğim.

Aziel ve Silas öne çıktıklarında korkumu belli etmemeye çalışıyorum.

"Görünüşe göre geçen hafta çok şey kaçırmışım," diyor Aziel, kolunu bana uzatarak.

Gray boğazını temizler ve ben kabul etmeden beni geri çeker.

Biraz şaşkın bir şekilde göğsüne çarptım. Silas gülmesini saklamak için öksürürken Aziel gözlerini devirdi. Gray ne yapıyor?

Aziel başımın üstündeki incubus'a sert bir bakış attı ve bir saniye sonra, derin bir nefes alarak göğsünü genişletti.

"Bu gece en iyi davranışımı sergileyeceğime söz veriyorum," diyor Aziel, ses tonu alaycı bir şekilde.

Kimse kıpırdamaz ve Aziel boğazını temizleyip başını geriye doğru eğdiğinde, birini öldürecekmiş gibi görünür.

"Özür dilerim," diye patlar, tavana bakarak.

Şaşkınlıkla gözlerimi kırptıştırıyorum. Özür diledi ve boğazı yanmadı mı? Şaşırdım.

Gray başını sallar ve beni Aziel'in yönüne doğru iter. Yutkunurum, nabzım hızlanır, uzattığı elini kabul eder ve beni yanına çekmesine izin veririm.

Neler olduğunu anlayamadan, kalabalık bir odanın ortasında duruyorum, gürültülü müzik, etrafta dolaşan yüzlerce insan kadar bunaltıcı. Işınlanma sırasında hiç acı veya rahatsızlık hissetmemem beni çok şaşırttı ve içgüdüsel olarak etrafa bakındım, ta ki odanın diğer tarafında Gray ve Silas'ı görene kadar.

Silas, Gray'in kolunu tutuyor ama onlar sağlamlaşır sağlamlaşmaz hemen bırakıyor. Bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum ama Gray'i sorarak utandırmak istemiyorum.

Silas'ın onları buraya getirerek incubus'un üzerindeki baskıyı biraz hafiflettiğine bahse girerim. Gray dönüp odayı tarar, beni gördüğünde omuzları gözle görülür şekilde gevşer. Dudaklarım küçük bir gülümsemeye kıvrılır, ama Gray dönüp uzaklaşır, ben başka bir şey yapma fırsatı bulamadan.

Silas, Aziel ile göz göze gelir ve bara doğru işaret ederken, hayal kırıklığımı belli etmemeye çalışırım. Gray, kaderimin bütün gece benimle olacağını söylemişti.

Aziel kolunu bıraktığımda belimi tuttu, ani temas beni irkitti. Ani hareketim dikkat çekti ve birkaç iblis bana doğru döndüğünde kendimi küçük göstermeye çalıştım. Göz teması kurmaktan kaçındım.

Bu, beklediğimden daha fazlası. Oda, daha çok bir gece kulübünü andıran koyu kırmızı bir ışıkla aydınlatılmış. Etrafımda yüksek sesli müzik çalıyor, her yönden bana ulaşan bu müziğin kaynağı belli değil.

Odadaki boğucu gücün yoğunluğu karşısında dizlerim titriyor, ama Aziel bunu fark ediyor ve zarif bir şekilde ağırlığının çoğunu destekliyor.

Bu güç beni tüketirken, neredeyse onun yanına yığılıyorum, vücudum hareketsiz hale gelirken gözlerimden yaşlar süzülüyor.

Büyük, yuvarlak yemek masalarını ve uzak duvardaki barı tararken kimseye çok yakından bakmaktan kaçınıyorum.

"Yerlerimiz nerede?" diye fısıldıyorum, odanın ortasından uzaklaşmak için çaresizce.

Aziel omuz silkiyor, umursamıyor. "Muhtemelen baş masadayız," diyor ve bizi kenara götürüyor.

Onun bu kadar açık sözlü cevabı beni şaşırtır ve ağırlığımın çoğunu taşımaya devam etmesi beni biraz rahatlatır. Şu anda dizlerimin kendi başlarına hareket edecek gücü olduğundan şüpheliyim. Aziel, ben kendi ayaklarımın üzerinde sendeleyince durur, eğilip dudaklarını kulağıma yaklaştıırken nefesi yanağıma çarpar.

"Burnundan nefes al," diye fısıldar. "Sorunu çözmez, ama yardımcı olur." Sözleri iki yakındaki adamın dönüp bakmasına neden olurken, yanağıma hızlıca bir öpücük kondurur.

Çenemi kapatmadan önce irkildim. Vücudun çaresizce daha fazla oksijene ihtiyaç duyduğunu söylerken burnundan nefes almak daha zordur, ama bir dakika sonra kendimi biraz daha iyi hissetmeye başladım.

Aziel, ben sakinleşene kadar hareketsiz kalır ve nefesim normale döndükten sonra bizi ilerlemeye devam eder. Beni odanın en önündeki en büyük masaya götürür. Her tabakta bulunan küçük isim kartlarını tarayarak kendiminkini bulurum.

Onu gördüğüm anda kendimi masaya atıyorum.

Aziel benim yanımdaki koltuğa oturur ve Gray ile Silas'ın yerlerini değiştirir, böylece Silas diğer tarafımda oturur. Gray'in bir kişi uzakta olması hoşuma gitmez, ama Aziel'in bunu neden yaptığını anlıyorum.

Yavaşça nefes alıp başımı kaldırdım ve etrafa baktım.

"Burada..." diye başlıyorum, herkesin yüzüne bakarken duraksıyorum. "Burada çok fazla kadın var."

Her erkeğin yanında bir kadın var gibi görünüyor. Daha önce bir yerde bu kadar çok kadın görmemiştim. Tesiste bile bu kadar çok kadın yoktu.

Odanın içinde dolaşan, absürt derecede güzel kadınları izlerken ağzım kurur, duruşlarında kadınlarda görmeye alıştığım tereddüt veya korku belirtisi yoktur.

Neredeyse hepsinin gözleri siyah, bu da onların iblis olduklarını gösteriyor.

Aziel'in kahkahası dikkatimi çekiyor. Bütün bu kadınlar nereden geldi? Bütün bu erkeklerin kendi türlerinden birini bulup elde edebilmiş olmaları gerçekçi değil.

"Şaşkınlığın eğlenceli," diyor Aziel, benim sormadığım soruya cevap vermeden.

Gözlerini dikip bakma isteğiyle mücadele ediyorum ve Gray ile Silas'ın benim tavırdan hoşlandığını, ancak Aziel'in hoşlanmayacağını kendime hatırlatıyorum. Onu kızdırmak istediğim son şey.

Ben büyük odayı taramaya devam ederken, gergin bir sessizlik içinde oturuyoruz.

Silas birkaç dakika sonra nihayet üç içkiyle yanımıza geliyor. Onun varlığı beni rahatlatıyor ve Gray'i aramadan önce ona zayıf bir gülümseme atıyorum. Gray ortalıkta yok, ama yaklaşan bir çift aramamı durduruyor.

Onların yaydığı şehvet, bacaklarımı sıkıştırmama neden oluyor ve heyecanımı koklamamaları umuduyla gergin bir şekilde hareketsiz kalıyorum. Bunun benim hatam olmadığını biliyorum, ama Gray'in diğer incubuslara karşı gösterdiğim tepki yüzünden üzüleceğinden endişelenmeden edemiyorum.

Aziel elini elbisenin yırtmaçından içeri sokup uyluklarımı acı verecek şekilde kavırıyor. Bundan nefret ediyorum, ama acı beni şehvetten uzaklaştırmaya yardımcı oluyor.

Çiftin bakışlarıyla karşılaştığımda boğazım kurur.

İkisi de çok yakışıklı, açıkça şehvet iblisleri ve birbirine uyan bordo renkli kıyafetler giyiyorlar. İkisi de uzun boylu, şaşırtıcı olmayan bir şekilde uzun, koyu saçlı ve dolgun dudaklı. Yutkunuyorum, koltuğumda kıpırdanıyorum, çünkü adamla göz göze gelme hatasını yapıyorum.

O çok yakışıklı.

"Uğrayıp *merhaba* demek istedik," diyor adam. "Hakkında çok şey duyduk ve sonunda ismine bir yüz koyabildiğimiz için çok heyecanlıyız. Ben Asmod, bu da eşim Nicolette."

Oh. Kalbim güm güm atarken, gergin bir şekilde gülümser ve Aziel'in yanına yaslanırım. Wrath elini uyluklarımın daha yukarısına kaydırır, hareketleri dikkat çekmek için abartılıdır. Gray'in babasının bunu görmesini istiyor.

İkili, bizim bağlantımıza bakıyor ve Asmod, boğazını temizleyip Nicolette'e dönmeden önce dudaklarını aşağı doğru kıvrıyor.

Kırk yaşından büyük görünmüyorlar, bu da Gray'in kaç yaşında olduğunu merak etmeme neden oluyor.

Kaşlarını çatarak, bunu hiç sormadığımı fark ettim. O benim hakkımda çok şey biliyor ama ben onun hakkında pek bir şey bilmiyorum.

"Geldiğiniz için teşekkür ederiz. Eminim bu gece çok meşgulsünüz, ama yıllık toplantıları düzenlemenizi çok seviyoruz," der Silas, dikkatleri Aziel ve benden uzaklaştırarak.

Asmod sırtıyor, odanın karanlık köşelerinde yaşanan sefahati yırtıcı bir bakışla izliyor. Oraya bakmamak için özel bir çaba sarf ettim, insanların sevişmesini izlemekle hiç ilgilenmiyorum.

"Ah, işte orada." Asmod gülerek karısının kolunu tutar ve günahkar köşelerden birini işaret eder. Bakışları tekrar üçümüze kayar, ama benim üzerimde kalır. "İzninizle. Nicolette eski arkadaşını gördüğü için oldukça heyecanlı."

Aziel başını sallar, ben de çifte zayıf bir gülümseme atarım. Çift ayrılırken, sıkılı ellerim sonunda gevşer. Nereye gittiklerini görmek için arkama dönerim ve hedeflerinin Gray olduğunu fark edince dikkatim çekilir.

Onun seksin yanında ürkütücü bir şekilde yakın durduğunu fark edince içimde kızgınlık alevlenir. Oldukça güzel bir kadınla konuşurken geniş bir gülümseme takınmıştır. Bu açıdan sadece kadının yüzünün yanını görebiliyorum, ama bu benim güvensizliğimi ateşlemek için yeterli.

Kadın uzun boylu ve siyah saçlı, iki belirgin işaret onun bir iblis olduğunu gösteriyor, ama seks varlıklarının sahip olduğu o eşsiz ışıltıya sahip değil. Başka bir krallıktan olmalı. Belki de Wrath'tan. Kırmızı elbisesi vücuduna yapışıyor ve ben kaşlarımı çatarak onun figürünü inceliyorum.

Daha dik oturup duruşumu düzeltiyorum, Gray kadının kolunu tutup odanın karanlık kısmına doğru çekince gözlerimi kısıyorum. Onunla seks mi yapacak? Buradan öyle görünüyor.

Bu gece benimle vakit geçirmeyeceğini anlamıştım, ama kendisinin de fahişelik yapacağını fark etmemiştim.

Aziel inliyor ve beni kucağına çekiyor, ellerini kollarımı yanlarıma sabitleyerek beni üzerine zorluyor. Direnmeye çalışıyorum, vücudum onun kucağından kurtulmak için yana doğru sallanıyor.

"Charlie, sakinleşmen lazım," diyor, kolları beni acı verecek kadar sıkı sarıyor.

Çenemi tutup Gray'den gözlerimi ayırmaya zorlarken ağlıyorum. Ben boyun eğmekten başka çarem kalmayana kadar gücünü kullanmaya devam ediyor, vücudum onun üzerine yığılıyor. Gözlerim yaşlarla doluyor, tek yapabildiğim tepki bu.

Azarlamaya devam ederken sesi çok daha sessizleşir. "Herkesin içinde böyle bakmak bir iddiadır. Şimdi kucağıma otur ve direnmeyi bırak. Silas seni

yemeğe başlamadan önce eve götürecekt."

Silas'tan yardım isterim, ama o etrafına bakmakla meşgul ve Aziel ile aramda olanları fark etmez. Sonunda, benim baktığımı fark eder ve bana bir içki uzatmadan önce hızlıca başını sallar.

Görünüşe göre bana yardım etmeyecek.

Elim, bardağı tutarken gözle görülür şekilde titriyor, bir yudum alırken sinirlerim hiç olmadığı kadar gergin. Alkol acı ve boğazımdan aşağı kayarken yüzümü buruşturuyorum.

Silas ve Aziel gülüyorlar, Aziel daha içten gülüyor ve içkiyi elimden alıp ulaşamayacağım bir yere koyuyor.

"Bu gece sarhoş olmana gerek yok, aşkım," diye bağılıyor ve yakındaki iblislerin dikkatini çekiyor.

Onun göğsüne sokulup Gray'i arıyorum. Hiçbir yerde görünmüyor ve hala o kadının yanında olduğundan endişelenerek kalbim sıkışıyor. Şu anda ne yapıyorlar? Bu gece bana ilgi gösteremeyeceğini anlıyorum, ama neden Aziel ve Silas'ın yanında olamıyor anlamıyorum.

Başım dönmeye devam ediyor, buradaki güç nefesimi kesiyor ve duyularımı bastırıyor. Hem Aziel hem de Silas bunu belirgin bir şekilde bastırıyorlar, ama onlar bile bunu tamamen gizleyemiyorlar.

Bahse girerim bu bir gurur meselesi.

Aziel beni düzelterip ayağa kaldırır. Fısıldamaya başladığında nefesi kulağıma çarpar.

"Odayı bir turlayalım. Bakışlarını en aza indirmeye çalış," diyor ve yine ağırlığının çoğunu destekliyor.

Silas ayağa kalkar ve içkimi uzatır.

"Küçük yudumlar al," der.

Bunu iki kez söylemesine gerek yok. Bu gece en son istediğim şey kontrolümü kaybetmek.

Sonunda Gray'i görüyorum ve Aziel'in uyarısına rağmen, odada dolaşırken Gray ve kadına bakmaktan kendimi alamıyorum.

Gray bir kez bile benim yönüme bakmıyor, onunla sohbet ederken duruşu rahat. Gözlerinde heyecanlı bir ışıltı var ve ben aptalca bunun sadece bana yönelik olduğuna kendimi inandırmıştım, bunu görmek canımı yakıyor. İlişkimizi ciddi şekilde yanlış değerlendirmişim.

Bu hatayı bir daha yapmayacağım.

Gray sandalyesine yaslanırken, kadın gülüyor ve odanın her yerine eliyle işaretler yapıyor. Kadın elini Gray'in uyluğuna koyup eğilip

kulağına bir şey fısıldarken, dudakları onun cildine değiyor. Boynumu uzatıp, onun kalçalarını tutup kucağına çektiğini izliyorum. Kız kolaylıkla üzerine oturuyor, pelvisi onun pelvisine sürtünürken dudaklarını boynuna yaklaştırıyor.

Onun tek umursadığı şey beslenmekti.

Gray, kadını kollarıyla sararken bana bakar, gözleri Aziel'e kayarken yüzündeki ifade benim anlamadığım bir duyguya işaret eder. Bir saniye sonra ayağa kalkar, ani hareketi kucağındaki kadının dengede kalmak için çırpınmasına ve onun pazılarını tutmasına neden olur.

Aziel iç geçirir ve kolumu tutup beni yana çeker, böylece Gray artık görüş alanımdan çıkar. Omzumun aniden çekilmesiyle irkilirim ve dengesini kaybederek Aziel'in göğsüne çarparım.

Yakındaki birkaç iblis yolumdan çekilir, Aziel kolunu belime dolarken ve ağzını boynuma yaklaştırırken yüzlerinde ihtiyatlı ifadeler belirir.

Gray'in bana yaptığı izleri yalarken onu itmeye çalışarak yüzümü buruşturdum.

O homurdanır ve beni kendine sıkıca sararak beni kendine hapseder. Gücü dalgalar halinde yayılır, ben tekrar yığılana kadar duyularımı alt üst eder.

Aziel cildimi emdiğinde gözlerim yaşlarla doldu, bu his nefretime rağmen beni titretmişti. Gray bu yüzden mi bana öpücük izleri bıraktı? İnsanlar bunların Aziel'den olduğunu düşünsünler ve bizim gerçekte olduğumuzdan daha yakın olduğumuza inansınlar diye mi?

Aziel ağzını kulağımın kabuğuna kaydırırken, sakalları yanağıma sürtünürken gözlerimi kapatıyorum.

"Bakmayı kes, yoksa bunu yapmak zorunda kalmayacağım," diye fısıldadı, sesi kısılmıştı. "Ona her baktığında, ağzımı sana dayayacağım. Sadece bir saat. Bir saatliğine bile kafanı kışından çıkarıp uslu davranamaz mısın?"

Beni bıraktığında başka bir vücuda tökezleyerek düşerim ve tanımadığım başka bir çift kol beni sararken kalbim yerinden çıkacak gibi olur.

"Benim," diyor Silas, sakın sesi hemen rahatlatıyor beni.

Güvenebileceğim tek kişi o. Dönüp yüzümü göğsüne gömüyorum. Beni eve götürene kadar bir saat boyunca masada sessizce oturmam bekleneceğini sanıyordum. Bunun yerine, Aziel sürekli bana dokunurken, Gray'in başka bir kadınla ortalıkta dolaşmasını izlemek zorunda kaldım. Silas bana yalan söylemeyen ve beni kandırmayan tek kişi. Samimi olan tek kişi.

Beni kolunun altına alır ve dikkatli kalabalığın içinden uzaklaştırır.

Yerlerimize dönerken kahkahalar ve alaycı gülüşler kulaklarıma ulaşıyor. Beni kadınları olarak kabul etmelerinin onlar için utanç verici olup olmadığını merak ediyorum. İblislerin diğer alemlerdeki gibi sınırlı sayıda olmadıkları anlaşılıyor.

Bu adamlar şeytanların arasından istediklerini seçebilirdi.

O halde neden bir kadın satın almayı seçtiler? Neden ben? Anlamadığım bir şey olmalı.

Silas sandalyemi çekince, bu soruları sormak için içimdeki yanıp tutuşan arzuyu bastırıyorum. Gray'in yönüne bakmayı reddederek içkimin bir yudumunu alıyorum. Korunaklı bir ortamda büyümüş olmama rağmen, bir içkiden sarhoş olmayacağım. İki içki başka bir hikaye, ama burada kendimi sarhoşluğa yakın bir duruma sokmayacağım. Bu iblislerin yanında gardımı düşürmeyeceğim.

Özellikle de Lust'tayken.

"Bunu iyi bir şekilde gösteremiyor olabilir, ama Aziel seni korumaya çalışıyor," diyor Silas birkaç dakikalık sessizliğin ardından.

Alaycı bir şekilde başımı sallıyorum.

"Aziel bir pislik," diyorum, kaba sözlerimin Wrath'ın kulağına gitmesi umurunda değil.

Silas'ın kahkahası beni şaşırttı, bu ani ses ona hiç yakışmıyordu. Sözleri ve tepkileri her zaman çok hesaplı ve düşünülmüş gibi görünürdü.

Başını geriye atıp gözlerini sıkıca kapattığı halde gülmesini izlerken şok olmuş gibi görüldüğüme eminim.

Aziel'in nerede olduğunu ve duyup duymadığını öğrenmek için odayı taradım ve birkaç metre ötedeki duvarda durduğunu gördüm. Gözlerimiz buluştuğunda kaşlarını kaldırdı, dudaklarında tembel bir gülümseme yayıldı ve içkisini bana doğru eğip bir yudum aldı.

Onun tepkisini görünce rahatladım. Kızıp beni cezalandırmaya çalışacağından endişeleniyordum, ama görünüşe göre benim hakaretimi daha çok eğlenceli bulmuş.

"Aziel biraz pislik, değil mi?" Silas kıkırdarak gülmeye devam ediyor.

Söylediğim şeyin o kadar komik olduğunu düşünmüyorum. İnsanların Wrath'ı sık sık hakaret etmediklerinden eminim ve bir dahaki sefere dilimi tutmam gerektiğini zihnimde not ediyorum.

Aziel'in beni incubi yuvasına göndereceği tehdidi hala aklımda. Eminim uyurken odama gizlice girip Gray veya Silas farkına bile varmadan beni oradan götürmesi zor olmaz.

Yutkunarak, etrafta duran yüzlerce iblise bakıyorum. Aziel'in onlarla konuşmak için hiçbir çaba sarf etmemesine şaşıyorum. Muhtemelen Silas beni eve götürdükten sonra bunu yapmayı planlıyordur.

Burada birkaç iblis olmayan varlık var, ama diğer tüm türler de güçlü soyların mensupları.

Barın yanında, elf gibi görünen bir grup var, koyu renkli, kıvrımlı saçları ve koyu mor işaretleri kim olduklarını açıkça gösteriyor. Hatta bir veya iki vampir gibi görünen, soluk, neredeyse saydam tenlerine karşı koyu kırmızı gözleri ile dikkat çeken kişiler de görüyorum.

Ben bu seçkinlerin arasına ait değilim.

İnsanlara karşı önyargıları, bizim onların dünyalarına en son katılanlardan olmamızın nedenidir. Kazara bir portala rastlamamış olsaydık, onların varlığından bile haberdar olmazdık.

Düşüncelere dalmış bir şekilde barmeni izliyorum, karmaşık karışımlarını ne kadar hızlı servis ettiğine hayret ediyorum. Onlarca iblis etrafında sipariş verirken, o hiç etkilenmiş gibi görünmüyor, dikkatini elindeki işten hiç ayırmıyor.

Ve ben de aileme basit bir mojito hazırlarken kendimi çok havalı hissediyordum.

Barmen, iki bardağı tezgahın üzerinden kaydırırken gülümsüyor. Onları takip ediyorum, boğazım kuruyor, çünkü Gray ve yeni kız arkadaşına servis yaptığını fark ediyorum. Kafamı masaya eğmeden önce kadının gözlerine bakıyorum. Onları istemeden izlediğimin farkında bile değildim, dikkatim barmen üzerindeydi.

Silas, tepki gösterme fırsatım olmadan beni sandalyemden kaldırır. Nefesim kesilir, göğsüne bastırılırken dengemi sağlamaya çalışırım. Neler oluyor?

"Siktir git, Shay," diye bağırır Silas, sesinde daha önce hiç duymadığım zehirli bir ton vardır.

Gözlerimi kırıştırıp ona sarılırken, Gray'in bütün gece birlikte olduğu kadının bize doğru hızla geldiğini fark ettim. Bakmak istemediğimi açıklamak için ağzımı açtım ama yüzündeki ölümcül ifade beni susturdu.

Muhtemelen Silas'ın konuşmasına izin vermek en iyisi olur.

"Bu lanet olası şeyin nedenini bilmek istiyorum" —Shay'in bakışları bana —"*insan* Gray'e bakıp duruyor." Alaycı gülümsemesi, mide bulandırıcı bir gülümsemeye dönüşür, ama bunun samimi olmadığını anlayabiliyorum. "Onu istiyorsan bebeğim, tek yapman gereken istemek."

"Gray'e bakıyor çünkü meraklı ve hepimiz birlikte yaşıyoruz," diyor Silas. "Onun Aziel'e ait olduğunu biliyorsun."

Gray yaklaşır, yüzünde hiçbir ifade yokken kolunu Shay'in omzuna atar. Şişkin pazıları, onu tutmak için hatırı sayılır bir güç kullandığını gösterir

"Bu kadar kıskanç olma, bebeğim." Gray gülüyor, kızın öfkeden kızaran yanaklarına gülümsüyor. "Onu istemiyorum."

Onun sözleri beni derinden yaralarken yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum, ama eminim ki acı dolu ifadem, saklamak istediğim duygularımı ele veriyor.

Daha önce duygularımı saklamak zorunda kalmamıştım. Ailem her zaman nasıl hissettiğimi bilmek isterdi ve ne zaman bir hayal kırıklığı yaşasam onu dinlemek isterdi. Önümdeki şeytanlar gibi gözyaşlarımı tutmayı ya da yüzümü ifadesiz tutmayı bilmiyorum.

Asmod ve Nicolette solumdan yaklaşıyor, ikisi giderek büyüyen kalabalığın arasından Silas ve benim önüme kadar ilerliyor.

"Aziel nerede?" diye sorar Asmod. "Kadınını korumak için can atacağını düşünürsün."

Aziel'i son gördüğümde duvara yaslanmış duruyordu, ama şimdi o yer boş. Bahse girerim bu başından beri onun planıydı. Muhtemelen bir köşede saklanıp olan biteni izliyor, sonunda suçlanmadan benden kurtulduğu için mutlu.

Gray'e bakıp dikkatleri üzerime çekmem onun suçu değil.

Silas beni yana çekiyor, hareketleri o kadar hızlı ki, aniden üzerime atlayan bir incubus'tan uzaklaştırıldığım için takip edemiyorum. Adamın parmak uçları koluma değiyor, sonra yüzüm Silas'ın göğsüne çarpıyor. Tam zamanında dönüp, saldıran incubus'un oluşan iblis kalabalığının içine düştüğünü görüyorum, vücudu yere acı verici bir şekilde çarpıyor, sonra tekrar ayağa kalkıyor.

Dönüp Silas ile benim aramda bakışlarını gezdirerek bizi süzüyor.

Silas kollarını gövdemın etrafına dolayarak beni sıkıca tutar ve hareket etmemi engeller. Zaten hareket etmek istemem de. Aptal değilim. Bu iblislere karşı hiç şansım yok ve beni korumaya istekli görünen tek kişinin yanında kalıp onun talimatlarına uymak en iyisi.

"Bunu bir daha denemeyi düşünme. Aziel'in öfkesini uyandırmak istemezsin, değil mi?" Silas tıslar.

Bir sonraki nefesimle, yakındaki incubusların baş döndürücü kokusu burnuma ulaşır. Gray'inkinden daha güçlüdür ve kaslarımın sertleştiğini, sonra eridiğini hissedirim, vücudum onların şehvetiyle felç olur.

Bu çok iyi.

Onların benim uyarılmamın kokusunu alıp almadıklarını umursamıyorum ve çaresizlik içinde Silas'ın kollarından kurtulmaya çalışıyorum.

Onları istiyorum.

"Bu her zaman en sevdiğim kısımdır," diye gülüyor Nicolette.

Silas'a karşı mücadeleye devam ederken onu dinlemiyorum, kurtulup incubusları aramak için kollarımla ona karşı itiyorum. Silas beni yana itip dönerek başka bir incubus'a yumruk atıyor. Adamın burnundan kan fışkırıyor ve ellerime bulaşıyor, ama ben bunu umursamıyorum.

Onlara ihtiyacım var.

Aziel nerede lan?

Silas ve Charlie'yi çevreleyen incubuslar giderek daha cüretkar hale geliyor ve ben endişelenmeye başlıyorum. Shay, benim tutuşumdan kurtulmaya çalışırken, ben de kollarımı onun etrafına daha sıkı sarıyorum.

O benim Charlie'imle savaşmak istiyor, ama ben buna izin vermeyeceğim.

Onun burada olacağını bilmiyordum ve Charlie'yi bu olasılık konusunda uyarmadığım için kendimden nefret ediyorum. Şeytan kadın, etkinlikten önceki haftalar boyunca her gün bana kendi fotoğraflarını gönderiyor, her bir fotoğraf bir öncekinden daha müstehcen, bu yüzden parti zamanı geldiğinde ben çaresiz durumdayım.

Bu yıl resim gelmedi ve ben de bunun gelmeyeceği anlamına geldiğini düşündüm.

Charlie'yi incitmek istemedim ve Shay ile birlikte olmak istemiyorum, ama onun burada olduğunu fark ettiğimde onunla kalmam gerektiğini biliyordum. Kalmasaydım çok şüpheli olurdu, ama Aziel veya Silas'ın Charlie'ye bunun sadece bir oyun olduğunu açıklamasını umuyordum.

Gözlerindeki acı, bunu yapmadıklarını gösteriyor.

Charlie'nin gözyaşları uzun süre aklımdan çıkmayacak ve gözlerinde parlayan ihanet beni derinden yaraladı.

Aziel ile her şey sakinleştiğinde, ona benim için tek kadının o olduğunu söyleyeceğim. Başka birine dokunmak istemediğimi ve sadece Shay'ın kucağıma oturmasına izin verdiğimi ona söyleyeceğim. O benim boynumu öptü, ama ben her saniyesinden nefret ettim ve mümkün olduğunca çabuk onun ağzını uzaklaştırdım.

Silas, Charlie'yi kenara iterek, hızla yaklaşan bir incubusun boynunu kırar. Charlie'yi korurken kendinden emin ve kontrolü elinde tutan bir tavır sergiler, ama onu yeterince iyi tanıyorum, dudaklarının kıvrımlarında gizli stres belirtilerini görebiliyorum.

Yardım etmek istiyorum, ama müdahil olmam sadece istenmeyen dikkatleri üzerime çekecektir. Incubuslar bizi sınıyor, Charlie'yi yakalamak için yarım yamalak girişimlerde bulunuyorlar ve benim tepkimi görmek istiyorlar. Ve Aziel'in tepkisini. Her neredeyse.

Shay, Wrath'ı aramak için döndüğümde kollarımdan kurtulmaya çalışıyor. Boynunu kıracağım. Tek bir görevi vardı.

Charlie inliyor, uyarılması idealden uzak.

İnkübi kasıtlı olarak onu dışarı itiyor, kokuları havada yoğunlaşıyor. O istediği anda ona yasal olarak hak iddia ediyorlar ve ben, Aziel her neredeyse, oradan dönene kadar ağzını kapalı tutmasını umut ediyorum.

Tüm bu şehvet onu çılgına çevirecek ve Silas'la nasıl mücadele ettiğine bakarak bunun çok geçmeden gerçekleşeceğini söyleyebilirim. İncubilerin şehveti güçlüdür, çoğu zaman zayıf türler için bir uyuşturucu gibi etki eder. Düşüşü onun için çok acı verici olacak ve nefes aldıkça daha da kötüleşecek.

Shay, tahrik kokusu burnuma ulaşır ulaşmaz kollarımda dönmeye çalışıyor, ama ona dokunmayı reddediyorum. Odak noktam sadece Charlie.

Onu Silas'tan alıp eve götürmek istiyorum, ama bu sadece durumu daha da kötüleştirecek. İncubilerin bu gece bir şey denemeyeceğini düşünmek naifçeydi. Kaosu çok seviyorlar.

Herkes ne olacağını görmek için beklerken oda gergin ve müzik kesilip rahatsız edici bir sessizliğe büründüğümüzde inleme dürtüsüne direniyorum. Şehvet duymayan iblisler etrafta toplanıp hafif bir ilgiyle izliyorlar, beni takip eden dramayı her zaman eğlenceli bir eğlence kaynağı olarak görüyorlar.

Kardeşlerimden biri Charlie'ye hızlıca saldırınca öfkem doruğa ulaşıyor. Onu ele geçirdikleri anda onu başka bir yere ışınlayacaklar, ama Silas onu onların elinden uzak tutmakta çok başarılı.

Topuklarımdan üzerinde geriye doğru sallanıyorum, çaresizliğim artıyor.

İnsanlar kırılıgandır ve ben, aptalca kendimi tehlikeye attığımdan hoşlanmıyorum.

"Sakin ol, sakın ol," diyor Asmod, sözleri havada titreşirken, şehvet dökülüyor.

Siktir.

Charlie'nin vücudu çoğu insandan bin kat daha duyarlı ve bunun onu ne kadar etkilediğini hayal bile edemiyorum. Titreyen vücudu yeterli bir cevap olsa da, Silas onu tatmin etmek için üzücü bir girişimde bulunarak uyluğunu onun bacaklarının arasına sokar.

Charlie hemen ona sürtünmeye başlar.

Daha sonra bunun için utanacağını biliyorum, ama son kadınımla Nicolette'in

. Sevdiklerimden birinin daha, yuvada dolaştırıldığını, yumuşak teninin, aşk ısırıkları ve parmak izi şeklinde morluklarla kaplanarak yavaş yavaş morardığını izlemek zorunda kalsaydım, yıkılırdım.

"Gray'in kendine başka bir dişi bulması, bizim hayvanlar gibi davranmamız gerektiği anlamına gelmez." Asmod gülüyor, Charlie'nin Silas'a sürtünmesini izlerken gözleri kararıyor.

Kalbim hızla atıyor ve onun sözlerine cevap vermemek için tüm gücümü kullanıyorum. Beni tepki vermeye zorluyor. Charlie'nin benim olduğunu bilmiyor ve ben de öyle kalmasını istiyorum.

Charlie, Silas'ın pazılarına doğru nefes nefese ağlıyor, Silas onun kalçalarını tutup kendine doğru daha sertçe çekince sesleri daha da yükseliyor. Onun dikkatini dağıtması iyi oluyor.

"Aziel, dışısını çılgına çevirdiğin için çok kızacak," diyor Silas diyor.

Asmod gülüyor, gözleri eğlenceyle parıldarken Tehditkar bir adım atar. Ben ise etkilenmemiş, umursamaz ifademi korumaya çalışırım.

"Öyle mi?" diye sorar Asmod.

Kollarını kaldırıp etrafı işaret ederek Aziel'in ortada olmadığına işaret eder.

Aziel'in Nicolette'in arkasında belirmesiyle kaslarım gevşer.

Aziel, Nicolette'in arkasında belirir. Etrafına bakmak için sadece bir an durur, gözleri kısılır, dudakları kıvrılır ve bir kolunu Nicolette'in sırtına geçirir.

Acımı gizlemek için gözlerimi kapattım. Bu benim hatam.

Nicolette, yere yığılmadan önce sadece bir nefeslik zamanı vardır ve bu ses Asmod'un dikkatini çeker. O ve Aziel göz göze gelirler ve Aziel, Nicolette'in göğsünden çıkardığı kalbi onun vücuduna düşürür.

Asmod neredeyse hiç tepki vermez. Onu hiç umursamamıştı ve onu sadece beni incitmek için karısı olarak aldığını biliyorum.

Kalbi kafasının arkasına düşer ve yuvarlanarak uzaklaşır, çıkardığı çamurlu ses yeni sessizleşen odada rahatsız edici bir şekilde yankılanır.

Ben irkilirim, ama kendime izin verdiğim tek tepki budur. Şimdi yas tutmanın zamanı değil.

Asmod'un şehveti dağılırken, Nicolette'in kanı Aziel'in parmak uçlarından damlar.

Charlie, bu ani değişiklik karşısında ağlar ve sesi Aziel'in dikkatini çeker.

Kısa süre sonra kendine geleceğini tahmin ediyorum, ama bu kadar çok şey yuttuktan sonra boşalmaması onun için acı verici olacak. Hiç comedown deneyimi yaşamadım, ama insanların bana anlattıklarına göre, zayıf türlerin ağır uyuşturucular aldıktan sonra maruz kaldıkları yoksunluk belirtilerine benziyor.

Aziel Charlie'ye doğru adım atar, ancak daha önce ona saldıran incubus'un yanından geçerken donakalır. Incubus parmaklarıyla Charlie'nin koluna dokunmuştur ve eminim onun kokusunu almıştır. Aziel başını yana eğerek adamı inceler, sonra Nicolette'e yaptığı gibi onun kalbini söküp çıkarır.

Aziel, ceset yere düşerken gülümser, göz bebekleri büyür. Silas ile panik dolu bir bakış alışverişinde bulunuruz. Bu hiç de ideal bir durum değil.

Shay bir kez daha kıpırdanır, ama bu sefer onu bırakırım. Onu kollarımda tutmaktan nefret ediyorum ve Aziel buradayken Charlie'ye zarar vermeye çalışmayacağını biliyorum.

"Benim kadınıma sahip olmak isteyen başka biri var mı?" diye sorar Aziel. Asmod, kavgaya girmemenin daha akıllıca olduğunu bilerek akıllıca geri çekilir.

Aziel. Bu, onun kazanacağı bir savaş değil, özellikle de iblis öfkesine çok çabuk kapılırken.

İnkübuslar ortadan kaybolmaya başlayınca gergin bir sessizlik hakim olur, vücutları ortadan kaybolurken bunu ayrılmak için bir işaret olarak alırlar.

İç çekip saçlarımı okşuyorum. Aziel öfkesini kontrol etmek için mücadele ederken gözle görülür şekilde titriyor, ama Charlie'nin yüksek çığlığı odada yankılanır yankılanmaz, kontrolünü tamamen kaybettiğini görüyorum.

Aziel öfkesine yenik düşerken kasları gevşer, vücudu savaşıma hazırlanır ve tüm gücü ortaya çıkar. Silas, Charlie'nin yüzünü göğsüne gömerek onun öfkeyi solumasını engeller, bunun için ona minnettarım.

"Aziel," diye fısıldayarak dikkatini çekerim. "Yeter artık. Charlie iyi."

Öne çıkıp bağımız aracılığıyla ona ulaşmaya çalışıyorum. Nadiren beni içeri alır, ama denemeye değer. Charlie'ye karşı gizli duyguları olduğunu biliyorum, ama bu partinin ortasında öfkesini tam olarak ortaya koymasına gerek yok.

Asmod geri çekildi, diğerleri de onu takip edecek.

Aziel bana doğru dönüyor, gözlerini kırptıyor ve ortadan kayboluyor.

Siktir.

Henüz ayrılmamış bir incubus'un arkasında belirmesini dehşetle izlerim. Zavallı adam tepki gösterme şansı bile bulamadan yere düşer, göğsündeki açık yaradan kanı akmaya başlar.

Teleport olamayacak kadar zayıf olan iblisler koşmaya başlar, korku dolu hareketleri sadece ateşi körükler. Aziel kaosu sever, ama Silas dikkatimi çekip Charlie'ye işaret ettiği için onu sakinleştirecek vaktim yok.

Charlie titriyor, vücudu Asmod'un şehvetinin vaat ettiği kurtuluşu istiyor.

"Onu eve götür," diye emreder Silas, bacağını onun bacaklarının arasından çekerek. "Ben Aziel'i çukurlara götüreceğim."

Baskı ortadan kalkınca Charlie ağlar ve ben adımlarımı hızlandırırım, ama Aziel aniden hareketsiz kalınca koşmaya başlarım. Ona ışınlanmaya çalışırım, ama çok yavaşım ve Silas'a ulaştığımda Charlie ve Aziel gitmişlerdir.

Lanet olsun.

"Eve bakacağım," diye bağıryorum ve bir saniye sonra eve doğru yola çıkıyorum.

Silas'ın cevabını beklemiyorum, ama onun çukurları arayarak ikiliyi arayacağını biliyorum. Aziel'in gidebileceği tek yer orası.

Öfkeye kapılmış bir iblis genellikle tahmin edilemez, ama Aziel alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktır.

Arka arkaya iki kez ışınlanmak beni çok yordu, ama oturma odası etrafımda belirirken dinlenmeyi reddediyorum. Nefesimi tutup dinliyorum ve üst kattan iki kalp atışı duyduğumda rahatlıyorum.

Aziel, Charlie'yi yatak odasına götürmüştü.

Bacaklarım jöle gibi titriyor, ama kendimi zorlayarak yukarı çıkıp odasına giriyorum.

Kapı duvara çarpar ve Aziel bir anda üzerime atlar. "Git buradan," der ve yumruğu yanağıma acı verici bir şekilde çarpar.

Geriye doğru sendeleyip bir yudum kan yutuyorum. Charlie nerede? Onu duyuyor ve kokusunu alıyorum, ama Aziel görüşümü engelliyor.

Aziel beni duvara sıkıştırıp kulağıma yaklaşıırken dudakları kıvrılıyor.

"Kadınım bir daha zarar verirsen, seni öldürürüm."

Donup kalıyorum, vücudumdaki her kas kaskatı kesiliyor. *Onun* kadını mı? Ne?

Onun ona karşı hisleri olduğunu biliyorum, onun kendisinden hoşlanmamasından kaynaklanan çocukça bir aşk, ama onun onu *kendine ait* olarak görmeye başladığını fark etmemiştim.

Charlie acı içinde inler ve panik içinde dizimi kaldırıp Aziel'in hayalarına vururum.

Bu kadar kontrolünü kaybetmişken ona yaklaşamaz. Ona zarar verecek.

Aziel tıslar, omuzlarımı daha sıkı kavrar ve kafasını burnuma çarpar. Kemik çatlar ve hemen ardından şakağıma bir yumruk daha indirince başım ağrımaya başlar.

Kahretsin, çok acıyor.

"Siktir git," diye tükürdüm, dikkatini üzerimde tutmaya çalışarak.

Charlie, incubi şehvetinin etkisi geçene kadar saatlerce acı çekecek ve bunu sona erdirmenin tek yolu dokunmaktır. Aziel'in ona dokunmasına izin vermem için cehennemde kar yağması gerekir.

Ona zarar verecek. Bu iri, deneyimsiz, lanet olası vahşi, benim kadınıma zarar verecek ve ben bunu seyirci kalıp izlersem lanetleneceğim.

Çaresizlik içinde, sahip olduğum tüm şehveti toplayıp onu dışarı itiyorum. Charlie'nin çığlıkları ona çarptığında daha da yükseliyor, ama ben Aziel'in sikini tutup aşağı uzanırken bunu dert edecek durumda değilim.

Rüyalarının dışında ona dokunmama asla izin vermez, ama denemeye değer. Zaten sertleşmiş durumda ve onu baştan çıkarmaya çalışmadan önce hazır olduğunu bilmek, damarlarımda kızgın bir öfke dalgası yaratıyor.

Beni dövdükten sonra Charlie'yi de almayı mı planlıyordu? Öfkesi onu o kadar körleştirmiş ki, benim kadınıma tecavüz etmeye mi niyetliydi?

Charlie için duyduğum korku beni dizlerimin üzerine çökertir, ellerim titreyerek Aziel'in pantolonunu tutup çıkarmaya çalışırım.

O, benim şehvetimden daha güçlü olan öfkesiyle beni alaycı bir şekilde itiyor. Onu tekrar dikkatini dağıtmaya çalışıyorum, kanlı bedenim titriyor, neredeyse onun peşinden sürünerek gidiyorum. O, ikinci bir bakış bile atmadan arkasını dönüyor, dikkati Charlie'ye yöneliyor.

Charlie, yatağında yatıyor, yüzünü dizlerine gömüp hıçkırarak ağlıyor. O Charlie'ye yaklaşırken, aklıma gelen her türlü hakaretleri haykırıyorum, umarım bu onu bana geri getirir. Ama işe yaramıyor ve ayaklarımın üzerinde durmakta zorlanırken dizlerim titriyor.

Aziel onu sırt üstü çevirir. O, Aziel'in kollarına uzanır ve parmaklarını onun pazılarına dolanır, benim kadın tarafım dokunmaya muhtaçtır ve bunun kimden geldiği umurunda değildir.

Ben yaklaşırken Wrath, onun acı kaynağını belirlemeye devam ediyor. Beni tedirgin eden bir şekilde onun üzerinde duruyor, vücudu onu

Onun yanağını okşadığını izlerken paniğim artmaya devam ediyor.

Yatağa sürünerek onun yanına yaklaşıp ittiğimde, ya benim varlığımın farkında değil ya da umursamıyor. Hareket etmiyor.

"Onu bırak lan!" diye bağıyorum.

Aziel beni görmezden gelir, çenesini tutup kafasını yana doğru iter.

Vücudu onun vücuduna doğru eğildiğinde, bu hareket onu

inlemeye başladı. "Nesi var onun?" diye sordu Aziel, bana dönerek.

Kafamı sallayarak cevap vermeyi reddediyorum. Bu şekilde hissediyor çünkü orgazm olmamış, ama ne kadar az bilersen o kadar iyi. Charlie ondan hoşlanmıyor ve akli başında olsaydı, onun dokunmasını istemezdi.

Öne eğilip bedenimi onun bedenine çarptım. Aziel'in Charlie'den uzaklaşmasını istiyordum.

Aziel gülüyor, dudakları kıvrılıyor ve beni yataktan itiyor. Acı içinde yere düşüyorum, kafam sert zemine çarpıyor ve zaten başımın içinde yerleşmiş olan baş ağrısını daha da şiddetlendiriyor.

Kulaklarımda çınlayan seslerden dolayı ayak seslerini zar zor duyabiliyorum, ama Silas'ın bacaklarının yanımdan hızla geçip gitmesi bana anında rahatlama getiriyor.

Ayağa kalkıp, Silas Aziel'i Charlie'den uzaklaştırırken yatağa ağır ağır yaslanıyorum. Aziel'in azalan öfkesi, dönüp Silas'a vurmaya çalışırken yeniden alevleniyor, ama kader kolayca bundan kaçınıyor.

Charlie yanına yuvarlanırken, terli alnı ve yalvaran gözleri görmezden gelinmesi zor. Şu anda asıl sorun o. Onunla ilişim bittiğinde, onunla ilgileneyeğim.

Silas ve ben Aziel'i sırt üstü yatırırız, ikimiz de onun sallanan kollarından kıl payı kaçırız. Silas güçlüdür, ama Aziel'i sadece birkaç saniye tutabileceğini biliyorum. Onun, iddiasını sınavan incubuslar yüzünden bu kadar sinirleneceğini hiç tahmin etmemiştim ve umarım bu, Charlie'den çok gurur meselesidir.

Onun onu istemesini istiyorum, ama bu kadar yoğun bir şekilde istemesini istemiyorum.

Charlie, onun çevresindeki diğer iblis kadınlar gibi değil. Onun güç gösterilerini çekici bulmuyor ve tek yapacağı şey onu korkutmak olacak.

"Charlie'yi korkutuyorsun," diye fısıldıyorum.

Aziel yavaşlar ve onun yönüne döner. Charlie dönmüş, bize bakıyor, ama onların farkında olmadığını biliyorum. Şu anda tek düşünebildiği şeyin

düşünebileceği tek şeyin içini kaplayan şehvetli ateş olduğunu biliyorum, ama Aziel'le iğim biter bitmez onu yatıştıracağım.

Ben onun pantolonunu ve iç çamaşırını uyluklarından aşağı indirirken, Wrath savaşmaya devam ediyor. Kendini sakinleştirmeye çalışırken kasları seğiriyor, tanıdığım Aziel tüm mantığını ve aklını elinden alan öfke perdesini kırmaya çaresizce çalışıyor.

"Bunun en iyi seçenek olduğundan emin misin?" Silas homurdanıyor, Aziel'in omuzlarını tutmaya devam ederken kasları geriliyor.

"Başka ne öneriyorsun?" diye tersliyorum. "Ben bir incubus'um. Onu sakinleştirmek için bildiğim tek yol bu."

Aziel kolunu kurtarıp bir yumruk daha atmaya çalışınca Silas yüzünü buruşturur. *Kahretsin*. Bize tekme atamasın diye dizlerinin üzerine otururum. Bu hareket başımı döndürür, vücudum daha önce şakağıma yediğim yumrukların etkisinden hala kurtulamamıştır.

Aziel ve ben pek çok kavga ettik, ama o daha önce beni gerçekten incitmeye çalışmamıştı. Genelde aramızdaki bağ buna izin vermezdi.

Charlie yine yüksek sesle ağlamaya başlar, ben de yanına uzanıp onu sakinleştirmek için elimi uyluğına koyarım. Bir incubus'un dokunuşu onu yeterince sakinleştirmeli ki Aziel rahatlasın. Dokunduğumda gözleri birden açılır, sözsüz bir rahatlama vaadi onu uyanık hale getirir.

Aziel yumruğunu saçlarıma geçirip başımı yana doğru çekerken, ona cesaret verici bir gülümseme atıyorum. İçgüdüsel olarak onu uzaklaştırmaya çalışıyorum, ama Charlie'yi bıraktığım anda inliyor.

"Kahretsin, Gray. Acele et." Silas daha fazla güç kazanmak için dizini yatağı koyar.

Saçımın kafa derimden koparılmasının verdiği acıyı görmezden gelerek, Charlie'nin bacağına tekrar tutarım.

"Bana güveniyor musun?" diye soruyorum ona.

Bunu sevmeyecek, ama yapabileceğim tek şey bu. Onun acısı onu sadece daha da kızdırıyor ve o çok heyecanlanırsa onu sakinleştiremeyeceğim. Keşke Aziel çukurlara gidip sorunlarını çözse, ama Charlie'yi kavga etmeden bırakmayacağını biliyorum.

Onu çukurlara götürmeyi başarsak bile, hemen geri dönüp onu da yanında götürmeye çalışacaktır.

Onu oraya götürmesine izin vermeyeceğim. Onu mahvederler.

"Buraya gel," diye fısıldayarak ona sürünmesini söylüyorum. "Sana yardım edeyim."

Şaşırtıcı bir şekilde hızlı hareket ediyor. Aziel, ona yaklaşırken biraz sakinleşiyor, ben onun bacağına Aziel'in kalçasına atıp Aziel'in midesine oturmasına yardım ederken Aziel saçımı tutan elini gevşetiyor.

Sırtı bana dönüktü ve onun açıkta kalan erkekliğinden güvenli bir mesafede olduğundan emin olmak için aşağıya baktım.

"Hareket edersen, ona zarar vereceksin," diyorum, omzunun üzerinden Aziel'e bakarak.

Kaşlarını çattı ama mücadeleyi bıraktı ve sonunda saçımı bıraktı. Kafamın derisi yanıyordu ama bunu görmezden geldim ve Charlie'ye dokunmadan önce elini yakaladım. Onun yerine, elini erkekliğine götürdüm ve parmaklarını kendi etrafında kıvırdım.

"Ona ne yaptın?" Aziel inler, dizini aniden kaldırıp testislerime gömer.

Kusma isteği beni ele geçirirken gözlerim geriye döner, boğazım nemlenir ve nefesim kesilir.

"Siktir," diye inleyerek, nefes nefese kalırım. "Bana zarar veriyorsan ona yardım edemem." Aziel kaşlarını çatarak, gözlerini kısarak bana bakar.

Acıyla yüzümü buruşturarak, elimi vücuduna doladım ve elbisesinin yırtmaçından yukarı doğru kaydurdım. Uzun kumaş bu noktada kalçalarına kadar kaymıştı ve avucumu çıplak karnına koymak benim için çok kolaydı.

O inliyor, vücudu dokunmanın vaadine olumlu tepki veriyor.

Aziel'in üzerindeyken ona zevk verme niyetim yok, ama bu onu sakinleştirmek ve benim Wrath'a odaklanmam için yeterli.

"Gray." Adımı inleyerek söyler, kalçaları öne doğru sallanır. Aziel ona dokunmaya çalışır, ama onu iterim.

Bir daha ona güvenme hatasına asla düşmeyeceğim. Tek yapması gereken, onun bir kadın olduğu konusundaki tutumunu savunmaktır. Basit, açık ve net bir görev.

CHARLOTTE

GRAY'İN DOKUNUŞU, yanan cildimi yatıştırmaya yardımcı oluyor, o karnımı tutarken ısı, donuk, katlanılabilir bir acıya dönüşüyor.

"Ona bak, Aziel. O iyi," diyor Silas, dikkatimi çekerek.

Onun yönüne dönüyorum. Aziel'in omuzlarını yatağa bastırıyor. Kavgâ ettiklerini hayal meyal hatırlıyorum, ama çoğu bulanık.

Adamlar gözlerimin takip edemeyeceği kadar hızlı hareket ediyorlardı ve acı dikkatimi dağıtıyordu. Şimdi bile, tüm vücudum içten dışa yanıyor gibi hissediyorum. Gray'in dokunuşuyla daha iyi ama ihtiyacım hiç azalmadı.

Aklımda sadece seks var ve avuçlarımı Aziel'in göğsüne koyup karnına sürtünmeye başlıyorum. İyi geliyor ama daha fazlasına ihtiyacım var. Onun çıplak tenini tenimde hissetmem lazım.

Aziel'in gömleğinin düğmelerine uzanıyorum, parmaklarım düğmelere zar zor dokunuyor ki Gray beni çekip uzaklaştırıyor.

Aziel, Silas'ın kollarından kurtulup gömleğini yırtmadan önce titriyor.

"Benim," diye tıslar ve elini elbisemin altına sokar.

Gray, Aziel'in kollarını yakalayıp yatağa bastırır ve ben onun üzerinde kıvrılırken Wrath'ın siyah gözleri yüzüme delikler açar. Altımda onun sert vücudunun verdiği hissi seviyorum.

Gray'den kurtulur, sol eliyle belimi kavrar ve sağ elini boğazıma kaydırır. Parmakları boynumu kavrar ve beni aşağı çeker, yüzünde hiçbir duygu belirtisi olmadan yüzünü saçlarıma gömer.

Boynumun derisini yalayıp emdiğinde inlemekten kendimi alamıyorum, dili ıslak ve yapışkan, köprücük kemiğimden kulağıma kadar uzanıyor. Geri çekilmeden önce Gray'in bir şeyler söylediğini belli belirsiz duyabiliyorum.

"Ona dokunma," diye bağırır Gray.

Aziel homurdanır, ama karşı koymaz.

Arkamda bir hareket var, ama dönüp bakmaya çalıştığımda Silas elini omzuma koyup beni durdurur. Artık Aziel'i tutmuyor.

Kalçalarımı tekrar sallıyorum ve bir el uyluklarımdan yukarı kayarken inleme isteğine direniyorum. Aziel dikkat çekmemek için yavaşça hareket ediyor ve o iç çamaşırımı yana çekip iki parmağını kıvrımlarımın arasına kaydırırken ben nefes nefese geriye yaslanıyorum.

Dokunuşu harika hissettiriyor, ama parmaklarını içime sokmayınca sabrım tükeniyor. Bunun yerine, istemediğim iki şeyi yapıyor: dürtüyor ve keşfediyor.

"Ben, ah... *lanet olsun.*" İnleyerek Aziel'in bileğini tutup parmaklarını klitorisime götürdüm.

Aziel inliyor, karın kasları geriliyor, arkamdaki sesler giderek yükseliyor. Olanlar ıslak, Gray'in başına ne tür bir bela açtığını ancak tahmin edebiliyorum. Bir saniye sonra, incubi'nin ağzı boynumun arkasına değiyor. Gray terli tenimi öpüyor, sonra omzumun üzerinden Aziel ile aramda neler olduğunu görmek için bakıyor.

"Hâlâ kafası iyi mi?" diye Silas'a sorar.

Silas çenemi tutar ve beni kendi yönüne bakmaya zorlar. Yüzümü inceler, sonra başını sallar ve beni bırakır.

"Uyanık," diyor.

Gray, Aziel'i tekrar çekmez, bunun yerine elini uzatıp Wrath'ın parmaklarını düzeltir.

"Daireler çiz," diye talimat verir Gray. "Heyecanlanıp çok bastırma. Aynen böyle devam et."

Başım yana doğru yuvarlanır. Çok iyi geliyor.

Silas izlerken dişlerini alt dudağına geçirir.

"Seni boşaltacağım. Seni sakinleştirmeliyiz," diyor Gray ve sözleri benden mutlu bir iç çekiş alıyor.

Onun ani kahkahası rahatlamamı engellemez, ama benden uzaklaşması kesinlikle engeller.

"Sen değil, prenses," diye açıklıyor, dudakları boynumdan aşağıya, sırtımın açıkta kalan kısmına doğru kayıyor. Hayatımda hiç bu kadar sırtı açık bir elbise giydiğim için mutlu olmamıştım.

O omurgamın ortasına ulaştığında, Aziel yüksek bir homurtu çıkarırken, dili çıkıntı yapan kemiği yalamak için dışarı fırladığında çığlık attım.

Gray'e bakıyorum ve incubus, Aziel'i okşarken sinsî bir gülümsemeyle gözlerime bakıyor. Wrath'ı sıkıca kavırıyor, parmakları sert uzunluğu kavırırken elini tabandan uca ve tekrar aşağıya kaydırıyor.

Siktir.

Aziel'in parmaklarına daha hızlı bir şekilde iterek inliyorum, alt karnımda biriken ısı vücudumun her yerinde hissettiğim acıyı yatıştırıyor. Yaklaştım.

"Lütfen," diye yalvarıyorum.

"Biliyorum, bebeğim, biliyorum," diye fısıldadı Gray, Aziel ve benden beslenirken cildi adeta parlıyordu. "İkinizi de çok iyi hissettireceğim."

Doldurulma isteğiyle boğulan ben, ellerimi Aziel'in göğsüne koyup kalçalarımı kaldırıyorum. Aziel hızla uyum sağlar, beni ovmaya devam edebilmek için benim hareketlerimi kolaylıkla takip eder. Gray, hareketlerimi durdurmak için elini belime bastırır.

"Bırak onu," diye inler Aziel.

Gray başını sallayarak tıslar. "Bunu yapamam," der, Aziel dizini kaldırıp onu itmeye çalışırken yüzü ciddidir. "Aziel, dur. Şu anda onun ihtiyacı olan bu değil. Güven bana, lütfen."

Aziel mücadeleyi bırakır, vücudu yatağa yığılır, sonra kolunu belime dolayarak vücudumu kendine doğru çeker.

"Bir dahaki sefere benim sikimi istediğinde, onu alacaksın. Incubus'un onaylaması umurumda değil," diye fısıldadı. "Sen benimsin. Bu yumuşak küçük amcık benim."

Ben çılgılık atıp titrerken, gözlerim geriye dönerken, beni daha sıkı sarar. Çok yaklaştım.

"Söyle. Benim olduğunu söyle."

Konuşamayacak kadar yakın olduğumu fark edince parmakları yavaşlar, onun üzerinde titreyerek sinirlerim alev alır. Alaycı tavırlarına sızlanarak, boşalmak için çaresizce yalvarırım.

"Lütfen. Ben seninim. Söz veriyorum, seninim," diye yalvarıyorum, neredeyse ağlayarak. Aziel devam ediyor, parmakları Gray'in öğrettiği gibi klitorisimi daireler çiziyor.

Ben onun üzerine yığılana kadar durmaz, kızarmış tenim soğuk terlerle kaplanır, çaresizlik ve yanma hissi orgazmimle birlikte kaybolur.

Aziel kollarını belime dolayarak beni göğsüne bastırırken, kendime paniğe kapılmamam gerektiğini söylüyorum. Yüzünü boynuma gömüp inlemelerini bastırmak için cildimi kullanırken, tutuşu neredeyse acı verici.

Gray Aziel'e dokunmaya devam ederken derinin çarpma sesini duyabiliyorum. Bu Aziel'in bağını tetikleyecek mi? Aziel'in benimle bağlanmasını istemiyorum.

"Siktir." Aziel inleyerek düşüncelerimi keser. Bir saniye sonra beni yalar, dili boğazımın ortasından yukarı doğru kayar.

Dokunuşunun getirdiği sıcaklıktan utanıyorum, vücudum onun zevkine gurur duymadığım bir şekilde tepki veriyor. Gray'in bunu hissetmemesini umuyorum, o benim kıcımlı avuçlarken ve başını uyluklarımın arkasına sürüyor.

Dönüp ne yaptığını görmek istesem de, hareketsiz kalıyorum. Kalkmaya çalışırsam Aziel'in ne yapacağından çekiniyorum ve aksi yönde bir talimat verilene kadar burada kalmam gerektiğini düşünüyorum.

Gray beslenirken boğuk çığlıkları kulaklarıma ulaşıyor, bu sesler rüyalarımda duyduğum seslerle aynı. Dönüp Silas'a baktığımda göz kapaklarım ağırlaşıyor ve o dudaklarını yalayıp, yukarı sıyrılmış elbisemin ortaya çıkardığı tenime bakarken nabzımın hızlandığını hissediyorum.

Aziel, sınırını aşarken yine boğuk bir inilti çıkarır.

O boşalırken ben donup kalıyorum, ne yapacağımı bilemiyorum. Gray hemen harekete geçip benim yerime karar veriyor, kolunu Aziel'in ve benim terli vücutlarımızın arasına sokuyor ve beni arkadaşından dikkatlice ayırıyor.

Aziel gözlerini kapatır ve dudaklarını yalar, ben kaldırılırken kolları düşer. Yataktan çekilirken vücuduna bakmak için sadece kısa bir anım var ve gözlerim hala sert olan penisi ve penisinin gövdesini ve alt karnını kaplayan spermde kalır.

Beklediğimden daha azdı ve başımı çevirip Gray'in şişmiş, ıslak dudaklarına baktığımda nedenini anladım.

Silas bizimle birlikte kaçarken, iki adam sessizce Silas merdivenlerden aşağı inerken Gray beni yatak odasına taşır. Kapı arkamızdan kapanana ve yalnız kalana kadar dilimi tutarım.

"Bu da neydi böyle?"

Gray elini saçlarının arasından geçirir, adam benim hissettiğim kadar stresli görünmektedir. Dizlerim titriyor ve yanma hissi bir kez daha damarlarıma yayılırken ayakta durmakta zorlanıyorum. Önceki kadar şiddetli değil ama yine de yeterince kötü, bu yüzden Gray beni banyoya götürüp küveti doldururken itiraz etmiyorum.

İsteddiği sıcaklığı bulana kadar musluğu kurcaladıktan sonra bana bir havlu uzattı.

"İşe yarayacak," diye söz veriyor.

Dişlerimi sıkarak, küvetin dolmasını izlerken tartışmaya girip girmemeyi düşünürüm. Yanma hissi artmaya devam eder ve öfkeyle elbisesini çıkarır, suya girerim. Su ılık ama hemen rahatlama sağlar.

Gray küvetin kenarına oturup beni izliyor, ama çıplak vücudumu incelerken yüzünde hiçbir heyecan belirtisi yok. Zaten her şeyi görmüş, bu yüzden kendimi örtmeye zahmet etmiyorum, sabunu alıp düşünmeden göğsümü temizliyorum.

"Benimle gördüğün o kadın, Shay, görüldüğü gibi değil," diye açıklıyor. "Onunla bir geçmişimiz var ve onun yanında olmam gerekiyordu, yoksa insanlar şüphelenirdi. Bu gece orada olacağını düşünmemiştim, bu yüzden sana bir şey söylemedim."

Göz teması kurmaktan kaçınıyorum.

"Birlikte olmak istediğim tek kadın sensin," diye devam ediyor.

Gray'e inanmak istiyorum, ama onu ve o kadını düşündüğümde kanım hala kaynıyor. Onu kollarında tutarken çok mutlu görünüyordu ve öyle bir bakışı taklit etmek zor.

"Öne eğil," diyor Gray, bir avuç su alırken.

Bacaklarımı göğsüme çekip çenemi dizlerime dayarım. Gray saçlarımı ensemden çekip su döküyor, serinlik ferahlatıcı. Banyo yardımcı olur derken yalan söylemiyormuş. Yanma hissi çoktan hafif bir ağrıya dönüşmüş.

"Bu gece benim için hissettiklerinizi mahvetti mi?" diye sordu Gray. "Bilmiyorum."

Gray'in duymak istediği şey bu değil, ama gerçek bu.

"Bunu düzeltmek için ne yapabilirim?"

Gray çok ciddi görünüyor, başımı çevirip yanağımı dizlerime dayıyorum ve onun ifadesini görebiliyorum. Kaşları çatılmış ve bana o kadar yoğun bir şekilde bakıyor ki nefesim kesiliyor. Kollarının ucu ıslak ve her kepçe attığında ucu suya dalıyor. Kumaşın ön kollarında yapıştığı yere bakıyorum, sonra cesaretimi toplayıp gözlerine bakıyorum.

"Biz neyiz?" diye soruyorum.

Gray gülümsemeyi engellemeye çalışırken dudakları seğiriyor. "Ben senin erkek arkadaşınım." Devam etmeden önce yüzünü buruşturuyor. "Bu doğru terim, değil mi? İblisler bunu kullanmaz."

Boğazımı temizliyorum. "Doğru terim bu. Biz birbirimize ait miyiz?" "Bu, Silas ve Aziel'den beslenemeyeceğim anlamına mı geliyor?"

Omuz silkiyorum. Kıskançlığım onlara kadar uzanmıyor ve Gray'in onları baştan çıkarmaya çalışmasından hoşlanmadıklarını açıkça belli ettiler. Beni satın almalarının tek nedeni bu.

"Onlarla birlikte olma şansını yakalarsan, seni engellemeyeceğim." Gülümserim ama hemen kızgın olduğumu hatırlayıp gülümsemeyi zorla bastırırım. "Ama senin başka biriyle olmanı istemiyorum."

Gray tereddüt etmeden başını sallayarak isteğimi kabul eder.

"Bilmem gereken başka kadınlar var mı?" diye soruyorum.

Boynumun arkasına bir kaşık su daha dökülür ve omurgamdan aşağı süzülürken iç geçiririm. Gray öne eğilip üzerine üflemek ister ama bu hareketinin istediğinin tersi bir etki yaratacağını fark edince durur.

"Bir noktada beslenmediğim çok fazla iblis kadın yok," diye itiraf eder ve ben dönüp ona sert bir bakış attığımda çekinir. "Ama hayatım boyunca yaşadığım tek diğer önemli ilişki Nicolette ile olanıydı."

Asmod'un yanındaki kadın mı?

"Babanın karısı mı?"

Gray dişlerini emer ve bana ayağa kalkmamı işaret eder. Ben ayağa kalkarken o bir havlu alır ve ben titreyerek onun havluyu vücuduma sarmasını ve küvetten çıkmama yardım etmesini beklerim. Ateşim düşmüş gibi hissediyorum ama daha iyiyim, idare edilebilir bir durum.

Gray beni yatak odasına götürüp yatağa uzanmamı söylerken kollarımı göğsüme sarıyorum.

"O, randevumuzda sana bahsettiğim kadın, beni terk eden kadın. Sonunda babamla evlendi, ama onun için endişelenmene gerek yok. Aziel onu bu gece öldürdü."

Onun için kalbim acıyor ve o yanıma yatıp vücudunu benimkine dolarken ağzım açık kalmış bir şekilde ona bakıyorum.

Kıskançlık içimde alevlenmeye devam ediyor, özellikle de onunla birlikte olmamış çok fazla iblis kadın olmadığını bildiğim için, ama inkubilerin benimkinden farklı gelenekleri olduğunu anlıyorum. Hayatta kalmak için sekse ihtiyaçları var, bu yüzden Gray'in uzun bir geçmişi olduğu için ona kızamam.

"Hâlâ sana kızgıyım," diye fısıldıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Gray düşük bir sesle mırıldanıyor ve başımın arkasını öpüyor, sonra vücudunu benimkine daha da sıkıca sarıyor.

AZIEL

Silas, Gray ve insan odamdan çıkarken tavana bakıyorum, onların varlığı hoş karşılanmıyor ve takdir edilmiyor. Kim olduklarını sanıyorlar?

Bu lanet olası insan hayatımı mahvediyor.

Yastığa yumruğumu vururken dudaklarımdan hayal kırıklığı dolu bir inilti kaçıyor. Onun kokusu her yerde, Gray'in kokusuyla karışıyor ve sikimin yumuşamasını engelliyor. Gray'in bana dokunmasına izin vermemin üzerinden on beş yıl geçti ve bağımız daha fazlasını istiyor.

Genelde bu kadar kötü olmaz, ama Charlie'nin tatlı kokusu durumu daha da kötüleştiriyor.

Vücudum onu istiyor, bu düşünce korkutucu.

Öfkeme rağmen, saldırma isteği uyandıran tanıdık dürtüyü hissetmiyorum. Gray dokunuşuyla beni sakinleştirmeyi başardı, ama bir daha bunun olmasına izin vermeyeceğim. O küçük pislik her zaman sikimi elleriyle okşamak için fırsat kolluyor ve ben ona bu fırsatı verdiğim için kızgınım.

Yine de, harika hissettirmediğini söyleyemem. Acaba o kadar iyi mi, yoksa bana dokunan tek kişi olduğu için mi öyle düşünüyorum? Muhtemelen ikincisi.

Onların evin içinde koşturmalarını dinlerken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Bu sadece bir anlık bir hata, bir daha asla olmayacak. O zayıf kadının beni bir daha böyle bir duruma sokmasına izin vermektense, bir yıl çukurda kalmayı tercih ederim. Onun sinir bozucu sesi ve huysuz kişiliği benim öfkemi tehlikeli hale getiriyor.

O, önümüzdeki altmış yıl boyunca katlanmam gereken bir baş belasından başka bir şey değil. Yaşlanıp işlevini yitirecek ve ben de Gray'e beni bu kadar sinirlendirmeyen, daha yeni ve daha iyi bir kadın alacağım.

En azından, ona dokunduğum parmaklarımı ağzıma sokarken kendime böyle söylüyorum. Tadı tatlı ve yumruğumu penisemin etrafına dolarken onun düşük inlemelerini ve çaresiz çığlıklarını hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Parmaklarımdaki ıslaklığı yalarken inleyip kalçalarımı ileri geri hareket ettirerek elimle sevişiyorum. Gray sayesinde cildim biraz hassas. Penisim vücudumun geri kalanı kadar hızlı iyileşmiyor, cildi yaralanmaya daha duyarlı ve Gray beni kurutacak kadar dokundu.

Muhtemelen beni cezalandırmak için.

Hatta ben boşaldığımda beni ağzına alıp, boşaldığım her şeyi yuttu. Onun dudaklarının beni sardığı hissinden, yutarken dilinin yarıklarımın üzerinde gezindiğinden zevk aldığımı asla itiraf etmeyeceğim.

Charlie'nin üzerime oturmasını emrettiğimi hatırlayınca inliyorum. Gray, onu uzak tutacak ve bağımın tetiklenmesini önleyecek kadar akıllıydı.

Sikim onun ıslak kıvrımlarına dokunduğu anda boşalırdım ve bu temasın bizi birbirimize bağlayacağından korkuyorum. Bugün olanlar zaten çok yakındı. Tek bir yanlış hareket ve bu mızımızlanan insana bağlanırdım.

Gray'in sert dokunuşu yüzünden penisim ağrıyor, ama hafif acıyı görmezden gelerek penisimi okşuyor ve çaresizce başka bir orgazm peşinde koşuyorum. Bu pislik muhtemelen bunu, daha sonra kendime dokunmamam için yaptı, açgözlü incubus, ben boşaldığımda ve o beslenmek için yanımda olmadığına sinirleniyor.

Parmaklarım emdiğimde inlemelerimi bastırmaya zahmet etmiyorum, hayal gücüm Charlie'nin üzerinde dilimin olduğu görüntülerle çılgına dönüyor. *Siktir*. Eminim buna bayılırdı.

Boşaldığımda hareketlerim çılgınca hızlanıyor ve derin bir homurtuyla karnımın ve göğsümün her yerine boşalıyorum. Heyecanım dağıldığında iç çekiyorum, beni bu noktaya getiren düşüncelerimden biraz utanıyorum.

Silas ve Gray'in duyduğundan eminim, ama kalkıp banyoya giderken umursamıyorum. İkisi de şu anda bana çok kızgın, Gray çünkü partide kız arkadaşını yalnız bıraktım, Silas çünkü Gray'e vurdum.

İnkübusa saldırdığımı hatırladıkça, tanıdık bir suçluluk duygusu zihnimin bir köşesinde kalıyor. Onu hiç vurmadım, en azından zarar vermek niyetiyle değil, ama bugün çok ileri gittim.

Charlie ile yatağında yatarken sesindeki çaresizliği hatırladıkça suçluluk duygum artmaya devam ediyor. Karar verme yeteneğim bulanık olsa da, onun kadınına tecavüz etmek gibi bir niyetim yoktu. Sadece onun acısını dindirmek istedim, ama onun bunu bilmesinin imkanı yoktu.

Muhtemelen hala onu zorla almak istediğimi düşünüyor.

Onun bana hissettirdiklerini ve sürekli Gray'in sevgisini dilenmesini nefret ediyorum. Partide onun için ağlamasını izlemek

ikisinin de boynunu kırmaya hazır hale getirdi.

Gray'in başkalarıyla birlikte olmasını hiç sevmedim, onlara dokunduğunda bağımız acıyordu, ama daha önce onu sahiplenmek için bu kadar güçlü bir ihtiyaç hissetmemiştim. Charlie'nin ağlamasını görmek öfkemi kıskırttı ve tüm Lust ordusunun önünde ona ve Gray'e saldırıp onları kendime ait ilan etme ihtiyacım çok güçlü hale geldiğinde partiden birkaç dakikalığına ayrılmak zorunda kaldım.

Birkaç dakika için Silas'ın yanında olmasının sorun olmayacağını düşündüm. O, minik bir insan kadını tek başına sandalyede oturabilecek kadar yetenekli.

En azından öyle düşünmüştüm.

Gray'in bağımızı çekip, zihninin panik içinde benim zihnime çarptığını hissedene kadar bir sorun olduğunu fark etmedim. Fark edip geri döndüğümde, çoktan çok şey olmuştu. Charlie'nin Silas'ın göğsünde hıçkırarak ağladığını görünce anında savaş moduna geçtim.

Duşa girerken kendime olan öfkem artıyor. Charlie göğsümü sırlıslıkla etti ve ben de onu temizlerken kendime bundan nefret ettiğimi söylüyorum.

Onu ve Gray'i bulmak istiyorum ve duş başlığını kapatmadan önce duş duvarına yumruğumu vuruyorum. Pişman olacağım bir şey yapmadan buradan çıkmam lazım.

Yine.

Duşun yanındaki askıda temiz bir havlu asılıydı ve kendimi kabaca kuruladıktan sonra yatak odama gidip bol bir şort ve eski bir tişört giydim; çukurlar için mükemmel bir kıyafet.

Gray, Charlie'den özür diler, ses tonu yumuşak ve yalvarırcasına bu gece olanları açıklar. Shay'in hiçbir şey ifade etmediğini ve sadece Charlie'yi istediğini söylediğinde alaycı bir şekilde gülerim. Charlie'yi onun hakkında uyarmalıydı.

Bu gece insanını dezavantajlı bir duruma düşürdü ve Charlie duygularını daha iyi kontrol etmeliydi, ama Gray de beklentilerini daha iyi belirlemeliydi. Shay bakmayı bıraksaydı, tüm bunlar önlenebilirdi.

Charlie'nin şu anda kollarını göğsünde kavuşturmuş, dudaklarını büzmüş bir şekilde Gray'in bahanelerini kibarca dinlediğine bahse girerim. Gray yalvarırken, aniden onlara ısınanıp onu kucağıma çekme isteği duyuyorum ve ellerimi yanlarımda sıkıca yumrukluyorum.

Onu sakinleştirmek istememeliyim. Onun sessiz hıçkırıklarını ve titrek nefesini duyduğumda kalbim göğsümde acı verici bir şekilde çarpmamalı. O benim

sorunum değil. Uygun beklentiler belirleyemeyerek her şeyi mahveden Gray'dir ve onu teselli etmek onun görevidir.

Zaten benim varlığının bir faydası olmazdı. Kadın benden açıkça hoşlanmıyor. Bana karşı gösterdiği tek ilgi bugnkyd, ama bunun sayılabileceğinden emin değilim. Benden hoşlandığını biliyorum, yanındayken her zaman ortaya çıkan tahrik hali bunun yeterli kanıtı.

Neredeyse her zaman korku ve endişeyle boğulmuş durumda, ama yine de orada.

Onun inlemelerini hatırlayınca dudaklarım kıvrılıyor. Gray, elimi onun şişmiş, hassas klitorisine koyarken ve ona nasıl zevk vereceğimi öğretirken, neredeyse bacağıma sürtünüyordu.

Charlie, Gray'e Shay ile birlikte olmasını izlemekten hoşlanmadığını itiraf ederken hıçkırıyor ve Gray'in onu kollarına çekip, istediği tek kadının o olduğunu vaat ederkenki acı dolu ifadesini neredeyse gözümün önüne getirebiliyorum. Benimle olan etkileşimlerini tartışıp tartışmayacaklarını bekliyorum, ama Charlie bu konuyu amıyor, Gray de yle.

Eminim benim için hissettiği arzudan dolayı utanıyor ve suçluluk duyuyordur. Gray muhtemelen onun arzusu şehvetten kaynaklandığını ve bunun kontrolünü sağlayamadığını söylüyordur, ama onun yüzünü göremiyordu.

Gray, kızın orgazm olmadan önce göz bebeklerinin normal boyutuna döndüğünü ve benim ona "benim" dediğimde dudağını ısırđıęını görmedi. Kız, iki erkeğin kendisine hayran olmasını çok sevdi.

Ama sanırım buna şaşırmamalıyım. Hiçbir erkek ona ilgi göstermedi. Bahse girerim benim aletim gördüğü ilk alettir.

Ne şanslı bir gün onun için.

Onun benimkini gören ilk kadın olduğunu fark edince kaslarım gerildi, ama bu durumlar farklı. O, beni görmesine izin verdiğim tek kadın, ama ben muhtemelen ona bu fırsatı veren ilk erkeğim.

Çukurlara doğru ilerlerken, ölüm kokusunu içime çekiyorum ve öfkemin geri dönmesini diliyorum. Her zamanki gibi kemiklerimi doldurmuyor, lanet olası incubus beni çok fazla sakinleştirmiş. Uzuvarımı sallayarak, beni sinir bozucu, can sıkıcı iblise bağlayan bağı lanetliyorum ve daha da içeri giriyorum.

Çukurlar, ben küçük bir çocukken babam tarafından tasarlanmıştı. O, sefahat için bir yer istiyordu ve birbirini öldürmek için yola çıkan iblislerle dolu, zifiri karanlık bir boşluktan daha iyi ne olabilir ki?

Arkadan bir mızrak bana saplanıp derimi keserken öfkem kabarıyor. Glmsayarak boynumu sağa doğru uzatıp mızrağı inceliyorum. Ucu

omzumun önünden çıkıntı yapıyor ve onu vücudumdan tamamen çıkarırken gülüyorum.

İyi bir atış.

Artık bir silahla donanmış olarak, dönüp bana saldıran iblise onu fırlatırım. Havada düzgün bir şekilde uçar ve boynuna saplanır.

Daha iyi bir atış.

İblise yaklaşırken ruh halim düzelir. Çılgılık atmaya çalışır, ama ağzından sadece acı dolu bir hırıltı çıkar. O zayıf bir kabustur, yüzü acı içinde çarpılmış ve gerilmiştir.

Ben mızrağın ucunu tutup boynuna daha da batırırken, gözleri merhamet dileniyor. Aptal iblis. Burada ölebileceklerini ve muhtemelen öleceklerini hep unuturlar. Bazıları eğlenmek ve öfkelerini yakmak için gelir, ama benim oynadığım oyun bu değil.

Merhametli davranıp cesedini diğerleri için burada bırakacağım. Giysilerinden kokumu alabilecekler. Çoğu, ben Wrath'a döndükten sonra ayrılıp geri gelmeyi seçecek, ama kalan az sayıda kişi eğlenceli bir meydan okuma olacak.

Dudaklarımı sıkarak, içimdeki arzularıma yenik düşüp mızrağı kabusun boynuna sonuna kadar saplarken Charlie'yi tamamen unutuyorum.

CHARLOTTE

YATARAK, uyuyan Gray'e bakıyorum, yanaklarını süsleyen minik çiller ve çenesindeki sakalları ilgimi çekiyor. Güçlü ırklar her zaman mükemmele yakındır, ciltleri kusursuzdur ve lekesizdir.

Gray da bu tanıma uyuyor, sadece ara sıra bir yara izi veya lekeyle bozuluyor. Onları seviyorum ve bakışlarımı bir zamanlar küpe taktığı kulağındaki deliğe çeviriyorum. Onu küpe takmış olarak hayal etmek zor ve uyandığında benim küpelerimden birini takması için onu ikna edebilecek miyim diye merak ediyorum.

Nefes alırken göğsü genişliyor ve ben parmağımı burnunun köprüsüne doğru kaydırıp eğilip yanağına öpücük konduruyorum. Cildi gittikçe soğuyor gibi hissediyorum, bu da onun şu anki açlık durumunu merak etmeme neden oluyor. Geçen gün Aziel ve beni besledikten sonra doyduğunu biliyorum, ama bu neredeyse bir hafta önceydi.

O olaydan beri bana dokunmak istemedi, ama etkilerini hissetmeye başladığını anlayabiliyorum. Dudaklarımı büzüyorum, ona teklif etmeyi düşünüyorum, ama o kadının onunla birlikte olduğu anı bunu yapmamı engelliyor.

Alt dudağım titriyor, Shay ile birlikte olduğunu gördüğümde hissettiklerimi hatırlayınca duygularım beni ele geçiriyor. Binlerce kez özür dileyerek, benim affımı kazanmak için samimi çabalar gösteriyor. Ayrıca beni gözünün önünden ayırmıyor.

Bunu takdir ettiğimi itiraf etmeliyim, kıskançlığım onu yakınımda tutmam için beni zorluyor, böylece gün içinde nereye gidiyorsa oraya kaybolmasın. Bu sağlıklı bir şey değil ve Gray, ben fazla yapışkan davrandığımda bunu nazikçe hatırlatmaktan çok memnun oluyor, ama yine de bundan pek rahatsız görünmüyor.

Gray'in kolu battaniyenin içinden uzanıyor ve parmakları bileğimi kavırıyor, nazikçe dokunarak elimi dudaklarına çekiyor ve parmak eklemlerimi öpüyor.

"Dün gece hakkında konuşmak ister misin?" diye soruyor. Kafamı sallıyorum, bunu düşünmek istemiyorum.

Çok utanç verici. Uyandığımda çok kızgındım ve hemen dönüp Gray'in omzuna yumruk attım, ta ki o da uyanana kadar. Onu izinsiz rüyalarımın girmesiyle suçlarken sesim yüksek ve tizdi, Gray ise rüyalarımın yakınında bile olmadığını açıklarken çok şaşkıındı.

"Hayır," derim, bu konuyu konuşma teklifini reddederek.

Rüyamı anlatmaktansa ölmeyi tercih ederim. Sapkın, hastalıklı zihnimin onun ve Azriel'in o samimi görüntülerini yaratmış olması hâlâ şokum.

Gray iç çekip dirseklerine dayanarak kendini kaldırdı.

"Bize ilgi duymanda bir sorun olmadığını biliyorsun, değil mi?" diye fısıldadı. "Geçen hafta olanları hayal etmekte bir sorun yok."

Bunu konuşmak istemediğim için çenemi sıkıyorum. Gray nazik davranıyor ama ben hala çok kızgınım ve kafam karışık. Her şeyin eskisi gibi olmasını istiyorum. Keşke o parti hiç olmamış olsaydı da Gray'in tek kadını olduğumu ve Azriel'in bana garip bir şekilde aşık olmadığını iddia etmeye devam edebilseydim.

Gray, saçımı kulağımın arkasına koymadan önce yanağımı yatıştırıcı bir şekilde okşadı. Onun dokunuşuna yaslandım, rahatladım.

"Bu normal değil." Ağlamayı zorla bastırıyorum. "Ona tecavüz ettik."

Üçümüz arasında olanları konuşmaktan kaçınıyordum, ama suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyor. Azriel ona dokunmamızı istemiyordu ve Gray ilk birkaç denemesinde ona vurmaya kadar gitti.

Sonunda pes etmiş olması, bunun doğru olduğu anlamına gelmez ve bu olayda oynadığım rol yüzünden kendimi tamamen utanç içinde hissediyorum. İlk başta bunu önemsemedim, ama zaman geçtikçe ne kadar korkunç davrandığımızı daha iyi anlıyorum.

Gray, benim dağılmamı izlerken gözle görülür bir tereddüt içinde, ağzını açıp kapatarak söyleyecek sözleri arıyor.

"Charlie," diyor sonunda, sesi sert. "Ona tecavüz etmedik. Azriel güçlü bir iblis. Olanları istemeseydi, hepimizi alt edebilir ya da teleportla uzaklaşabilirdi. Onun öfkesini benim şehvetimle yatıştırmaya çalıştığımız ilk sefer değil bu ve deneyimlerime dayanarak sana garanti edebilirim ki, bizim saçmalıklarımızdan sıkılırsa ortadan kaybolmakta hiçbir sorun yaşamaz."

Titrek bir nefes alıyorum.

Teleport olabileceğini ve isteseydi o durumdan kolayca kurtulabileceğini biliyorum, ama yine de kendimi suçlu hissediyorum. Şu anda cehennemde, ama geri döndüğü anda özür dileyeceğim ve gerçeği onun ağzından dinleyeceğim.

Aziel benden hoşlanmayabilir ve ben ondan ödüm kopuyor olabilirim, ama birlikte yaşayacaksak, birimizin samimi olmak için çaba göstermesi gerekiyor. Bunun, topraktan daha yaşlı iblis olacağını düşünmüştüm, ama daha olgun olanın yirmi beş yaşındaki insan olmasına izin verelim.

"Aç mısın?" diye sordu Gray, yanağını okşayarak.

Kahvaltıyı pek sevmem, ama Gray'in son birkaç gündür ne kadar çok yediğini gördükten sonra, aslında kendisi için sorduğunu anlıyorum.

"Aç olduğunda daha çok yersin," diyorum.

Gray bana sanki üç kafam çıkmış gibi bakıyor. "Evet, iştah böyle işler."

Burun kıvrıp göğsüne ittiğimde yataktan yuvarlanıyorum. Gray, büyük kavgamızdan sonra onu yalnız başına yatırmamam için yalvardı ve itiraf etmeliyim ki onunla sarılmayı seviyorum.

"Yani, gerçekten aç olduğunda," diye açıklığa kavuşturuyorum ve sertleşmiş penisini işaret ediyorum.

Gray kaşlarını çatıp çenesini indirerek ona bakar. Parmaklarını kendi aletinin dibine dolayarak sıkarken çok şok olmuş görünmemeye çalışırım. Her sabah bunu yapar, azgın, huysuz bir genç çocuk gibi aletini okşar, sonra bunun benim için normal olmadığını hatırlayıp sanki yanıyormuş gibi bırakır.

Bu, ben gelmeden önce hayatının nasıl olduğunu merak etmeme neden oluyor. Canı ne zaman isterse açıkça kendine dokunur muydu? Muhtemelen.

"Evet, bu bir yan etki. Ama endişelenme. Ben iyiyim," der ve kendini bırakıp bir çift iç çamaşırı giyer.

Kaşlarımı çatarak konuyu zorlamak istiyorum. "Ne kadar süre beslenmeden durabilirsin?"

Gray omuz silkiyor, gözlerini kısarak belindeki lastik bandı çekip dolabına doğru yöneliyor. Ben de onu takip ediyorum.

"Sana iyi olduğumu söyledim," diye tekrarlar, sesi keskin. "Gray."

"Charlotte."

Onun dolabına girip, onunla giysileri arasına giriyorum. Kaşlarını çatıyor, ama öfkeli tepkimi görünce gözleri yumuşuyor. Onun ihtiyaçlarını daha iyi anlamak istememin abartılı olduğunu düşünmüyorum.

Özellikle de benim erkek arkadaşım olacaksa.

Gray elini saçlarının arasından geçirir, titrete bir nefes verir ve yüzünü boynuma yaklaştırır. Ulaşmak için dizlerini bükmesi gerekir ve ben de

yardım etmek için parmak uçlarımda yükseliyorum.

"Yaklaşık bir hafta aç ve sinirli kalabilirim. İki veya üç hafta sonra çaresiz kalırım ve en azından rüyalarına gizlice girmeyi engelleyemem," diye itiraf ediyor. "Ama lütfen benden korkma. Çok acıkırsam genelevlere gideceğime yemin ederim."

Kalbim çarparken kendimi onun kollarından kurtarıyorum. Hâlâ başkalarından beslenmeyi mi planlıyor? Giysi askısına geri çekilirken, kollarım içgüdüsel olarak göğsümü örtmek için hareket ediyor. Bunu konuştuğumuzu ve birbirimize sadık kalacağımıza karar verdiğimizizi sanıyordum. Azriel ve Silas dışında.

Gray hatasını fark edince hemen geri adım atıyor, elleriyle yanaklarını tutup bana bakmamı sağlıyor.

"Öyle değil, Charlie. Şefkatli olmaya çalışıyorum. Kimseyle seks yapmayacağım, sadece orada olanlardan besleneceğim. Bu, benim pislik olup zevk için beslenmem değil. Hayatta kalmak için bunu yapmam gerekiyor."

Elini itiyorum. "Madem bu kadar acıkıyorsun, neden benden beslenmiyorsun?"

Gray çığlık atar, sesi tiz ve hayal kırıklığı doludur. "Eğer o kadar açsam, bunun sebebi senin bana izin vermemen olduğunu varsayabiliriz." Dizlerini büküp yüzünü benimkine yaklaştıırken sesi kalınlaşır. "Senin benim tek kaynağım olmandan çok memnunum, ama eğer istediğin buysa, romantik ilişkimizi cinsel ilişkiden ayırmayı öğrenmelisin. Düşünsene, sinirlenip seni cezalandırmak için aç bıraktım. Günlerce yemek yemeden geçirdim. Bu çok zalimce olurdu, değil mi?" Gray fısıldayarak, başparmaklarıyla yanaklarını nazikçe okşadı. "Sen de bana, beslendiğim tek kişi olmanı talep ederek bunu yapıyorsun, ama aynı zamanda...

mutsuz olduğunda direnmek."

O bunu açıklarken dudaklarım titriyor ve avuç içlerim terliyor. Bu tamamen mantıklı ve ona yaptıklarımın farkına varınca kendimi çok kötü hissediyorum.

"Aç olduğunda benden beslenmeni istiyorum," diye karar veriyorum. Gray gülümsüyor, ama gözleri gülümsemiyor.

"Karar vermeden önce biraz daha düşünsene. Eğer gerçekten istediğin buysa, beklemediğin anlarda bile rüyalarına gireceğimi anlamam gerekiyor. Beslendiğim için geceleri bana saldırmanı istemiyorum. Sınırlarına uyacağım, ama hayatımızın geri kalanında ne zaman yemek istersem izin istemeyeceğim."

Onun sözlerini dinleyerek başımı sallarım.

Onun istediği zaman rüyalarımın girmesinden tamamen rahat olduğumu söyleyemem, ama bu ihtiyaçların onun bir parçası olduğunu anlıyorum. Bu, onun benden yemek yemeyi bırakmamı istemesine benzer. Ben vücudumun o kısmını kontrol edemiyorum, o da kendininkini kontrol edemiyor.

Gray yanaklarımı bırakıp ellerimi tuttuğunda ağzım kurur. Gözlerime bakarak ellerimi ağzına götürür ve parmak eklemlerimi öper.

"Bunu bir düşün," diye ısrar ediyor.

Onun dolabından çıkarken aramızdaki hava gerginleşir. Ben odama gidip giyinirken o hiçbir şey söylemez. Pijamalarımı çıkarıp spor kıyafetlerimi giyerken zihnim karışır.

Gray, bunları ne kadar sevdiğimi görünce bana bir sürü takım satın almaya karar verdi, bu davranışı kalbimi ısıttı. Ailem, kadın giysilerinin artık toplu olarak üretilmediği için ne kadar pahalı hale geldiğinden sürekli şikayet ederdi, bu yeni takımların ne kadar tuttuğunu düşünmek bile istemiyorum.

Giymeyi bitirince Gray'in odasına bakıyorum ama kahvaltıya çıkmış gibi görünüyor. Gerçekten çok acıkmış olmalı.

Aşağı inerken onun ihtiyaçlarını düşünmeye devam ediyorum. Onu bedenimden uzak tutarken aynı zamanda ona tamamen sahip olamayacağımı anlıyorum, ama seks ile ilişkimizi nasıl ayırabileceğimi bilmiyorum.

Ailem beni bu ikisinin birbirine bağlı olduğuna inanarak yetiştirdi ve onun istediği şekilde ikisini birbirinden ayıramayacağımdan endişeleniyorum. Sanki kendimden bir parça vazgeçiyormuşum gibi hissediyorum.

Yemek odasına girdiğimde Gray gülümsüyor, tabağı yiyeceklerle dolu. Kendine ne kadar çok servis yaptığını fark edince suçluluk duygum artıyor.

Odayı sessizce geçmeye çalışırken, "Dur" diye emrediyor.

Dönüyorum, dudaklarım seğiriyor, çünkü elinde benim yönüme doğru bir çatal dolusu omlet tutuyor. Son birkaç gündür kahvaltı yapmamdan hoşlanmadığını belli ediyordu, ben de aceleyle yanına gidip sessizce gülerek yemeği kabul ediyorum.

O, çatalı ağzıma sokarken dişlerim çatalın sesiyle takırdar, o da gözlerini kısarak hepsini yediğimden emin olur.

"Mutlu musun?" diye şaka yapıyorum, o da biraz daha alıyor.

Beklendiği gibi, yemek lezzetli ve ben de onun verdiği şeyi mutlu bir şekilde kabul ediyorum. Gölgeler mükemmel aşçılar ve bu konuda mükemmelleşmeyi başarmışlar.

Gray'in son zamanlarda yapmalarını istediği insan gıdaları.

Gray başını sallar ve üç lokma daha yedikten sonra gitmeme izin verir.

Alaycı bir selamla dönüp Silas'ı aramaya başlıyorum. Sabahlarının çoğunu kütüphanede geçiriyor ve bazı kitapları bulmak için onun yardımına ihtiyacım var.

Gray ve Silas, partide neden bu kadar çok iblis kadın olduğunu sorduğumda sorularımı geçiştirdiler, ama ben cevap istiyorum. Orada en az yüz tane vardı ve erkeklerin hiçbirinin onlara yalakalık yapmadığına bakılırsa, bu kadar çok kadının görülmesinin olağan bir şey olduğunu iddia edebilirim.

Şeytanlar, gösterdikleri kadar kadın doğumlarıyla mücadele etmiyorlar ve ben bunun nedenini bilmek istiyorum.

Kütüphane kapısından içeri girip, Silas'ı aramak için sola dönüyorum. Okuma koltuğunda oturuyor ve ben ona doğru koşarken kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. Aziel'e atladığımı gördükten sonra ortalık hala biraz garip ama o bunu çok önemsemiyor.

Her zamanki gibi kayıtsız.

"Bazı kitapları bulmak için yardımına ihtiyacım var," diyorum, topuklarımın üzerinde sallanarak.

Silas ayağa kalkar, yüzünde şaşkınlık belirir, ama hemen toparlanıp sakın maskesini takar.

"Ne tür kitaplar?" diye soruyor. "Şeytan kadınlarla ilgili ne varsa."

Silas'ın vücudunun aniden kasılması ve ellerinin gerilmesi, tahminimin doğru olduğunu gösteriyor. Bana söylemedikleri bir şey var. Umarım ihtiyacım olan cevapları bir kitapta bulurum.

Hâlâ iblis dilini okuyamıyorum, ama öğretmenim Rock bana çeviriye yardımcı olan bir tablet verdi. Bununla idare edebilmeliyim.

Silas yanımdan geçip ilk koridora doğru yürür, sırtı gergin bir şekilde kitapların başlıklarını tarar.

"Orada ne arıyorsun?" Ses tonu aldatıcı bir şekilde sakindi, elini uzattı ve raflardan bir kitap aldı. "Çok ilginç olmayacaklar."

"Kadınların doğumları hakkında bilgi edinmek istiyorum," diye itiraf ettim. "Partide çok sayıda kadın vardı."

Silas duraksar, tereddüt eder, sonra güler. Dönüp kitabı kollarıma koyarken gülüşünün samimi olup olmadığını anlayamıyorum. Kitabı alırken gözlerine bakarım, sessizce bana gerçeği söylemesi için meydan okurum.

O söylemez ve ben ona şakacı bir bakış atıp dönüp ofisime koşarım.

CHARLOTTE

ROCK oflumun köşesinde oturmuş kalın bir kitap okuyor ve ben de cüppesinin içinden çıkan gölgeli bir elin sayfayı çevirmesini izliyorum. Gölge olmak zor olmalı.

Bana, yaşlandıkça vücudunun yavaş yavaş maddeleşeceğini söylemişti. Çoğu iblis sağlam bir vücutla doğar, ama bazen fiziksel bir formu tutamayacak kadar zayıf olanlar da olur.

Rock ailesi hakkında fazla konuşmaz, ama topladığım bilgilere göre, ebeveynleri bir gölge doğurmaktan memnun değillermiş. Onların Wrath soyluları olduğunu söylemişti, bu da şaşırtıcı değil.

Wraths, her şeyden önce gücü önemsiyor gibi görünüyor. Rock kitabının bir sonraki sayfasına geçiyor.

Acaba onun da vücudu sert mi, yoksa dokunulduğunda bulanık mı? Gray'e sormaya çalıştım, ama tek cevabı Rock'a dokunup öğrenmemi önermek oldu. Ancak bunu söylerken gözlerindeki ışıltı, bunun hiç de iyi bir fikir olmadığını söylüyordu.

Rock'ı kırmak istemediğim için ona sormayacağım, ama bulanık parmakları bir sonraki sayfayı çevirirken bunu düşünmeden edemiyorum.

Eğer bir şeyleri tutup hareket ettirebiliyorsa, en azından kısmen katı olmalı.

Rock, ben onun pelerinli figürünü izlerken, bakışlarımı kibarca görmezden geliyor. Ayakkabı giyiyor, çok pahalı görünen parlak, siyah bir çift. Önceden basit, soluk kahverengi ayakkabılar giyiyordu, ama eminim Gray ona iyi para ödüyor ve bu yüzden ayakkabılarını yenilemiştir.

"Yardımcı olabilir miyim, Charlie?" O gülüyor. Kafamı sallayıp işime geri dönüyorum.

Silas'ın bana verdiği kitap işe yaramadı, ben de kütüphaneye gidip üç tane daha aldım. Kader tüm bu süre boyunca beni izledi, takıntıyla ilgili şakalar yaptı, ama ben deli olmadığımı biliyorum.

Ancak bu kitaplar şaşırtıcı derecede yoğun ve okumam çok uzun sürüyor. İlgi çekici bile değiller, bu da işi uzatıyor. İblislerin cilt bakımı ve doğum süreci hakkında inanılmaz şeyler öğrendim, ama cinsiyet oranlarıyla ilgili hiçbir şey öğrenemedim.

"İblis dünyasında kadınların doğumları hakkında ne biliyorsun?" diye soruyorum. Rock hareketsiz kalıyor.

O bir şeyler biliyor.

Benden başka herkes neler olduğunu biliyor mu? Dişlerimi sıkıp sakinleşmek için birkaç kez yavaş ve derin nefes alıyorum. Sinirlenip öfkelenmenin bana bir faydası olmayacak.

"Hiçbir şey bilmiyorum. Bu sorularla Gray veya Silas'a gitsen daha iyi olur," diyor sonunda.

Sesi titriyor, ben de konuyu kapatıyorum. Onu zor durumda bırakmak istemem. Bu gece Gray'e tekrar soracağım.

Ona, onun tek şehvet kaynağı olmak istediğime kesin olarak karar verdiğimi söylediğimde, bu, benden izin almadan beslenmesi anlamına gelse bile, iyi bir ruh hali içinde olmasını umuyorum. Umarım bu iyi ruh hali, bana istediğim bilgiyi vermesine de yol açar.

Umarım onu huysuz ve işbirliği yapmaz hale getiren açlıktır.

Anatomi kitabımın üç sayfasını daha okuduktan sonra vazgeçip çeviriciyi bir kenara attım. Her kelimeyi tek tek çevirmek zorunda olmasaydım bu çok daha kolay olurdu ve okuduğumu daha iyi anladığımda buna geri dönmeyi kafamda not ettim.

Ayağa kalkıp gerindiğimde Rock başını kaldırıyor, omurgamdan çıkan yüksek sesli çatırtılara vücudu irkiliyor. Gölgeler muhtemelen kemiklerini çatırdatamazlar.

"Bugünlük işin bitti mi?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Bir kelime daha okursam beynim patlayacak galiba."

Rock'ın kahkahası gergin geliyor, endişesi beni endişelendiriyor, ta ki onun benim ciddi olup olmadığımı anlayamadığını fark edene kadar. Eminim ki o, insanların inanılmaz derecede zayıf ve çaresiz yaratıklar olduğuna, en ufak bir stres belirtisinde vücutlarının iflas ettiğine inanarak yetiştirilmiştir.

"Şaka yapıyorum." Gülüyorum.

O iç çekiyor, ben de başımı sallıyorum, vücudu koltuğa yaslanarak gevşiyor. İnsanlar iblislere kıyasla küçük ve zayıf olabilirler, ama kendiliğinden alev almayız. Ona beyin anevrizması ve kalp durması hakkında bilgi vermeli miyim?

Komik olurdu, ama bu bilgiyi kendime saklamam en iyisi. Zavallı Rock, aniden öleceğinden korkarak bana ders vermeyi reddederdi muhtemelen.

Daha önce hiç duymadığım bir melodi mırıldanarak ayağa kalkar ve beni koridora kadar takip eder, gölgeli eli uzanıp başımın üstündeki saçları karıştırır. O dönüp giderken kaşlarımı çatıp bozulan saçlarımı düzeltirim.

Gray'in ofisinin kapısı kapalı, ben de parmak uçlarımda zıplayarak kapıyı açıp içeriye bakıyorum. O telefonda ama gülümseyerek beni içeri davet ediyor. Ayrıca kucağına oturmam için işaret ediyor, ben de seve seve oturuyorum.

Konuşmamızdan beri pek konuşmadık ve daha iyi bilmesem, benden kaçındığını söyleyebilirdim. Bu durum beni rahatsız etse de, düşünmem için bana kesintisiz zaman verdiği için minnettarım.

Sadece Gray'i beslemek için satın alındığımı bilmeme rağmen, bir noktada rahatladım ve bedenimin kontrolünü geri almaya başladım. Onu reddetme gücüne sahip olmak iyi hissettiriyordu ve onun bunu saygıyla karşılayacağını bilmek daha da iyi hissettiriyordu.

Yavaşça nefes alıp, bunun hala benim bedenim olduğunu ve ona izin verdiğimi kendime hatırlatıyorum. Fikrimi değiştirip bunu istemediğimi söylersem, geri çekilecek ve isteğimi saygıyla karşılayacaktır. Bunu yapacağımı biliyorum.

Gray'in kucağına yerleşirken onun konuşmasını dinlemeye çalışıyorum, ama telefonun diğer ucundaki kişi çok sessiz, duyamıyorum. Bunun yerine, göğsüne yaslanıp kalp atışlarını dinliyorum. Ritmik bir şekilde atıyor ve parmak uçlarımla gömleğinin kenarından yukarı kaydırıp karnının çıplak derisine bastırdıkça hızlanıyor.

Satın alındığımdan beri çok yol kat ettik. Bir parçam hala Gray'e karşı hissettiklerimden dolayı aptalca davrandığımdan korkuyor, ama bu korku her geçen gün azalıyor. Daha önce hiç bir ilişkim olmadı, babam dışında bir erkekle uzun süreli bir etkileşimim hiç olmadı ve neyin normal olduğunu bilmiyorum.

Benden istediği şeyler makul mu, yoksa ben safım ve bir tuzağa mı düşüyorum?

Annemin bir cevabı olurdu.

Gray bana onu aradığını söylüyor ve ben de onun bunu yaptığına inanmamın da aptalca olup olmadığını merak ediyorum. Ama o samimi görünüyor.

Kafam dönüyor, kendime olan güvensizliğimin karanlık tavşan deliğine daha da batıyorum. Gray konuşurken sırtımı nazikçe okşuyor ve birkaç dakika sonra veda ettiğini ve telefonunu masasına koyduğunu duyuyorum.

O eğilip yanağıma öpücük kondururken ben hareketsiz kalıyorum, dudakları bir süre orada kalıyor, sonra ağzıma kayarak bana gerçek bir öpücük veriyor. Ben de ona karşılık vermek için can atıyorum, boynumu uzatarak dudaklarımın onun dudaklarına daha iyi değmesini sağlıyorum.

"Rock'la aranız bitti mi?" diye soruyor geri çekilirken.

Başımı sallıyorum. Rock ile ders çalışmayı seviyorum. O nazik ve birlikte vakit geçirmesi kolay biri, ve düşündüğümde çok daha fazlasını öğreniyorum.

"Evet. Ama çalışmaktan çok okumaya zaman ayırdım," diye itiraf ediyorum, yüzüm kızarıyor.

Gray gülüyor ve belimi daha sıkı sarıyor. Onun vücudunun yaydığı sıcaklığın tadını çıkararak ona sokuluyorum. Ben etrafta olduğumda şehvetini giderek daha fazla dışa vurduğunu fark ettim ve bunun beni eskisi kadar etkilememesi beni heyecanlandırıyor.

Buna çok odaklanırsam, tahrik olup huzursuz olurum, ama çoğu zaman bu duygu arka planda kalıyor. Silas da daha iyiye gidiyor, ama ben hala bununla mücadele ediyorum. O beni rahatsız ediyor, bedenim boyun eğmek ve küçülmek istiyor.

"Rock'ın gerçek adı ne?" diye soruyorum. "Ona 'Rock' demek kendimi çok kötü hissettiriyor."

Gray hemen cevap vermez ve ben parmağımı göğsünde yukarı kaydırıp, bir nefes alarak çekilirim.

"Senin gerçek adın Gray değil, değil mi?"

Cevap vermek yerine, Gray gülüyor ve beni gıdıklamak için parmaklarını yanlarıma batırıyor. Acıyor ve ben homurdanıp kıvranıyorum, ta ki o durana kadar. İnsanların gıdıklanabileceğini öğrendiğinden beri bunu nasıl yapacağını bulmaya çalışıyor, ama parmaklarını kaburgalarımın arasına batırmanın doğru yol olmadığını henüz anlamış değil.

Yine de onu düzeltmeyeceğim. Gıdıklanmaktan nefret ederim ve onun bunu nasıl yapacağını bilmemesine çok seviniyorum.

"Öyle değil, ama bu ismi sevmeye başladım," diye fısıldayarak dudaklarını kulağıma yaklaştırıyor. "Bu ismi senin zevk çılgınlıklarınla ilişkilendiriyorum."

Vücudum ısınır, ama ona üstünlük sağlamasına izin vermemek için başka yere bakıp sözlerinin beni etkilemediğini gösterir gibi yaparım. Küstah herif.

"Peki ya Silas ve Aziel?" diye soruyorum.

Arkadaşlarına gösterdiğim ilgi üzerine Gray'in gülümsemesi genişliyor. Ben ona kaşlarımı çatarken, o adeta ışık saçıyor, iyi olmasa da ilgiyi seven bir adam.

"Aziel ve Silas onların gerçek isimleri."

"Neden sana 'Gray' dememi söyledin?"

Onu anladığımı her hissettiğimde, dönüp bana başka bir bomba atıyor.

"Benim adım sizin türünüz için yabancı. İnsanlar aleminde bir müzayedeye gitmeye karar verdiğimizde yeni bir isim seçtim ve müzayededen birkaç hafta önce Aziel'in bilgisayarını kullanarak herkese bu değişikliği bildiren bir mesaj gönderdim. Bunun kadınımı daha rahat hissettireceğini düşündüm," diye açıklıyor Gray, benim hızla bozulan ruh halime rağmen neşeli hali devam ediyor. "O kadar da önemli bir şey değil. Ben yaşlıyım ve değişiklik yapmak eğlenceli."

Onu öldüreceğim. "Gerçek adın ne?" diye soruyorum.

Gray gözlerini devirir. "Bu seni ilgilendirmez. Gray'i seviyorum. Hem bir renk hem de bir tanım."

Gözleri yumuşak bir şekilde parıldıyor, öfkemin arttığını izliyor. Bugün cevabımı alamayacağımı anlıyorum, ama bu bilgiyi zihnimin bir köşesine saklayıp başka bir gün daha derinlemesine araştırmaya karar veriyorum.

Dikkatimin dağılmasını istemiyorum. "Buraya bir amaç için geldim, biliyorsun," diye alay ediyorum, konuyu değiştirerek. "Sana iblis kadınların doğumları hakkında bir şey sormak istedim."

Gray mırıldanıyor, ama şaşırmış görünmüyor. "Silas, bu konuyu okuduğunu söylemişti."

Kendimi sakın tutmaya zorluyorum. Silas benden bir şey saklamıyor olsaydı, bu konuyu hiç açmazdı. Onun için bu kadar önemli bir konu olmazdı.

"Benden bir şey sakladığını biliyorum," diyorum.

Gray kaşlarını kaldırıyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

Cevap verememekten emin, çenemi sıkıyorum. Suçlamamı destekleyecek somut bir şey yok. Sadece bir şeylerin yolunda gitmediğine dair bir his var. Belki de Silas, takıntımın sağlıksız ve mantıksız olduğu konusunda haklıdır.

Bunu söylediğinde sinirlenmişim, ama bu durumda bir terslik olduğunu biliyorum.

"Partide çok fazla kadın vardı ve erkekler şaşırmamıştı."

Gray ellerini uyluklarımın üstünden kalça kemiklerime kaydırır. Parmaklarını belime doladığında, büyük avuç içleri belimi tamamen kapladığında, ben kıpırdanırım.

"Sırf nadir oldukları için kadınlarımıza sarkıntılık edip taciz etmemizi mi tercih edersin?" Gray, şaşırtıcı derecede sert bir bakışla karşılık verdi. "Geleneklerimiz

, özellikle Lust'ta kadınlarımıza iyi davranmamızı teşvik eder. Sen bizi insanlarla karşılaştırmaya ve sana yalan söylediğimize dair işaretler aramaya devam ediyorsun, ama biz onlara hiç benzemiyoruz."

Kavrayışı sıkılaştır ve ben onun az önce söylediklerini sindirirken dudaklarımı yalarım.

Haklı bir noktaya değindi. Gray ve Silas'a, belki de sadece iyi insanlar olmaya çalıştıklarını hiç düşünmeden, bitmek bilmeyen sorularla saldırıyordum. Suçluluk duygusu göğsüme yerleşiyor, ama Gray beni kendine çekip, bu duygu yerleşmeden önce alnıma dudaklarını değdiriyor.

"Endişelenmeyi bırak, aşkım," diye fısıldadı.

Derin bir nefes alıp ciğerlerimi genişletiyorum ve nefes verirken vücudumu gevşemeye zorluyorum. Bana ona güvenmemem için bir neden vermedi.

"Dünkü konuşmamızı düşünme fırsatın oldu mu?" diye sorarak konuyu değiştirir.

Parmaklarımı göğsüne kıvrarak, pürüzsüz, kaslı teninin dokunuşunun tadını çıkarıyorum. O kadar yumuşak ki, vücudu dokunuşuma tepki verirken gülümsememi saklayamıyorum. Keşiflerime devam ederken pantolonundaki büyüyen uzantı popoma batıyor, ama Gray sabırlı kalıyor.

"Evet," diye fısıldıyorum sonunda, geri çekilip kirpiklerimin arasından ona bakabilmek için.

"Ve?"

"Senin beslendiğin tek kadın olmak istiyorum ve bunun getireceği sonuçları kabul ediyorum."

Gray yutkunurken boğazı titrer ve o aniden ayağa kalkıp beni odadan çıkarırken ben de çılgılık atmaktan kendimi alamam. Elleri popomun altında, ben kollarımı boynuna dolayıp ona sıkıca sarılırken ağırlığımı destekliyor.

"Baban akşam yemeğine geliyor," diye bağılıyor Silas, Gray beni açık ofis kapısından geçirirken.

Gray durur ve geri adım atarak açık kapıdan içeriye bakarken homurdanır.

Silas kaşlarını kaldırıp eğlenceli bir gülümsemeyle bize bakıyor. Sandalyesine yaslanıp Gray'in beni tutuşunu izlemeye devam ediyor, Gray'in kalçalarına bakarken sırtışı daha da büyüyor.

İnkübusun ereksiyonunun, pantolonunun önünü şişirerek dikkat çekmemesi imkansız. Kaderin acı verici derecede doğru yargısıyla yüzleşmek istemediğimden, dönüp yüzümü Gray'in göğsüne saklarım.

Biraz utanç duyması onu öldürmezdi.

"Neden?" diye sorar Gray, sesi kesik kesik.

Uzun bir sessizliğin ardından sessiz bir iç çekiş geliyor.

"Bilmiyorum," diyor Silas. "Muhtemelen Aziel ile bir ilgisi vardır. Konuşmayı ben yapacağım, ama Charlie'yi becermeyi bitirip saat beşe kadar yemeğe hazır ol."

Utançtan ölebilseydim, eminim bu an beni öldürecekti. Bazen beni utandırmak için özel çaba sarf ediyorlarmış gibi geliyor, Gray ile olan ilişkim hakkında cinsel şakalar yapıyorlar ya da benim tahrik olduğumu kokladıklarında yüksek sesle duyuruyorlar.

Gray bu konuda baş suçlu, ama Silas da geri kalmıyor ve kendi düşüncelerini eklemeyi çok seviyor. Tek tesellim, Gray etrafta yokken bunu yapmaması, sadece seyirci varken benim kamuoyu önünde küçük düşürülmeme katılmayı tercih etmesi.

Özel olarak da böyle davransaydı ne yapardım bilmiyorum. Ona karşı duyduğum hafif ilgi ve çekicilikten zaten utaniyorum ve o bana sinir bozucu bir küçük kardeş gibi davrandıkça durum daha da kötüleşiyor.

Gray popomu tokatlayıp Silas'tan uzaklaşırken ben ciyaklarım.

"Kadınımı ne kadar süre becerebileceğimi bana söyleme," diye homurdanarak koridorda ilerlemeye devam ediyor.

Asmod'un akşam yemeğine katılmasından endişeli görünmüyor, bunu iyiye işaret olarak alıyorum. Silas ve Gray, Aziel'in partide dramatik bir şekilde ele geçirme gösterisi yaptıktan sonra kimsenin bana bulaşmayacağına söz verdiler ve buna ne kadar inanacağımı bilmesem de, bu konuda yapabileceğim bir şey yok.

"Stres yapma Charlie. Bugün benim için heyecan verici bir gün ve senin endişelerinin bunu mahvetmeni istemiyorum," diyor Gray alaycı bir şekilde ve beni tekrar gıdıklamaya çalışıyor.

Çılgılık atıp elini itiyorum. Elini tekrar uyluğuma koyuyor ve dudaklarındaki hafif somurtkanlık, hiç de sevimli olmaması gerekirken, tam tersine sevimli geliyor.

"Biraz gerginim," diye itiraf ediyorum.

Gray, uyluklarımı daha sıkı kavrar ve dudaklarını büzerek beni öpmemi bekler. Ağzını benim ağzıma yapıştırır ve ben de mutlu bir şekilde iç çekerek ona karşılık veririm. O da yatak odasının kapısını açar ve beni yatağa yatırır.

"Gergin olman için hiçbir neden yok. Kontrol sende," diye söz verir.

Gray'in rüyalarımdaya yaptığı gibi üzerime tırmanmasını beklerim, ama bunun yerine bacaklarımdan yukarı kayar ve göğsünü uyluklarımdan arasına sıkıştırır.

Dirseklerimin üzerine yaslanarak, bacaklarımı onun için daha fazla açmamı isterken onu izlerim.

"Bunu istediğinden emin misin?" diye soruyor, sesi fısıltıdan biraz daha yüksek. "Çok fazla olduğuna karar verirsen üzülmem."

Dudaklarımı yalıyorum, kalbim göğüs kafesime çarpıyor. İstedğim şeyin bu olduğunu biliyorum, ama bu beni korkmaktan alıkoymuyor. İlişkimiz, benim sadece onu besleyen bir kadın olmamdan daha fazlası ve bunu sevmeme rağmen, bunun beni ne kadar savunmasız bıraktığını fark etmemek aptallık olur.

Gray her an benim istediği kişi olmadığını karar verebilir. Beni satmaya veya başkasına vermeye karar verebilir ve benim bu konuda söz hakkım olmaz.

"Seçebileceğin bir sürü iblis kadın varken neden beni satın aldın?"

Gray ellerimi tuttu. Elleri sıcak ve yumuşaktı, başparmağını bileğimde gezdirirken onlara bakakaldım.

"Çoğu iblis kadın beni sadece Aziel'e ulaşmanın bir yolu olarak görüyor," diye itiraf ediyor Gray. "Flört etmeyi denedim, ama kadınlar benimle olmanın Aziel ve Silas'ı elde etmek anlamına gelmediğini fark edince ilgilerini kaybediyorlar. Bir kadın satın almanın, incinmeden beslenmenin en iyi yolu olacağını düşündüm."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama Gray, ben cevap vermeden başka bir açıklamaya başladı.

"Ve benim seni sadece başka seçeneğim olmadığı için ya da beni beslediğin için sevdiğimi düşünmeni istemiyorum. Belki başlangıçta öyleydi, ama şimdi durum öyle değil. Sen benim Charlie'msin."

Sesindeki samimiyet beni rahatlatıyor, açıklaması tam olarak duymak istediğim şey olmasa da.

"Ne sıklıkla beslenmen gerekiyor?" diye soruyorum.

Gray gözlerime bakabilmek için üzerime tırmanır. Ona gülümserim, sessizce iyi olduğumu onaylarım. Bu güvenceyle kasları gevşer, omuzları ve başı öne düşer.

Saçları yüzüme düşer, saç telleri burnumu ve yanağımı gıdıklar, ben de onları uzaklaştırırım. Gray burnunu çeker, gülümsemesi geri gelir ve poposunu uyluklarımın üzerine oturtur. Biraz ağırdır, ama şikayet etmiyorum.

"Güne göre değişir. Ne kadar çok yersem, o kadar acıkırım. Haftada dört veya beş kez beslenmeyi çok isterim, ama yavaş yavaş oraya varabiliriz. Samimiyetin senin için önemli olduğunu biliyorum ve gerçek dünyada yaptığımız her şeyin öyle kalmasını istiyorum. Mümkün olduğunca rüyalarında beslenmeye çalışacağım," diye söz veriyor.

Bunu duyduğuma sevindim. Samimiyet benim için çok önemli ve cinsel ilişkilerimizin tamamının sadece gerekli bir yemekten ibaret olarak görülmesini istemiyorum.

"Bunu isterim," diye itiraf ediyorum.

Gray uyluklarımın üzerinde hafifçe zıplıyor, yüzünde neşeli bir gülümseme yayılıyor. Onun tepkisine gülüyorum, önceki tereddütlerim heyecanla yer değiştiriyor. Bacaklarımdan inip yanıma oturuyor ve elini gömleğimin altına kaydırıyor.

O benim karnımı avuçlarken, bacaklarımdan arasındaki ağrı artar.

"Sana dokunabilir miyim? Senin benim için ne kadar değerli olduğunu göstermek istiyorum."

Ben de bunu istiyorum ve o eğilip uyluklarımı öperken hevesle başımı sallıyorum. Bir saniye sonra, parmaklarını pantolonumun beline geçirip aşağı çekiyor.

Gray, kalçalarımı kaldırmam için beni teşvik ederken göz teması kurmaya devam eder. Ben de itiraz etmeden bunu yaparım, o benim taytımı ve iç çamaşırlarımı çıkarıp yere atarken ben nefes nefese kalırım.

Bir yanımdan utanmak istiyor, ama Gray bana şimdiye kadar gördüğü en güzel insanmışım gibi bakarken böyle hissetmek zor. O bacaklarımı kaldırıp göğsüme doğru katlarken ben yatakta gevşiyorum.

"Tutun," diye emrediyor.

Kollarımı uyluklarımdan etrafına doladığımda yüzüm kızarıyor. Bu pozisyon cinsel organımı açıkta bırakıyor, ama Gray bir incubus ve eminim benim sahip olduğum şey onu şaşırtmaz. Vajinamın tuhaf ya da farklı olduğunu düşünmeyecek ve düşünse bile bunun onu rahatsız edeceğini sanmıyorum.

Göz teması kurarak vücudumdan aşağı inip altıma yerleşir. Ne yapacağını biliyorum, ama ağzı uyluklarımdan iç kısmına değdiğinde yine de şok olmuş bir şekilde nefesimi tutarım. Bunu sadece rüyalarımda yaşamıştım ve gerçek hayatta hisler çok daha yoğundur.

Gray inliyor, dişleri cildimde kayarken gülümsemesini saklıyor.

"Rüyada zevkini bastırdım," diye itiraf ediyor, uyluğumu ısırarak. "Gerçek hayatta dokunuşumun gerçek hissini deneyimlemen senin için en heyecan verici olur diye düşündüm. Haklıydım."

Uyarı yapmadan ağzını benimkine değdirdi, ani temas beni sarsmıştı. Gray'in dili dayanılmaz derecede ıslak ve sıcaktı, dilini

ve elleri de eğlenceye katılır, bir eliyle beni açar, diğer eliyle girişimi okşar.

O parmağını içime batırırken, boğazımdan yüksek bir inilti çıkar. O parmağını içeri ve dışarı hareket ettirirken sinirlerim yanıyor, aynı anda dilini klitorisimin üzerinde gezdirince zevk daha da artıyor. Çok iyi, çok iyi hissettiriyor ve o ikinci parmağını da ekleyince bir inilti daha çıkarırım.

"Geçen hafta seni düşünerek kaç kez kendime dokunduğumu bilemiyorum," diye itiraf ediyor Gray, alaycı yalamalar arasında.

Siktir.

Geri çekildiğinde, uyarılmamın onun ağzını ve çenesini kapladığını görmek beni mutlu ediyor. Dudakları şişmiş ve gözleri vahşi bir şekilde tekrar dalıyor.

O, alay etmekle zaman kaybetmez, dudakları hemen klitorisimin etrafını kapatır ve dilini hassas düğümün üzerinde gezdirir. Ben ağlar ve yüzüne karşı sarsılırım, o parmaklarını içime sokarken ben yüksek sesle ve çaresizce inlerim.

Düşünmeden, bir avuç saçını tutup sırtımı yataktan kaldırıyorum. Orgazmım yaklaşırken parmaklarının etrafında sıkıştığımı hissediyorum, Gray'in kararlılığı karşılığını veriyor, ben inleyip daha fazlasını istemek için çaresizce kalçalarımı sallıyorum.

Gray'in yumuşak hareketleri beni itiraf etmek istediğimden daha hızlı bir şekilde doruğa ulaştırıyor ve birkaç yüksek sesli küfürle saçlarını daha sıkı tutuyorum ve ağzını bana sıkıca bastırıyorum.

"Gray, ben... sen..." Boğazım düğümleniyor, ne söyleyeceğimi bilemeden başımı yatağa vuruyorum.

Ben gerginleşip boşalırken o inliyor, kalçalarım hassasiyetle sarsılmadan önce hareketsiz kalıyor.

Gray uzaklaşırken yüzündeki sırıtış beni kızdırıyor ve alaycı sözler söylemeden önce onu uzaklaştırıyorum. Onları duymak istemiyorum ve o vücuduma tırmanıp beni göğsüne çekince mutlu bir şekilde kollarımı açıyorum.

"Ve işte bu yüzden, benim küçük dişim," diye fısıldadı, "yeni ismimi bu kadar çok seviyorum."

Homurdanıyorum ama cevap vermiyorum. Eninde sonunda gerçek adını ağzından kaçıracaktır.

Başımı göğsüne gömdüm ve elimi beline kaydırdım. Beni durdurmak için bileğimi tuttu, reddedilmesi itiraf etmek istediğimden daha fazla duygularımı incitti. Neden ona dokunmamı istemiyor?

"Henüz beni boşaltmaya hazır değilsin," diyor.

Kaşlarımı çatıyorum. "Bu ne demek şimdi?"

"Bir incubus'u boşaltmak zevkli bir şeydir ve insanlar için çok zor olabilir," diye açıklıyor. "Seni çılgına çevirebilir ve şu anda seni sakinleştirmek için vaktimiz yok."

"Oh," diyorum, başka nasıl cevap vereceğimi bilemeden. "Ama sonunda sana dokunmama izin vereceksin, değil mi? Bunu istiyorsun, değil mi?"

Gray gülerek başını sallar.

"Daha fazla zamanımız olduğunda ve sen benim şehvetime daha az duyarlı olduğunda, dokunuşunu hissetmekten onur duyacağımı garanti ederim," diye söz veriyor.

CHARLOTTE

AVUÇ İÇLERİM Gray'in avuç içlerine rahatsız edici bir şekilde terliyor ve o beni yemek odasına götürürken parmaklarım onun parmaklarını canım pahasına tutuyor. Babasının gelmesiyle ilgili endişelenecek bir şey olmadığına dair söz vermesine rağmen, hala gerginim.

Burada geçirdiğim kısa sürede anladığım kadarıyla, Asmod sinsi ve dostça olmayan bir adam. Aziel'in yokluğunda gelmesini düşünürsek, bugünkü ziyaretinin tesadüf olduğunu sanmıyorum.

Odaya girdiğimde ilk gördüğüm kişi Silas, bize doğru döndüğünde yüzünde sakın bir ifade var. Aziel'in yokluğunda onun yerini alarak masanın başına oturuyor, solunda ise Asmod ve tanımadığım bir kadın oturuyor.

Kadın, kalın siyah saçları ve dolgun dudaklarıyla doğal olmayan bir güzelliğe sahip. Gray ile aynı duygusallığı yayıyor ve onu hemen bir succubus olarak tanıyorum. Asmod muhtemelen beni üzme için Gray'in eski sevgililerinden birini daha getirmiştir. Harika.

Herkes bizim içeri girmemizi izliyor ve Gray beni masanın etrafında gezdirip Silas'ın yanına oturmam için ısrar ederken, ben göz teması kurmaktan kaçınıyorum.

Gölgeler bana tanıdık olmayan bir yemek hazırlamışlar, ama Gray bu durumdan hiç rahatsız görünmüyor, öne uzanıp kendi tabağını ve benim tabağımı doldurmaya başlıyor. Silas kaba girişime burun kıvrıyor ama hiçbir şey söylemeden kendi tabağını doldurmaya başlıyor.

Asmod homurdanıyor ama Gray yemeğe başladığında o da hiçbir şey söylemiyor. Asmod'un gücünü sakladığı için mutluyum. Gücü hala orada ama yoğunluğu, onun yanında olma talihsizliğini yaşadığım son seferkinden çok daha az.

Succubus da herhangi bir güç yaymıyor. Silas onlara bunu yaptırmış olmalı. Yumruklarım gevşiyor ve kendimi sakın görünmeye zorlayarak çatalımı alıyorum.

"Eminim evimize kendin davet etmenin bir nedeni vardır, Asmod. Ne istiyorsun?" Silas, birkaç dakika süren dayanılmaz sessizliğin ardından sorar.

Sesi o kadar keskin ki, ben bile kesilmeye korkuyorum. Asmod dudaklarını yalar ve yanındaki kadına işaret eder. Kadın sırtını düzeltir, gözleri Gray ve Silas arasında gidip gelirken yüzünde sinsi bir gülümseme yayılır.

"Bir takas için geldim," diyor Asmod. "Azriel'in senin insanla bağ kurmadığını anladım ve bunun, ona Valentine'i almasını önermek için iyi bir fırsat olacağını düşündüm."

Gray burun kıvrır ve ağzına bir çatal dolusu daha tıkıştırır. Ben kaskatı kesilirim. Takas mı? Bunu yapmazlar, değil mi?

Cevabı beklerken avuçlarım terlemeye başlar.

"Aynı kadınla bağ kurma planlarımız yüz yıldan fazla bir süre önce netleşti. Cidden o kadının benim lanet olası kız kardeşim olmasını mı öneriyorsun?" diye bağırır Gray. "Ve Charlie'yi sana vereceğimizi düşünüyorsan, siktir git."

Ne? Aynı dişi ile bağ kurmayı mı planlıyorlar? Gray bana bundan hiç bahsetmemişti.

Asmod, Gray'i görmezden gelir ve Silas'a döner. Azriel yokken kaderin kontrolü ele aldığı açıktır, ama Asmod'un Azriel adına bu kadar önemli bir kararı Silas'ın vermesini beklemesi beni şaşırtır. Bu onlar için normal bir şey mi?

Birbirlerini o kadar uzun süredir tanıyorlar ki, para veya diğer basit konularla ilgili kararlar almaları şaşırtıcı değil, ama bu aşırı geliyor. Gray'in benim fikrimi almadan ilişkilerimi takas etmesine izin vereceğimi hayal edemiyorum.

"Azriel Valentine'i talep ederse, den Gray ve Charlie'nin ilişkisine müdahale etmeyecek," diye açıklıyor Asmod. "Senin de bildiğin gibi, o benim tahtımı devralacak. Bu iyi bir takas. Hepimiz Gray'in bir hata olduğunu biliyoruz ve Wrathlar, Azriel ile olan istem dışı bağını görmezden gelebilecekler. Çoğu kişi bunu fark etmiyor bile, çünkü yüz yıldan fazla zaman geçti ve ikisi tam olarak çiftleşmedi."

Gray'in babasının sözlerinden incindiğini görmek için ona bakmama gerek yok. Adam, Azriel'in onu bir kenara atmasının ne kadar kolay olacağını açıkça söyleyerek acımasız ve kindar davranıyor.

Asmod devam ediyor. "Azriel'in bu insanı kendine ait olarak iddia etmesinin ne kadar kötü görüldüğünü hepimiz biliyoruz ve ben onun onu gerçekten istediğine inanacak kadar aptal değilim. Bunu senin için yapıyor Gray ve ben ikinize de bir çıkış yolu sunuyorum."

Koltuğuma çöküp Silas'a dönüyorum, onun cevabını duymak için gerginim. Aziel'in kızıymışım gibi davranmak, ilk başta düşündüğüm kadar kötü değil, özellikle de adamın ben buradayken neredeyse tüm zamanını çukurda geçirdiğini düşünürsek. Ayrıca Asmod'un Gray ve beni gerçekten rahat bırakacağına inanacak kadar ona güvenmiyorum.

Oğluna olan nefretinden endişe duyuyorum.

Silas bana bir bakış atıp iç geçiriyor. "Hayır, Asmod, bence bu durum sadece *senin* için kötü görünüyor. Söylentileri duyduk. Halkın, oğlunla ittifak kurmadığın için sana kızgın. Gray, Wrath kralıyla bağlanmış durumda, ama sana ya da halkına karşı hiçbir bağlılık duymuyor," diyor Silas. "Bir sonraki hükümdarlarının Aziel ile bağlanmasını istiyorlar ve bunun *senin* hangi çocuğunla olacağı umurlarında değil. Bunun Valentine olması için çaresizce çabalayan sensin, ama Aziel çoktan Gray'i seçti."

Asmod ve Valentine kaşlarını çatıyor, ikisi de Silas'ın reddine eşit derecede kızgın görünüyor.

"Aziel insanları sevmez bile," diye tartışır Asmod. "Beni kandıramazsın. Valentine ikinizi de mutlu edecek."

Silas burun kıvrır. "Aziel şu anki durumdan memnun. Gray ve Charlie onun ve bunu değiştirmek gibi bir niyeti yok."

"Peki ya sen? Aziel'in yanında duruyorsun, ama onu *senin* için uygun olduğunu düşündüğün bir kadını seçmesi için ikna edemiyorsun," diye bağırır Asmod, gözleri bana dikilir. "İkimiz de Valentine'in insandan daha iyi hizmet edeceğini biliyoruz."

Silas omuz silkiyor ve sessiz kalıyor.

İçimde kıskançlık ateşi alevlenirken, kendime alınmamam gerektiğini söylüyorum. Silas'ın benimle ilgilenmediğini biliyorum, ama onun insanlara o kadar karşı olduğunu, benim adıma bile tartışamayacak kadar olduğunu fark etmemiştim.

Ben de onunla aynı deliklere sahibim.

Silas'a öfkeyle bakarken Gray elimi tutar, bana doğru eğilir ve yüzünü boynuma bastırır. Dudakları hassas cildime değdiğinde hareketsiz kalırım, onun bu hareketi beni rahatlatmak içindir.

Valentine dikkatini Gray ve bana çevirir, kaşlarını daha da çatarak. Gerçekten görüldüğü kadar kızgın mı, yoksa bu onun doğal ifadesi mi, anlamak zor, ama bugün bunu öğrenebileceğimi sanmıyorum.

"Aptal olma, Silas," dedi, sesi yumuşaktı. "Ben, kardeşim ve insanlardan çok, *senin* ve Aziel'in yanında hüküm sürmeye daha uygunum. Gray

onu elinde tutacak ve onlarla bağ kurmanın utancı artık Aziel'in yükü olmayacak. Bu iyi bir anlaşma."

Silas dişlerini emer, tereddütleri avuçlarını terletir. Onun teklifini mi düşünüyor?

"Ayrıca, ikimiz de senin arzularını ne kadar iyi bildiğimi biliyoruz. Hatırlatmam gerekirse, ben buna çok istekliyim," diye devam eder, Gray'in dikkatini çekerek.

Gray yüzünü boynundan çekip ona kaşlarını çatı.

"Silas'a ihtiyacı olanı senden daha iyi verebilirim," diyor.

Silas sandalyesine yaslanıp burnunun köprüsünü sıkıştırırken rahatsız görünüyor.

"Silas erkeklerden hoşlanmaz," diye karşılık verir Valentine.

"Silas umursamıyor," diye bağırır Gray, sesi her kelimeyle daha da yükselir. "Cinsiyeti önemli değil, yeter ki onu tutsunlar ve 'iyi çocuk' desinler."

Ne? Silas'a dönüp tepkisini görmeye çalışırken, kendimi tutmak için tüm gücümü kullanıyorum. Silas neredeyse hiç tepki göstermiyor ve Gray sandalyesinden kalkarken bir kez daha iç çekiyor.

"Sen açgözlü bir fahişesin!" diye tıslar Gray.

"Yeter!" Silas homurdanarak tartışmayı durdurur. "Gray ve Charlie kalacaklar. Anlaşmamızda herhangi bir değişiklik yapmak istemiyoruz."

Rahat bir nefes alıyorum. Bunu duymak güzel.

Gray geniş bir gülümsemeyle yerine otururken Asmod kaşlarını çatı. Elini benimkinin etrafına kaydırır, mırıldanarak yemeğe devam etti. Silas hakkındaki bilgilerle hâlâ sarsılmış durumdaydım, ama şimdi çok şok olmuş ve kafası karışmış görünmenin sırası değildi.

Valentine ve Asmod birbirlerine bakiştılar. Ortam gergin ve garipti, ben de sessizce bir çatal dolusu yemek daha ağzıma attım ve neler olacağını bekledim. Hayatım bir telenovela'ya dönmüştü.

"Aziel ile konuşmak için geri döneceğim," diyor Asmod. "*Kaderle* iş yapmaya kalkışmamam gerektiğini bilmeliydim."

Kader kelimesini tükürürcesine söyler ve sesindeki saf nefret beni irkiltiyor. Gray, aşağılayıcı tona neredeyse hiç tepki vermiyor, aksine gülmemeye çalışıyor gibi görünüyor. Aziel ve Silas'ı her zaman hemen savunur, bu yüzden onun kızgın olmadığını iyiye işaret olarak alıyorum.

Silas'a dönünce, onun da Gray kadar etkilenmemiş gibi göründüğünü fark ederek mutlu oluyorum.

Asmod ve Valentine beni bir kez daha yavaşça süzerler, ateşli bakışlarıyla gördükleri her kusuru değerlendirip muhtemelen inceler ve hafızalarına kazırlar. Onların yargıları altında ezilmeyi reddediyorum ve Asmod ortadan kaybolana kadar dik durmaya devam ediyorum.

Valentine de hemen ardından gider, bir saniye önce oradayken bir saniye sonra yok olur. Yalnız kaldığımızda duyulabilir bir nefes veririm, omuzlarım gevşer ve ayak parmaklarım açılır, rahatlama hissi tüm vücudumu kaplar.

İkisi kendilerine yemek almaya zahmet etmediler ve gölgeler içeri girip masadan boş tabaklarını aldılar.

Gölgeler etrafımızda dolaşırken Gray'in mırıldanması aniden kesilir, elini benimkine sıkıca tutar, sonra bırakır ve ayağa kalkar. Silas'a attığı sert bakışı fark edince şok olmuş bir şekilde ona dönerim.

"Bizi memnun ettiğinizi söylemek sizi öldürmezdi," diye tersler Gray.

Silas omuz silker ve bir lokma alır. Acı verici derecede yavaş çiğner ve eğer daha iyi bilmesem, zaman kazanmaya çalıştığını söylerdim.

"Tuvalete gidiyorum," der Gray ve odadan fırlayarak çıkar.

Onun gitmesini izlerim. Gray, evdeki herkesi mutlu etme konusunda hassastır ve her denemesinde sürekli reddedildiğini düşünürsek, bu konuda gerçek bir güvensizlik beslediğini öğrenirsem şaşırmam.

"İnsanlar hepimizin birlikte olduğunu mu düşünüyor?" diye soruyorum.

Silas boğazını temizler ve içkisini yudumlar. "Evet, öyle olduğunu varsayıyorum." "Ve bunu, üçünüzün..." Doğru kelimeleri ararken duraksarım.

Doğru kelimeleri ararken duraksıyorum, "aynı kadınla bağ kurmaya karar verdiğiniz için mi?"

Yanağımın içini ısıırıyorum. Gray, Silas'a mı yoksa Aziel'e mi ilgi duyduğumun umurunda olmadığını açıkça belli etti, ama ben bunun sadece içindeki iblisin sözleri olduğunu düşünmüştüm. Onların aynı kadınla bağ kurmak için bir planları olduğu konusunda hiçbir şey söylemedi.

O kadın benim olmamı mı istiyorlar?

"Uzun zaman önce, zamanı geldiğinde bir kadını paylaşmaya karar verdik. Çoğu kişi bunu biliyor, ama henüz hazır olmadığımızı açıkça belirttik. Gray sabırsızlanmaya başlamıştı, bu yüzden onu oyalamak için seni satın aldık," diyor Silas.

Silas'ın gözlerime dolan yaşları görmemesi için dişlerimi sıkıp başka yere bakıyorum. Amacımın Gray'i birkaç yıl meşgul etmek olduğunu anlıyorum

ama büyük resimde onlar için ne kadar önemsiz olduğumu duymak yine de canımı yakıyor.

"Ve ben sadece kısa vadeli bir eğlenceyim,"

diyorum. Sesim acınası geliyor.

"Neden hiçbiriniz daha önce bir kadın almadınız?" diye sormaya devam ediyorum. "Binlerce yıl yaşarsan, aceleye gerek kalmaz," diyor Silas kuru bir kahkaha atıyor. "Aziel, Lust partisinde aşırıya kaçtı ve şimdi herkes senin bizim bağlanmış eşimiz olmak için yarışta olduğunu düşünüyor. Bizim senden önce kızlarını ringe atmak istiyorlar ve artık çok geç."

Silas gülerek gözlerini devirir, ama benim üzüldüğümü fark edince durur. Kaşlarını çatıp, bir saniye sonra ayağa kalkar ve Gray'in oturduğu sandalyeye oturur.

"Gray sana bunlardan hiç bahsetmedi mi?"

Kafamı sallıyorum ve Silas çenesini sıkıyor, sonra elini saçlarının arasından geçirip tamamen bana dönüyor.

"Tabii ki söylemedi," diye mırıldanır. "Bak, endişelenmene gerek yok. Gray seni seviyor ve sana kimse zarar vermesine izin vermeyeceğimize emin olabilirsin."

Neden üzüldüğümü yanlış anlıyor. "Ya Gray ile bağ kurmak istersem?" diye soruyorum.

Soruyu yüksek sesle sorarken yanaklarım kızardı. Bu, sorması utanç verici bir şey, özellikle de Gray'in bu konudaki tutumunu bilmediğim için, ama işler bizim için iyi gidiyor ve bunun merak edilmesi çılgınca bir şey olduğunu düşünmüyorum.

Bağlar, ruhları kalıcı olarak birbirine bağlayan güçlü bağlardır. Gray ile bağ kurarsam, onun kadar uzun yaşar ve belki onun şeytani yeteneklerinden bazılarını da kazanırım. Muhtemelen teleport gibi şeyler yapamayacağım, ama daha hızlı iyileşebilir ve daha iyi duyularım olabilir.

Ancak bu, altmış yıl sonra öldüğümde paylaşacak bir kadın bulma planlarını mahvederdi.

"Gray ve Aziel'i birbirinden ayırabileceğinden emin değilim. Gray'i istiyorsan, Aziel'i de kabul etmen gerekir," diyor Silas. "Aziel senden açıkça hoşlanıyor, bu yüzden bunun imkansız olduğunu söyleyemem."

Aziel olmadan Gray'i elde etmenin bir yolu yok mu? Wrath acımasız ve hayatımın geri kalanını onunla geçirmek istemiyorum.

"Peki sen bu duruma nasıl uyuyorsun?" diye sormadan edemiyorum.

Silas biraz rahatsız görünüyor. "Ben de onlarla aynı kadınla bağ kurmayı planlıyorum. Benim statümdeki erkeklere özgü arzularım olduğu için, çoğu kişi bizim Lust'tan bir succubus seçeceğimizi düşünüyor. Valentine ve ben yıllar önce kısa bir ilişki yaşamıştık ve Asmod o zamandan beri onu bize zorluyor."

Gray kapıda belirir ve ben ona zayıf bir gülümseme gösterip Silas'a geri dönerim.

"Neden kendi kadını bulmuyorsun?"

Silas omuz silkiyor. "Paylaşmayı seviyorum."

Bu öğleden sonra Silas'ın sapkınlıklarını hayal ettiğimden çok daha fazla öğreniyorum.

"Gray ve Aziel ile de bağ kurmayı mı planlıyorsun? Yoksa sadece kadınla mı?" diye diye soruyorum.

"Bilmiyorum. Ne istediğine bağlı, ama sanırım Gray bunun gerçekleşmesi için baskı yapacaktır." Silas, Gray'e eliyle işaret eder.

Gray sessizce yaklaşırken, ben ellerime bakıyorum. "Neden Charlie'ye hiçbir şey açıklamadın?" Silas azarlıyor.

"Konu açılmadı," diye itiraz eder Gray, sesi sessizdir. "Sen de benimle bağ kurmaya açık mısın?"

Silas soruyu görmezden gelir. "Ona ilişkimizin ayrıntılarını saklamamalısın. Onu başarısızlığa mahkum ediyorsun. Asmod veya Valentine onun kafasının karıştığını fark etselerdi ne olurdu bir düşün. Bunu fırsat bilirdilerdi, bunu sen de biliyorsun."

Gray alaycı bir şekilde güler. "Aramızda bir ilişki *yok*, unuttun mu? Sen benim kız kardeşimi becerdin!" Ses tonu, bu konuyu ilk kez tartışmadıklarını gösteriyor.

Artık dinlemek istemediğim için ayağa kalkıp Gray'in beline sarılırım. O da hemen bana sarılır, sert duruşu kollarımda yumuşar.

"Hadi film izleyelim," diye fısıldıyorum, karanlık bir odada oturup endişelenmekten başka bir şey istemiyorum.

"İyi fikir," diye kabul ediyor, sesi soğukken Silas ayağa kalkıp odadan çıkıyor.

Bu iki adam arasında açıkça konuşulmamış, gizli bir gerginlik var ve ben bu gerginlik sonunda patladığında burada olmak istemiyorum.

Gray, düşüncelere dalıp adımlarım yavaşladığında beni omzuna atıp yukarı taşıyor. Bu konuyu daha fazla düşünmek istemiyorum

daha fazla düşünmek istemiyorum ve bu üç adamla birlikte olma olasılığını düşünmeme izin vermiyorum.

Bu bilgiyi içime gömeceğim ve normal bir insan gibi, içimden fişkırlıp patlayana kadar bekleyeceğim.

CHARLOTTE

Kenara çekilip gölgenin işini bitirmesini beklerken Gray'e sert bir bakış atarım. Benim ateşli bakışlarımın altında gözle görülür şekilde irkilir ve umarım öfkem havada yoğun bir şekilde hissedilir.

Gölge gerginliği hissetmiş olmalı ki, Gray'in ofisinin köşesinde duran süpürgeyi kapıp çıkar. Hızı saçlarımı hafifçe geriye savurur, ama ben bunu görmezden gelip Gray'e tehditkar bir bakışla bakmaya devam ederim.

Son birkaç haftada öğrendiğim bir şey varsa, o da Gray'in olumsuz duygulara özellikle duyarlı olduğudur. Silas, incubus'un memnun etmek için çaresiz olduğunu söylerken şaka yapmıyordu ve ben bunu kendi lehime kullanmaya niyetliyim.

Gray yutkunurken boğazı titrer.

"Ne yaptım ben?" diye sorar.

Ayaklarım beni odasının daha içlerine taşıyor ve gülümsememek için tüm gücümü kullanıyorum. "Bu sabah boş bir yatakta uyandım."

Gray gözle görülür şekilde rahatlarken, saklamaya çalıştığım gülümseme dudaklarıma yayılır. Bilgisayarına dönmenden önce bana doğru kaşlarını çatar, incubus benim yaptıklarımı benim kadar komik bulmamıştır.

"Neden üçünüzün aynı kadınla bağ kurmayı planladığınızı bana söylemediniz?" diye soruyorum.

Dün Silas ile yaptığım konuşmadan beri kafam soru işaretleriyle dolu ve yakında cevaplarını almazsam patlayacakmışım gibi hissediyorum. Gray oldukça üzgün görünüyordu, bu yüzden sorularımı sormayı beklemeyi tercih ettim, ama neredeyse on dört saat geçti ve sabrım tükenmek üzere.

Gray, ofisinin içine daha fazla girip kucağına oturmam için işaret ederken neredeyse tereddütlü görünüyor. Onun şehvetinin dikkatimi dağıtmasını istemediğim için başımı sallayarak teklifi reddediyorum.

O da bir adım daha ileri gitmeye karar verdi ve bu durum bütün gün beni rahatsız etti.

"Sana söylemek için uygun bir zaman olmadı," diye açıklıyor. "Buraya geldiğinde, sana tecavüz edeceğime inanmıştın ve bu korku hemen Aziel'in seni öldüreceğine ya da bir sığınağa göndereceğine inanmaya dönüştü. Sana söylemek istemediğimden değil. Bu bilgiyi korkmadan kabul edebileceğin bir anı bekliyordum."

Cevabını düşünürken yanağımın içini ısııyorum. Sanırım bu mantıklı.

"Burada benim geleceğim nasıl olacak?" diye soruyorum, bir sonraki endişeme geçerek.

Gray bana cesaret verici bir gülümseme atıyor, ama daha çok bir yüz buruşturma gibi görünüyor. Onun yerinde olsam ben de yüzümü buruştururdum. Bu sorular muhtemelen cevaplamaktan hoşlanacağı türden sorular değil.

"Geleceğin, senin istediğin gibi olacak. Bir kadın satın almanın amacı, Silas ve Aziel hazır olduklarına karar verene kadar beni memnun etmek ve beslemektir, ama artık istediğim bu değil. *Senin* bizim bağımız olmanı istiyorum, ama sen istemiyorsan da anlarım."

Gözlerimi kısarak kapı çerçevesine yaslandım. Sanki Aziel ve Silas'ın yanına gidip artık onların dışı olduğumu söyleyebilirmişim gibi davranıyor. Aziel ya beni öldürmeye çalışır ya da o anda benimle sevişir, Silas ise muhtemelen yüzüme gülüp uzaklaşırdı.

Ayrıca, bunu istediğimden bile emin değilim.

Gray'le, hatta belki Silas'la sonsuza kadar yaşamak fena bir fikir değil, ama Aziel konusunda hala kararsızım. O öngörülemmez ve korkutucu, ve birbirimize bağlansak bile, ben yine de zayıf bir insan olacağım.

Benim gücüm onlarınki gibi artmıyor. Aziel zayıf bir kadını kabul edecek türde birine benzemiyor ve eminim ki sıkılıp beni öldürmeye çalışması sadece an meselesi olur.

İlişkimiz nasıl olurdu ki? Gray tek başına bile başa çıkması zor birisi, üç erkek arkadaşım olmasını hayal bile edemiyorum. Bu baş ağrıtıcı bir durum gibi geliyor.

İçimden bir ses, Gray'e Aziel ve Silas'ı bırakıp sadece benimle birlikte olmayı düşünüp düşünmediğini sormak istiyor, ama bu isteğe direniyorum. O, sevip sevgisini verebileceği birini istediğini açıkça belirtti ve bu onu içten içe öldürse bile, benim için bunu yapacağına inanıyorum.

Silas ve Aziel'e karşı hislerim ne olursa olsun, Gray'den bunu asla isteyemem.

O ikisi uzun zamandır onun ailesi ve bildiğim kadarıyla ona gerçek sevgi gösteren tek kişiler. Belki onun istediği cinsel anlamda bir sevgi değil, ama yine de sevgi.

Ondan onları terk etmesini istemek zalimce olur.

"Üçünüzle de yakınlaşmam mı bekleniyor?" diye soruyorum.

Gray omuz silkiyor ve yüzünde yayılan sinsi gülümseme beni tedirgin ediyor.

"Sağlıklı, mutlu bir bağ istiyoruz. Hayatta kalmak için samimiyete ihtiyaç duyan tek kişi benim, ama eminim diğer ikisi de bunu isteyecektir," diyor.

Gözleri adeta parlıyor ve her sorumda heyecanla zıplıyor. Muhtemelen bu soruyu sormamın ilgilendiğim ve bu olasılığı düşündüğüm anlamına geldiğini düşünüyor. Bu yanlış bir varsayım değil, ama bunu itiraf etmeye henüz hazır değilim.

Gözlerimi kaçırıp boğazımı temizledikten sonra bir sonraki sorumu soruyorum. "Üçünüz birbirinizle yakınlık kuracak mısınız?"

Gray keskin bir nefes alır, bu ses dikkatimi çeker. Sandalyede rahatsız bir şekilde kıpırdanır ve göz teması kurmaktan kaçınır. Gözlerimi devirme isteğine direnirim. Onun tahrik olduğunu anlamak için güçlü şeytani duyulara gerek yok.

Ama o her zaman tahrik olur, bu yüzden çok şaşırmamam gerekir. "Bu duruma bağlı. Benim için çekicilik sizin için olduğundan farklıdır ve diğerleri izin verirse, muhtemelen yaparım. Silas ve Aziel erkekleri tercih etmezler, ama buna karşı da değiller." Gray kaşlarını oynatır. "Ayrıca, hamile olduğun veya seyahatte olduğun için müsait olmadığın zamanlar olacak ve bağ, onları beni beslemeye teşvik edecek."

"Seyahat mi?"

Gray başını sallar. "Seninle bağ kurarsak binlerce yıl yaşayacaksın. Her birini bizimle geçirmek istemeyeceğini varsayıyorum ve bazen sinirlenip kısa bir süreliğine ayrılacağın zamanlar olacağını tahmin ediyorum. Biz bunu sürekli yapıyoruz, özellikle Aziel."

Kalbim hızla atıyor. Ayrılma ve seyahat etme özgürlüğüm olabileceğini hiç düşünmemiştim. Gray, benimkini bozmaya çalışırken görünür bir heyecanla izliyor.

"Ama ben bir insanım," diyorum. "Öldürülmesi kolay."

"Bir kez bağlandığımızda, nerede olursan ol sana ulaşabileceğiz. Tehlikede olduğunu hissederiz ve bir saniyede sana ışınlanabiliriz. Ayrıca,

gücümüzden yararlanabileceksin. Bizim gibi hayatta kalmak için buna ihtiyacın yok, ama bizim gücümüz sana ekstra bir destek sağlayacak ve seni öldürmeyi daha zor hale getirecek." "Gücünüzün ne olduğunu tam olarak anlamıyorum," diye itiraf ediyorum. "Ya da neden buna

buna ihtiyacınız olduğunu da."

Gray gülüyor, beyaz dişleri tamamen görünüyor. "Bunu sana açıklamak için biyoloji hakkında yeterince bilgim yok. Bu sadece bizi ayakta tutan şey. İnsanlar enerjilerini öncelikle yiyeceklerden alırlar, ben seksten, Silas kader dünyasına girerek alır ve Aziel ise vücudu lanet bir semender gibi kendini yenileyen şanslı piçtir.

"Gücümüz bizi hayatta tutan şeydir, tıpkı enerji ve kalorilerin sizin için olduğu gibi. Yiyecekler yardımcı olur, ancak bizi ayakta tutmaya yetmez. Gücümüz bizi güçlü kılar ve yeterince güç topladığımızda, sonunda dışarı dökülür ve havaya yayılır. Bu yüzden vücudunuz bizimkine bu şekilde tepki veriyor."

Kafam karışık bir şekilde başımı sallıyorum. Bu bağı ne kadar çekici gelmeye başladığını itiraf etmekten nefret ediyorum ve Aziel de bu bağı bir parçası olmasaydı, muhtemelen hemen kabul ederdim.

Gray'in ofisine girip kanepeye oturduğumda, aramızdaki sessizlik rahatlatıcı geliyor. Gray'in, şu anda benim ofisim olan dolabı boşalttığında üzerine yığıldığı temizlik malzemelerinin bir kısmını kenara itmek zorunda kalıyorum, ama bu geçici dikkat dağınıklığı hoşuma gidiyor.

Bir iç çekerek yastığa gömüldüm, buraya geldiğime neredeyse pişman olmaya başlamıştım. Bilgisizlik mutluluktur derler, ben de bunun tam olarak ne anlama geldiğini anlamaya başlıyorum.

Gray'in tüm sorularımı varsayımsal değil, gelecek zaman kipiyle yanıtladığını fark etmedim değil, ama onu düzeltmeye gücüm yetmiyor.

"Bu konuya bu kadar ilgi duymak hoşuma gidiyor," diyor Gray.

Dudaklarımdan çıkan kuru kahkaha istem dışı, ama başımı sallamam istem dışı değil.

"Hepsi varsayım. Silas ve Aziel beni sevmiyor bile," diye hemen belirtiyorum.

Gray sandalyesinden kalkıp yaklaşıyor, hareketleri yavaş, sanki kafamın karışık olduğunu hissediyor gibi. Bu jestini takdir ediyorum ve bacaklarımı açıyorum, böylece yaklaştığında aralarına çömelebilir. Ellerini uyluklarımın üzerine koyuyor ve göz hizama geliyor.

"Bunun çok fazla olduğunu biliyorum. Aziel seni sandığından daha çok seviyor ve eve döndüğünde bu duygularının daha da artacağını tahmin ediyorum. Silas da seni seviyor

ama o arzularına teslim olan biri değildir." Gray eğilip kulağıma fısıldayarak sesini alçaltır. "Onun neyi sevdiğini biliyorsun. Onu istiyorsan, onu alman gerekecek."

Yüzüm kızarır ve utançtan daha fazla açıklama istemeye cesaret edemeden başımı çeviririm. Kadınların erkekleri domine etmesi, romanlarda okuduğum bir şey değildir ve "onu almak"ın ne anlama geldiğini bile bilmiyorum.

"İstersen yardım edebilirim," diyor Gray, parmakları uyluklarımın içini okşayarak.

Yutkunuyorum, kalbim hızla atıyor. Bu, Gray'i daha da cesaretlendiriyor gibi görünüyor, çünkü dizlerimin arasındaki pozisyonunu yeniden ayarlıyor ve boğazımın dibine ıslak bir öpücük konduruyor.

"O akşam yemeğini yerken, ona dizlerinin üzerine çöküp seni tatmasını söyledim. İlk başta, bizim onunla oynadığımızı düşünerek çekingen davranırdı. Ama benim ciddi olduğumu anladığı anda, dizlerinin üzerine o kadar sert çökerdi ki, morarırlardı." Gray kıkırdar.

Uyluklarımı onun gövdesine sıkıca sararım. Bana bu şeyleri fısıldayarak ne yaptığını çok iyi biliyor ve ben bunun hakkında ne hissedeceğimi bilmiyorum. Ben titrek bir nefes verirken Gray dudaklarını boynuma geri getirir.

"O acıdan hoşlanır ve saçını çekip ağzını istediğin yere yönlendirmeni ister," diye devam eder Gray, parmakları boynumun dibindeki saçlarımı okşayarak. Bir avuç saçımı tutup başımı nazikçe geriye doğru çekince nefesim kesilir. "Sen izin verene kadar büyük geyik gözleriyle sana bakar, ayaklarının dibinde bir köpek gibi nefes nefese kalırken sıcak nefesi amını ısıtır."

Uyluklarımın arasında bir ağrı hissetmeye başladım ve Gray boynuma bir öpücük daha kondururken alt dudağımı dişlerimin arasına çektim. Sonra ıslak dudaklarıyla omzuma doğru ilerledi.

"Siktir, belki de acımasız davranıp onu oturup izlemeye zorlayacağım, bunun yerine parmaklarımla seni tatmin edeceğim," diye köprücük kemiğime fısıldadı.

Elini uyluklarımdan yukarı kaydırırken, başparmağı hemen taytımın üzerinden klitorisimi bulur. Hiç vakit kaybetmeden onu daireler çizerek okşar.

"Seni boşaltırken onun adını haykırmanı istiyorum," diye inliyor Gray, sesi kısık. "Onun bizi duymasını ve kaçırdıkları için ağlamasını istiyorum."

Bu sözler beni sersemliğimden uyandırmaya yeter ve ben homurdanarak Gray'i iteklerim. Bu çok fazla. Zaten bunalmış durumdayım ve onun dokunuşu durumu daha da kötüleştiriyor.

Gray kaşlarını çatıyor, ama beni bırakıp, titrek ayaklarımla ayakta dururken geri çekiliyor. Anlamadığım sessiz bir jestle elini uzatıyor ve ben de elimi nazikçe onun elinin üzerine koyup, dönüp ofisinden çıkıyorum.

Aynadaki yansımam hayal kırıklığına uğramış, ama yine de kendimi ona bakmaya zorluyorum. Babam hayatımın bu hale geldiğini görse çok sinirlenirdi. Tek istediği benim dik durmam ve riske girmeden yaşamamdı, ama ben ikisini de yapmadım gibi geliyor.

İşte buradayım, onun tek kızı, bir incubus ile çıkarken, aynı zamanda diğer iki güçlü iblisi baştan çıkarmayı da düşünüyorum. Bunlardan biri, tartışmasız en tehlikeli iblislerden biri.

Gray iyimserliğin parlak ışığı olabilir, ama acı gerçek şu ki Azriel burada olduğundan daha uzun süredir yok ve Silas ilgisizliğini oldukça açık bir şekilde ortaya koydu.

Aynadaki görüntümün bu hareketi taklit ettiğini izleyerek kaşlarımı çatıyorum. Sonsuza kadar ofisimde saklanamam, bir ara cesaretimi toplayıp dışarı çıkmam gerek. Eminim ki şu ana kadar tahrik olduğumun kokusu dağıldır, ama yine de Silas'ın Gray'in müstehcen sözlerini duymuş olmasından endişeleniyorum. İnkübüs sessiz olmaya çalışmıyordu ki.

Bu adamların kusursuz bir işitme duyusu ve şaşırtıcı bir mahremiyet eksikliği var.

Son bir derin nefes alarak, Silas'tan ödünç aldığım kitapları alıp kütüphaneye doğru yola çıkıyorum. Bir ara onunla yüzleşmek zorundayım ve bunu şimdi halletsem iyi olur.

Belki cömert davranır ve olayı görmezden gelir.

Ofisimden çıkarken Gray masasının arkasından bana bakıyor, her hareketimi izlerken koyu renkli gözleri benimkilere delici bir şekilde bakıyor. Alt dudağımı ısırıp ona doğru başımı sallayarak sessizce iyi olduğumu belirtiyorum.

Dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrılır ve gergin duruşu yumuşar, başını sallayarak karşılık verir.

Biri bitti, bir tane kaldı.

Silas'ın kütüphanede olup olmadığını umut edip etmemekte kararsızım. Otuz dakika önce, ona rastlayıp

ona binlerce soru sormaktan mutluluk duyardım, ama Gray ile olanlardan sonra, yüz yüze geldiğimiz anı korkuyla bekliyorum.

Elimdeki kitaplar, koridorda yürürken şaşırtıcı derecede ağır geliyor ve her adımda kollarımdaki yük artıyor gibi hissediyorum. Şeytanlar daha ince kağıt ve daha hafif ciltlere yatırım yapmalı.

Kapıları açarken kitapları düşürmek üzereyim. Gözlerim hemen Silas'a kayıyor ve sessizce yardım istiyorum. O da bir anda önüme gelip kitapları kollarımdan alıyor.

"İki sefer yapman ya da bizden birinden yardım istemen seni öldürmezdi," diye alay ediyor.

Kitapları tüy gibi tek koluyla tutuyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. En azından benim için ağırmış gibi davranabilirdi. Uzuvarımı sallıyorum, kaslarım biraz jelatin gibi hissediyor.

"Buraya kadar geldim, değil mi?" diye karşılık verdim.

"Zar zor." Burun kıvrır ve tutuşunu yeniden ayarlar. "Aradığını buldun mu?"

Çenemi sıkıyorum. İkimiz de bunun cevabını biliyoruz. Yine de benden bir şeyler sakladıklarını hissediyorum ve bunu ne kadar gizli tutarlarsa, ne olduğunu öğrenmek için o kadar çaresiz hissediyorum.

"Hayır," diyorum, sesimdeki hayal kırıklığı duyuluyor. "Bana söylemek istediğin bir şey olmadığına emin misin?" diye tekrar soruyorum, bana acıyıp gerçeği paylaşmasını umarak.

Silas cevap vermek yerine arkasını döner. O, bu kitapların bulunduğu rafa doğru yürürken, ben de kaşlarımı çatarak, giderek artan bir sinirle onu takip ederim. Onu takip ederken sessiz olmaya çalışırım, ama gizlice yürümek için elimden geleni yapmama rağmen ayak seslerim çok gürültülüdür.

Belki de burayı çıplak ayakla dolaşmaya başlamalıyım. Ayakkabıların gürültüsünden kurtulursam gerçekten sinsice hareket edebileceğimi hissediyorum.

Silas'ın arkasında yürürken Gray'in daha önceki sözleri aklıma gelir ve bir an için onu baştan çıkarıp gerçeği söylemesini sağlayabilir miyim diye merak ederim. Gray öyle düşünüyor gibi görünüyor.

Gray herkes hakkında böyle düşünüyor.

"Kararlılığını beğendim," diyor Silas, sıranın sonunda durarak.

Kitapları kaldırıp yerine koymasını izliyorum. Kitaplara karşı gösterdiği nazik tavır şaşırtıcı ve diğer iki iblise kıyasla ne kadar sakin olduğunu hayranlıkla izliyorum.

Gray yumuşak davranmaya çalışsa bile, asla tamamen silemediği bir keskinliği var. İlk satın alındığım zamanki kadar tehditkar gelmiyor ve bunun nereden kaynaklandığını bir gün anlayabilecek miyim diye merak ediyorum. Gray'i gerçekten rahatlayabileceği bir yerde görmek güzel olurdu.

Onu banyoya sokabilir miyim diye bakacağım. Banyo beni her zaman sakinleştirir, eminim ona da yardımcı olur.

"Karakterini seviyorum," diyorum Silas'a.

Şaşırmış görünüyor, gözleri bir anlığına büyüdü, sonra her zamanki etkilenmemiş, sakin haline döndü. Yüzüm kızardı, söylememem gereken bir şey mi söyledim diye emin olamadım.

Gözlerini kapatıp başını geriye doğru eğdi, ben de bakışlarımı onun bacaklarına indirdim. Onun iltifatını kabul edip konuyu kapatmalıydım. Bana hiçbir şey söylemeyecek ve Gray'in fısıldadığı sözlerin kafama takılmasını engellemeliyim.

Silas beni sadece bir arkadaş ya da sinir bozucu küçük kardeş olarak görüyor ve bu gerçeği kalın kafama sokmam gerekiyor.

"Tamam," diye homurdanır.

Ne? Kütüphanenin köşesindeki sandalyelerden birine oturmam için işaret ederken, heyecanımı zar zor bastırabiliyorum. Neredeyse koşarak sandalyelere doğru gidiyorum, bu sırada neredeyse ayağım takılıp düşüyordum.

Bu mu? Sonunda bana gerçeği söyleyecek mi?

Silas, en yakın büyük koltuğa atlayıp sabırsızlıkla onun oturup rahatlamasını beklerken gülümsüyor. Bunu yapmak için bolca zaman harcıyor, hareketleri acı verici derecede yavaş.

"Bu özel bir bilgi, ama yakın zamanda gözümüzün önünden kaybolacağını sanmıyorum, o yüzden sana gerçeği söyleyeceğim," diye başlıyor, ben merakla öne eğilirken dudakları yukarı doğru kıvrılıyor.

İşte bu. Gerçekten bu. Onun devam etmesini beklerken ayaklarım yere vuruyor.

"Şeytanlar da diğer türler gibi kadınların azalmasından etkilendi," diyor, "ve biz de diğer alemlerin çoğunun aldığı aynı çaresiz önlemlere başvurduk. Hiçbir şey işe yaramadı ve denediğimiz her şey sorunu daha da kötüleştirdi. Bir süre önce, Wrath'ta yaşayan ve altı kız çocuğu doğuran bir çift keşfettik."

Nefesim kesildi, gözlerim dehşetle büyüdü. Altı kız mı? Bu kesinlikle imkansız. Altı kızımın benden koparılmasının acısını yaşayacağımı hayal bile edemiyorum

kızımın benden koparılmasının acısını yaşayabileceğimi hayal edemiyorum ve ilkinden sonra devam ettiklerine inanamıyorum.

Çoğu insan çift, ilk kızları doğduktan ve Arayıcılar tarafından götürüldükten sonra çocuk yapmayı bırakmaya karar verir. Annem ben doğduktan sonra kısırlaştırma ameliyatı oldu ve bana küçük yaşta, gerekirse kendime de aynısını yapmayı öğretti.

İşlem riskli ve evde yapılıyor, ama annem bunun gerekli bir önlem olduğunu söylüyor.

Silas, kaşlarını çatıp başını sallayarak korkumun nereden kaynaklandığını anlamış gibi görünüyor. "Burada kızları ailelerinden almıyoruz. En kötü zamanlarda bile, on sekiz yaşına kadar ebeveynlerinin bakımında kalıyorlar. On sekiz yaşında, bir erkek seçme veya suni dölleme seçeneği sunuluyor."

Omuzlarım düşüyor ve devam etmesi için başımı sallıyorum.

"Çift bazı testlere girmeyi kabul etti. Onun vücudunda diğer kadınlardan farklı olan ne olduğunu görmek istedik. Uzun lafın kisası, kadın vücudunun, sisteminde yeterli oksitosin yoksa

X kromozumlu tüm spermleri reddedecek şekilde geliştiğini keşfettik," diye açıklıyor Silas. "Oksitosin, hoş karşılanan fiziksel temasa tepki olarak üretilir, bu yüzden erkekler kadınları ne kadar çok istismar ederse, o kadar az oksitosin üretirler."

Ağzım açık kalmış bir şekilde ona bakarken aptal gibi görüldüğüme eminim, ama umurumda değil. Kadınların sayısının azalmasının nedenini biliyorlar mı? Bu gerçekten inanılmaz.

"Neden daha önce söylemediniz? Ve insanlar bunun nedenini biliyorlarsa neden kadınlara daha iyi davranmıyorlar? Bunu ne zaman anladınız?" diye hızlıca soruyorum.

Silas yüzünü buruşturup sağımızdaki duvardaki tabloya bakarken, zihnim hâlâ karışık.

"Şu anda sadece Wrathlar biliyor. Bunu kısa bir süre önce öğrendik," diye açıklıyor.

Daha iyi düşünebilmeden, sandalyemden atlayıp Silas'ın kucağına atlıyorum. Dizim onun uyluğuna değince homurdanıyor, ama ben kollarımı boynuna dolayıp onu sıkıca kucakladığımda beni itmiyor.

Bu her şeyi değiştirecek. İnsanlar bunu öğrendiğinde, erkeklerin kadınlara daha iyi davranmaktan başka çaresi kalmayacak. Haklarımızı geri almak için çalışabiliriz

ve açık artırmada satılmak yerine erkeklerimizi kendimiz seçtiğimiz bir dünya görebiliriz.

Sadece birkaç yıl içinde, kadınlarda yeniden bir patlama yaşayabiliriz. Annemi bulabilirim ve erkeklerin acı verici öfkeleri altında korkarak yaşamak zorunda kalmayız. Kız çocuğu doğurma korkusuyla yaşamak zorunda kalmayacağım ve şanssız bir şekilde kız çocuğu doğurursam kendimi kısırlaştırmak zorunda kalmayacağım.

Silas kucaklaşmamı kabul ediyor, ama geri çekilip gözlerine baktığımda temkinli görünüyor. Yüzlerimiz sadece birkaç santim uzaklıkta, ama o kadar heyecanlıyım ki, bunu neredeyse fark etmiyorum.

"Bu her şeyi değiştirecek!" diyorum, vücudum sevinçten titriyor.

Neden bunu benden saklamak istediklerini anlamıyorum, ama sanırım Gray, ben alışana kadar beklemek istedi. Muhtemelen onu terk edip başka bir erkek seçmemden korkuyor, ki bu anlaşılabilir bir şey.

Artık aranan, nadir bulunan bir hazine olmayacağım. Sadece bir kadın olacağım, özel ya da sıradışı bir şey olmayacağım. Kimse benim için kavga etmeyecek ya da beni çalmaya çalışmayacak. Ailemden olmayan bir erkekle yalnız kalmaktan korkmayacağım ve okuduğum kitaplardaki gibi ilişkiler yaşayacağım.

Bu olasılıkları düşünürken gözlerim doluyor ve gülümsemekten çenem ağrıyor. Bu, hayatımın en inanılmaz günü.

Silas boğazını temizler ve ben ihtiyatı bir kenara bırakıp dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırırım.

Dudaklarımız birbirine değdiğinde donup kalır, ellerini kalçalarımaya koyarak beni sabit tutarken, ben göğüslerimizi birbirine bastırır ve dilimi ağzına sokarım. Kollarımı boynuna doladığımda beni daha sıkı sarar, şu anki mutluluğum onunla ilgili korku ve güvensizliğimi gölgede bırakır.

Silas'ı istiyorum, Gray'i istiyorum ve belki de incubus, onların kadını olarak mutlu olacağım konusunda haklıdır.

Silas'ın öpücüğümü karşılık vermesi sadece birkaç saniye sürer, ellerini uyluklarımdan aşağı kaydırıp kalçamı kavradığında boğazından boğuk bir inilti çıkar. Tutuşu şaşırtıcı derecede serttir ve beni kendine doğru sallarken iniltiyi tutamam.

Silas, kadınlarının onu domine etmesini sever, ama bunun ne anlama geldiği konusunda çok az bilgim var.

Parmaklarım saçlarının derinliklerine gömülene kadar boynuna kaydırıyorum. Buna pek tepki vermiyor ve Gray'in daha önce benimle dalga geçmediğini umarak, yumruğumu saçlarına dolayıp başını geriye doğru çekiyorum.

Türlerimiz arasındaki güç farkını göz önünde bulundurarak, onun için yeterli olacağını umarak saçlarını elimden geldiğince sertçe çekerim. Buradaki beklentinin ne olduğunu bilmiyorum, ama saçlarının çekilmesini istiyorsa, bunun acı vermesini istediğini varsayıyorum.

Silas boynunu bana gösterirken yüzünü buruşturur ve ben, onun boğazından çıkan iniltiyi iyi bir işaret olarak kabul ederim ve ağzımı kulağına götürür, Gray'in daha önce bana milyonlarca kez yaptığı gibi derisini yalarım.

"Aferin oğlum," diye inliyorum.

CHARLIE KICINI SIKTIĞIMDA inliyor. Bu ses, uzun zamandır hissetmediğim bir tepki uyandırıyor ve ağzına inlemekten kendimi alamıyorum. Bir kadının dokunuşunu hissetmeyeli yıllar oldu ve Charlie bana sürtünürken, neden ilk başta direnmeye karar verdiğimi hatırlayamıyorum.

Kadınlarla olan durumu tamamen yanlış anlaması bile beni ondan uzaklaştırmaya yetmiyor.

Aziel'in odasında geçirdiğim o sinir bozucu günden beri aklımdan çıkmıyor. Onun göğsünde kıvrılıp parmaklarını sürtünme şekli, her gece duşta kendimi tatmin ederken düşündüğüm şey haline geldi.

Siktir.

Charlie tekrar saçımı çekince ağzım açık kalıyor, sert davranışları yüzünden kafa derim ağrıyor. Gereğinden fazla sert davranıyor ama umurunda değil. Hatta daha sert çekmesini istiyorum.

Charlie inliyor ve kalçalarını sallıyor, nefesleri derinleşiyor, ben de elimi pantolonunun önüne götürüp parmaklarımı taytının beline sokuyorum.

Gray, daha önce onun beni domine etmesini istediğini paylaşmaya çok hevesliydi ve onların beni ona oral seks yapmaya zorlaması fikrini ne kadar sevdiysem de, Gray'in yardımı olmadan o bu tür bir şeye hazır değil.

Kulağıma fısıldadığı müstehcen sözlerle beni bir an için kandırmış olabilir, ama Gray'den öğrendiği tek cümleyi bana söylediği için şimdi onun gerginliğini hissedebiliyorum.

Tatlı küçük şey.

Parmak uçlarım klitorisini okşadığında Charlie nefesini tuttu, kalçaları öne doğru sıçradı. Benim için çoktan ıslanmıştı, cinsel organı uyarılma ile kayganlaşmıştı. O homurdanıp dilini ağzımın içine daha da sokarken, köpek dişimi yalarken bana olan çaresizliği belli oluyordu, ben ise sırtıtmamı zor tutuyordum.

Bu noktada öpüşmüyoruz bile, ama klitorisini atlayıp iki parmağımı girişine sokarken, onun kirli keşiflerine devam etmesine izin veriyorum.

Gray'e yaptığı gibi benim için inlemesini istiyorum ve parmaklarımı kıvrıp ileri geri sallıyorum. O, geriye yaslanıp alınlarımızı birleştirirken ağzını benimkinden ayırıyor ve geveliyor.

Bu hareket garip bir şekilde samimi, ama fazla düşünmemeye çalışıyorum. Bunun sadece eğlence için olduğunu biliyor.

Siktir.

Gray ile önceki konuşması aklıma gelince elimi hemen çekiyorum. Bunun sadece eğlence için olduğunu bilmiyorum. Dün onu asla cesaretlendirmemeliydim. Bize karşı haklı olabilir, ama bu onun gerçekten istediği şey olduğu anlamına gelmez.

Bizi seviyor çünkü tek bildiği bu. Satın alınmış bir kadınla bağ kurmakla ilgilenmiyorum, özellikle de gelecekte bize kin besleyecek biriyle. Ömrü kısa ve binlerce yıl boyunca üç iblisle bağlı olarak yaşamının nasıl bir şey olacağını doğru bir şekilde anlayabilmesi imkansız.

Sadece yirmi küsur yıllık kısa bir yaşam deneyimi olan, özellikle de bunun çoğunu saklanarak geçirmiş biriyle bağ kuramayız.

Charlie gerçek dünyadan hiçbir şey bilmiyor ve dişiler hakkındaki bilgimizi paylaşmayı planladığımıza hemen inanması bunun yeterli kanıtı.

"Charlie," diye mırıldanıyorum ve kalçalarını nazikçe kendimden uzaklaştırıyorum.

Seks yapamadığımız için sikim öfkeyle çılgılık atıyor ama ben onu görmezden geliyorum. Charlie öfkeyle alnını alnımdan çekiyor, gözleri cam gibi ve odaklanamıyor.

"Bir kadına hazır değilim," diyorum, bandajı tek seferde söküp atmanın daha iyi olacağını düşünerek.

Kaşlarını çatıyor, dolgun dudakları aşağı doğru çekiliyor ve bu hareket kalbimi çarptırıyor. Gray ve Azriel onunla ilgili olarak mantıklı düşünemeyebilirler, ama ben aynı tuzığa düşmeyeceğim.

"Senin dişi olmayı istemiyorum," diye karşılık verdi.

Mırıldanıyorum, ama onunla tartışmayacağım. Charlie'nin duygularını incitip onu daha da utandırmanın iyi bir yanı yok. O iyi bir kız ve durum farklı olsaydı, belki bu ilişkiyi düşünebilirdim.

Charlie dudağını ısırır ve tuzlu gözyaşlarının kokusu burnuma ulaşırken başka yere bakar. Onu ağlattığım için duyduğum ani suçluluk duygusu beni şaşırtır, ama bu duyguyu da diğerleriyle birlikte bir kenara iterim.

"Ağlama," diye fısıldayarak yanaklarını silerim. "Böyle hissediyorsun çünkü başka seçeneğin yok."

Göz yaşlarını tutmaya çalışırken çenesi titriyor, bu görüntü içimdeki acı verici suçluluk duygusunu daha da derinleştiriyor. Onu kucağıma oturtmamalıydım. O geniş gülümsemesiyle bana atladığında ne olacağını biliyordum.

Charlie, benim güvencelerime rağmen ağlamaya devam ediyor ve başka ne yapacağımı bilemediğim için, başının arkasını tutup yüzünü göğsüme bastırıyorum. Cildi gömleğimin kumaşına değdiği anda boğazından yüksek bir hıçkırık pathyor, sesi ürkütücü.

Gray nerede lan?

Neler olduğunu duyabildiğini biliyorum ve gelip Charlie'yi teselli etmesini endişeyle bekliyorum. Muhtemelen kasten geride kalıyor ve onu teselli etmeyi bana zorluyor.

Kadınlar hakkında ona söylediklerimi de duyduğuna eminim, ama bu acı gerçeği ona bırakacağım. Bilgimizi gizli tutmamızda ısrar eden oydu, Aziel ve beni, Wrath'ın bulgularımızı paylaşmadan önce onlara on yıllarca avantaj sağlamak için en iyisi bu olacağına ikna etti.

Bu acımasız mı? Evet. Bu bize diğerlerinden üstünlük sağlıyor mu? Evet, o da. Onu teselli etmeye çalışıyorum. "Ağlama. Sana ilgi duymadığım için *hayır* demiyorum, Charlie. Ben çok, çok yaşlıyım ve senin önünde büyümek için çok zamanın var."

Bu pek işe yaramıyor gibi görünüyor, çünkü yine ıslak bir hıçkırık atıyor. Bu gözyaşlarının sadece benim için olmadığını, haftalarca biriken stresin bir anda patlaması olduğunu biliyorum, ama kendimi tamamen sorumlu hissetmekten alıkoyamıyorum.

Benim reddetmem katalizör görevi görüyor. "Ben çocuk değilim," diye tartışıyor.

"Hayır, ama sen benden çok, çok daha gençsin. Bizim seni kullanmamıza izin verme. Gray bile," diye cevap veriyorum, son kısmı onun dikkatini çekmek için bağırarak.

"Hayır, ama benden çok daha gençsin. Kimsenin seni kullanmasına izin verme. Gray bile," diye cevap veriyorum, son kısmı onun dikkatini çekmek için bağırarak.

Bu işe yaramış gibi görünüyor, çünkü saniyeler sonra onun yaklaşan ayak seslerini duyuyorum. O piçi, algıladığı bir hakareten daha hızlı harekete geçiren hiçbir şey yoktur.

Gray kütüphaneye girerken sinirli görünüyor, soğuk bakışları bana takılıyor, sonra yumuşuyor ve kucağımdaki ağlayan insana kayıyor.

Eminim ki daha sonra benden bir azar işiteceğim, ama Charlie'nin önünde hiçbir şey söylemeyeceği veya yapmayacağı gerçeği beni rahatlatıyor. Onu yukarı çıkaracak ve iyi bir erkek gibi yatıracak, sonra da bana ilişkiler kurmanın önemini anlatacak.

Gray, Charlie'yi kucağına alıp kucağımdan indirirken düşüncelerim hızla akıyor. Onun gözlerine bakamıyorum ve o onu odadan çıkarırken başımı başka yöne çeviriyorum.

Bu durumu daha iyi idare edebilirdim.

O onu yukarı çıkardıkça, titrek nefesleri kulaklarıma ulaşmaya devam ediyor ve ben kendimi cezalandırmak için onları dinlemeye zorluyorum. Doğru olanı yapmış olsam da, onun üzülmesinin sebebi olmak hoşuma gitmiyor.

Sandalyeye gömülürken, cevaplar bulmak için kaderimin dünyasına girerken gözlerim kapanıyor. Başka birinin bu dünyada yolunu bulması neredeyse imkansız olurdu, ama ben bilincimi kolayca bu dünyaya kaydırıyorum.

Charlie'nin kaderini bulmaya çalışırken ruhumun ruhlara dokunduğunu hissediyorum ve onlar beni çekip uzaklaştırdıkça sinirim artıyor. Onlara vermek istemedikleri bilgileri zorla almaya çalışmak riskli, ama ben iyi bir kaderim ve bazı cevapları hak ettim.

Tek bir hatam için beni cezalandırmayacaklar. Benim gibi olan diğerleri, daha önce çok daha kötüsünü yaptılar ve bunun sonuçlarına katlandılar.

Onu aradıkça zihnim ve ruhumdaki çekişme artıyor, ilerlemeye zorladıkça sıkı tutuşları başımı ağrıtıyor.

Charlie'nin kaderinin ne olduğunu bilmek istiyorum. Onun bizim kadınıımız olup olmayacağını görmek istiyorum.

Hayatlarımızın iç içe geçtiğinin ve onun ölene kadar bizimle olacağının farkındayım, ama bu ölümün yaşlılıktan mı olacağını yoksa çok uzak bir gelecekte mi olacağını bilmiyorum.

İnleyerek, kaderimin getirdiği acıyla mücadele ederken ellerimin altındaki tahta kolçakların çatladığını belli belirsiz hissedebiliyorum.

Bunu bilmem gerek.

Kader onu iyi saklamış ve eminim ki onu benden uzak tutmak için aktif olarak bir yerden bir yere taşıyorlar. Lanet olası pislikler.

"Silas."

Ruhum kendi türümle savaşıırken sesi görmezden geliyorum. *Onu görmeme izin verin.* Taleplerimi görmezden geliyorlar ve beni daha şiddetle geri çekiyorlar. O

Yakın.

Hissedebiliyoru

m. "Silas!"

Sesleri görmezden gelmeye devam ediyorum, onların getireceği dikkat dağınıklığına ihtiyacım yok.

"Silas!"

Sandalyeye çekilip odanın diğer ucuna fırlatıldığımda gözlerim birden açılır. Vücudum kitaplığa çarparak onu devirir, ben de acı içinde inleyerek kitap yığınının üzerine yığılım.

Kahretsin, çok acıdı.

Vücudum ağrıyor, odadaki iki adama dönmek için yuvarlanıyorum, başım o kadar dönüyor ki ikisi dörde dönüşüyor.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sorar Aziel, yüzü ve vücudu, derisini kaplayan kalın kan tabakasının arkasında tanınmaz hale gelmiştir.

Ona göz kırpyorum, zihnim olanları anlamak için bir an zaman alıyor. Aziel gömleğimi tutup beni yukarı çekince başım yana düşüyor ve sandalyeme kaldırılıp bırakılırken dehşete kapılmış görünen Gray ile kısa bir göz teması kuruyorum.

İnkübus Aziel'i buraya çağırmış olmalı, korkusu iblisi çukurdan çıkmaya ve beni kendimden kurtarmaya zorlamış.

"Gitmeyi reddetti! Saatlerdir o sandalyede çökmüş, lanet bir aptal gibi duruyor," diye Gray Aziel'e hemen haber veriyor.

Ispiyoncu.

Öfkeli sözlerine rağmen, Gray yine de gömleğini çıkarır ve gözlerimden ve burnumdan sızan kanı siler. Beni temizlerken ona bakarım, beni güvende tutmak için gösterdiği özen suçluluk duygumu daha da artırır.

"Ne arıyordun?" diye sorar Aziel.

Omuz silkiyorum, Charlie'nin bizim için kim olduğunu öğrenmek için bencilce bir arayışta olduğumu onlara söylemek istemiyorum. Aziel bu cevabı beğenmemiş gibi görünüyor ve saniyeler sonra zihnime girip gerçeği kendisi aramaya başladığını hissediyorum.

Her zamanki gibi ona karşı koyacak kadar güçsüzüm ve Gray temizlemeye devam ederken ona öfkeyle bakıyorum.

"Sen bir aptalsın," diye mırıldanır Aziel sonunda ve geri çekilir.

Gray, tamamen aynı fikirde olduğunu belirten bir homurtu çıkarır ve dönüp kirli bezi Aziel'in göğsüne getirir. Bu noktada kanı sadece etrafa yaymaktadır, ama Aziel hareketsiz kalır ve onun çılgınca temizlik yapmasına izin verir.

İnkübus gömleğinin emiciliğinden memnun kalmayınca inleyerek gömleğimi yırtıp çıkarmaya başlar. Gömleğimi başımdan çekip Aziel'e geri dönerken hiç nazik davranmaz.

Gray'in bizi temizlemek için kıyafetlerimi zorla çıkardığı ilk sefer değil ve eminim son sefer de olmayacak. Gray için bize bakmak çok önemli ve onu ilk tanıdığımızda bunu ne kadar tuhaf bulsak da, yıllar içinde buna oldukça alıştık.

Bu da bana, inkubusların kapalı kapılar ardında nasıl bir hayat sürdüklerini merak ettiriyor.

Dışarıdan bakıldığında, tüm hayatları seks ve beslenmek etrafında dönüyor gibi görünüyor, ama Gray'in bize hizmet etme konusundaki çaresiz ihtiyacını düşünürsek, gözlemci olmadığında birbirlerini kediler gibi yaladıklarını hayal ediyorum. Asmod'un krallığında kadınlarla ilgili hiçbir sorun olmaması mantıklı geliyor. Sevdiklerinde, bunu tüm kalpleriyle ve birçok kişiyle yapıyorlar.

"Yeter, teşekkürler," diyor Aziel, gömleğimi yüzünün önüne sertçe sürterek ve ağızına hafifçe sokarak Gray'i nazikçe itiyor.

İkimiz de, Aziel'in bizi terk edip çukurlara gitmesine olan öfkesini göstermek için incubus'un bunu kasten yaptığını biliyoruz, ama ikimiz de bu konuda yorum yapmıyoruz.

O, bu küçük zaferlerden beslenir.

Gray, mahvolmuş gömleğimi göğsüne bastırır. O, bizim kanımızı bir büyücüye götürüp bizi kendisine bağlayan başka bir merhem yapmaya çalışmadan önce gömleği ondan almak isterim, ama onun öfkeli bakışını görünce bunu yapmamaya karar veririm.

Aziel, Gray ve benim sessiz bakışlarımızı bozmak için boğazını temizledi, bu ses dikkatimizi çekti. Gözlerimi Aziel'e çevirdim, şüpheli sırtışını görünce kaşlarım daha da çatıldı.

"Tanışmanı istediğim biri var."

CHARLOTTE

KESİNLİKLE TANINAN bir bağırma sesi kulaklarıma ulaşır, sesler yüksek ve öfkeli. Gözlerimi ovuşturarak oturur ve etrafa bakınırım. Gray burada değildir ve genellikle uyuduğu yere dokunarak kaşlarımı çatırım.

Soğuk.

Öfkeyle çarşafların altından çıkıp kapıya doğru sürünürken hareketlerim sarsıntılı. Bu gece olanlar hakkında Silas'a hiçbir şey söylemeyeceğine söz vermişti, ama ona güvenip bu konuyu kapatacağını düşünmemeliydim.

Yeterince küçük düşürüldüm, onun benim onurumu savunmaya çalışarak durumu daha da kötüleştirmesine gerek yok. Silas'a bu kadar umutsuzca atılmamam gerektiğini biliyordum ve kadınlarla ilgili haberler yüzünden geçici heyecanımın karar verme yeteneğimi gölgelemesine izin verdiğime inanamıyorum.

En azından Silas reddederek nazikti.

Sözleri duyması zordu, ama kendi görüşüne hakkı var. Neden kendi yaşının onda biri bile olmayan, satın alınmış bir kadınla çıkmak istemediğini anlıyorum.

Ben de onun yerinde olsam ilgilenmezdim.

Aşağı kata gizlice inerken kalbim hızla atıyor ve çıplak ayaklarımla sessizce yürüyorum. Karanlıkta ev biraz ürkütücü oluyor ve son birkaç haftada alıştığım koridorlarda yürürken kollarımı kendime sarıyorum.

Gray'i gece lambası almaya ikna edebilecek miyim acaba?

Bağırışlar Aziel'in ofisinden geliyor gibi ve biri sinirli bir çığlık attığında parmak uçlarımda yaklaşıyorum.

"Sen kafayı yemişsin, ben bunu yapmayacağım," diye bağılıyor Gray.

Sesinde daha önce hiç duymadığım kadar öfke var ve bu ses beni ürkütüyor. Gray çabuk endişelenir ve sinirlenir, ama nadiren gerçekten öfkelenir.

Yavaşça yaklaşmaya devam ederken, tam olarak anlayamadığım mırıldanmalar duyuyorum, ama sesin Aziel'e ait olduğu çok açık. Onun geri döndüğünü öğrenince ellerim terlemeye başlıyor, ama kapının aralığından içeri bakarken korkumu bir kenara itiyorum.

"Umurumda değil. Bu olmayacak!" Gray alaycı bir şekilde söylüyor.

Önümdeki manzarayı görünce gözlerim büyüdü, düşüncelerim dakikada bir milyon mil hızla koşuyordu. Neyi kaçırdım?

Gray odanın ortasında gömleksiz duruyor, sırtı bana dönük, Aziel'in masasına bakıyor. Vücudu yaşlı iblisin görüşünü engelliyor, ama Aziel'i görmek pek umurumda değil ve dikkatimi Silas'a çeviriyorum.

İki kez bakmak zorunda kaldım. Silas zaten bana bakıyordu, kolları göğsünde kavuşturulmuş halde duvara yaslanmış duruyordu. Yüzü ve boynu kanla kaplıydı, burnundan damlayan küçük bir damlayı sildi ve gözünden bir saç telini itti.

Ona ne oldu?

Gömleksiz olduğunu ve yan tarafında büyük, kanlı bir el izi olduğunu fark etmeden edemiyorum. Belki de Aziel'i gidip getiren ve Wrath'ın saldırmasına neden olan oydu. Buna şaşırıyorum. Aziel'in şiddete başvurma eğilimi var.

"Girebilirsin," diyor Silas, sesi Gray ve Aziel'in tartışmasını kesiyor.

Gray bana doğru dönünce oda sessizliğe bürünür. Yüzü yumuşar ve bana gelmem için kollarını açar. Yutkunurum, elim titreyerek kapıyı açar ve içeri girerim.

Odadaki güç çok baskın, ama Aziel'in Lust partisinde bana öğrettiği numarayı yapıyorum ve burnumdan yavaşça nefes alıyorum. Bu biraz yardımcı oluyor ve kambur durmamı engellemeye yetiyor.

Gray kollarını belime doluyor ve göğsünü sırtıma bastırıyor, sonra dönerek Aziel'e dönüyor.

Gözlerim ona takıldığı anda kaskatı kesiliyorum.

Masasının arkasında geniş bir gülümsemeyle oturuyor, ama cildini kaplayan kanın ardında bunu fark etmek zor. Mobilyalarda bırakacağı lekeyi düşünmek için sadece bir saniyem var, sonra dikkatimi kucağındaki tanıdık kadına çeviriyorum.

İçimde patlayan öfkeyi gizlemek için yanaklarımı içime çekerim. Buraya getireceği onca kadın varken, Shay'i mi seçti?

Ben olanları anlamaya çalışırken, o sırtarak el sallıyor. Aziel'in ondan hoşlanmadığını sanıyordum, ama sanırım yanlışmışım.

"Neler oluyor?" diye soruyorum.

Gray alaycı bir şekilde güler ve sırtıma yapışır. Beni sıkıca sararken ben sert kalırım.

"Gray'e katılıyorum. Bunu yapmayacağım," diyor Silas, benim önceki sorumu görmezden gelerek.

Cevap için Gray'e bakıyorum. Göz teması kurmayı reddediyor ve ben Aziel'e dönmeden önce kaşlarımı çatıyorum. Beni ciddi ciddi görmezden mi gelecekler?

Aptal değilim ve Aziel'in kucağındaki başka bir kadının benim için iyi görünmediğinin tamamen farkındayım. Asmod'un önündeki tek engel o ve Aziel'in iddiası olmadan, Şehvet Kralı'nın uzun süre bekleyip beni kaçırmayacağından şüpheliyim.

Aziel, benim cevapları aradığımı izlerken ürkütücü bir sakinlik sergiliyor. "Geri döndüğünü fark etmemiştim," diyorum Aziel'e.

"Bu gece döndüm," diye cevaplıyor ve kucağındaki kadını işaret ediyor. "Bu Shay."

Artan sinirimi gizlemeye çalışarak başımı sallıyorum.

"Tanışmıştık," diyorum dişlerimi sıkarak. "Yoksa unuttun mu Aziel, beni öldürmeye çalıştığını?"

Aziel sessiz kalır ve beni baştan aşağı süzerken çenesindeki kaslar seğirir. Onun dolaşan bakışlarından hoşlanmadığım için, açıkta kalan vücudumu gizlemek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum. Gray bana neredeyse şeffaf pijamalar almakta ısrar ediyor ve şimdiye kadar onları çok sevmiştim.

Shay dönüp Aziel'e soğuk bir bakış attıktan sonra kucağında yeniden yerini aldı. Onu tekrar bana saldırmaya kışkırtmak istemediğim için onun yönüne bakmayı reddettim.

Aziel derin bir nefes alır, başını sallar ve gülümsemesini düzeltir.

"Evet, bu sadece bir yanlış anlaşılmaydı. Onu bağlanmış kadınıımız olarak almaya karar verdik," diye açıklıyor, sanki bir çocuğa hitap eder gibi yavaşça konuşuyor.

Aklım boşalır. Birkaç saat önce Gray beni yatağıma yatırıp kulağıma tatlı sözler fısıldıyordu. Başka bir kadınla bağ kurmayı planladığını sanmıyorum.

"Henüz hiçbir şeye karar vermedik," diyor Gray. "Ben istemiyorum Onu.

" Aziel'in geri döndüğünü bile bilmiyordum, bağlanmak istediği bir kadınla Bağlanmayı planladığı bir kadınla birlikte olduğunu bile bilmiyordum. Umarım yüz ifadem ve vücut duruşum hayal kırıklığımı göstermiyor. Onların beni gerçekten dikkate alacaklarını ummak aptalcaydı. Silas'ın daha önceki acı verici ve aşağılayıcı reddi bunun asla olmayacağını yeterli bir işareti değilse, bu kesinlikle öyle.

Gray'in fısıldadığı iltifatlar ve vaatlerle kafamı karıştırmasına izin vermemeliydim.

Silas boğazını temizleyerek dikkatimi çekti. Burnundan akan kanı silerken stresli görünüyordu, kolundaki hafif titreme şok ediciydi.

O ve Aziel kavga etmiş olmalılar.

İkisi de kanlar içinde olduğu için bu mantıklı geliyor. Silas'ı fiziksel şiddete başvuran bir tip olarak görmüyordum, bunun daha çok Gray ve Aziel'in yapacağı bir şey olduğunu düşünüyordum, ama belli ki bu adamları sandığım kadar iyi tanıımıyordum.

Silas öne çıkıp Shay'in vücudunu baştan aşağı süzer. Bunun beni incitmesine izin vermiyorum ve dudaklarımı büzerek onun aynı şeyi Aziel'e de yapmasını izliyorum.

"Kendini rezil ediyorsun," diyor Silas.

Aziel kaşlarını çatı, dolgun dudaklarının köşeleri aşağı doğru çekildi, sonra omuz silkti ve olumsuz duygusu kayboldu. "Kesinlikle utanmıyorum. Birkaç gün önce Shay'i çukurda gördüm ve onun bizim için doğru kişi olduğunu anladım. Yalnızdı," dedi.

Onun kullandığı mide bulandırıcı tatlı sesine kusma isteğime direniyorum.

Shay, Aziel'in kolunu okşadı. "Oraya özür dilemek için gitmiştim, ama kayboldum. Aziel hayatımı kurtardı ve bana çukurlarda nasıl savaşağımı ve kendimi nasıl koruyacağımı öğreterek aramızda bir bağ kurduk."

Gray çenesini kafama dayayıp beni daha sıkı sararken neredeyse hırlıyor. Silas bile Shay'in sözlerine tepki olarak bana doğru bir adım atıyor. Bu tepki beni şaşırtıyor ama sorgulamıyorum.

Alabileceğim tüm desteği alacağım.

Aziel bunu fark etmiyor ya da umursamıyor gibi görünüyor. "Shay bizim için mükemmel bir kadın. Güçlü, zeki ve soylu. İkinizin aklınızın başına gelmesini beklemeye hazırım, ama şunu bilin ki onunla bağ kuracağız."

Gray alaycı bir şekilde güler, Silas ise başını sallar.

"Onu istemiyoruz," diye tartışıyor Silas. Gray hemen ona katılıyor.

Shay, sırtını dikleştirip onlara kötü bir bakış atarak alınmış gibi görünüyor. "Yıllar önce sırayla beni siktiğinizde böyle dememiştiniz," diye tersler.

Gray'in kollarında diken diken oluyorum ama yüzümü düz tutmaya ve güçlü duygularımı gizlemeye çalışıyorum. Aziel'in açıkça düşündüğü gibi dengesiz bir kadın gibi davranmak beni hiçbir yere götürmez. Hâlâ onun korumasına ihtiyacım var.

Shay buradayken, benim artık avlanılabilir olduğumun duyulması uzun sürmeyecektir. Eminim ki, yalnız kaldığı anda Asmod'a bu iyi haberi vermek için koşacaktır.

"Bunun neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum." Aziel ilk konuşan oldu. "Üçümüzün de hoşuna gidecek bir kadın bulmak için çok uğraştım. Minnettar olmalısın."

Shay, Gray ve Silas'a bakarak gülümser, gözlerindeki küstah ışıltı sinir bozucudur. Silas'a hakkım olmayabilir, ama Gray benimdir.

Parmağımı onun ön koluna dolarken kafamdan geçen tek düşünce buydu. Gray'in göğsü, bu ince iddiaya karşılık sırtımda titredi, bunu iyiye işaret olarak aldım.

"Ondan zevk almayacağım," diye itiraz eder Gray. Aziel güler. "Zaten aldın."

Gray sessizleşirken, umarım kalbimin çarpışını duymazlar. Onun içinde bunu düşünen bir parçası var mı? Aziel'in fikrini değiştirmeyeceği açık ve bu gece bir anlaşmaya varacaklarını sanmıyorum.

Yorgun, huysuz üç yaşlı adamın elinde hiç anlamlı bir değişiklik olmadı.

"İnanılmaz derecede şeffaf davranıyorsun Aziel. Çocuk gibi saldırmayı sevdiğini kabul etmiş olsam da, bu yeni bir düşüş. Shay'i almayacağım, bu yüzden ya ondan kurtul ya da bizden kurtul," diyor Silas, araya girerek.

Aziel bir an için gerçekten şok olmuş gibi görünüyor, gözleri önce genişliyor, sonra daralıyor. Onay için dikkatini Gray'e çeviriyor, dudaklarında öfkeli bir hırıltı yayılırken, incubus'un başının benimkine doğru sallandığını hissediyorum.

"Beni değil de insanı mı seçtin?" diye sorar.

Silas alaycı bir şekilde güler. "Charlie'den uzaklaşmak için yaptığın bu üzücü girişimde, Shay'i bize tercih ediyorsun. Bizim tutumumuz değişmedi. Değişen sensin ve bizim de seni takip etmemizi bekliyorsun."

"İnsanlara karşı duygularımı abartıyorsun. Bu zamanlama tamamen tesadüf," diye karşılık verir Aziel, Silas'ın söylediği diğer her şeyi görmezden gelerek.

Silas gözlerini kırıştırır ama cevap vermez.

Ben bile, Shay'i kabul etmesinin çok tesadüfi olduğunu kabul etmeliyim. Ben kendim asla böyle bir şey söylemezdim, ama sanki bana olan duygularını gizlemek için bunu yapıyor gibi görünüyor.

Yaşlı olmasına rağmen, huysuz bir çocuk gibi davranıyor. Sanırım bu, kraliyet ailesinden olmak ve çocukken yeterince "hayır" cevabı almamış olmanın getirdiği bir tavrı.

Sonunda onunla birlikte olacak kadın için üzülüyorum, çünkü bundan sonra o kadın ben olmayacağım. Geçici bir zayıflık anında bunu düşünmüş olabilirim, ama bu kadar güvensiz ve duygularından korkan bir adamla ilgilenmiyorum.

Aziel parmaklarını Shay'in çenesinin altına koyar ve yüzünü kendine doğru çevirir. Shay, onu öpmeden önce bu nazik dokunuşun altında kendini beğenir.

Tiksinerek izliyorum.

Silas bana bakmak için döner, ama ben onun bakışlarını görmezden gelirim, Gray alaycı bir şekilde gülerek beni kapıya doğru iter.

"Yatağa geri dönelim," diye fısıldar. "Silas kalıp izleyecek."

Kalbim durur. "Kalıp izlemek mi?"

Gray, sessiz ve hüzünlü bir şekilde mırıldanır.

"Aziel'in aptalca bir şey yapıp bağı tetiklememesini sağlamak için," diye açıklıyor. "Aziel'in senin önünde onu öptüğü için üzgünüm. Wrath'lar iblisler arasında en intikamcı olanlardır, ama bu onun için bile beklenmedik bir şey."

Bunun beni üzdüğünü mü düşünüyor? Kabul ediyorum, üzıldüm, ama gülerek endişemi göstermeyi reddediyorum.

"Aziel'in ne yaptığı umurumda değil," diye yalan söylüyorum.

Gray mırıldanır ve beni kucaklar. Bacaklarım beline dolanırken, elleri uyluklarımın altına girerek beni yerinde tutar.

"Silas ve benim sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğimizi biliyorsun, değil mi?" diyor.

Silas'ın Aziel'e onu istemediğini söylediği şeyin doğru olduğunu umarak başımı sallıyorum.

Aziel'in onların onayı olmadan bunu yapacağından şüpheliyim. Adam pisliliğin teki, ama bahse girerim Shay'den çok Gray ve Silas'ı önemsiyordur.

"Ne zaman gidiyor?" diye soruyorum.

AZIEL

Shay dudaklarını benim dudaklarıma yapıştırırken, Gray'in Charlie'yi teselli etmesini dinlemekten başka çarem yok. Dilini dudaklarımın arasına zorla sokup ağızımın içini dürtüyor, ama ben onun istediğini yapmasına izin verip dikkatimi Gray'in konuşmasına veriyorum.

İnsan, tahmin ettiğim kadar üzgün değildi ve Gray ile yalnız kaldığında bu tavrının değişip değişmeyeceğini merak ediyorum. Değişmediğinde öfkem artıyor, ama Gray'in bağıyla bana aktarılan acı verici hisler bu duyguyu kontrol altında tutuyor.

Gray, bana karşı hisler beslemeye başladığını, bizimle ilgili rüyalar gördüğünü fısıldadı, ama şimdi bunun doğru olmadığını biliyorum. Ona inanmamam gerektiğini bilmeliydim.

O yalan söyleyen biri değildir, ama benim bir konu hakkındaki fikrimi değiştirmek için gerçeği çarpıtması ilk kez olmuyor.

Ve Shay'i buraya getirdiğim için neredeyse pişman olmaya başlamıştım.

Ne yazık ki, arzularım krallığımı yönetmekten bir kadını ele geçirmeye aniden kaydı ve bu olduğunda Charlie'nin benim yanımda olması da benim elimde değildi.

Çukurlar onu unutmama yardımcı olacaktı, ama Charlie hala kabul etmek istemediğim kadar zihnimde yer kaplıyor. Çok fazla içime işliyor ve umarım Shay bunu düzeltir. Düzeltsin de, yoksa tüm bu olay zaman kaybı olur.

Shay, öpücüğüne karşılık vermediğimde inliyor ve dudaklarını çeneme indiriyor. Benden fiziksel bir tepki almaya çalıştığını biliyorum, ama artık bunun olmayacağını bilmesi gerekir.

Elimden gelenin en iyisini yapmama rağmen, onun yaptığı hiçbir şey beni tahrik edemiyor. O tartışmasız çekici bir kadın, ama zihnim hala Charlie'ye takılıp kaldığı için Shay'den zevk alamıyorum.

Umarım onunla bağ kurduğumda bu durum değişir. Shay, Silas ve Gray'in ilgi gösterdiği tek kadın ve ben, diğer ikisini mutlu edecekse, hoşlanmadığım bir kadına bağlanmaya hazırım.

Shay, Silas ve Gray'in ilgi gösterdiği tek kadın ve diğer ikisini mutlu edecekse, hoşlanmadığım bir kadına bağlanmaya hazırım.

Silas boğazını temizler ve Shay boynuma saldırırken duvara yaslanır. Onu izlerim, bu fikre bu kadar karşı olmasına şaşırırım. Yıllar önce Shay'i almayı düşünmemizi öneren oydu. Buna karşı çıkan bendim.

Charlie hayatımıza müdahale etmeseydi, bununla bir sorunu olmayacağına bahse girerim. İnsanlar her şeyi mahvediyor.

"Gösteriden hoşlanıyor musun?" diye soruyorum. Silas'ın bakışları canımı sıkmaya başladı. Yavaşça derin bir nefes alıyor ve başını sallıyor. "Hayır."

Shay kalçalarını bana doğru salladığında yüzü buruşuyor, ama onu durdurmuyorum. Ben her gittiğimde Charlie ile evcilik oynarken, o beni yargılayacak durumda değil.

Onun kafasının içinde dolaşırken Shay'in onu öptüğünü gördüm. Onun zihnine sızdığımda bu anı adeta bana atladı, agresif bir şekilde zihnine girerek onun için ne kadar ağır bir yük olduğunu gösterdi.

Kısa bir an için ben oydu ve benim bacağıma sürtünürken çektiği saçlar *benim* saçlarımdı. O burada oturup Charlie'nin Gray'in sinir bozucu kadını olduğunu iddia edebilir, ama ben onun dudaklarına dudaklarını yapıştırırken onun heyecanını ve umudunu hissedebiliyordum.

Bunu kabul etmek istemiyor olabilir, ama Charlie onu parmağında oynatıyor.

"Sen ve Charlie yakınlaşıyorsunuz," diyorum, tepkisini dikkatle izleyerek.

Sakin görünüşüne rağmen, dinlerken ve evi tararken gözleri bir anlığına kapıya kayıyor. Gray'i takip ederek merdivenlerden yukarı çıkan çekingen ayak sesleri kulağıma geliyor ve bir anlığına dikkatim dağılıyor.

Gray bu gece onun kokusuyla doluydu, gözeneklerinden sadece onun kokusu sızıyordu. Onun Gray'i bu kadar iyi beslediğini bilmemin bana rahatlık vermesi gerekirken, kendimi çenemi sıkıp Shay'in ağzını iterek uzaklaştırırken buldum.

"Biriyle birlikte yaşarken bu tür şeyler olur," diyor Silas.

Mırıldanıyorum. Ben çukurdayken çok şey oldu ve yetişmek zorunda kalmak hoşuma gitmiyor. Gray ve Silas her zaman sabittir. Ben gittiğimde ve geri döndüğümde buradadırlar, tutumları ve inançları asla değişmez.

Şimdi ise iki yabancıyla etkileşim kuruyormuşum gibi hissediyorum.

Hepsi insanın suçu. O, bizim genellikle ilişki kurduğumuz diğer kadınlardan farklı, yumuşak ve zayıf ve en önemlisi, bana ilgi duymuyor. Çoğu kadın kendilerini adeta ayaklarımızın dibine atıyor, ama Charlie bizi memnun etmekle pek ilgilenmiyor gibi görünüyor. En azından *beni* memnun etmekle ilgilenmiyor gibi görünüyor.

Gray'in kulağına fısıldadığı şeyleri sadece tahmin edebilirim. Serbestçe akan şehvet ortamı yaratmaya çalışmak onun doğasında var ve bu evde her zaman böyle bir ortam yaratmaya hevesli olmuştur.

Bu kadar inatçı olmasaydı, Shay ile böyle bir ortam yaratabilirdi.

Sözümden dönmeyeceğimi ve Charlie üzerindeki hakkımı geri çekmeyeceğimi açıkça belirtmeliydim. Bu, Charlie ile Shay arasında bir rekabet durumu olmak zorunda değil. Sadece önce Charlie, sonra Shay.

Gray'in o kadın ölene kadar onunla kalmasına izin vermeye hazırım. "Neden Shay'e bu kadar karşısın?" diye soruyorum.

Silas kaşlarını kaldırır ve dikkatini ona çevirir. O da dönerek onun bakışlarına karşılık verir, tüm soylu kadınlara öğretildiği gibi sırtını dikleştirir ve başını yukarı kaldırır. Hiçbir zayıflık göstermezler ve erkeklerin bakışlarına doğrudan karşılık verirler.

Savaşmada bu kadar berbat olması çok yazık. Çukurda kendini savunamaması beni hayal kırıklığına uğrattı ve hiçbir koçluk da yardımcı olmuyordu. O da bu konuda pek heyecanlı görünmüyordu.

"Eğlenceli biri, ama bağ kurmak isteyeceğim türden bir kadın değil," diye yanıtladı Silas sonunda. Konuşurken onunla göz teması kurdu. "Sevebileceğim bir kadın istiyorum, sadece vasat bir seks partneri olan bencil, zalim bir kadın değil."

Shay kucağımda gerginleşince iniltiyi zorla bastırıyorum ve onu koltuğunda tutmak için beline kolumu doluyorum. Silas'la kavga etmesini istemiyorum.

Silas'ın dostça bir tartışma havasında olmadığını anlayabiliyorum. Onu öldürür. Henüz bunu yapmamasının tek nedeni, sonrasında benim öfkemi çekmek istememesi olduğundan eminim, ama doğrudan meydan okunursa yapabileceğim pek bir şey yok.

Meydan okuma, meydan okumadır. Bu adil bir cinayet olur.

"Shay'i neden buraya getirdin?" diye soruyor. "Charlie'yi kıskandırmak için mi? Onu kullanılıp atılacak biri gibi davranmaya devam edersen, seni asla sevmeyecek."

Omuz silkiyorum, ilgisizmiş gibi davranıyorum.

"O *kullanılıp* atılabilir," diyorum.

Ben istemememe rağmen, öyle. Onun tüm hayatı benimkine kıyasla sadece küçük bir nokta ve onu vazgeçilmez kılacak hiçbir beceriye sahip değil. O, kelimenin tam anlamıyla, *kullanılıp* atılabilir.

Onun öleceği düşüncesi kalbimi sıkıştırıyor, ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Silas gülüyor. "Bunu Gray'e söylemeyi dene." "Bu ne demek oluyor?"

"Gittiğin süre içinde çok şey kaçırdın," diyor Silas. "O insanı seviyor ve ona bağlanmak için fısıldamaya başladı bile."

Shay burun kıvrır. "Asla yapmaz."

Silas yana doğru bakıyor, bu hareket onun için de hassas bir konu olduğunu anlamam için yeterli. Charlie ile bağ kurmayı düşündü mü? Gray neden bu konuyu benden önce Silas'a açtı?

Onunla bağ kurma, sonunda onun yumuşak tenini tenimde hissetme düşüncesi vücudumu ısıtıyor, ama bu düşünce kontrolden çıkmadan onu bir kenara itiyorum. Bir insanla asla bağ kuramayız. Bunu düşünmeye ya da hayal etmeye bile değmez.

Silas ve Gray, bağlanacağımız eşleri aşk nedeniyle seçeceğimize inanmak isteseler de, üzücü gerçek şu ki, bu siyasi bir oyun olacak. Hepimizin sevdiği bir kadın bulmak için elimden geleni yapacağım, ama sonuçta seçeceğimiz kişi benim konumuma fayda sağlamalı.

Shay'in amcası Envy'nin kralı ve onunla olan bağları çok güçlü.

"O asla bir insanla bağlanmamızı önermez," diye tartışıyorum ve Shay'e dönerek, "Git," diyorum.

O, benim emrimden açıkça memnun olmadığından alaycı bir şekilde gülerek kollarını göğsünde kavuşturur. Bu durum onu kibirli hale getirmiştir ve ben, onun çenesini tutarken gözlerimi devirme isteğine direnirim. Parmaklarım ağzının her iki yanındaki kemiğe batarken o irkilir, ama gözlerime bakmaya devam eder.

"Bize itaat eden bir kadın istiyoruz. Eğer bunu sağlayamıyorsan, galiba bir hata yapmışım," diyorum.

Dürüst olmak gerekirse, bize karşı kendini savunabilecek bir kadına ihtiyacımız var, ama Shay'e bu konuşmayı dinlemesi için burada oturmasına izin verecek kadar güvenmiyorum. Adamlarım bir insanla bağ kurmayı tartıştığımızı duyarsa isyan çıkar ve Shay dedikodu yapmayı sever.

Gözleri öfkeyle parladıktan sonra pes edip odadan çıktı. Ağırılığı kucağımdan kalkınca yeniden oturdum, şortumu düzeltip bacaklarımı uzattım ve rahat bir nefes aldım.

Ağır değildi ama onu taşımak kesinlikle çok rahatsız ediciydi. "Onu satın aldığımda Charlie'nin sadece geçici olduğunu açıkça belirtmiştim," diye devam ettim.

Ben yokken ne oldu da Gray, Charlie'nin bizim bağlanmış eşimiz olacağına karar verdi? Onun üçümüze de bir şekilde hizmet etmesini istediğini biliyorum, ama asla eşimiz olarak değil.

Dudaklarım düz bir çizgiye dönüşürken, uzanıp zihnimi Silas'ın zihnine sokarım.

İlk başta inleyip direnir, korkuyla bana karşı koyar, ama ben bunu görmezden gelip yine de girerim. Kaderin zihnine girmek riskli olduğunu biliyorum, ama o benden bir şeyler saklıyor ve bunu düzeltmek için neler olduğunu anlamam gerekiyor.

Düşünceleri bir labirent gibiydi ve Asmod'un bir anısını bulmak için gözlerimi kapatıp odaklandım. O ve Valentine yemek masamızda oturmuş, Gray ile olan bağımı tartışıyorlardı ve o, benim incubus'uma hakaretler yağdırırken ben ellerimi yumruk yapıp sıktım.

Orada olmadığım için şanslı.

Konuşma, Charlie ile bağ kurmanın yaratacağı kargaşaya kayıyor ve Silas ile Gray onun tuzağına tam olarak düşerken zihnimde inliyorum. Kimse bizim bir insanla bağ kuracağımızı düşünecek kadar aptal olamazdı ve Asmod bu fikri onların kafasına sokarken çok sinsi davrandı.

Gray'in her zaman iyimser biri olduğu için bunu zaten düşündüğünden eminim, ama Silas'ın bunun bir seçenek olduğunu anladığı anı hissedebiliyorum. Potansiyel onun üzerine çöktüğünde göğsünde hissettiği lanet olası sıcaklık, beni uzanıp burnumu sıkıştırmaya itiyor.

Asmod, Gray ile birlikte olmamdan hoşlanıyor ve tek umursadığı şey, benim sevgimi onun krallığından uzaklaştıracak bir kadın seçmememiz. İnsanlar neredeyse nesli tükenmiş durumda ve onunla bağ kurmak, kararlarımda dikkate almam gereken bir şeyin azalması anlamına geliyor.

Bu, kendisi ve halkı için daha az rekabet anlamına geliyor. O, bizim onu seçmemizi istiyor. "Dalga geçiyorsun herhalde." diye inliyorum. "Gray,

ilişkide olduğu her kadınla bağ kurmak istiyor. Bu düşünceleri desteklememeliydin

desteklememeliydin."

Gray, en iyi günlerinde bile, dar görüşlü ve inatçıdır. Charlie ile bağ kurmamız gerektiği fikrini kafasına takmışsa, bu fikir hemen ortadan kaldırılmalı ve kaynamaya bırakılmamalıydı. Shay'e neden bu kadar karşı olduğunu anlamak mümkün.

Charlie'yi altmış yıl sonra ölecek bir kadın olarak görmüyor. Onun zihninde, Charlie ile Shay karşı karşıya.

"Ona bunun olmayacağını söylemelisin," emrediyorum.

Silas, duvardan iterek başını salladığında beni şaşırttı.

"Hayır. Charlie bizim kadını olmak istiyorsa, bunun için savaşıma fırsatını hak ediyor bence," diyor.

"Bunun için savaşmak mı?" Aptal mı bu adam? "En zayıf iblislere karşı bile hiç şansı olmaz. Milisaniyeler içinde boynunu kırarlar."

En azından denerlerdi. O insana karşı duyduğum kızgınlığa rağmen, kimseye ona zarar vermesine izin veremeyeceğimi hissediyorum.

Silas derin bir nefes alır, bana sırtını döner ve kapıya doğru yürür. Saygısızlığı yüzüme vurur, ama onu cezalandırma içgüdümü bastırıyorum.

Onları çukurlara terk edip, geri döndüğümde bana saygı duymalarını talep edemem. Bunun yeniden kazanılması gerektiğini ben de anlıyorum.

"Her şey fiziksel şiddetle ilgili değil, Azrael," diye mırıldanır.

Silas kapıyı açarken bana bir bakış attı, yüzünü kaplayan kanın ardında bile yorgunluğu belliydi. Sessizce içini çekerek göğsünü indirdi ve hafifçe başını sallayarak arkasını dönüp gitti.

CHARLOTTE

Üç adam aralarında tartışmaya devam ederken ben yumurtalarımı bıçaklıyorum. Gray'in beni kahvaltı için buraya sürüklemesinin tek bir iyi nedeni yok.

Hâlâ Silas'ın acı verici reddedilmesinden kurtulmaya çalışıyorum ve şimdi de Aziel ve Shay'in lanet olası kuşlar gibi birbirlerine kur yapmalarını dinlemek zorunda kalıyorum. Midemi bulandırıyor ve Gray ile Silas'ın ona bu kadar uzun süre nasıl katlandıklarını anlamıyorum.

"Bütün kahvaltı boyunca burada oturup bana dik dik bakmak mı planın?" diye soruyor Aziel.

Tabağımdan başımı kaldırıp kime konuştuğunu görmek için baktım ve *hem* Gray hem de Silas'a konuştuğunu fark edince gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Gray beni aralarına oturduğu için her iki adam da yanımda oturuyor ve içimdeki mutsuzluk kadar mutsuz görünüyorlar. Aziel ve Shay bile gergin ve rahatsız görünüyorlar, sırtları dik ve çatallarını o kadar sıkı tutuyorlar ki parmak eklemleri beyazlamış.

Gray alaycı bir şekilde güler ve sandalyesinde yeniden oturur, kolu benimkine değir.

Shay, meydan okurcasına gözlerimle temas kurar. Ben de öfkeli bakışını karşılık veririm, ama sonra düşününce vazgeçip bakışlarımı masaya indiririm. Bu insanlar benim ailem değil ve küstahça davranmak aptallık olur. Annem ve babam kızıp bağırmış olabilirler, ama bu iblisler makul tepkileri bir kenara bırakıp hemen kavga ve cinayete başvururlar.

Onlardan daha küçük ve zayıfım ve sonuçta hayatta kalmak istiyorsam onların gözüne girmem gerekiyor. Özellikle de Aziel'in beni korumaya devam etmesini istiyorsam. Burada olduğumu unutmalarını umarak mümkün olduğunca göze çarpmamaya çalışıyorum.

Ailem tartışırken bu işe yaramıştı, umarım bu adamlarda da işe yarar.

Silas, başka bir patates kızartması almak için üzerime uzanır ve ben, koluna çarpmamak için aceleyle geriye eğilirim. Çok rahatsız edici

bakışlar dışında, onun reddetmesinden beri birbirimizle konuşmadık. Ama bu benim için sorun değil. En son istediğim şey, beni neden istemediğini daha ayrıntılı olarak açıklaması. Geçen seferki mesajı aldım.

Sessiz kalarak geri çekildi ve büyük patates kızartmalarından birini tabağıma bıraktı.

O bana sertçe yememi söylerken, ben kaşlarımı çatarak patatesi izliyorum.

Bu adam beni çileden çıkarıyor. Çok sinirli görünmemeye çalışarak çatalımı patates cenneti içine batırıyorum. Bunu sadece patates kızartmasını sevdiğim ve bir tane daha istediğim için yapıyorum.

"Ne kadar evcil," diyor Aziel.

Cevap vermiyorum. Gray'in söylediklerine rağmen, Aziel'in yakında tekrar gideceğini umuyorum. Bir şeye mantıksız bir şekilde sinirlenip tekrar çukurlara fırlaması sadece an meselesi. Belki bir dahaki sefere daha iyi bir tavırla geri gelir.

O beni umursamıyor, ben de onu umursamayacağım. Aziel ve onun kötü şeytan kız arkadaşının buradan gitmesini istiyorum.

Bugünün asıl planı, Gray'den kadınlar hakkında daha fazla bilgi almak için onu sıkıştırmaktı, ama şimdi bunu yapma şansım olmayacağından korkuyorum. Bu adamlardan iyi bir günde bile bilgi almak zor, öfkeli olduklarında ise hiçbir şey öğrenemeyeceğimi biliyorum.

Yine de, Silas'tan öğrendiğim azıcık bilgi bile beni heyecanlandırmaya yetiyor. Umarım yardım planlarına katılmama izin verirler. En eğitimli kişi olmayabilirim, ama kesinlikle azimliyim ve bu işi yapmaya hazırım.

Dün gece kendimi o kadar utandırmamış olsaydım, Silas'tan daha fazla ayrıntı almaya çalışırdım. Ancak o, benimle dalga geçmek veya bunu yüzüme vurmak istemiyor gibi görünüyor, bu yüzden umarım birkaç gün içinde unutulur ve her şey normale döner.

Odadaki sessizlik kulakları sağır ediyor, tek ses çatal bıçakların tabaklara sürtünmesinden çıkan hafif sesler ve ara sıra duyulan iç çekmeler. Bu, şimdiye kadar katıldığım en rahatsız edici, en melodramatik yemek olabilir.

Ama belki Gray bunun ne kadar berbat olduğunu fark ettiğine göre, beni bir daha böyle bir yemeğe sürüklemes. Odamda ya da ofisimde yemek yemeyi tercih ederim.

"Bu yemek oldukça iyi. İnsanlar her zaman bunu mu yiyor?" Shay sessizliği bozarak soruyor.

Bana sorduğunu fark edince kaşlarımı çatıyorum.

"Bazıları yiyor," diyorum ona.

O, yumurtayı bıçakla delip merakla havaya kaldırmadan önce mırıldanır. Yemek tehlikeli bir şekilde sallanır ve sonra kayarak ıslak bir şaplak sesiyle tabağına düşer. Bu sese irkilirim.

"Dürüstçe söylemek gerekirse, şaşırdım. Sizlerin sadece çöp yediğiniz izlenimine kapılmıştım. Gray ve ben insan çöplerine dair şakalar yapardık." O gülüyor.

Aziel kıkırdar, ama onun şakasına başka kimse tepki vermez. Buna nasıl tepki vermem gerekiyor? *Teşekkür etmek mi?*

Shay dönüp Aziel'e gülümser, onun sözlerini komik bulduğu belli oluyor. Onu gerçekten sevdiğini mi, yoksa bana karşı olan hafif duygularını gizlemek için mi böyle davrandığını anlamak zor. Gerçi bu noktada, onun kalbinde bana karşı bir yumuşaklık olduğu yönündeki önceki varsayımımdan artık emin değilim.

Oysa ona özür dileyecektim.

Bildiğim kadarıyla, Asmod ile bir anlaşma yapmaya çalışıyor ya da müzayede evlerine ulaşarak benim için bir fiyat teklifi almaya çalışıyor. Gray bunu yapmayacağına söz veriyor, ama emin değilim. Aziel beni hiçbir sebep yokken nefret ediyor. Ona hiçbir şey yapmadım. Sadece var olduğum için bana kızgın.

Hala bakire olduğum için muhtemelen çok değerliyimdir. Gray'e inat etmek için pes edip onunla yatmalıyım. Beni satabilirsin, ama harcadığın paranın çoğunu geri alamayacağın kesin.

"Gray, sarhoş olduğumuzda yumurtaları yaladığın zamanı hatırlıyor musun?" diye başlar Shay, ama cümlesini bitiremeden Gray onu keser.

"Bu küçük oyunu daha ne kadar sürdürmeyi planlıyorsun?" diye Aziel'e sorar.

Aziel kaşlarını çatarak şaşkın bir ifadeyle bakar. "Ne oyunu?"

Gray yumruklarını masaya vurunca irkilirim. Odadaki gerginlik dayanılmazdır ve Gray'in neden hepimizin birlikte yemek yememizde ısrar ettiğini anlamakta zorlanırım.

Herkesin iyi geçinmesini istemenin onun doğasında olduğunu anlıyorum, ama bu yakın zamanda gerçekleşecek bir şey değil. Aziel'in kiminle vakit geçireceğine aldırmiyorum, ama beni neredeyse öldürtecek olan dramayı başlatan kadınla oturup evcilik oynamayı reddediyorum.

Ayrıca, Gray ve Silas'a sürekli bakışları sinirlerimi bozuyor. Gray'in ona dokunmayacağına güveniyorum ve onun tek kadını olduğumu söylediğinde ona inanıyorum, ama Silas aynı sözleri vermedi.

beni istemediğini açıkça belirtti ve Shay'in onunla ve Gray'in sırayla onunla yattığını söylediğine göre, onu çoktan becerdiğini varsayıyorum.

Silas taraf değiştirip Shay ile bağ kurmaya karar verirse, ben bittim. Gray beni tek başına koruyamaz ve herkes ona karşı birleşirse benim için savaşmaya devam edeceğini sanmıyorum.

"Bu senin için utanç verici, Aziel," diye mırıldanır Silas.

"Ne utanç verici? Halkını yönetmesine yardım edebilecek bir kadın bulmuş olması mı?" Shay, flörtöz bakışlarını öfkeye çevirerek tersler. "İnsan yakında ölecek ve Aziel ile ben beklemeyi göze alıyoruz."

Yüzüm kızarır. Hayatımın onlarınkine kıyasla hiçbir şey olmadığını sürekli hatırlatmalarına ihtiyacım yok ve ölümüm hakkında bu kadar rahat konuşmalarından nefret ediyorum. Gray bile bu konudan rahatsız görünmüyor.

Bu kadar uzun yaşadığınızda ölüme bakış açınızın farklı olduğundan eminim, ama yine de bu düşünce beni rahatsız ediyor. Ölmek istemiyorum, ama onlar sanki yarın ölecekmişim gibi davranıyorlar. Hala önümde altmış ya da yetmiş yıl var.

Shay, sadece beklemek gerektiği konusunda haklı. Ben öldüğümde, onun önünde hiçbir engel kalmayacak.

Buradaki seçeneklerim zaten sınırlıydı ve Aziel Shay'i seçtiği için şimdi daha da sınırlı hale geldi. İçimden küçük bir parça, üçünün bağlanmış kadını olma olasılığını düşündüğünü itiraf etmeliyim, ama Shay bu planları bozdu. Aziel'i zaten ikna ettiğimi ve Silas'ı ikna etmem gerektiğini düşünüyordum, ama şimdi Aziel devre dışı kaldı ve Silas hiç ilgilenmiyor. Burada tutunacak hiçbir şeyim yok.

Artık bir dayanağım olsun istemiyorum.

Aziel, benimle bağ kurmakla ilgili aklına gelen her türlü düşünceyi kışına sokabilir. O bir pislik ve onunla sonsuza kadar yaşamaktansa, hüznü, kısa hayatımı yaşamayı tercih ederim. Çenemi sıkarken, gizlice ona öfkeyle bakıyorum, kanımı kaynatmasına kızgınım. Onun beni bu kadar etkilemesine izin vermeyi bırakmalıyım.

"Aç değil misin?" Gray kulağıma fısıldıyor. "Bir hash brown daha ister misin?"

Dudaklarım büzülürken, dolu tabağıma bakıyorum, iştahım yok. Gray sessizce iç geçiriyor ve sonra bir tutam saçımı kulağımın arkasına itiyor. Bu nazik hareket beni gülümsetiyor ve gözümün ucuyla ona bakıyorum, sonra zorla bir lokma alıyorum.

Gray iyi bir adam ve öldükten sonra ne yapacağına kafa yormanın bir anlamı yok. Bundan nefret ediyor olabilirim, ama sonuçta o ve Shay'in bir ilişkisi var ve ben öldükten sonra da bu ilişki muhtemelen devam edecek.

Ben öldükten sonra mutlu olmayı hak ediyor.

Gray, yüzümde beliren düşüncelerimi izlerken acı çekiyor gibi görünüyor. Kafamda neler döndüğünü anlamak için dahi olmaya gerek yok.

"Sen benim kadını," diye beni temin ediyor. "Shay burada olduğu için bu durum değişmeyecek. Aziel onu sevmiyor bile ve eminim ki yakında gidecektir." Sözlerinde ihtiyatlı davranmaya bile tenezzül etmiyor.

Genelde sözlerini takdir etsem de, şu anda benim güvensizliğimi herkesin önünde dile getirmesinin sırası değil.

"Teşekkürler, Gray," dişlerimi sıkarak mırıldanıyorum.

Onlar gibi teleport olabilseydim, çoktan gitmiş olurum. Nereye gideceğimi bile bilmiyorum, ama şu anda bana bakan dört şeytandan uzak, sıcak bir yerde mutlu olacağımı düşünüyorum.

Oda bir kez daha gergin bir sessizliğe büründü. Bu durum acı verici ve cildimi kaşıntırıyor. Sandalyemi geri çekip ayağa kalkmadan önce, düşünmeden tabağımdaki yemeği karıştırmaya devam ediyorum. Boğazımı temizleyip ofislerimize giden kapıyı işaret ediyorum.

"Gitmeliyim. Rock beni bekliyor," diye yalan söylüyorum.

Rock hafta sonları bana ders vermez, ama Aziel veya Shay'in bunu bildiğini sanmıyorum. Yine de aklımı kaçırmadan bu odadan çıkmam gerekiyor. Kimse benim sözlerime yorum yapmaz ve ben rahat bir nefes alarak odadan koşarak çıkarım.

Gray ayağa kalkar ve kaçışımı takip eder. Hiçbir şey söylememesi ve beni durdurmaya çalışmaması için minnettarım, ama bu rahatlama kısa sürer, çünkü odadan çıkar çıkmaz kolunu belime dolayarak beni göğsüne çeker. Beni döndürür ve yüzümü gömleğine bastırır.

Ani temasa şaşıarak nefesimi tutuyorum, onun hareketlerinin hızına sürekli şaşıyorum.

Hiçbir şey söylemeden yüzünü saçlarıma gömüyor ve kokumu içine çekiyor, ben de içgüdüsel olarak geriliyorum, sonra iç çekip gevşiyorum. Kendimi üzüp ağlamaya izin vermiyorum ve dikkatimi dağıtmak için alt dudağımı ısııyorum.

"Shay bizim için hiçbir şey ifade etmiyor, Charlie," diye fısıldadı.

Ağzımı açıp tartışmaya hazırlandım, ama sonra bunun değmeyeceğine karar verdim. İkimiz de kışkırdığımızı biliyoruz ve bunu inkar etmek aksini kanıtlamaz.

"Onlarla bir daha yemek yemeyeceğim," diyorum, bunun beni ne kadar dramatik göstereceğini umursamadan.

Gray geri çekilir ve beni süzer, ben de alt dudağım beni ele verip titremesine rağmen güçlü kalmaya zorlarım kendimi.

"Tamam. Bundan sonra başka bir yerde yemek yeriz," diye kabul eder Gray.

Mutlu bir şekilde, parmak uçlarımda yükselir ve dudaklarımı onun dudaklarına yaklaştırırım. Gray, ona ulaşabilmem için eğilmek zorunda kalır ve o benim uyluklarımı tutup beni kaldırırken, ben onun ağzına iç çekerek nefes veririm. Onun bunu yapmasını seviyorum ve eminim ki, o gülerek bizi ofisine götürürken, bunu ele veren bir tepki veriyorum.

"Kıskanç olmanı seviyorum," diye fısıldadı ve ofisinin kapısını tekmeledi. "Benim minik insanım koruyucu bir insan."

Gray beni kanepesine oturtur. Hareketleri naziktir, ama yine de beni yumuşak yastığa kollarının arasında hapsederken nefesim kesilir.

Bacaklarım ona yer açmak için açılır ve Gray, bacaklarımın arasına girerken sağlıklı bir miktar şehvetini dışarı sızdırır. Kokuyu aldığımda kontrolümü kaybetmemek konusunda çok daha iyi hale geldim ve kokuyu içime çekip de erimediğim için kendimle gurur duyuyorum.

Gray parmaklarını uyluklarımın iç kısmına doğru kaydırıyor, ben titrerken alaycı gülümsemesi büyüyor.

"Aziel, uyurken onu yastıkla boğmam için tek bir yanlış hareket yapmasına kalmış," diye itiraf etti.

Bunu hayal edemediğim için burnumdan soluyorum.

Gray büyük laflar ediyor, ama Silas ve Aziel'in onun için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Onlar onu kızdırsa bile, onların güvende ve iyi bakıldığından emin olmak için elinden geleni yapıyor. Wrath çukurda yokken, Silas'tan Aziel'i birkaç kez kontrol etmesini istediğini duydum.

"Onlar onaylasa da onaylamasa da, sen benim bağım olacaksın," diye devam ediyor.

Sözleri beni kızartıyor ama ben bunu kabul etmiyorum. Bu, konuşmaya hazır olduğum bir konu değil.

Gray umursamıyor gibi görünüyor ve ben iniltiyi bastırıp onun dolaşan ellerini itiyorum. Herkesin duymasını istemiyorum.

O da dudaklarını büküyor. "Acıktım."

"Sana sormak istediğim bir şey var," diyorum, konuyu değiştirerek.

"Neymiş?"

Gray belimi kavrar ve parmaklarını gömleğimin altına sokar, dokunuşu dikkatimi dağıtır. Yaptığı her şey dikkatimi dağıtır. Lanet olası incubus.

Ben düşüncelerimi toparlarken, o dalgın dalgın yanlarımı okşuyor.

"Silas dn bana iblislerin neden daha fazla dişi doğurduğunu anlattı," diye mırıldanıyorum, onun tepkisini yakından izleyerek. Gray başını yana eğiyor ve gözlerime bakıyor, ama yaptığı hiçbir şey endişe verici görünmüyor. "Yardımcı olmak için ne yapabileceğimi bilmek istiyorum."

Alt dudağını dişlerinin arasında ısırıyor ve bir dakikalık sessizliğin ardından sinirlerimin gerilmeye başladığını hissediyorum. Cevap vermesi neden bu kadar uzun sürüyor? Onu terk edeceğimden mi korkuyor? Sanırım bu yüzden bana gerçeği söylemedi.

Kadınların azalmasını düzeltmek, daha fazla seçeneğimiz ve daha fazla özgürlüğümüz olacağı anlamına geliyor.

Gray yutkunurken boğazı titrer ve ben bu konuşmayı biraz daha uzatmaya karar verip dudaklarımı boynuna yapıştırırım. Derin bir nefes alır ve ben ağzımı omzuna doğru kaydırıp derisini ağzıma çekerim.

"Seninle mutluyum," diye onu temin ettim.

O inler ve pozisyonlarımız değişip onun ağzı boynuma değdiğinde ben de nefesimi tutamıyorum. Gray beni hep kızdırıyor ve ben onun gömleğinin kumaşını tutup onu yana itip kucağına tırmanıyorum. Kontrolü bana bırakıyor ve ben sertleşen vücuduna kendimi sallarken o gülümsüyor.

Herkesin duymasını istemiyorum, ama sessiz olabilirim. Gray nefesini tutar. "Kadınlar mı?"

Kalçalarımı salladıktan sonra dudaklarımı kulağına yaklaştırıyorum. "Bunu sonra konuşabiliriz. Beslemem gereken bir incubus var," diye fısıldıyorum.

Gray inliyor ve kalçalarımı tutup sallanmamı yönlendiriyor. Yardıma ihtiyacım olduğu için bundan memnunum. Bu benim için hala yeni ve hareketlerimin biraz sarsıntılı olduğunu söyleyebilirim.

"Beni beslemek mi istiyorsun, bebeğim? Ne yapman gerektiğini biliyorsun." Elini taytımın içine sokup parmak uçlarını klitorisime bastırırken sesi tehlikeli derecede yüksek.

Siktir, bu çok iyi geliyor. Ona karşı kıvranıyorum, inlemelerim ses seviyesi artıyor, çünkü onun şehveti ciğerlerimi dolduruyor. Hiçbir şeyi içinde tutmuyor gibi görünüyor ve ben başımı geriye atıp öne doğru sallanırken, bunun kurbanı olmamak için kendimi zorluyorum.

"Parmaklarımla sikiş. Bana sikimi nasıl süreceğini göster," diye ısrar ediyor Gray, elini boğazımın önüne dolayarak.

Durur, bunu yapmasına izin verdiğimi onaylamamı bekler, sonra oksijenimi kesecek kadar sıkar. İyi hissettiriyor, ama

Onun iki parmağını içime soktuğunda hissettiğim duyguya kıyasla bu hiçbir şey.

Harikalar ve ben geriye yaslanıp kalçalarımı sallayarak parmaklarının içeri girip çıkmasını sağlıyorum. Nefesim hızlanırken yüzümün kızardığını hissedebiliyorum, Gray'in boynumu sıkıca tutması nefes almamı zorlaştırıyor.

Ama bunu seviyorum.

"Çok güzelsin," diyor, sesi kaba. "Senin küçük sürtük gibi davranmanı seviyorum."

Çıkabildiğim tek ses, nefes nefese bir inilti. O başparmağıyla klitorisimi okşarken, ben parmaklarına karşı sallanmaya devam ediyorum, dokunuşu mükemmel. Bir incubus ile birlikte olmanın avantajları var, en büyüğü ise şimdiden hissettiğim orgazm.

Gray, orgazm büyüdükçe derin bir nefes alıyor, muhtemelen besleniyor. "Boşal."

Bir saniye sonra dişleri boynuma batıyor. Derimi parçalayacak kadar sert ısırıyor, ama yine de iz bırakacak. İyi. Shay'in bunu görmesini ve onun benim olduğunu bilmesini istiyorum.

Gray benim.

Orgazmım içimi sararken iniltiyi bastırıyorum, uyluklarım Gray'in kalçalarını sıkıca kavırıyor. Beni tatmin etmeye devam ediyor ve ben göğsüne yığılana kadar durmuyor.

"Sana dokunmak istiyorum," diye kulağına fısıldıyorum.

Gray düşünürken mırıldanır, sonra başını sallar. Oturup onun pantolonunu çözmesi için yer açarken çok şok olmuş gibi görünmemeye çalışırım. Sonunda bana dokunmama izin mi verecek?

Zamanı gelmişti.

"Beni boşaltamazsın," diye uyarıyor. "Yaklaştığımda sana söylerim ve kontrolü ele alırım."

Bu hoşuma gitmiyor, ama sonunda ona dokunabileceğim için şikayet etmiyorum. Gray pantolonunu ve iç çamaşırını uyluklarından aşağı indiriyor ve sert penisi karnına çarptığında yutkunuyorum.

Rüyamdaki gibi görünüyor ve dikkatimi onun erkekliğine geri vermeden önce Gray'in gözlerine bakıyorum. Büyük ve ben aşağı uzanıp parmaklarımı etrafına doladığımda alt dudağımı ısırıyorum.

Cildi sıcak ve yumuşaktı ve ona dokunduğumda çıkardığı küçük inilti beni mest etti.

Gray parmaklarını içime sokup çıkarmaya devam ediyor, temposu benim onu nazikçe okşadığım tempo ile aynı. Gözleri sıkıca kapalı

ve yüzü kızardı, her iki tepki de bunun hoşuna gittiğini gösteriyor.

Kavrayışımı sıkılaştırıyorum ve onu daha hızlı çekiyorum. Gray'in kalçaları yukarı doğru seğiriyor ve şişmiş dudakları açılıp düşük bir inilti çıkarıyor. Onu duymayı seviyorum, sesleri beni tahrik ediyor.

"Siktir, bu çok iyi geliyor." Ben yumruğumu ucunda çevirirken o homurdanıyor. "Uzun süre dayanamayacağım. Beni böyle ovmaya devam et."

Onu memnun etmek için can atarak başımı sallıyorum ve penisinin kenarına odaklanıyorum. Gray birkaç saniye sonra elimi itip kendisi devam etmek istiyor, ben de kısa bir süre direniyorum ama sonra bırakıyorum ki kendisi bitirebilsin.

Parmaklarını kıvrıp iç duvarlarımı, bu kadar iyi hissettirmemesi gereken bir şekilde ovuşturuyor ve ben bir orgazm daha yaklaşıırken onunla göz teması kuruyorum. Daha önce klitorisim dokunulmadan hiç orgazm olmamıştım, ama bunu değiştirenin Gray olması beni şaşırtmadı.

O haykırdığı anda ben de kaskatı kesiliyorum, ikimiz de aynı anda boşalıyoruz. Romantik bir his ve ben onun üzerine yığılıyorum, o da besleniyor.

"Yaramaz kız," diye alay ediyor, elini taytımdan çekerek.

Kahkaham istediğimden biraz daha nefes nefese çıkıyor, ama Gray bunu seviyor gibi görünüyor, gülümsüyor ve kollarını gövdem etrafına doluyor. Kanepeye uzanıyor ve beni de yanına çekiyor, dudaklarındaki memnuniyet dolu gülümseme kalbimi ısıtıyor.

Benim.

Charlie'nin bacaklarının ne kadar kısa olduğunu hiç fark etmemiştim. İnsan kadınları için ortalama boyda, ama iblisler doğal olarak daha uzundur, bu yüzden yine de küçük görünüyor. Elimi başının arkasına koyuyorum. Kafatası avucumun içine sığacak kadar küçük.

"Hadi," diye onu teşvik ediyorum, poposuna hafifçe vurarak daha hızlı yürümesini umuyorum.

Yatmadan önce son bir şey yapmak istediğini söylediğinde, bunun çabuk biteceğini düşünmüştüm. Daha iyi bilmeliydim. Bazen beni kızdırmak için salyangoz hızında hareket ettiğini düşünüyorum.

"Beni acele ettirme," diyor Charlie, dönüp göğsüme parmağını sokarak. Kaşlarımı çatıp ellerimi kaldırarak teslim oluyorum. "Kimse senden bütün gün beni büyük bir pudel gibi takip etmeni istemedi," diye devam ediyor.

Kaşlarımı çattım, pudelin ne olduğunu ve buna alınmam gerekip gerekmediğini bilmiyordum. En azından "büyük boy" kelimesini kullanmıştı. Beni iri olarak görmesini seviyorum.

"Seni takip ediyorum çünkü senden hoşlanıyorum," diyorum.

Charlie geri dönerek sırtıyor, kokusu benim sevdiğim kokuya dönüşüyor. Dişim mutlu.

Shay'in ona zarar vermesinden korktuğum için etrafında dolaştığımı bilmesine gerek yok. Aziel, kadını parmağında oynattığını ve onun her emrini dinleyeceğini düşünüyor gibi görünüyor, ama Envy'den gelen iblislerin rekabetle oyun oynamadığını fark edemiyor.

Shay sinsi biridir ve biz arkamızı döndüğümüzde Charlie'ye zarar vermeyeceğinden emin değilim. Bu, dişimi takip etmek anlamına geliyorsa, öyle olsun. Aziel, benim yapamadığım tüm işleri yapmak zorunda kalacak, ama bu onun sorunu.

Ayrıca, bu sayede onun dikkatini o kadar dağıtırm ki, kadınları düşünmez.

Silas ve Aziel'i öğrendiğimiz bilgileri gizli tutmaya teşvik ettiğim için pişman oldum. Ailemle akşam yemeğinden yeni dönmüştüm ve Aziel'in benimle ilgili bir hata yaptığını söyleyip durmalarını dinledikten sonra kendimi çok güvensiz hissediyordum.

Wrath'a ek destek verirsem onu etkileyebileceğimi düşündüm ve bulguları gizli tutması için onu zorladım. Ne kadar aptalım. Charlie, sadece kendimi güvensiz hissettiğim için tüm kadınları kınadığımı öğrenince mutlu olmayacak.

Sadece on yıl sürmesi gerekiyordu. Aziel'in halkının nüfusunu artırması için yeterli bir süre, ama on yıl yirmiye, yirmi de elliye dönüştü. O sürede yüzlerce olmasa da onlarca tür nesli tükendi.

Sırada insanlar var. Zaten tahmin edilenden daha uzun süre hayatta kaldılar ve ayakta kalabilmek için yeterli sayıda dişi ürettiler.

Ona söylemeliyim. Er ya da geç öğrenecek ve bunu benden duymasını tercih ederim. Olanları değiştiremem, ama şimdi düzeltmek için çalışabilirim. Başlangıçta yapmamız gerekeni yapabilir ve bulguları paylaşabiliriz. Charlie mutlu olacaksa, bu işi o yönetebilir.

Charlie arka veranda kapılarına ulaşana kadar yavaşça yürümeye devam eder ve ben heyecanla kapıları açmak için koşarım. Rock, insan erkeklerin kadınlar için kapıları açmasının kibarlık olarak kabul edildiğini söylemişti ve bu bilgiyi paylaşırken gülse de, doğruyu söylüyor gibi görünüyordu.

Bir iblis kadın, ona kapıyı açmaya çalışırsam muhtemelen hayalarım yumruk atardı, ama Charlie kızarır ve teşekkür etmek için başını sallar.

Gülümserim ve teras ışığını yakarım ki görebilsin. Burada fazla zaman geçirmedikimiz için dekorasyonu çok azdır ve Charlie küçük oturma alanını geçip bahçeye çıkan birkaç basamağı iner.

Bu gece hava biraz soğuk ve Charlie'nin insan tohumlarını ektiği küçük bahçe yatağına yaklaşırken kolunda küçük şişlikler oluşuyor. Hiçbir şeyin büyümediğini görmek beni şaşırtmadı, ama o toprağı incelemek için eğilirken yorulum yapmaktan kaçındım.

Eğer tohumları ekmeden önce bana planını söyleseydi, onun için daha iyi toprak satın alırdım. Bir sonraki ekim sezonu için biraz sipariş etmem gerekecek.

Charlie inliyor ve sanki cevapları bulacakmış gibi parmağını toprağı batırıyor, ben de kafamı şaşkınlıkla yana eğiyorum. O pek iyi bir

"Bitkilerin büyümediği için üzgünüm,"
diyorum. "Neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum."

Canlanıyorum. İyi olduğum bir şey varsa, o da bahçeciliktir. Silas, ona kendi başına yapmasına izin vermemi ve titiz davranmamamı söyledi, ben de dikkatli davrandım, ama o yardım istediğinde heyecanımı gizleyemiyorum.

"Eh, onları mevsim dışında ve hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları tüm besinleri içermeyen toprağa diktin. Evin bu kısmı da çok gölgeli, bu yüzden yeterli besinleri olsa bile muhtemelen çok büyüyemezlerdi. Ayrıca diktiğinden beri günde dört kez sulamışsın, bu da çok fazla..." diye

başlıyorum, ama dinlemediğini fark edince sözümü kesiyorum. Charlie boynunu uzatıp kütüphane pencerelerinden dışarıya bakarken vücudu gergin.

Panjurlar indirilmiş, bu yüzden benim boyumdan hiçbir şey göremiyorum, ama onun oturduğu yerden küçük pencereden mükemmel bir manzara görüyor. alta açık bırakılmış bir

çatlak. İç çekme isteğine
direniyorum.

Bu iki salakdan hangisine bakıyor acaba? Benim tahminim Silas.

Onu Silas'ın peşine gönderdiğimde, Silas'ın kabul edeceğini gerçekten düşünmüştüm. Silas yıllardır seks yapmamıştı ve bu her zaman onun kalbine giden yol olmuştu. Adamı boyun eğdirirsen, o senin elinde oyuncak olur. Kız doğru şeyleri söyledi ve fısıldadı, Silas'ın tahrik kokusu onun bundan hoşlandığını anlamam için yeterince güçlüydü, ama adamın dürüstlüğünün engel olacağını beklemiyordum.

Eğer kadını onu istiyorsa, yaşının ne önemi var? Bize kıyasla kısa bir hayat yaşıyor olabilir, ama bu onun çocuk olduğu anlamına gelmez. Kendi kararlarını verebilecek kapasitede ve onun bunu yapamayacakmış gibi davranmasını hiç hoş bulmuyorum.

Çömelerek, onun baktığı yöne doğru pencereden dışarı bakıyorum. Sonunda onun neye baktığını görünce dudaklarım düzleşiyor ve umarım rahatlatıcı bir jest olarak, nazikçe uzanıp kalçasını tutuyorum.

Aziel'in Charlie'nin kendisine dikkatini çektiğinin farkında olduğunu biliyorum ve Shay'i kitaplığa doğru itip vücudunu ona çarptırırken bizim yönümüze bakmaktan kasıtlı olarak kaçınıyor.

Charlie irkilir, Aziel Shay'in boynunu öperken nefes alış hızlanır. Charlie'nin vücudundan yayılan öfke ve acı boğucu bir hal alır ve ben onu daha fazla görmeden kolundan tutup ayağa kaldırıyorum. Aziel, gözlerimizin ondan uzaklaştığını hissettiğinde duracaktır, ama Charlie bunu bilmiyor.

Charlie, onu ayağa kaldırmaya zorladığımda alaycı bir şekilde güldü, ama umurumda değildi. Onun burada oturup, kininden dolayı kendine zarar vermesine izin vermeyecektim.

"Charlotte! Dur!" diye emrediyorum, o benim tutuşuma karşı direnirken.

Donup kalıyor, gözleri zehirli bir bakışla sabitleniyor. Dudakları yukarı kıvrıldığında, yaptığım şeyden memnun olmadığını anlayarak yüzümü buruşturuyorum. Beni baştan aşağı süzdükten sonra, eminim ki tehditkar bir jest yapmak istediği belli olan bir hareketle, ereksiyon anlamına gelen şeytani kelimeyi tükürüyor ve uzaklaşıyor.

Gülmeme engel olmak için alt dudağımı ısırıyorum. Eminim bana pislik demek ya da erkekliğimle ilgili bir hakaret etmek istemişti, ama ne yazık ki amacına ulaşamamıştı.

Sanki duygularım incinmiş gibi bir homurtu çıkarırım. "Bu hiç hoş değil," derim.

Beni görmezden gelerek evin içinden geçip gider ve ben de nihayet makul bir hızda hareket etmeye başladığı için ona övgüde bulunmaktan kaçınırım. Aziel'i izlerken yakalandığı için utandığını ve onu zorla uzaklaştırmak zorunda kaldığım için daha da utandığını biliyorum.

Ama benim için sorun değil, sadece onun duygularını incitecek bir şeye bakmamış olmasını dilerdim. Onun içeriye bakıp onun mastürbasyon yaparken ya da ereksiyon halinde dolaşırken görmesini tercih ederdim. O ikincisini sık sık yapar, zorla uygulanan iffet ve "mastürbasyon yapmak için fazla havalı" tavrı genellikle pantolonunun şişmesine neden olur.

Charlie burnunu çekiyor, sesi zor duyuluyor.

Silas da izlemeyi ve gizlice bakmayı sever. Bu bizim evimizde yeni bir şey değil, ama onun hala utanç duyduğunu biliyorum.

O üst kata çıkıp yatak odama girerken ben de hemen arkasından gidiyorum. Hala benimle yatmayı tercih etmesine seviniyorum ve o uyumak için bir gömlek almak üzere dolabıma girerken gülümsemeden edemiyorum. Bunu sık sık yapıyor ve ben buna bayılıyorum.

Bu, onun benim kokumu almasını sağlıyor ve onun vücudunun benim kıyafetlerimle kaplandığını görmek beni çok tahrik ediyor. Ona aldığım dar pijamalar yerine benim kıyafetlerimi giymesini daha çok seviyorum.

"Seninle duş alabilir miyim?" diye soruyorum.

Omzunun üzerinden bana bir bakış attıktan sonra kısa bir baş sallama ile cevap verdi. İyi. *Hayır* dese kırılırdım. Banyoya girip suyu açarken kendime kıyafet almaya zahmet etmedim. Soyunurken gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ama Aziel'e çok kızgındım, bu yüzden onunla dalga geçemedim.

Neden Shay'i öyle öpüyordu?

Charlie'yi uzak tutmak için neden bu kadar uğraştığını anlamıyorum. Bir insanı bağımız olarak almayı hiç düşünmemiştik, ama zaman değişiyor ve o da buna ayak uydurmalı. Halkı rahatsız olacak, ama bunu atlatacaklar.

İblis genleri baskındır, bu yüzden çocuklarımızın insan olarak doğacağından endişelenmemize gerek yok. Tam bir iblis kadar güçlü olacaklar.

Aziel duygularını gizli tutma konusunda her zaman tuhaf davranmıştır. Küçük yaşlardan itibaren duygularını ifade ettiğinde bunların istismar edildiğini öğrenmiştir, ama bu yüzlerce yıl önceydi ve artık bunu aşmasının zamanı gelmiştir. Silas ve ben onun babası değiliz ve ona zarar verme niyetimiz yok.

Wrath, sadece kafasının içindeyken bana gerçek yumuşaklığını gösterdi ve bunun tek nedeninin, her şey kafasının içinde kaldığı sürece güvende olduğuna inanması olduğunu biliyorum.

O tam bir aptal.

Charlie omzumu tutar ve duşa girerken dengede kalmak için onu kullanır.

O rahatça dengelenebilsin diye vücudumu sabit tutuyorum. Onu ilk aldığımda bana asla gönüllü olarak dokunmazdı, beni bir dayanak olarak kullanacak kadar güvenmesi ise hiç söz konusu değildi. Bu hareket ne kadar küçük olursa olsun, o sessiz sevgisini her ifade ettiğinde kalbim ısınır.

Bana güveniyor.

Temizlenirken konuşmuyoruz, ikimiz de düşüncelere dalmışız, her zamanki gibi şakalaşacak durumda değiliz. Yine de bu fırsatı onun çıplak vücudunu hayranlıkla seyretmek için kullanıyorum, içimdeki incubus onu görmek için can atıyor, ama ona dokunmaya çalışmıyorum.

Bu gece Aziel'in yatak odasına girip onu boğacağım. Charlie olanların onu etkilemediğini göstermeye çalışıyor, ama onun üzgün olduğunu biliyorum. Hepimizi kendine istiyor ve ben ona bunu vermek için çaresizim.

Duştan çıkarken ona bir havlu uzatıyorum ve yatağa girmeden önce kendimizi kuruluyoruz. Saçları ıslak, ben de saçlarını kenara itip kolumu beline doluyorum ve onu kendime doğru çekiyorum.

"Sana bağırduğım için özür dilerim," diyor.

Ben de mırıldanarak sırtına öpücükler yağıdıyorum.

"Özür dilemene gerek yok," diye fısıldıyorum. "Son birkaç ayda çok şey yaşadın ve senin gücüne hayranım. Ben incindiğimde çok daha kötüsünü yaptım."

Charlie gevşer, ben de elimi koluna koyup kulağına içten övgüler fısıldarım, ta ki o gevşeyip uykuya dalana kadar. Ona yalan söylemeye devam edemem.

Yarın ona kadınlardan bahsedeceğim.

O uykuya dalana kadar bekledikten sonra gözlerimi kapatıp zihnimi serbest bırakıyorum. Bu gece çok özel bir bedene sızmayı planlıyorum ve onu oldukça çabuk buluyorum.

Aziel'in zihni sıcak ve odasında başka biri olmadığını görmekten mutluyum. Bu gece yalnız başına yatağa girdi. İyi. Zaten uykuya dalmış, bu da mükemmel.

Açgözlü bir piç olmak yorucu olmalı.

Bu muhtemelen kötü bir fikir, ama umursamıyorum, Charlie'ye koşuyorum ve ruhunu bedeninden çekip alıyorum. Tehlikeli ve zor bir iş, ama kötü bir şey olmadan onu geri getireceğim. Uzun sürmeyecek.

Onu Aziel'in odasına götürürken, ruhunun bedeninden çıkarılmaya alışkın olmadığını hissedebiliyorum. Bana duyduğu güven içimi ısıtıyor. Bir ruh izinsiz çıkarılamaz, ama o bana çok çabuk izin verdi.

Aziel'in odasına girerken onu bir bedene dönüştürüyorum. Kendine ve sonra Aziel'in uyuyan bedenine bakarken şok olmuş görünüyor.

"Gray? Neler oluyor?" diye soruyor.

Elini tutup göğsüme çekiyorum. Bedenlerimiz gerçek değil, ama onu sanki ben katı bir nesneymişim gibi hissedebilmesi için bunu yapıyorum.

"Uyuyorsun," diyorum ona. "Seni Aziel'in zihnine götüreceğim."

Kaşlarını çatıp başını salladıktan sonra çekilmeye çalıştı. Kaçmasını engellemek için onu daha sıkı tuttum. Korktuğunu biliyorum, ama bu uzun vadede onun yararına olacak. Korkacak bir şey olmadığını görmesi gerekiyor.

Onun itirazlarına rağmen, kollarımı beline dolamama ve onu Aziel'in kafasına gizlice sokmama izin veriyor. Her zamankinden biraz daha zor, çünkü vücudu Charlie'ye alışkın değil ve biraz direnç gösteriyor, ama ben bağımızı okşayarak onu sakinleştirip bizi içeri almasını sağlıyorum.

Zavallı Wrath beni uzak tutma şansına hiç sahip değildi.

Charlie, Aziel'in rüyasına doğru ilerlerken kollarımı sıkıyor. Eminim ki, onun yaşadıklarının hiçbiri mantıklı gelmiyordur. Muhtemelen ona sadece yüksek sesler ve parlak renkli lekeler gibi geliyordur. Bir gün, daha fazla vaktimiz olduğunda ona zihni nasıl yönlendireceğini ve okuyacağını göstereceğim. Onunki çok güzel.

Aziel'i bulup ona tutunarak, üçümüzü de yeni bir rüyaya çekiyorum. Charlie ve ben köşede saklanıp, Aziel'in öfkeli Shay'in karşısındaki yemek masasında oturmasını izliyoruz. Charlie ağzını açıp konuşmaya başlıyor, ama varlığımızı ele vermeden önce elimi ağzına kapatıyorum.

Aziel, zihninde bir başkasının fısıltılarını fark etmeyecek kadar zeki değildir.

"Çok sinir bozucu. Valentine onun hakkında konuşmayı kesmiyor," diye şikayet eder Shay ve Lust draması hakkında uzun bir nutuk atmaya başlar. O benim türümü her zaman sevmiştir. "Açıkçası, Romeo onu becerip bu işi bitirmeli bence. Bu onun için çok utanç verici ve Asmod'un onu sana satmaya çalıştığına inanamıyorum," diye devam eder, Aziel'in onu değil de Valentine'i seçtiği düşüncesine alaycı bir şekilde.

Aziel, tabağındaki yemeği bıçakla keserken çok sıkılmış görünüyor. Shay, şikayet etmeye devam ederek ipucunu anlamamış gibi görünüyor ve ben de onu daha da kızdırması için ekstra yüksek sesli çığlıklarını kullanmasını sağlıyorum. On dakika boyunca durmadan konuşmasıyla onun sinirleri daha da artıyor ve ben gülümsemeyi zor tutuyorum.

Charlie'yi sıkıca tutuyorum ve ağzını kapatıyorum, çünkü odaya onun rüya versiyonu giriyor. Rüya Charlie, onlara doğru öfkeyle yürüyüp masanın başına otururken sinirli görünüyor. Aziel'in bunu sevimli bulduğunu bildiğimden, ona bu sabah gerçek Charlie'yi kahvaltıya davet ettiğimdeki tavrımın aynısını takınıyorum.

Rüya Charlie hiçbir şey söylemeden tabağını doldurur ve yemeye başlar. Shay, ona hor gören bir bakışla alay eder. Aziel daha dik oturur. Rüya Charlie birkaç lokma alır ve sonra dikkatini Aziel'e verir. Onu baştan aşağı süzerken dudaklarını büzerek hiç etkilenmemiş gibi görünür.

"Günün nasıl geçti?" diye mırıldanır, sesinde rahatsızlık vardır.

Aziel, Dream Charlie'nin kendisiyle konuşma girişiminde bulunmasına şaşırarak gözlerini kırıştırır. Shay ikisine de öfkeyle bakar, sinirleri giderek artmaktadır. Benim kadını sevmiyor ve bunu saklamakta pek başarılı değil.

"İyiymi," diye yanıtlar Aziel sonunda. "Seninki nasıldı?"

Siktir. Rüyalarında bile sıkıcı. Ona kadınlarla nasıl daha iyi konuşulacağını öğretmeliyim. Yardıma ihtiyacı var.

Shay çatalını masaya vurur. "Siktir git Charlie," diye tersler.

Aziel kaskatı kesilir, göz bebekleri büyür ve dönüp Shay'e sert bir bakış atar. Onun tepkisini görmek için beklerken kalbim hızla çarpmaya başlar. Nasıl tepki vereceğini bilmiyorum ama umarım hayal kırıklığına uğratmaz.

Göstermekte olduğu kayıtsızlığa rağmen, kadınının zarar görmesine asla izin vermeyeceğini biliyorum.

"Burası senin evinden çok onun evi." Dream Charlie'yi savunurken masanın altında yumruklarını sıkar. "Burada oturup yemek yeme hakkı var."

Shay dönüp Dream Charlie'ye saldırırken Aziel koltuğundan fırlar. Dream Charlie çığlık atar ve sandalyesinden düşer, bıçağı ve tabağı onunla birlikte yere düşer. Her şey tam da benim sevdiğim gibi dramatiktir ve Aziel iki kadının arasına girince içimi rahatlık kaplar.

Shay bunu bir an geç fark eder ve Aziel onun boğazını yakalarken tırnaklarını Aziel'in göğsüne batırır. Tırnakları Aziel'e pek bir şey yapmaz, ama Charlie'yi öldürebilirdi.

Aziel, Shay'in boynunu kırarken, gerçek Charlie kollarımda kaskatı kesilir. Nefes nefese kalır ve kanayan göğsünü umursamadan yerde yatan Dream Charlie'ye doğru döner. Bunun çok fazla olduğunu biliyorum, ama Aziel'in Charlie'ye zarar gelmesine izin vermeyeceğini bilmesinin Charlie için iyi olacağını düşünüyorum.

Aziel pislik gibi davranıyor olabilir, ama bu Charlie'nin hayatının tehlikede olduğu anlamına gelmez.

Shay yere gürültülü bir sesle düşer ve Aziel Rüya Charlie'ye yaklaşırken onun cesedini ortadan kaldırırım. Aziel ona doğru adım attıkça Charlie çığlık atar ve geriye doğru sürünür, yüzünde saf korku vardır.

"Siktir." Charlie çılgınca hareket ederken, daha önce yere düşen bıçağı yanlışlıkla elini batırınca Aziel inler.

Bir saniye içinde onun önüne geçer, dizlerini bükerek çömelir. Dream Charlie, Aziel'in elini tutup ikisinin arasında tutmaya zorladığında irkilir. Aziel, yarayı incelerken dudaklarını büzüştürür ve kaşlarını çatarak, elinin avucunu delip geçmediğinden emin olmak için elini ters çevirir.

"Bana dokunma," diye bağırır ve yaralanmamış eliyle onun göğsünü iter.

Aziel homurdanır ve benim adımla bağırır. Ben gelmeyeceğim.

Charlie elini çekmeye çalışınca Aziel, "Sakin ol," diye emreder. "Sana zarar vermeyeceğim." Charlie'yi sakinleştirmeye çalışırken boş elini onun açıkta kalan uyluğuna koyar ve bu hareket, ona giydirdiğim yazlık elbiseyi yukarı doğru iter.

Dream Charlie bacağına tekme atar ve Aziel, onun kendine daha fazla zarar vermesini önlemek için ayaklarını onun uyluğunun altına sokar. Kanlı avucunu yukarı kaldırır, sonra gülerek yarayı yok eder. Rüya olduğunu fark etmiş gibi görünüyor.

Onun farkındalığının ne kadar artacağını görmek için beklerken gerginleşirim, ama o bacağını kaldırıp kızın ayaklarını serbest bıraktığında rahatlarım. Bunun benim yarattığım bir rüya olduğunu bilmiyorum.

Rüya Charlie, onun yaptığı harekete gülerek, artık serbest kalan bacaklarını beline doladı.

Ne? Hayatımda ilk kez cinsel bir durumda ne yapacağımı bilemeden gözlerimi kırptıtırırım. Bu rüyayı temiz ve basit tutmak niyetindeydim, Charlie'ye Aziel'in onunla Shay arasındaki kavgada kimi seçeceğine dair bir fikir vermek istiyordum.

Aziel sahte Charlie'nin bacağını eliyle okşarken Charlie donakalır. Rüya Charlie üzerindeki kontrolümü kaldırır ve gerçek Charlie'yi geriye doğru çekerken onun özgür iradesiyle hareket etmesine izin veririm. Gitme vaktimiz geldi.

Aziel, rüyadaki Charlie'yi istediği kadar sikebilir, ama bunu gerçek Charlie'nin önünde yapmasına gerek yok.

"Benim için ıslandın mı?" diye mırıldanır Aziel.

Duraklıyorum ve ona yapmacık bir gülümsemeyle dönüyorum. Bu, rüyadaki kadını ilk kez gören bir erkeğin söyleyeceği bir söz değil. Yerdeki Charlie mırıldanıyor ve ona daha iyi erişim sağlamak için kalçalarını kaldırıyor. Aziel, Charlie'nin kendini ona sergilemesine şaşırıyor.

Yanaklarımı içime çekerim, gitmem gerektiği için kızgıyım.

Onu o kadar sık rüyasında görüyor ki, ortaya çıkıp kendini ona attığında hiç şüphelenmiyor mu? Kimsenin görmediğini sandığında ne yapacağını görmek için her şeyi verirdim.

Gerçek Charlie, Aziel sahte Charlie'nin bacaklarının arasına elini sokarken ayaklarını yere sağlamca basar.

"Peki ya Shay?" diye sorar sahte Charlie. "Bu duruma çok üzülecek."

Aziel omuz silkiyor ve parmaklarını iç çamaşırına geçiriyor, ben ise bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Gerçek Charlie benimle mücadele etmeye devam ediyor, rüyasından ayrılmayı reddediyor ve bir saniye sonra başımı onun başına koyup pes ediyorum. Kadınsı tarafım izlemeyi seviyor ve ben de ona bunu reddetmeyeceğim.

Ayrıca, ben de görmek istiyorum.

"Shay umurumda değil. Bunu biliyorsun." Aziel inler ve dizlerinin üzerine çöker.

Sahte Charlie'ye ne kadar nazikçe dokunduğuna memnun olarak titriyorum. Onunla sevişecek ve benim Charlie her saniyesini görecek.

Bu mükemmel.

Aziel sahte Charlie'yi okşarken içimdeki iblis sevinçle çığlık atıyor. Gerçek Charlie bacaklarını birbirine sıkıştırıyor ve ben onun kıyafetlerini çıkarmadan önce vücudumu onun arkasına kaydırıyorum. Bunun onu tahrik etmesini seviyorum ve neredeyse sessiz bir "şşş" ile ağzını kapatıyorum.

Sessiz olması gerekiyor.

Derisinde tüyler diken diken oluyor ve onu gölgelerin içine daha da çekiyorum, böylece daha iyi saklanabiliriz. Aziel'in bizi görme riskini almak istemiyorum.

Onun ve Aziel'in tahrik edici kokusunu içime çekiyorum, bu koku başımı döndürüyor. Şehvetimin dışı vurulmaması için tüm gücümü kullanıyorum ve bu dürtüyle tüm gücümle mücadele ediyorum. Aziel bunu fark eder ve burada olduğumu anlar.

Charlie zaten elimde nefes nefese, diğer elim göğsünde gezerken nefesinin sıcaklığı avucumda hissediliyor. Onun hoşuna gittiğini bildiğim için meme uçlarını hafifçe okşuyorum, sonra aşağıya doğru devam ediyorum.

Aziel sahte Charlie'yi kaldırıp yemek masasına eğiyor, ben de parmaklarımı gerçek Charlie'nin cinsel organına kaydırıyorum.

O sırılsıklam.

"Sana lanet olasıca takıntılıyım." Aziel inleyerek soyunuyor.

Aziel soyunurken Charlie'nin klitorisini okşuyorum. O zayıf ve sert kaslarla kaplı, ve titremesinden onun bundan hoşlandığını anlayabiliyorum. Güzel. Aziel, onun çıplak vücudunu takdir ettiğini öğrenince memnun olacak.

Yarın ona tüm bunları anlatacağım. Onun rüyasındaki Charlie'yi sikmesini izlediğimizi ve gerçek olanın kollarımda kıvranışını görememiş olduğunu yüzüne vuracağım. Bu onu çok kızdıracak ve ben sabırsızlanıyorum.

Aziel yumruğunu kendine doğru kısıyor ve sahte Charlie'ye bacaklarını açmasını söylüyor. Sırtı kavisli ve eminim bu manzarayı çok seviyordur. Ne yazık ki bu doğru bir tanım değil.

Onun vücudu hakkında varsayımlarda bulunuyor, ama birçok konuda yanılıyor. Gerçek Charlie'nin vücudunda bundan daha fazla iz var ve amcığı onun hayal ettiği amcığa göre çok daha güzel.

Ona bu konuda da ne kadar yanıldığını söylemekten büyük zevk alacağım.

Charlie'nin klitorisini daireler çizerek okşadıktan sonra aşağıya doğru kayıyorum. Aziel inliyor. "Bu benim."

Dudaklarımı ısıyorum. Keşke öyle olsaydı.

Charlie, iki parmağımı içine sokarken avucuma nefesini veriyor. Aziel sahte Charlie'nin girişine yaklaşırken, Charlie ona odaklanarak parmaklarıma karşı sallanıyor.

Bu, karar anı ve Aziel öne adım atıp içine girerken nefesimi tutuyorum. Charlie, Aziel'in kopyasını sikmesini izlerken parmaklarımın etrafını sıkıyor ve ben de klitorisini ovma için elimi ağzından çekiyorum.

Aziel, Charlie'ye nazik davranıyor ve yavaş, hafif hareketlerle içine girip çıkıyor. Kötü görünmüyorlar ve ben, ona öğrettiğim gibi, Charlie'nin klitorisine dokunmak için ona uzanırken iniltiyi geri tutuyorum. Aferin oğlum.

Acı çekiyorum, sikimde bir şey, herhangi bir şey hissetmek için çaresizim, ama kollarımdaki kadına odaklanarak bu dürtüyü görmezden geliyorum. Kendimle sonra ilgileneceğim. Aziel'in siktiği hızda Charlie'yi parmaklıyorum ve hem ondan hem de Aziel'den beslenirken yüzümü boynuna gömüyorum.

Onların şehveti çok güzel tadı var ve benimki de buna karşılık olarak sızmaya başladığında sadece yarı dikkatimi veriyorum. Durduramıyorum ve Aziel'in burun delikleri genişlerken rahatlamak için kalçalarımı Charlie'nin kıkına bastırıyorum.

Kollarımdaki Charlie kıvranıyor, sessiz kalmak için iki elini ağzına kapatmış ve Aziel başını bizim yönümüze çevirip hırıldarken, onun orgazma yaklaştığını neredeyse tadabiliyorum.

Sinirli görünüyor, onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim, sahte Charlie'den elini çekip göğsünü masaya vururken bize öfkeyle bakıyor. Nazik adam olmaya çalıştığı hali yok olmuş.

Hem o hem de Charlie çok yakınlar, durmak imkansız ve ben inlemelerimi ve şehvetimi gizlemeye çalışmayı unutuyorum, inleyerek parmaklarımı ona daha da sert sokuyorum. Göğüsleri bu kuvvetle zıplıyor ve uylukları titremeye başlayınca başını geriye atıyor.

Aziel sahte Charlie'nin kıkına vurur ve ben gülümserken ve gerçek Charlie'ye aynısını yaparken bana sert bir bakış atar. Benim vuruşum onunkinden çok daha hafiftir, ama iyi bir ses çıkarmak için yeterince sert yaparım.

Charlie inliyor ve ben elimle klitorisine geri dönüyorum, tam da Aziel küfredip sahte Charlie'nin saçlarını avuçlayarak. Onu masadan kaldırıp yüzünü bize çeviriyor ve onu sikiyor. Onun kaygan girişine girip çıkan sikini zar zor görebiliyorum ve gözlerimi ondan ayıramıyorum.

"Sana nasıl siktiğine bak," diye Charlie'nin kulağına fısıldıyorum.

O inliyor ve ben, o kollarımda hareketsiz kalıp titrerken tırnaklarının ön kollarımı kazıdığını hissediyorum. Aziel, onun boşalmasını izlerken gözlerini deviriyor ve bir saniye sonra, boşalırken sahte Charlie'nin beline kollarını doluyor.

İkisi de orgazmın etkisinden kurtulurken ortalık sessizleşir, tek ses onların yüksek nefes alıp vermeleridir.

"Neden buradasın?" Aziel ilk konuşan olur.

"Charlie'nin, Shay'in ona zarar vermesine izin vermeyeceğini görmesini istedim," diyorum.

"Ve sonra kalıp beni izlemenin eğlenceli olacağını mı düşündün?" Aziel, sesinde yoğun bir tiksinti ile sertçe sorar. "Bu hiçbir şeyi değiştirmmez. Shay benim seçtiğim kadın."

Vücudum gerilir, ama tartışmam.

Charlie elimi sıkar ve bunun sessizce gitmemizi istediğinin işareti olduğunu anlarım. Bu Aziel ve benim aramızda bir konuşma ve kadını sorularımıza karıştırmayacağım. Onu buraya getiren benim ve Aziel'in öfkesiyle başa çıkacak olan da benim.

Zaten bana her zaman kızgın, bu yüzden alışık olduğum bir şey.

Hareket etmeye çalışıyorum ama kaslarımın bana uymadığını hemen anlıyorum. Aziel gitmeme izin vermiyor, beni alt ediyor. Rüyaları kontrol etmek benim uzmanlık alanım olmalı ve bu haldeyken bile onun benden daha güçlü olduğunu bilmek utanç verici.

Aziel, yüzümdeki yıkımı izlerken dudaklarını kıvrıyor, ama ben bunu çabucak gizliyorum.

Beni bırakıyor ve ben boğazımı temizleyip omurgamı düzeltiyorum ve her şey yolundaymış gibi davranıyorum. Bu konuda iyiyimdir.

Charlie, Aziel ile aramda olanları hiç fark etmemiş gibi görünüyor, onu odamıza geri götürüyorum. Onun ruhunu bedenine geri verip kendi bedenime geri dönerken göğsüm sıkışıyor. Charlie uyuyor ve ben de bir süre onun uyumaya devam ettiğinden emin olduktan sonra sırt üstü yatıp tavana bakıyorum.

CHARLOTTE

Yanaklarımı, derisi gerildiğini hissedene kadar şişirene kadar hava ile dolduruyorum. Rock'ın bu sabah bana verdiği tüm işleri çoktan bitirdim ve sıkıntı hızla yerleşiyor.

"Gray'in toplantısı ne zaman bitecek biliyor musun?" diye Rock'a sanki yüzüncü kez soruyorum.

Rock kitabının sayfasını çevirip omuz silkiyor. Ben ona bakarken dudaklarını büzüyor ve gölgeli figürünün altında parmaklarının seğirdiğini sanıyorum.

Benden rahatsız olmuş.

Ben vazgeçmeyince, "Bana bakmayı kes, Charlotte," diye mırıldanıyor. "Ben Gray'in bekçisi değilim. Programını öğrenmek istiyorsan, önceden ona sormalısın."

Haklı bir noktaya değiniyor, ama yine de hoşuma gitmiyor. Gözlerimi kısarak ona daha da sert bir bakış attıktan sonra pes edip dikkatimi masama geri veriyorum. Gray aceleyle gitmeden önce bana getirdiği tabak dokunulmamış bir şekilde duruyor ve ben çatalımı kullanarak içindekileri amaçsızca karıştırıyorum. Beni sürekli besleme ihtiyacını anlıyorum, ama onun düşündüğü kadar çok yiyemiyorum.

Ayrıca, masamın alt çekmecesinde saklı olan atıştırmalıkları yemeyi tercih ediyorum.

Gray onları stoklamakta iyidir ve neyi sevdiğimi bilir.

Saate bakarken iç çekme isteğine direniyorum. Daha önce Gray'in programını hiç düşünmemiştim ya da umursamamıştım, ama şimdi her ayrılması gerektiğinde Rock'ın yanında kalmamda ısrar ettiği için, her zamankinden daha fazla ilgileniyorum.

Bu sabah beni uyandırıp yataktan sürükleyerek çıkardığında, Shay'e güvenmediğini ve beni korumaya çalıştığını aceleyle açıklamaya vakti oldu. Bana bakıcı geleceği konusunda önceden haber bile verilmedi ve neden odamızda kalamadığımı anlamıyorum.

Gözlerim hala uykudan şişmiş durumda ve mümkün olduğunca saklanmak istiyorum. Dün gece zayıf bir anımdı ve Aziel'i görmek istemiyorum.

Onu umursamıyorum ve umarım o da bunu biliyordur.

Zaten bilinçli bir mutluluk içinde yaşayıp dün gece hiç olmamış gibi davranmaya karar verdim. Aziel'in benim kopyamla sevişmesini izlemedim ve Gray'in bana dokunmasına da kesinlikle izin vermedim.

"Gray'in ofisinde bekleyeceğim," diye karar veriyorum.

Rock başını sallar ve tek kelime etmeden beni takip eder. Ofisinden çıkarken Aziel'in kapısına bakmadan edemem. Gray bana acil toplantısının ne hakkında olduğunu söylemedi, ama üçünün de şu anda orada olduğuna bahse girerim.

Umarım beni konuşmuyorlardır.

Kafamı sallayarak Gray'in ofisinin kapısını açtım ve içeri girdim.

Rock, odanın köşesindeki kanepeye doğru ilerlerken kitabını okumaya devam eder ve üzerine çöküverir. Sabahın köründe beni bakmak için uyandırılmanın hoş bir şey olmadığına eminim ve Rock da bundan hoşnut olmadığını açıkça belli ediyor.

Gray'in odasında dolaşıp, masasının arkasındaki sandalyeye oturmadan önce tüm biblolarını inceledim. Genelde o olmadan buraya gelmem, ama toplantısı üç saattir sürüyor ve ben sıkıldım.

Cebimden çeviricimi çıkarır, masasındaki kağıtları karıştırmaya başlarım. Masasını hep dağınık bırakır ve ben de onu düzenlemek için can atıyorum. Nasıl işlerini halledebildiğini anlamıyorum.

Rock burnunu çekerek, şakacı bir bakışla ona dönmemi sağladı.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordum.

Kitabını kapatıp kucağına koyar. "Bu kadar meraklı olduğumu bilmiyordum."

"Meraklı değilim. Düzenliyorum." Hemen kendimi savunuyorum. "Ayrıca, sen de ara sıra onların eşyalarına bakmamış gibi davranma."

Yüzünü görmesem de, somurduğunu anlayabiliyorum. Rock bu sabah keyifsiz.

"Hayır. Senin aksine, ben kendimi kontrol edebiliyorum. Ayrıca, Gray'in eşyalarını karıştırırken yakalanırsan, muhtemelen sana daha fazla yemek yedirmeden önce seni kovacaktır. Yardımcılar aynı kolay muameleyi görmezler." Rock başını geriye eğip, vurgulamak için başparmağını boğazına götürdü.

Omuz silkiyorum. Gray'in eşyalarını karıştıran birini öldüreceğinden emin değilim. Bu, onun için bile fazla dramatik olur.

Sırıtişımı saklayarak, Rock'la göz göze gelirim ve Gray'in koltuğuna yaslanırım.

"Biri kıskanç gibi konuşuyor," diye alay ettim. "Anlamadım?"

"Gray'in penisine dokunmasını istiyorsan, eminim seve seve yapacaktır. Senin için iyi şeyler söyleyebilirim bile." Rock kekeleyip kitabını kapmaya çalışırken gülüyorum.

Eğer insan olsaydı, yüzünün pancar gibi kızardığına bahse girerim. Rock, kitabına o kadar dalmış gibi davranarak beni duymuyormuş gibi yapınca kaşlarımı kaldırıyorum. Bir puan bana, sıfır puan Rock'a.

Gray'in masasındaki belgeleri çevirmeye başlarken, Gray'in personel ile önceki ilişkilerini merak etmeden edemiyorum. Neredeyse herkesin seks iblislerine ilgi duyduğunu anladım. Ayrıca seks iblislerinin bu arzuları yerine getirmekte hiçbir sorun yaşamadıkları sonucuna vardım.

Gray hiç Rock'la birlikte olmuş mu? Bu düşünce hiç aklıma gelmemişti, ama umarım olmamıştır. Seks ve yakınlığın Gray için hayatta kalmak için bir gereklilik olduğunu biliyorum, ama sürekli onun aletine dokunmuş insanlarla çevrili olmaması iyi olurdu.

"Sen ve Gray hiç...?" diye soruyorum, tereddüt ederek ve cümlemi yarım bırakarak.

Rock başını sallar.

"Onun statüsündeki bir incubus asla bir gölgeyle birlikte olmaz. Ona tatmin edici bir besin sağlayamayız, bu yüzden anlamsız olur," diye açıklıyor ve kitabını bırakıyor. "Bu konuda yorum yapmak bana düşmez, ama bizim geleneklerimizin sana yeni olduğunu biliyorum."

Rock duraksar ve boğazını temizler, açıkça rahatsızdır. "İnkübuslar, özellikle benim gibi alt düzey iblisler tarafından aranır. Onları bir geceliğine vermek, iblisler arasında yaygın bir hediyedir. Seni, teklifini şaka olarak kabul edecek kadar saygı duyuyorum, ama çoğu kişi öyle yapmaz."

Yüzümü buruşturup, utançtan gözlerimi kaçırıyorum. Hiç bilmiyordum.

"Gray, Aziel ve Silas'ın desteğiyle yeterince ağırlığı var, çok fazla tepki görmeden sözünden dönebileceğinden eminim, ama yine de evin itibarını zedeleyecektir," diye devam eder Rock, her kelimesi benim utancımı daha da artırır.

O kitabına, ben de çevirime geri döndüğümüzde odadaki sessizlik kulakları sağır ediyor, ikimiz de bu konuşma hiç olmamış gibi davranıyoruz. Rock'ın bunun sadece şakadan ibaret olduğunu bildiği için minnettarım.

Gray'i ona teklif edip o duruma düşürürsem beni öldürür.

Gray'in belgelerine dönmeden önce saate tekrar bakıyorum. Ne hakkında konuşuyorlar? Belki Aziel onları beni müzayede evine geri göndermeleri için ikna etmeye çalışıyordur.

Gray'in bunu yapmalarına izin vermeyeceğine inanıyorum, ama bu düşünce yine de tüylerimi diken diken ediyor.

Gray'in dağınık masasını düzenlemeye ve eşyaları istiflemeye devam ederken moralim düzeliyor, masanın sert ahşap yüzeyi yavaş yavaş görünmeye başlıyor. Ya bunu yaptığım için mutlu olacak ya da eşyalarını karıştırdığım için sinirlenecek, ama bu sorunu o zaman düşünürüm.

Eğilip masasının altındaki çekmeceleri açarak içindeki klasörlere bakıyorum. Her şeyi çeviriciye yazma ihtiyacım beni oldukça yavaşlatıyor, ama neyse ki Gray süslü bir dil kullanmıyor. Notlarında ve etiketlerinde doğrudan konuya giriyor.

Çevirmen FEMALES kelimesiyle geri döndüğünde dudaklarım kıvrılır ve Rock'a bakarak onun bakmadığından emin olduktan sonra dosyayı alırım. Kağıtları çıkarırken ve başlıkları çevirmeye başlarken gizli kalmak için elimden geleni yaparım.

Gray bu konuyu konuşmaktan kaçınıyor, ama bu fırsatı kaçırmak için çok mükemmel.

Manşetler, Silas'ın geçen gün bana anlattıklarıyla büyük ölçüde örtüşüyor ve rahat bir nefes alıp yığını karıştırmaya devam ediyorum. Çevirisi kolay birkaç grafik ve liste var ve her biri moralimi yükseltiyor.

Bilimsel kısmı tam olarak anlamıyorum, ama gördüğüm kadarıyla, çoğu tür için bu oranlar çok da kötü görünmüyor. Bazıları nesli tükenecek, ama çoğu, önlemler hemen alınırsa tamamen iyileşecek.

Çılgılık atma isteğine direnirken neredeyse zıplıyorum. Gray'den bunu bana daha sonra okumasını isteyeceğim, böylece tüm karmaşık ayrıntıları duyabileceğim. Sadece manşetleri okuyarak çok şey kaçırdığımdan eminim.

Yığını okumaya devam ettikçe heyecanım artıyor. Ortada iki sayfayı kaplayan kapsamlı bir zaman çizelgesi var ve bunları

birbirine yaklaştırıyorum, böylece tamamını görebiliyorum. Anlamaya çalışırken dudaklarım seğiriyor.

Bu tarihlerin hepsi geçmişte mi? İnleyerek bunları açıklığa kavuşturmak için çeviriciye yazıyorum, ancak ilk varsayımımı doğrulayan sonuçlar çıkınca kafam karışıyor.

"Rock?"

O mırıldanıyor ve saniyeler sonra, yaklaşırken kumaşın sessiz hışırtısını duyuyorum.

"Bu tarihler ne?" diye soruyorum, yanlış okuduğumu varsayarak. Şeytani dil en iyi gününde bile karmaşıktır.

Rock eğilip kağıda bakıyor. Dişlerini emiyor ve sonra öğretmen moduna geçiyor.

"Bu gün olacak, bu ay olacak ve bu yıl olacak," diyor, parmağını her bir sayı grubuna kaydırarak.

Şaşkınlım ve insanların zamanı ve yıllık takvimleri nasıl gördükleri arasındaki farkları açıklarken onu pek dinlemiyorum. Bu tarihlerin neden bu kadar geçmişte olduğunu anlamıyorum. Neden biri rapor hazırlayıp zaten olmuş bir şey için zaman çizelgesi versin ki?

Raporu en başından açmadan önce bir yudum alıyorum. Ben sayfada bir tarih ararken Rock tek taraflı konuşmasına devam ediyor.

Bu bilgiyi saklamış olmaları kesinlikle mümkün değil. Asla böyle bir şey yapmazlar. Her yönüyle tam bir pislik olan Aziel bile böyle bir şey yapmaz. Mümkün değil.

İlk sayfanın arka yüzünde raporun tarihini bulduğumda başımı sallıyorum. Emin olmak için çeviriciye yazıyorum.

Bu bilgiyi elli dört yıldır ellerinde tutuyorlar.

Rock sessizleşir ve ne yaptığımı fark edince sayfaları çevirmeye başlar.

"Ne oluyor lan?" diye fısıldadı, sesi alçak ve şok dolu. "Kadınlar hakkında bazı bilgileri olduğunu biliyordum, ama bu kadar kapsamlı olduğunu bilmiyordum."

En azından karanlıkta bırakılan tek kişi ben değilim.

Rock benim isteğim üzerine yüksek sesle okur, Aziel'in ofisindeki üçlünün duymaması için elinden geleni yaparken sesi zar zor duyulur. Masada ellerimi ovuşturarak onun paylaştığı bilgileri dikkatle dinlerim, her bir uğursuz tehlike ve yok olma uyarısı kalbimi daha da sıkıştırır.

Gray'in dönüşüne dair tek uyarı, Rock'ın kanepeye geri dönmek için acele ederken yanıma çarpan ani rüzgâr. Bana keskin bir bakış attıktan sonra yüzünü kitabına gömdü.

Gray, gözleri neredeyse kapanacak kadar geniş bir gülümsemeyle ofisine dalar. Rock'a doğru başını sallar, bakışları gölgenin elindeki kitaba kısa bir süre takılır.

"Onu Silas'tan mı ödünç aldın?" diye sorar. "O bana kitaplarını asla ödünç vermez."

Rock, "bebek bakıcılığı yapmaya zorlandığı için kızgın" tavrına geri dönerek homurdanır. "Evet. Bazılarımız onun eşyalarına gerçekten dikkat ediyoruz."

Gray güler ve Rock odadan çıkmadan önce bana bir kez daha keskin bir bakış atar.

Gray bana dönünce sessiz kalırım.

"Çok üzgünüm! Beklediğimden çok daha uzun sürdü," diyor. "Öğle yemeği yemek ister misin?"

Hareket etmiyorum. Gray başını yana eğiyor, neden bu kadar kızgın olduğumu anlamaya çalışırken kaşlarını çatıyor. Gözlerini kırıştırıyor ve masasına koyduğum şeyi görmek için öne doğru adım atıyor. Anladığında yüzünde tanıma ifadesinin yayıldığını görüyorum.

"Charlie, ben..." diye başlar, ama elimi kaldırıp onu durdurduğumda susar. Masasının karşısındaki sandalyeyi işaret ederim. "Otur."

Gray, işaret ettiğim sandalyeye otururken korkmuş görünüyor, ifadesi tekmelenip köşeye sinmiş bir köpeğin ifadesine benziyor. Rahatlamasını beklerken bakışlarımı ondan ayırmıyorum, ona karşı duyduğum tiksinti o kadar büyük ki saklayamıyorum.

"Kadınları ne zaman öğrendin?" diye soruyorum, doğrudan konuya giriyorum.

Artık konuyu geçiştirmesine izin vermeyeceğim. İçimden bir parça, raporun yanlış basıldığını ve bu bilgiyi on yıllardır saklamadığını söyleyeceğini umuyor, ama içimden daha büyük bir parça bunun olmayacağını biliyor.

Gray raporun üzerinde yazılı olan yılı söyleyince gözle görülür şekilde geri çekiliyorum ve son umudum da yok oluyor. Gray, vücudumun ona verdiği tepki karşısında yüzünü buruşturuyor, omuzları öne doğru eğiliyor ve çenesi göğsüne düşüyor, sanırım bu bir utanç gösterisi olmalı.

"Neden?" diye soruyorum.

O koltuğunda kıpırdanıp iç çekince, gözlerine bakmaya cesaret edemiyorum. Bunun yerine, raporu yok olma konusuna gelene kadar çeviriyorum. Önümüzdeki elli yıl içinde düzinelerce türün yok olacağı tahmin ediliyor ve bunları okurken içimi büyük bir keder kaplıyor.

Bu önlenebilirdi.

Bu listede insanları gördüğümde vücudum gerildi, benim türümün on yedi yıl içinde neslinin tükeneceği tahmin ediliyordu. Hala hayatta olmamız bir mucize, ama acı çektiğimiz bir sır değil. İstesek bile, kaybettiğimizi telafi edebileceğimizi sanmıyorum. İnsan geni çok azaldı ve diğer tüm insan dişileri ve ben sadece insan erkekleriyle üremediğimiz sürece, hiçbir şey kalmayana kadar seyreltileceğiz.

"Sadece on yıl sürecekti, ama sonra meşgul olduk ve, bilmiyorum, bunu düşünmedik," diye açıklıyor Gray, her kelimesi göğsüme bıçak gibi saplanıyor. "Biz asla..."

Elimi kaldırıyorum, başka bir acınası gerekçe daha duymaya dayanamıyorum.

Bunu düzeltmek için söyleyebileceği hiçbir şey yok. Hiçbir mazeret yok.

Şimdi nesli tükenmiş türlerin listesini okurken alt dudağım titriyor. Ben listeyi okurken Gray sessiz kalıyor, elleriyle saçlarını karıştırıyor ve düzgünce taranmış saçlarını bozuyor. Onu, mahkum ettiği tüm türlerin isimlerini dinlemeye zorladığım için rahatsız olduğu belli, ama umurumda değil. Bunu hak ediyor.

"Kadınlardan daha önemli olan neydi?" diye soruyorum.

Gray keskin bir nefes alır ve sola bakar. Dişlerini sıkarak, endişeyle alt dudağını ısırmasını izlerim. Bir iki dakika bekledikten sonra, bir cevabı olmadığını anlarım.

Onları durduran hiçbir şey yoktu. Sadece bir şey yapmak için yeterince umursamıyorlardı.

Sandalyeyi geri çekip ayağa kalkıyorum. Buradan çıkmam lazım. "Sen bencil bir pisliksin," diyorum alaycı bir sesle.

Gray başını sallar ve ayağa kalkar, kendini savunma ihtiyacı benim şu anki küçümsememi daha da artırır.

"Charlie," diye yalvarır.

"Senin yüzünden milyonlarca insan öldü!" Onu keserim, raporu alıp kağıtları ona doğru sertçe iterim. "Hepsi de, tüm bir cinsiyetin genişlemesinin nedenini bulduğunu kimseye söylemeye zaman ayırmaya değer bulmadığın için." O ilerlerken ben geri çekilirim.

Gray, ondan uzaklaşırken durur. En son istediğim şey, ellerinin bana dokunmasıdır.

"On yıl mı? Neden on yıl beklemeyi seçtin ki?"

"Wrath'ların sayılarını artırmaları için zaman tanımak için..."

"Sen lanet olası bir Wrath bile değilsin!" diye bağırıyorum, son kalan soğukkanlılığımı da kaybederek.

Ellerimi saçlarımanın arasından geçirip saç tellerimi tutup çekiştiriyorum. Bütün bunlar lanet olası Wrathlar için mi? Gray, Aziel'in onayını o kadar mı istiyor ki, bizim yok olmamızı seve seve kabul etti? O kadar acınası bir adam mı?

"Charlie, özür dilerim!" Gray bir adım öne çıkarak yalvarır. Ben geri çekilirim. "Bir şeyler yapmak için henüz çok geç değil. Hâlâ durumu düzeltebiliriz."

Kuru bir kahkaha attım. Ciddi mi? Gray'e hiç güvenmiyorum.

"Söz veriyorum. Aziel, Wrath'ın kanunlarını değiştirdi ve krallığın her yerine kadın rehabilitasyon merkezleri kurdu. Kadınlar mutlu ve son yirmi beş yılda kadın doğumlarında bir patlama yaşandı. Başkalarına da aynı şeyi yapmaları için yardım edebiliriz," diye beni ikna etmeye çalışıyor.

"Sana inanmıyorum," diye tısladım.

Gray geri çekilir ve Aziel ile Silas içeri girerken kapıya doğru döner. Her iki adam da Gray ile benim aramda bakışlarını gezdirirken şaşkın görünürler, bağırışların nedenini araştırmaya gelmişlerdir.

Üçüne de öfkeyle bakıyorum, hayatımın bu hale gelmesinin sebebine bakarken kanım kaynıyor. Hepsi canavar. Kalpsiz, bencil canavarlar.

"İnsan neden bağırıyor?" diye sorar Aziel.

"Neden bağırıyorum?" diye karşılık veriyorum, alaycı bir tonla. "Bağırıyorum çünkü siz üçünüz bencil pisliklersiniz."

Aziel, ani patlamama şok olmuş gibi gözlerini kırpıştırır. Silas da aynı tepkiyi gösterir ve Gray bana kaybolmuş bir köpek yavrusu gibi bakar. Kötü, yüz yiyen, insan öldüren bir köpek yavrusu.

"Satılmam sizin suçunuz," diyorum, onlara doğru çılgınca el kol hareketleri yaparak. "Babamın ölmesi ve annemin bir tesiste mahsur kalması sizin suçunuz. Siz üçünüz olmasaydınız normal bir hayatım olurdu!"

Sesim çatallanır, ama duygularımanın yoğunluğuna rağmen gözlerimi kuru tutmayı ve ses tonumu sabit tutmayı başarıyorum.

Aziel gözlerini devirir, kararlarının benim ve milyonlarca başka kadının hayatını nasıl etkilediğine karşı açıkça saygısız ve ilgisiz tavrı beni öfkeyle kör eder. Daha iyi düşünebilmeden, Gray'in masasından kağıt ağırlığını alıp ona fırlatırım.

O yana adım atar ve kağıt ağırlığının başının yanından geçip gitmesini izler. Adrenalin vücudumu sararken göğsüm inip kalkar, vücudum kavgaya hazırlanır. Bunu yapmamalıydım.

Aziel kağıt ağırlığını alır, Gray ise beni yakalamak için harekete geçer. Ondan uzaklaşırım ve çok yaklaşıncaya göğsüne iteklerim. Gray reddedilince kaşlarını çatır, şehveti ortaya çıkar ama kendini toparlayıp geri çekilir.

Feromonlar burnuma ulaştığında, istem dışı olarak kasılan cinsel organımı görmezden geliyorum.

"Hepinizden hayal kırıklığına uğradım," diyorum. "Başlangıçta beklentilerimin ne kadar düşük olduğunu düşünürsek, bu şaşırtıcı olmalı."

"Charlie," diye yalvarır Gray, ben kapı kolunu tutarken.

Onu duymamış gibi davranarak kolu çevirip kapıyı açtım. "Siktir git," diye ekledim, onun şu anda nerede olduğunu bulunduğu konumu bildiğinden emin olmak için.

Gray'e küfrederken oda sessizliğe bürünür. Eninde sonunda onlarla konuşmam gerekeceğini ve muhtemelen Aziel'in kafasına ağırlık attığım için ceza alacağımı biliyorum, ama bunu düşünmeye kendimi ikna edemiyorum.

Odadan fırlayarak çıkıyorum.

Kadınların sayısı azalırken onlar rahatça oturup izlediler. Bize giderek daha sert muamele edildiğini görseler de bu bilgiyi paylaşmak hiç akıllarına gelmedi. Erkekler çaresizlikten vahşileşti, ama onlar arkalarına yaslanıp Wrath'ın güçlenmesine izin verdiler.

Yaşlarının onları belirli konularda, özellikle de ölüm konusunda bıkkın ve duygusuz hale getirdiğini fark ettim, ama burada yaptıkları bunun ötesinde. Bu canavarca.

Onlar canavarca.

Gray'in beni takip ettiğini duyabiliyorum, ama onu görmezden geliyorum. Ben yatak odama yaklaşırken o duruyor ve ben içeri girip kapıyı çarparak kapattığımda, neyse ki içeri girmeye çalışmıyor.

Kendimi eğlendirmek için bir şeyler almayı düşünmemişim ve kadın muhabiri ve tercümanı yanıma almadığım için pişman oluyorum.

Onları daha sonra alırım diye düşünerek kendimi yatağa atıyorum ve yorganın altına giriyorum. Giysilerim rahatsız ve kaşıntıdırıyor ama

çıkarmaya zahmet etmiyorum. Yorganın altında saklanarak, sıkı bir top haline gelip okuduğum tüm bilgileri hatırlamaya çalışıyorum.

İblisler yardım etmeye karar verseler bile, hasar geri döndürülemez. Birçoğu iyileşebilecek, ama çoğu iyileşemeyecek. Benim türüm de dahil.

Başım ağrıyor ve Gray'in odasında dolaştığı sesine odaklanırken öfkeyle yanaklarımı siliyorum.

Onu sevdiğimi sanıyordum, ama bu kadar çok insana zarar veren birini nasıl sevebilirim? Bu, onun kim olduğu hakkında çok şey söylüyor ve o kişi benim ilişki kurmak istediğim biri değil. Yalvaran gözlerinin ve yumuşak hareketlerinin arkasında, toplu katliamdan çekinmeyen bir adam var.

Odada ne kadar zaman geçirdiğimi bilmiyorum, ama sonunda kapımda hafif bir tıklama duyuyorum. Kapı açılırken sessiz bir gıcırta duyuluyor ve bir şey yere bırakılıyor. Mandal kapanana kadar bekliyorum, sonra yorganın altından çıkıp bırakılan şeyi görmek için bakıyorum.

Kızgın olduğumda Gray'in düşünceli davranışına kızarak kaşlarımı çatıyorum. Şekerli atıştırmalıklar ve tatlılarla dolu bir tabak bırakmış, ben de bir brownie'yi boğazıma tikiştirip ardından çikolatalı kurabiyeyle aynı şeyi tekrar ediyorum.

Siktir et onu.

"Charlie?" Gray'in sesi kapının diğer tarafından geliyor. Ben yataktan kalkmamı beklemek için dışarıda mı duruyordu?

"Biliyorum, her şeyi mahvettim. Lütfen benimle konuşur musun?" diye yalvarır.

Tabağı komodinin üzerine koyup cevap vermeden yatağa geri sürünüyorum. Birkaç kez daha adımı söylüyor, sonra vazgeçip uzaklaşıyor gibi görünüyor. Tavana bakıp fayansları sayıyorum, buradaki ilk günümdeki hissiyatıma tuhaf bir şekilde benziyor.

CHARLOTTE

Uyandığımda ilk gördüğüm şey GRAY'İN GÖLGESİ'dir ve inleyerek yuvarlanıp uzaklaşıyorum. Ne zamandır yatağımın yanında duruyor?

Bilmek istediğimden emin değilim.

"Yirmi saattir buradasın. Rock'a bugün gelmeyeceğini söylememi ister misin?" diye soruyor Gray.

Elinin ağırlığı kalçama bastırıldığında irkilirim ve tereddüt etmeden elini itip uzaklaştırırım. Bana dokunmasını istemiyorum. Gray geri çekilirken ayakkabıları yerde gıcırıyor ve ben bunu kalkıp giyinmem için bir işaret olarak alıyorum.

Gray, giyinmek için dolabıma girerken sessizce izliyor ve odadan çıkıp ofisime giderken güvenli bir mesafede kalıyor. Şu anda onunla hiçbir şey yapmak istemediğimi anlamış görünüyor. İyi.

Silas, Aziel ve Shay yemek odasında gergin bir sessizlik içinde yemek yiyorlar ve ben içeri girdiğimde hepsi bana dönüp bakıyorlar. Bakışları ağır ve korkutucu, ama odadan geçerken onları görmezden geliyorum.

Siktir et onları.

Zayıflık göstermeyi reddediyorum ve başımı dik tutarak ofisime doğru yürüyorum ve kapıyı çarpıyorum. Rock beni bekliyor ve göğsümü tutarken kaşlarını kaldırıyor. Sanırım tüm yol boyunca nefesimi tutmuşum.

"İyi misin?" diye soruyor.

Neden bu kadar sakın

görünüyor? "Kızgın değil

misin?" diye soruyorum.

Rock tavana bakar ve sessizce iç çeker. Onun yerinde olsam, hizmet ettiğim adamların benden bu kadar önemli bir bilgiyi saklamasına çok kızardım. Dün raporu okurken kesinlikle sinirli görünüyordu.

"Öfkeliyim, ama öfkelenmenin bir faydası yok," diyor ve oturmam için işaret ediyor. "Ve senin yaptığın gibi onlara bağırarak sadece benim ölümümü sağlar."

Dün çıldırdığımı fark edince yanaklarım kızardı. Kimsenin duymadığını umuyordum. Sesimi yükseltip öyle bağırarak bana göre bir şey değil, öfkeme kapılmamalıydım. Hak etseler bile.

Aziel'e benden kurtulmak için bir neden vermek en son ihtiyacım olan şey ve kafasına ağır demir nesneler fırlatmak tam da bunu yapıyor.

"Yine de, onları küçük çocuklar gibi azarladığını dinlemek çok eğlenceliydi," diye itiraf etti Rock gülerek. "Eminim o erkekler yüzlerce yıldır yerlerine oturtulmamışlardır."

Dudaklarım gülümsemeye başlıyor ve bunu saklamak için yere bakıyorum. Şimdi pişman olsam da, onlara bağırarak gerçekten iyi geldi.

"Eh, hak ettiler."

Rock benim için çalışmamı hazırlamış bile ve ben onu incelerken içimden bir iniltiyi zorlukla bastırıyorum. Masamın ortasına eski bir tarih kitabı koymuş ve bu konu hızla en sevmediğim konu haline gelmiş. Rock, çöküşten önceki insan yaşam tarzını öğrenmemin gerekli olduğunu düşünüyor ama ben bunun gereksiz bir bilgi olduğunu düşünüyorum.

Neden çoktan yok olmuş ve bir daha geri dönmeyecek bir kültür hakkında bilgi edinmem gerekiyor ki?

Gray'in stokladığı şeker çekmecesini açıp, birkaç şeker alıyorum ve geçen sefer kaldığım sayfayı açıyorum.

"Bu bölümü bitirdikten sonra sana bir test yapacağım," diyor Rock.

Dudaklarımı büzüyorum, ama hızla akan düşüncelerimi sakinleştirmeye çalışırken onunla tartışmıyorum. Rock, çok uzun sürdüğümde beni azarlıyor ve dikkatimi vermediğimi söylüyor.

Haksız sayılmaz, ama bu onu duymaktan hoşlandığım anlamına gelmez.

Rock'ın testindeki son soruyu bitirirken, kapımın sessizce çalınması dikkatimi çeker. Rock kim olduğunu görmek için ayağa kalkar ve Silas kapıda belirince kenara çekilir. Onu fark etmemiş gibi davranıp işime odaklanarak çenemi sıkarım.

İki adam da sessizce durup ödevimi bitirene kadar izliyorlar, onların bakışları ellerimi terletiyor.

Silas ne istiyor? Sadakatinin kime olduğunu açıkça belli etti ve milyonlarca insanın zararına Wraths'ı seçen biriyle ilgilenmek istemiyorum.

Kalemimi bıraktığımda Rock testimi alır ve onu çantasına koyup gitmeye hazırlanırken ona yalvaran gözlerle bakarım. Silas'la yalnız kalmak istemiyorum ve şu anda aramızda duran tek şey Rock.

Rock, sözsüz yardım çağrılarımı görmezden gelir ve kapıyı nazikçe kapatarak çıkar.

Silas ofisime girip masamın karşısındaki sandalyeye otururken ona sert bir bakış atıyorum. Gray'in aksine, o benim bakışımı karşılıyor ve geri adım atmıyor. Bu meydan okuma, önceden sönmüş olan öfkemi yeniden alevlendiriyor ve ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup bakışlarımı başka yöne çeviriyorum.

"Üzgünüm," diyor.

Şokumu belli etmemek için yavaşça gözlerimi kırıştıırıp, başının arkasındaki kapıya bakmaya devam ediyorum.

Onu yeterince uzun süre görmezden gelirsem, gidecektir.

Cevap vermediğimde, "Bana neden kızgın olduğunu anlıyorum," diye devam eder. "Haklısın. Burada büyük bir hata yaptık ve ne yazık ki, bu hata çok büyük bir hataydı. Bunu nasıl telafi edebiliriz?"

Gözlerimi devirme isteğine direniyorum. Sorusunun cevabı çok açık. "Herkes gerçeği söylemek iyi bir başlangıç olur."

Silas, benim talebime şaşırmamış gibi görünüyor ve onaylayarak mırıldanıyor. Eminim ki benim bu talebimi önceden tahmin etmişti. Bu doğru olan şey ve onlar da bunun farkında.

"Bunu yapabiliriz," diye kabul ediyor. "Ve bunu çoktan yapmalıydık."

"Tüm gerçeği söyleyecek misin?" diye soruyorum. "On yıllardır bunu bildiğinizi ve sır olarak sakladığınızı?"

Silas derin bir nefes alıp başka yere bakarken, cevabının ne olacağını zaten biliyorum. Yeni öğrenmiş gibi davranıp kahraman rolünü oynayacaklar. İğrenç.

"İnsanlara bunu söylemek gereksiz bir drama yaratır."

Acınası.

Öne eğilip dirseklerimi masaya dayıyorum. Başımı ellerimin arasına alıp acı dolu bir iç çekiyorum. Neden fırsatları varken doğru olanı yapmadılar? Ben sinir krizi geçirmesem, bu bilgiyi paylaşmayı düşünürler miydi acaba?

Ne Silas ne de Gray kendi istekleriyle bana gerçeği söylemeye pek istekli görünmüyorlardı ve ben raporu bulmasaydım, hala yalan söylemeye devam edeceklerine eminim.

raporu bulmasaydım, hala yalan söylüyor olacaklarına bahse girerim.

Silas boğazını temizledi ve ensesini ovuşturdu, bu hareket tuhaf bir şekilde insaniydi.

"Sana bir hediyem var," diye fısıldadı.

"Vay canına. Bir kızı kızdır, sonra ona hediye al. Ne kadar da orijinal."

Silas kaşlarını kaldırır, benim alaycı cevabımdan hiç hoşlanmamış olduğu bellidir. Dudaklarımı büzüyorum ve ona ne aldığını göstermesi için işaret ediyorum, kızgın olsam da hediyeyi istiyorum.

O cebinden iki lacivert mücevher çıkarırken, yüzümde herhangi bir merak belirtisi göstermemeye çalışıyorum. Biri bir kolyeye takılı, ince altın bir zincir kayanın üst kısmına oyulmuş bir delikten geçiyor, diğeri ise sadece taş.

Silas ikisini de masanın üzerine koyar. Taşların parlak ve zengin renkli olduğunu, güzel olduklarını itiraf etmekten nefret ediyorum.

"Bunları birkaç gün önce yaptırdım, yani bu hediyeyi sadece bana kızgın olduğun için almadım," diyor Silas. "Gücünün olmaması seni çaresiz kılıyor, alınma ama, bu yüzden bir büyücüye benim güçlerimden bir avuç dolusu taşlara aktarmasını söyledim."

Ne? Bunun mümkün olduğunu bilmiyordum.

"Kullanımı oldukça basit olmalı. Birini yeterince kuvvetle birine vurursan, patlayacak. Güç benim olduğu için beni öldürmez ve Aziel benden daha güçlü olduğu için muhtemelen onda da işe yaramaz, ama diğer herkesi yere serer." Onları almam için bana işaret ediyor.

İkisini de parmağımla dikkatlice okşuyorum. Kabul etmeliyim ki, bu oldukça havalı.

"Beni öldürmez mi?" diye soruyorum.

Silas başını sallar ve zincire bağlı olmayan taşı alır.

Bana vermesi için uzattı. Patlatmaktan korktuğum için dikkatlice aldım.

"Büyücüye saçından bir parça verdim, o da DNA'nı çıkarıp taşla bağladı, böylece sana bir etkisi olmayacak. Bu çok karmaşık bir büyü, ben de tam olarak anlayamadığım için doğru bir şekilde açıklayamıyorum. Bu, benim üzerimde denemen için. Diğeri ise senin takman için."

Bunu onun üzerinde denememi mi istiyor? Normal şartlar altında, patlayıcı bir taşı göğsüne dayamaktan çekinirdim, ama şu anda bu özellikle heyecan verici geliyor. Ayağa kalkıp, elimdeki mücevherle masamın etrafında dolaşıyorum.

Silas, sağlam bir duruş sergilemek için ayaklarını ayırarak pozisyonunu alır.

Hız kazanmak için kolumu geriye çekerim ve tereddüt etmeden ileri doğru savururum. Elimi yarı yolda açarım, böylece onun cildi ile elim arasında sadece mücevher kalır ve avucum göğsünün ortasına çarpana kadar hareketimi sürdürürüm.

Silas homurdanıp geriye düşmeden bir saniye önce taş ısınır ve ani mesafe nedeniyle taş yere düşer. Taşla Silas arasında bakışlarımı gezdiririm ve canlı rengin kaybolduğunu, geriye sadece gri görünümlü bir çakıl taşı kaldığını fark ederim.

Silas düşerken başı yere çarptı ve ben yukarıdan onun çırpınısını ve taşın çarptığı yeri tutuşunu izledim.

Sanırım işe yaradı.

Silas, sanki düşüncelerimi okumuş gibi başparmağını kaldırır ve sakinliğini geri kazanmaya çalışırken dudaklarından boğuk bir nefes çıkar. Sonunda ayağa kalkarken siyah gözleri her zamankinden daha koyu görünür.

"İşe yaradı," diye homurdanır.

Ben başımı sallıyorum, gözlerimi kocaman açarak gömleğini yırtıp altındaki çıplak deriyi incelemesini izliyorum. Taşın patladığı yerde gözle görülür bir parça eksik ve kaslar ve bağlar gözlerimin önünde kendiliğinden onarmaya başladıkça midem bulanıyor. Silas, kontrolsüz bir şekilde öğürürken gömleğini kapatıyor ve masamdan kalan kolyeyi alıyor.

O kolyeyi boynuma takarken, ben hala yarasını gördüğümün şokunu atlatmaya çalışıyorum. Kolyeyi takarken cildine dokunmamaya dikkat ediyor ve ben de o bir kez daha uzaklaşana kadar kaskatı kalıyorum.

"Eğer belli bir kadın sana bir şey yapmaya kalkışırsa, bunu kullanmaktan çekinme. O da sana karşı çekinmezdi. Zincir büyüğü olduğu için sadece sen çıkarabilirsin ve acil bir durumda kolayca kırabileceğin kadar ince," diye açıklıyor ve sözünü kanıtlamak için kolyeyi sertçe çekiyor.

Metal boynuma batıyor ve ben, o bırakana kadar baskıyı hafifletmek için öne eğiliyorum.

"Hâlâ sana kızgıyım," diyorum.

Silas şaşırmış görünmeden başını sallar. "Bu hediye, kadınlarla ilgili tartışmayla ilgisi yok. Sana güzel ve parlak bir şey verdiğim için beni affetmeni beklemiyorum."

Dişlerimi alt dudağıma batırıp tereddüt ediyorum. "Sen doğru olanı yapmazsan, ben yaparım. Bu beni öldürse bile."

Bu Silas'ı şaşırtmış gibi görünüyor ve başını yana eğip beni süzer. Geri adım atmayı reddediyorum. Kadınlarla ilgili sorun benden daha büyük ve bunu duyurmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım.

Henüz nasıl yapacağımı bilmiyorum, ama bir yolunu bulacağıma eminim bulacağımdan eminim.

Silas bana uzanır, hareketleri yavaş ve hesaplıdır, ve düzeltir kolyenin boynumda asılı olduğu yer. "Bu korkutucu," diye itiraf ediyor sonunda.

O ayrılana kadar başımı sallayarak pozisyonumu koruyorum.

Gray, göletin karşı tarafında yerde oturuyor, teni bronzlaşmış ve vücudu sinir bozucu derecede iyi görünüyor. Onun rüyalarımın girmesinin sadece an meselesi olduğunu düşündüm.

Karşı kıyılardan birbirimize bakıyoruz. Onun yaptığı hataya hala kızgınlım ve onun benim yumuşadığımı düşünmesine izin verirsem yazıklar olsun bana.

Gölet ve güneş ışığıyla ne oynamaya çalıştığını bilmiyorum, ama Gray'i tanıyorsam, beni uzun süre tahminlerde bırakmaya dayanamayacaktır.

Arkamı dönüp suya bakıyorum ve yansımamı izliyorum. Burada balık yok ve sıcaklığı test etmek için ayak parmağımı suya daldırıyorum. Su ılık ve titrek bir nefes alıp daha derine giriyorum. Gray yerinden beni izliyor ama onu görmezden gelip yumuşak bir gülümsemeyle su sıçratıyorum.

Daha önce hiç ormana gitmemiştim, havuzda yürümek için fırsatım hiç olmamıştı.

Su belime ulaştığında giysilerim kaybolur ve omuzlarıma ulaşana kadar ilerlemeye devam ederim. Su ferahlatıcıdır ve sırt üstü dönmeden önce etrafta çırpınırım.

Gökyüzüne bakıp suda yüzerken hiçbir şey konuşmuyoruz, ama Gray'in baktığı yerde cildimde yanma hissediyorum. Muhtemelen harekete geçtiğinde ne yapacağımı merak ediyor, ama ona yemek vereceğime söz verdim ve sözümünden dönmeyeceğim.

Ondan farklı olarak, ben yalancı değilim.

Ondan beni başka bir yere yerleştirmesini istemeyi düşündüm, ama kalbimin hasta, çarpık bir kısmı hala onu özleyiyor. Bana iyi davranan erkekler tarafından satın alındığım için şanslıyım ve haber yayılsa bile, bir değişiklik olması için zaman geçmesi gerektiğini biliyorum. Başka birine takılıp kalma riskini almak istemiyorum.

Ayrıca, Aziel'in statüsü sayesinde haberi yaymak için daha iyi fırsatlarım var. Hala bir planım yok, ama Wrath kralının kadını olmak suçlamalarımın daha fazla ağırlık vereceğinden eminim.

Etrafta dolaşırken kuşların cıvıltılarını duyuyorum ve sonunda pes edip Gray'e bakıyorum. Hâlâ yerde somurtarak oturuyor, bacaklarını göğsüne çekmiş ve çenesini dizlerine dayamış. Dudaklarını bükerek bacaklarını kollarının arasına almasını izliyorum.

Kafasında neler dönüyor?

Onunla göz teması kuruyorum ve birkaç saniye sonra ayağa kalkıp göle giriyor.

Sırt üstü yatmak yerine ayağa kalkıyorum ve Gray önümde durduğunda, göğüslerimiz neredeyse birbirine değecek kadar yakın olduğunda yüzümün ve boynumun kızardığını hissediyorum.

Boy farkımız nedeniyle, su benim omuzlarıma kadar gelirken, Gray'in karnının ortasına kadar geliyor ve karın kaslarının ve göğsünün çoğunu ortaya çıkarıyor. Onlara bakmaktan kendimi alamıyorum, dikkatim vücudundan aşağı akan bir damla tarafından çekiliyor.

"Bu şekilde iyi mi?" diye soruyor.

Evet dersem her şeyin affedildiğini düşünecek mi? Hemen cevap vermediğimde, Gray köprücük kemiğinin altındaki her şey suya batana kadar çömelir. Birkaç saniye sonra elleri kalçalarımın dokunur ve ben çığlık atarım. kucağına çekilirken ciyaklarım.

"Benim küçük dişim, beni ne kadar istediğini kokudan anlayabiliyorum."

Kulak mememi ısırır, sertliği alt karnıma baskı yapar. Suyu bakmak için göz ucuyla bakarım, ama Gray kendini tutarken eli görüşümü engeller.

"Sen boşalana kadar yumuşak amını sikime sürteceğim," diye karar veriyor. "Ama ben istesem bile boşalmayacağım."

Gray, penisini karnına bastırdıktan sonra beni ona doğru çekti. Bu pozisyonda tüm vücudum ona sürtünüyordu ve o beni nazıkçe ileri geri sallamaya başladığında yutkundum.

"Sen boşalırken kalçalarının belime sıkıca sarıldığını, sıcak amının içimde beni hissetmek için yalvardığını hissetmek istiyorum. Ben de bunu istiyorum. Seni içimde hissetmek istiyorum. Ama yapmayacağım. Bunu hak etmiyorum." O inliyor, kalçaları seğiriyor.

Sözleri beni sessizliğe boğuyor.

"Yaramaz çocuklar boşalamazlar, değil mi Charlie?" diye devam ediyor.

Ne yaptığını biliyorum, ama başımı sallamaktan kendimi alamıyorum. Hayır, yapmıyorlar.

"Kötü mü davrandım, Charlie?" Gray meme ucumu çimdikliyor.

Sırtımı kamburlaştırıp göğsümü eline daha fazla bastırıyorum. O sırtarak, ben tıslayıp utanmadan ona doğru sallanana kadar daha sertçe sıkıyor.

Bacaklarım kendi iradeleriyle hareket ediyor gibi, beline dolanıyor. Topuklarım onun kalçasına batarken Gray homurdanıyor, kalçalarımı daha sıkı kavıyor. Yakından bakarsam boynundaki damarın attığını görebiliyorum, kanı hızla pompalanıyor.

"Söyle bana. Ne kadar yaramaz olduğumu söyle," emreder. "Bana boşalmayı hak etmediğimi söyle. Sen izin verene kadar boşalmayacağım."

Gözlerimi kapatıyorum, çünkü onun penisi klitorisimin en hassas kısmına doğrudan sürtünüyor ve orgazmım beni sararken kalçalarımı hızlı, sarsıntılı hareketlerle sallıyorum. Gray, dikkatimin dağınık halinden yararlanıyor, dudaklarını benimkilere bastırıyor ve dilini ağzıma zorla sokuyor.

Ben parçalanırken inlemelerimi yutar. "İşte böyle, Charlie," diye fısıldar, sesi yumuşaktır.

Gray'in karın kasları, ben uzaklaşırken gerilir ve bedenlerimizi ayırırken çıkardığı tıslama sesinden zevk alırım.

Onu bırakmadan önce sadece birkaç saniye ona sarılmama izin veriyorum. Onu kollarımın arasına alıp sıkı sıkı sarılmayı ne kadar özlediğimi itiraf etmekten nefret ediyorum. Her gece yatakta yanımda onun sıcak vücuduna alışmıştım ve artık aynı yatağı paylaşmadığımız için uyumakta zorlanıyorum.

"Charlie'm," diye fısıldadı, ben titrek ayaklarımın üzerinde durup aramıza çok ihtiyaç duyduğumuz mesafeyi koyarken. "Lütfen. Çok üzgünüm. Senin gözlerinden görene kadar kadınların reddettiği şeylerin ciddiyetini hiç anlamamıştım ve daha önce hiçbir şey yapmadığım için çok utanıyorum."

Geri çekilmeye devam ediyorum. Onun yaptıklarının ne kadar korkunç olduğunu ona fark ettirmek benim sorumluluğum değil ve ne kadar yalvarsan da, bunu kendi başına göremediğini unutmam.

O aksini iddia etmek istese de, yaptıklarının yanlış olduğunu biliyorlardı.

"Doydun mu?" diye soruyorum, özrünü görmezden gelerek. Gray kaşlarını çatıyor ama cevap vermiyor.

"Doydun mu?" diye tekrar soruyorum.

Acı çekiyor gibi görünüyor ve ben bunu görmek zorunda kalmamak için arkamı dönüyorum. "Doydum."

Su sıçrama sesi beni kıyıya doğru yürümeme neden oluyor, o bana tekrar dokunmaya çalışmadan önce uzaklaşmak istiyorum. Gray'e ne kadar yaklaşırsam, kızgın kalmak o kadar zorlaşıyor.

Kızgın kalmak istiyorum.

"O zaman burada olmanın bir anlamı yok," diyorum.

Sudan çıkarken ayaklarıma kum yapışıyor ama umursamıyorum. Duygularımın beni ele geçirip pişman olacağım bir şey yapmadan önce uzaklaşmam gerekiyor. Gray'e bir parmaklık verirsem, bir mil alır.

"Charlie," diye başlar Gray, ama ben başımı sallayınca durur.

Ona dönerek ne kadar ciddi olduğumu görmesini istiyorum.

"Buraya beslenmeye geldin, değil mi? Artık doyduğun için gitmen gerekiyor. Rüya manipülasyonunu kullanarak beni seni dinlemeye zorlayamazsın," diyorum, sesim çatladığında yüzümü buruşturarak.

Gray'in ağzı kapanır. Tartışıp tartışmayacağını görmek için beklerken kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum ve o sarsıntılı bir şekilde başını sallayıp ortadan kaybolduğunda rahat bir nefes alırım.

Yanaklarımı silerim ve sırt üstü uzanırım. Uyku benim tek huzurumdur ve Gray bu gece onu da mahvetti.

SHAY saatlerce sıkılmadan bir duvara bile konuşabilir. Otuz dakikadır Lust dramasını tartışmaya çalışıyor ve ben daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Masamın ahşap kısmına hafifçe vurarak, ondan uzaklaşıp işime dönme isteğine direniyorum.

Shay, saçını kulağının arkasına sıkıştırırken yanakları kızarıyor, kalbi göğsünde yüksek sesle çarpıyor. Nadiren, hatta hiç, tüm dikkatimi ona vermiyorum ve bununla ne yapacağını bilmediği açık. Başımı sallayıp ilgileniyormuş gibi yapıyorum, ama dikkatim Charlie ve Gray'de. Yine kavga ediyorlar.

Neden kavga ettiklerini bilmiyorum, muhtemelen kadınları kurtarmakla ilgili bir şey, ve onun bu kadar kötü davranmasına biraz şaşıyorum.

Dün gece Gray ondan beslendiğinde, tüm malikane onun inlemeleriyle yankılandı. Bunun her şeyin affedildiği anlamına geldiğini düşünmüştüm, ama Charlie hakaretler yağdırırken, varsayımımın ne kadar yanlış olduğunu anladım.

"Sen zavallısın," diyor Charlie, sesi zehir gibi. "Nicolette'in seni değil, inini seçmesine şaşmamalı."

Gray'in cevabı duvarın arkasından duyamayacağım kadar sessiz.

Shay kekeliyor, çünkü vücudumun doğal olarak yaydığı güçten daha fazlasını yanlışlıkla dışarı veriyorum, yoğun duygularım daha fazlasının sızmasına neden oluyor. Bunun koridorda yaşanan kavganın bir sonucu olduğunu anlayacağından endişeleniyorum, ama bacaklarını açtığında ve onun uyarılmasının kokusu burnuma geldiğinde, bunun kendisinden kaynaklandığını düşündüğünü anlıyorum.

İyi.

Charlie ve Gray kavga ettiğinde bunun beni ne kadar etkilediğini kimsenin bilmesini istemiyorum, çünkü bu tartışmalar stres seviyemi yükseltiyor.

Sandalyeye yaslanarak dudaklarımı kıvırmaya zorluyorum, baştan çıkarılmış bir erkek gibi davranıyorum. Lanetim, onunla yakınlaşmamak için mükemmel bir bahane sağlıyor, ama yine de heyecanlıymış gibi davranmayı tercih ediyorum. İçimden bir parça endişeleniyor

Shay, insana olan ilgimin ne kadar derin olduğunu keşfederse Charlie'yi incitecek diye endişeleniyor.

Gray ile kavga ederken bile, ki bu benim öfkemi kışkırtmasını beklediğim bir davranış, yine de Charlie'yi istiyorum.

Gray'in ona olan bağlılığı, beni de onun uzantısı olarak onu bağlandığım kişilerden biri olarak görmeye zorlamış olabilir mi acaba? Daha önce onun sevgililerinden hiçbirine özellikle yakın hissetmemiştim ve genellikle onları her şeyden çok öldürmek isterdim, ama Gray de hiç birine bu kadar bağlanmamıştı.

Silas, Charlie'yi sevdiğim için ona ilgi duyduğumu iddia ediyor, ama o hiçbir şey bilmiyor.

Onun açık sözlü tavırlarını çekici bulduğunu itiraf etti. Fiziksel zayıflığına rağmen, sözlerini destekleyecek gücü varmış gibi bize bağırıp çağırıyor. Bu bir insan özelliği. Üzücü olan şey, insanlar rahatladıklarında güç dengesizliklerini görmezden gelme eğiliminde olmaları.

Tek bildiğim, onu ilk aldığımızda böyle olmadığını. Biraz alaycıydı, elbette, ama sesini hiç yükseltmezdi ya da bize bu kadar açıkça karşı gelmezdi. Şimdi ise lanet bir banshee gibi herkese bağırıp çağırıyor.

Bunu hem seviyorum hem de nefret ediyorum.

Çoğu ırk, güç dengesizliğini görmezden gelemes. Benim yanımda bir kelime bile söyleyebilmeleri mucize, ya ağız açık bakıp dik dik bakmayı ya da kuyruğunu kısıtırıp kaçmayı tercih ediyorlar. Bir de ağlamaktan başka bir şey yapmayanlar var.

İnsanların beyninin *tehlikeyi* fark eden kısmını neden görmezden geldiklerini anlamıyorum. Bu, neden çöküşten önce bu kadar aptal davrandıklarını, sürekli başlarını belaya soktuklarını ve pervasız davranışları yüzünden öldüklerini açıklıyor.

"Ne zaman benimle bağ kurmaya hazır olacaksın?" diye soruyor Shay, beni düşüncelerimden koparıyor.

Omuz silkiyorum, kaşlarımı çatıyorum.

"Silas ve Gray kabul edene kadar sana dokunmayacağım."

Gray inler ve Charlie'nin ofisinin kapısını çarparak kapatır. Bağımız aracılığıyla ona ulaşmaya çalışırım, iyi olup olmadığını öğrenmek isterim, ama o beni iter ve mutfağa doğru yürür.

"Onu insanıma yaklaştırma," diye homurdanır, açık kapının önünden geçerken.

Silas kütüphaneden bir şey söylüyor, ama çok sessiz olduğu için sözlerini anlayamıyorum. Shay kaşlarını çatıyor ve koltuğunda rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor, öfkesi ve kıskançlığı kokusuna yoğun bir şekilde karışıyor.

Shay, Charlie'nin farkında olmadan ona oluşturduğu tehdit kadar Charlie için de bir tehdit oluşturuyor. Shay'in derin bir nefes alıp boynunu çıtlattığını gözlemliyorum. İnsanı rahat bırakıp yaşlılıktan ölmesini bekleyeceğine dair söz vermesine rağmen, Charlie'yi daha erken öldürme fırsatını kaçırmayacağını biliyorum.

"Charlie'nin zamanı gelene kadar Envy'de kalmanı istiyorum," diyorum.

Shay hemen cevap vermez. Eminim, onu burada tutacak sözleri bulmak için sonraki sözlerini dikkatlice düşünüyordur. Gray veya Silas fikirlerini değiştirip ona kalmasını istemedikçe, bizimle yaşamasının bir anlamı yok.

O, Charlie ve Gray ile olan ilişkiye bir tehdit oluşturuyor ve onun için en iyisi ortalıkta görünmemesi. Silas ve Gray geçmişte Shay'e karşı hisler beslemişlerdi, onu yataklarına almışlar ve Wrath'ta sergilemişlerdi. Eminim gelecekte de bu duyguları yeniden yaşayacaklardır.

Ona karşı böyle hisler besleyecek kadar şanslı olmadım, ama diğer ikisinin mutlu olacağı anlamına geliyorsa, gerçek bir kadın arkadaşlığa olan ihtiyacımdan vazgeçmeye hazırım.

Ayrıca, onunla bağ kurduktan sonra ona olan ilgim artacağından eminim. Gray ile de böyle olmuştu. O bizi birbirimize bağlamamış olsaydı, ona ikinci kez bakmazdım bile. Asmod'un oğlu olsa da, benim ilgimi çekemeyecek kadar öngörülemez ve gürültücüydü.

"Anlamıyorum. Beni tanımak istemiyor musun?" Shay sonunda sorar.

Silas'ın koridorda yürüyüp ofisine girdiğini dinlerken gözlerine bakıyorum.

ofisine doğru yürüdüğünü dinlerken gözlerine bakıyorum. Gray sakinleşmeye çalışırken Charlie'yi gözetleme sorumluluğunu üstlendi. Incubus'a Shay'in kadınına zarar vermesine izin vermeyeceğimi söyledim ve bana inanmıyor gibi görünmesinden rahatsızım.

"Seni tanıyorum," diyorum, Shay ayağa kalkıp yaklaşırken gözlerimi kısarak. "Yollarımız birçok kez kesişti ve benim adamlarımla ilişkilerin sırasında bu evde epey zaman geçirdin."

Shay masamın etrafında dolaşıp kucağıma tırmanıyor. İçgüdülerim onu itmemi söylüyor ama ben hareketsiz kalıyorum. Ne planlıyor? Beni baştan çıkarıp kendisiyle bağ kurmamı sağlayacak kadar aptal değil.

"Seks, yakınlığın tek şekli değildir." Elimi tutup uyluğuna koyar. "Biraz çaba sarf edersen bana daha çok değer verebilirsin."

İç çekme dürtüsüne direniyorum. Charlie hariç, bir kadını memnun etmekle hiç ilgilenmedim, hem kendimi baştan çıkarmak istemediğim için hem de

bu düşünceyi hiç çekici bulmadığım için. Gray ile bağlanmadan önce kadınları görünce tahrik olurdum, ama bu dürtü zamanla kayboldu.

Wrathlar tek eşlidir ve bedenim Gray'i tanıdığı için artık ilgi duymakta zorlanıyorum. Soyumu devam ettirmek istiyorsam bir kadın almam gerekecek ve sonunda Gray'i kabul edip paylaşmam gerektiğine karar verdiğimde, Silas da bu işe karışmaya karar verdi ve kendisinin de dahil edilmesini talep etti.

"Hayır." Elimi Shay'in uyluğundan çekip ona gitmesini işaret ettim.

O yapmıyor ve ben onu yere itme dürtüsüyle mücadele ederken ellerimi yumruk yapıyorum.

Onu yere itmek için kendimi zor tutuyorum. O benim bağım olacaksa ona zarar veremem. Şu anda tek istediğim bu olabilir, ama bir gün pişman olacağım.

"Bir insana dokundun," diye bağıyor.

Bu bilgiyi nereden aldığını bilmiyorum, ama inkar etmiyorum, arkamı dönüp bir kez daha kalkmasını işaret ediyorum. Tekrar elimi tutmaya çalışıyor, ama ben kararlıyım ve elimi yanımda tutuyorum.

"Benim onun yerine geçtiğimi varsayabilirsin. Erkeklerin beni ciddiye almıyor çünkü *sen* beni ciddiye almıyorsun. Bana dokunsaydın, bunun gerçek olduğunu anarlardı," diye tısladı, elimi tekrar uyluğuna çekmeye çalışırken tırnaklarını bileğime batırdı. "Ona dokunduğun gibi bana da dokun, ben de gideyim."

Kendimi durduramadan kahkaha atıyorum, onun çaresizliğini komik buluyorum. Bir Envy'den daha azını beklememeliydim.

"Mesele bu mu? Benim sana değil de ona dokunduğum için mi kızgınsın? Gray ve Silas'tan da aynısını mı isteyeceksin? Onların binlerce sevgilisi oldu, bu yüzden biraz zaman alabilir. Yoksa bu istek sadece bana mı özel?" diye alay ediyorum.

Shay kaşlarını çatarak sonunda kucağımdan kalkar. "Senin neyin var? Seninle bağ kurmayı düşündüğüm için minnettar olmalısın," diye bağıır. "Çoğu kadın seninle birlikte kalmaktan korkuyor." Gülerek beni suçlayıcı bir şekilde parmağıyla işaret eder. "Hiçbir soylu kadın, korkunç, kötü şöhretli Aziel ile bağ kurmak istemez. Silas ve Gray senin tek iyi yanın ve kadınlar sadece yataklarını ısıtmalarını isterken, sen lanet bir canavar gibi çukurlara kaçırıyorsun."

Silas'ın odalarımızı ayıran duvara doğru yürüdüğünü duyunca gülümsemem genişler. Meraklı küçük kader.

Shay, ben ayağa kalkıp ona yaklaşırken bir adım geri atar, onu köşeye sıkıştırdığımda gözleri korkuyla doludur.

"Dikkatli ol, Shay. Kıskançlığını belli ediyorsun ve benim sabrım sınırlı. İkimiz de biliyoruz ki, tüm iblis kadınlar beni elde etme düşüncesiyle salya akıtıyor. Onlardan birini seçmekten mutluluk duyarım." Öfkem onu boynundan tutup parçalamaya ittiğinde yüzümü buruşturuyorum.

Ondan nefret ediyorum ve söylediği sözlerin doğru olmasından daha da çok nefret ediyorum. Kadınların benimle bir bağ kurmanın nasıl olacağından korktukları bir sır değil. Hepsi Gray ve benim kapalı kapılar ardında ne yaptığımızı merak ediyor. Onu dövdüğüm ve aç bıraktığım söylentileri var, hatta soylular arasında onu tecavüz etmekten zevk aldığım fısıltıları bile var.

Yine de kadınlar dikkatimizi çekmeye çalışıyor. Sınırsız güce ve yanlarında duran iki iyi erkeğe sahip olacaklarsa, benimle yetinmeye razılar.

Gray'in bana ne sıklıkla karşı geldiğini ve rüyalarım gizlice girdiğini bilseler ne derlerdi acaba? Onu ormanda bulduktan sonra kabuslar gördüğünü öğrendiklerinde, her gece uykuya dalana kadar yanında oturanın ben olduğumu öğrenince şaşıracaklarına eminim. Aşağılanmış olduğu için ağlayarak eve geldiğinde, ona yemek getiren ve gözyaşlarını silen benim.

Charlie gelmeden önce biz bir bütünüz. Ama bu onları ilgilendirmez.

Shay yutkunup ortadan kaybolurken Charlie sinirli bir çığlık atar.

Nihayet.

"Ben hallederim," diyorum Charlie kapıyı açıp Gray'in ofisine girerken.

Silas, duvarı iki kez vurarak sözlerimi onayladıktan sonra, Gray onu çağırmadan önce yaptığı işe geri döndü. Gray, onu bana emanet ettiği için daha sonra onu azarlayacak, ama bu benim sorunum değil.

Ofisine yaklaşıp içeri girerken Charlie'nin Gray'in çekmecelerini karıştırdığını duyabiliyorum. Kapıyı kapatıp önünü kapatırken, ahşap masanın arkasından başı çıkıyor.

Bana bakarken gözleri kısılr ve nefes alırken, onun yaydığı hafif bir korku hissedirim. İyi. Korkması gerekir.

"Bir şey bulmak için yardıma ihtiyacın var mı?" diye soruyorum, başımı yana eğerek.

Yutkunur ve çenesini sıkar, her ikisi de korkusunun fiziksel belirtileridir. Eminim kadın raporunu arıyordur ve Gray'in kopyasını aldığım için kendimi zihinsel olarak tebrik ederim. Charlie görüldüğünden daha sinsî ve kolayca savaş çıkarabilecek bir şeyin sahibi olmasına güvenmiyorum.

"Burada ne yapıyorsun?"

Charlie ayağa kalkar ve gömleğini çeker, böylece karnının ne kadar görüldüğüne dikkatimi çeker. Daha önce bir kadının çıplak vücudunu görmemiş değilim, ama onunki dikkatimi dağıtır.

Yumuşak ve sıcak görünüyor ve ona dokunamamaktan nefret ediyorum.

O çekinerek yaklaşırken kenara çekilmeyi reddediyorum. Yaklaştıkça korkusu artıyor, ama geri adım atmıyor.

"Affedersiniz," diyor, engellediğim kapıyı işaret ederek.

"İnkübusuma çok kötü davranıyorsun," diye mırıldanıyorum ve öne çıkıyorum.

Ben yaklaşırken geri çekiliyor, ama ben onu köşeye sıkıştırana kadar ilerlemeye devam ediyorum. Gözleri yaşlarla doluyor ve bir damla yanağından süzülüyor. İlgimi gizlemeye çalışmıyorum ve elimi uzatıp gözyaşı çenesine ulaşmadan onu yakalıyorum.

Parmağım onun cildine değdiğinde donup kalır.

"Gözyaşların tuzlu," derim.

Meraklanarak parmağımı ağzıma sokup gözyaşını tattım. Tuzlu ve iğrençti, tadı geçene kadar dilimi şapırdatarak temizledim.

"Bırak beni," diye boğuk bir sesle söyler. "Sana hiçbir şey yapmadım." Kafama kağıt ağırlığı atmak dışında.

Himm. Onu rahat bırakmalıyım. Gray ve Silas'a onu köşeye sıkıştırdığımı söyleyecek ve bu da aramızdaki uçurumu daha da derinleştirecek. Bana hayal kırıklığına uğrayacaklar.

Vücudum bunu anlamıyor gibi görünüyor ve hareketsiz kalıyor. Kütüphanede Silas'a nasıl hevesle atıldığını gördüm. Ona şimdi bana baktığı ifadeyle bakıyordu, ama kokusunda daha az korku, daha çok tahrik vardı.

Onun gibi onu öpersem o koku ortaya çıkar mı acaba?

Gray bana bizimle ilgili rüyalar gördüğünü söyledi ve ben de yalnızken ne tür fanteziler kurduğunu bilmek istiyorum. Rüyamda beni izlemekten hoşlanıyor gibiydi ve ben ona baktığımda inlemeleri daha da yüksek sesle çıkmaya başladı.

Bunu başından beri biliyordum.

O çok sessiz biri değil ve Gray onu kafamın içine çektiği anda yüksek nefes alıp verişini duyabiliyordum. Gray'in benim için yarattığı sahte Charlie'ye dokunduğum anda onun tahrik olduğunu koklayabiliyordum ve ben kopyadan zevk alırken onun parmaklarını ona soktuğunu duyabiliyordum.

"Bu bizim sırrımız olacak," diye fısıldayarak karnına dokundum.

Beni itmedi ve haftalardır hayal ettiğim gibi parmaklarımı onun çıplak teninde gezdirdim. Yutkunurken boğazı sallandı, kasları gerildi.

Elimi göğsüne kaydırırken ağzım açık kalır, gömleğinin üzerinden göğsüne dokunurken garip bir şekilde gerginim. Daha önce hiç böyle bir kadın hissetmemiştim ve vücudum tepki verirken ağırlığımı bacaklarımın arasında kaydırırım.

Charlie'nin tahriki ciğerlerimi doldururken, alt dudağımı dişlerimin arasına alıp parmak ucumu sert meme ucuna sürüyorum. Onun şehveti yoğunlaşırken, hafif dokunuşum nazik bir çimdikle dönüşüyor.

Elimi göğsünden karnına doğru kaydırırken gözlerime bakmayı reddediyor. Taytının üst kısmına ulaştığımda duruyorum. Sessiz nefes alıp verişleri beni tereddüt ettiriyor, bencil keşiflerimi çok ileri götürdüğümünden endişeleniyorum, ama kızaran yanaklarını görünce inleyerek parmaklarımı taytının içine sokuyorum.

Soğuk elim onu kavradığında irkilir ve ben hiç vakit kaybetmeden iki parmağımı içine sokarım. Onun ezici hissi doğrudan sikime ulaşınca sessizce inlerim.

Onun benim aletime otururken nasıl hissedeceğini bilmek istiyorum. Şimdiye kadar sahip olduğum tek kadınlar, Gray'in bana verdiği rüyalarındaki kadınlardı ve onlar da benim yumruğumdan daha iyi hissettirmiyorlardı. Bu Charlie, benim nasırlı parmaklarımdan çok farklı hissettiriyor.

Yüzümü başının üstüne gömüp saçlarını koklarken, kendimi onun kokusuyla çevrelemek istercesine, penisim acı verecek kadar sertleşiyor. Parmaklarımı nazikçe çekip tekrar içeri sokarken, katıldığım Lust partilerinde binlerce kez gördüğüm hareketleri taklit ederek, kendimi biraz kaybolmuş hissediyorum.

Charlie bundan hoşlanıyor gibi görünüyor, çünkü kolumu tutuyor ve nefes nefese kalıyor, bacaklarını açarak bana daha fazla yer açıyor. O da beni istiyor.

Ona o kadar kaptırmışım ki, havadaki değişimi fark etmiyorum, ama testislerimden boğazıma yayılan kör edici acı ile bunu kesinlikle anlıyorum. Elimini onun taytından çekince, kusma isteği beni ele geçiriyor. Charlie irkiliyor ve yumruğunu geri çekiyor.

Bana yumruk attı mı? Penisime mi?

İçgüdüsel olarak, tehdit edildiğimde beni ele geçiren öfkemi kontrol etmeye çalışıyorum, ama acı ve rahatsızlıktan başka bir şey hissetmemek beni şaşırtıyor.

"Bana dokunma lan!" diye bağırarak kapıya koşar.

O kapıyı açıp koridorda koşarken, ayakları ahşap zemine yüksek sesle vururken, onu kovalamıyorum. Eminim

Silas'ın kütüphanenin önünden geçerken onu duyacağından eminim ve keskin bir nefes alıp Gray'in kanepesine oturarak kendime gelmeye çalışıyorum.

O beni kandırdı.

CHARLOTTE

Bacaklarım beni hızla köşeyi dönüyor ve yüzüm sert bir göğse çarptığında çılgılık atmamak için tüm gücümü kullanıyorum.

"Hey, dur bakalım!" Silas gülerek, beni dengelemek için iki elini kalçalarımın koyar.

Akciğerlerim çalışmıyor gibi görünüyor, ama Aziel ile aramda ne olduğunu kimsenin Aziel ile aramda olanları kimseye söylemem. Onun beni kandırmasına izin verdiğime inanamıyorum.

"Charlie?"

Silas ellerini omuzlarıma kaydırıyor ve benim seviyeme çöküyor. Göz teması kurmaktan kaçınıyorum ve omzunun üzerinden merdivenlere bakıyorum. Çok yakındım.

"İyiyim," diye patladım.

Sözlerim bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor gibi ve Silas eğilip yüzünü başımın üstüne yaklaştırmak için nefesimi tutuyorum. Lanet olsun. Bu erkeklerin beni koklaması da neyin nesi? Bu çok garip ve kaslarının gerilip beni daha acil bir şekilde incelemek için geri çekilmesinden Aziel'in kokusunu aldığını anlayabiliyorum.

Gözleri vücudumun her yerini tararken, ben de o beni bırakana kadar merdivenlere bakmaya devam ettim.

"Odana git," diye emrediyor.

İki kez söylemesine gerek yok, onun etrafından dolaşıp koşarak uzaklaşıyorum. Beni bir çocuk gibi yatak odama göndermesinden hoşlanmıyorum ama zaten oraya gidiyordum ve tüm heyecanım geçene kadar Gray'den uzak durmak istiyorum.

O, köpekbalığının kana çekildiği gibi buna çekiliyor ve beni gördüğü anda bir şeylerin olduğunu anlayacak.

Silas'ın ne bildiğini bilmiyorum, ama bir yalan uydurmayı Aziel'e bırakacağım. Wrath bu konuda benden daha iyidir. Binlerce yıldır pratik yapma fırsatı buldu ve onu engelleyecek hiçbir ahlaki değeri yok.

Gray ortalarda yok, ben de yatağıma oturup onun kaçınılmaz gelişini bekliyorum.

Asla uzun süre gitmez, ona yakın olmak istemediğimi açıkça belirtmeme rağmen hala her hareketimi izlemeye devam ediyor. Benim için endişelendiğini biliyorum, ama asıl endişelenmesi gereken, mahkum ettiği binlerce kadın olmalı.

Ben onlardan daha özel değilim.

Çok geçmeden yatak odamın kapısı açılır ve Gray'in yüzü kapıda belirir. O odama girip kapımın yanındaki sandalyeye otururken, hiçbir duygu göstermeyeceğim.

"Nereye gittin?" diye soruyorum. Cevap vermiyor.

Ona zavallı erkek dememeliydim, özellikle de son kız arkadaşının onu terk edip başka bir iblisi seçmesinin sebebinin bu olduğunu söylememeliydim. Çok ileri gitmiştim ve sözler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman oldum.

İkimiz de onu incitmeye çalıştığımı biliyorduk. Onun kadınlara ihanet ettiğini öğrendikten sonra benim hissettiğim gibi hissetmesini istedim. Sanırım başardım.

Aziel ile aramda olanları biliyor mu? Acımasız sözlerimden dolayı kızgın olduğunu biliyorum, ama kızgınlığının bir kısmının Silas'tan olanları duyduğu için mi olduğunu anlayamıyorum.

Seni acımasızca saldıran kadının, nefret ettiğini söylediği adamın kendisine dokunmasına izin verdiğini duymak pek hoş bir his değildir eminim.

Siktir.

"Silas'la konuştun mu?" diye soruyorum, sesimi sakın tutarak.

Silas'ın onun bilmediği bir şey bildiğini ona belli etmek istemiyorum, ama kendimi ele vermeden nasıl bilgi alacağımı da bilmiyorum.

"Evet."

Sanırım bu sorunun cevabı bu. O biliyor.

Gray ve ben sessizce oturuyoruz, ta ki bir gölge içeri girip akşam yemeğinin hazır olduğunu haber verene kadar.

"Gel," diyor Gray ayağa kalkarak.

Herkesle birlikte yemek yemek istemiyorum, ama Gray'in büzülmüş dudaklarına ve gergin duruşuna bakınca, *hayır* cevabını kabul etmeyeceğini anlıyorum. Çok sinirli. Bu eğlenceli olacak.

Aziel ve Silas çoktan masaya oturmuşlar, Aziel başucunda, Silas ise onun solunda. Gray onun sağında oturuyor ve bana onun yanındaki yeri işaret ediyor

Hava biraz garip, ben de boğazımı temizleyip koltuğuma oturuyorum.

"Shay nerede?" diye soruyorum.

Gerginliği yatıştırmak için yaptığım bu girişim üzücü bir girişim. Silas cevap veriyor. "Gitti."

Bu bir rahatlama, ama eminim ki yakında geri dönecektir. Her zaman öyle olur.

Gölgelerimizin hazırladığı yemeği kendimize servis ederken, sessizlik bir kez daha üzerimize çöküyor.

Gray ve Silas masanın diğer ucundan Aziel'e sert bakışlar atıyorlar, ama o onları görmezden geliyor ve yerine bana bakıyor. Onun bakışlarından kaçınıyorum, bunun yerine yemeğimi karıştırıp farkında değilmişim gibi davranıyorum. Dikkatimi başka yere çekecek bir şey bulmak için o kadar çaresizim ki, Shay burada olsa bile bundan nefret etmezdim.

Aziel'in kara gözlerini benden uzaklaştırmak için her şeyi yapardım.

Ona bakmasam bile, dudaklarında kibirli bir sırıtiş olduğunu biliyorum. Umarım penisi ağrıyordur.

Gray muhtemelen beni cezalandırmak için yemeğe çağırdı. Yaptığım şeyden dolayı ihanete uğradığını hissettiğine eminim ve muhtemelen Aziel ile nasıl etkileşimde bulunduğumuzu görmek istiyor. Aziel'in bana asıldığını kimsenin bilmesini istemedim, özellikle de bir an için bunu hoş karşıladığımı bilmesini istemedim.

Böylesine utanç verici bir şeyin gizli kalması gerekir.

Silas'a dönmeden önce Gray'e bir göz atıyorum. İkisi de göz teması kurmaktan kaçınıyor ve çaresizlik içinde Aziel'e dönüyorum. Bana bakan tek kişi o ve gözlerimiz buluştuğunda sırıtiyor.

"Söylemek istediğin bir şey var mı, Aziel?" Gray sonunda patlar.

Aziel'in bakışlarının ağırlığı, Gray'e dönmesiyle birlikte kaybolur.

"Söylemem gereken bir şey mi var?" diye sorar.

"Kadınım dokundun."

Koltuğuma gömüldüm. Yere çöküp sürünerek uzaklaştısam fark ederler mi acaba? Wrath'a bu kadar kolay teslim olduğumu düşününce suçluluk duygum artıyor ve bana dokunduğunda ne kadar iyi hissettiğim için utanç duyuyorum. Umarım Silas, Aziel'in hayalarına yumruk attığımı Gray'e söylemiştir.

"Paylaşmak istediğini sanıyordum?" Aziel

kıkırdar. Daha da çöküyorum.

"Oh, şimdi Charlie ile bağ kurmak mı istiyorsun?" Gray, soruyu ona geri yönelterek karşılık verir. "Bu yüzden mi Shay'i gönderdin? Yoksa ona dokunmayı reddettiğinde mi gitti?"

? Anlıyorum ama. Bin yıllık bakireyle görölmek utanç verici olmalı."

Aziel sertleşir. "Charlie'nin ömrü dolana kadar bekleyeceğimi söyledim, bu yüzden Shay'i yanında tutmanın bir anlamı yok. Ayrıca, ikimiz de bunun senin üzülmene gerçek nedeni olmadığını biliyoruz. Seni terk edeceğinden korkuyorsun. Charlie kendisi söyledi. Sen zavallı bir erkeksin ve tarih kendini tekrar etme eğilimindedir."

"Aziel," diye uyarır Silas.

"Bu doğru değil," diye terslerim, terli avuçlarımı kucığımda ovuşturarak.

Gray ile benim tartışmamızı kimsenin dinlediğini sanmıyordum. Söylediklerimde ciddi değildim ve Aziel, benim acımasız sözlerimi tekrar ederek konuyu vurgulamak için kalbimi parçaladı. Gray, masanın altında elini tuttuğumda bana karşı koymadı ve umarım dokunuşumu bir özür olarak algılar.

Kızgınım, çok kızgınım, ama yine de onu önemsiyorum. Aziel kaşlarını çatıyor, bakışları koluma düşüyor.

Onları birkaç kez tartışırken gördüm, ama hiç bu kadar derin yaralar açmamışlardı. Gray yumruğunu sıkıp açıyor, ben de elini sıkıca tutuyorum.

"Söylesene, baban seni dövdüğü sırada annenin çılgınlıklarına gülmesini izlemek zor muydu?" diye hırlar Gray. "Her zaman gördüğün o kabusta kaç yaşındaydın? Kabloların olduğu kabusta. Beş mi? Altı mı?"

Ne olduğunu anlayamadan üç adam da koltuklarından kalkar. Onların hızlı hareketlerine yetişmek imkansızdır, ama görebildiğim kadarıyla Gray ve Aziel yumruklaşırken Silas onları ayırmaya çalışır.

Ne yapacağımı bilemeden panik içinde duruyorum, ama korkuyla doluyum. Onları daha önce hiç böyle kavga ederken görmemiştim ve fikrimi değiştirip masadaki bıçağı kapmadan önce köprücük kemiklerimin arasındaki taşı tutuyorum.

"Durun!" diye bağıryorum, sesim çatlıyor.

Sözlerim tamamen görmezden geliniyor, üçü kendi dünyalarında kaybolmuş, yumruklarını sallamaya devam ediyorlar. Bir vücut yerden sürüklenip uzak duvara fırlatılmadan önce kan yere sıçrıyor. Kim kimdir ayırt edecek vaktim yok, çünkü tekrar kavgaya başlıyorlar.

Onlardan uzaklaşırken boğazıma kusmuk geliyor. İhtiyacım olan son şey, üç çılgın iblisin arasına girip beynimin masaya sıçraması.

Yardım aramak için dönünce ayak kabıları gıcırıyor, odadan gizlice çıkan gölgelere umutsuzca bakıyorum.

"Lütfen!" diye yalvarıyorum, kavgayı işaret ederek.

Beni görmezden geliyorlar ve filtrelemeye devam ediyorlar, açıkça bu işin ortasında kalmak istemiyorlar. Onları suçlamıyorum. Parmaklarım bıçağı kavıyor ve bıçağı boynuma götürüp bıçağı cildime bastırırken kendimi çok aptal hissediyorum.

"Durun, yoksa kendime zarar vereceğim," diyorum boğuk bir sesle.

En azından bu, Gray ve Silas'ı durduracaktır. Umarım onların durması Aziell'i yatıştırmaya yeter. Bu üzücü bir girişim, ama başka ne yapacağımı bilmiyorum ve aptalca davranışlarım yüzünden kimsenin ölmesini istemiyorum.

Kavga devam ediyor ve gözlerimi sıkıca kapatıp bıçağı daha sert bastırarak bıçağı cildime batırıyorum. Sözlerim onları etkilemiyorsa, belki kanımın kokusu etkiler. Bıçak boynuma batırıldığı anda odayı sessizlik kaplıyor. Üçü de hareketsiz kalıp bana dönünce memnuniyetle gülümsüyorum.

Aziel, Gray'i duvara sıkıştırmış, parmak eklemleri Gray'in ağzından akan kanla kaplı. Silas ikisinin arasında duruyor, vücudunu aralarına sokarak onları ayırmaya çalışıyor.

"Bitirdin mi?" diye soruyorum, bıçak elimden çekilip boynumdan duvara itildiğinde nefes nefese kalıyorum.

Aziel'in çılgın ifadesini fark edecek kadar zamanım var, sonra boğazımdaki yumuşak tutuşu bırakıyor ve Silas aramıza giriyor. Gray ve Aziel, kavga etmeye hazırlanır gibi ona bakıyorlar, vücutları yere yakın ve gözleri onunla benim arasında gidip geliyor.

Silas geri adım atıp beni duvara sıkıştırırken, ben de köprücük kemiğimin üzerindeki kayayı yumruğumla kavradım. Homurdandım ve sırtına bastırdım, ama o kıpırdamadı. Beni hareket etmemem için mi böyle yapıyor? Boynumu uzattım ve yüzümü onun sırtının arkasından çıkardım, hafif bir klostrofobi hissettim.

"İkiniz gitmelisiniz," diyor Silas, kanlı ağzını silerek.

Berbat görünüyor, ama Aziel ve Gray de öyle. Gray'in elindeki birkaç parmağın eğri olduğunu fark edince midem bulanır.

Gerginliğin arttığını hissedebiliyordum, ama bu kadar büyük bir kavgaya dönüşeceğini tahmin etmemiştim. Gray'in birkaç alaycı söz söyleyeceğini ve Aziell'in duvara yumruk atacağını falan düşünmüştüm. Neden benim yaptığım gibi birbirlerinin kafalarına demir ağırlıklar atmıyorlar?

Bu, öfkemi dindirmek için mükemmel bir yoldu ve kimse zarar görmüyordu. "Charlie, gidelim," diyor Gray, sesinde çaresiz bir ton var.

Silas öne çıkararak beni kurtardı ama ben kıpırdamadım.

"Kavgadan bıktım," diye fısıldarım, bunun beni zayıf göstereceğini umursamadan.

Aziel alaycı bir şekilde güldü ama gitmedi. İsteddiği kadar hiçbir şeyi ve kimseyi umursamıyormuş gibi davranabilir, ama Gray'in kanayan burnuna bakarken gözlerindeki endişe bana aksini söylüyor. Gray'i gösterdiğinden daha çok önemsiyor ve kavgaları sağlıklı değil.

Kadın sorununu çözmek için birlikte çalışmamız gerekiyor ve bunun için, onlar bir odada on dakikadan fazla süre boyunca çocuk gibi kavga etmeden ve tartışmadan kalabilmeliler.

"Onunla kavga etmekten bıktım," diye söz verir Gray, öne adım atarak.

Silas başını sallayarak onu durdurur. "Ya ikiniz gidip sorunlarınızı çözersiniz ya da siz anlaşana kadar Charlie'yi götürürüm."

"Charlie burada güvende." Aziel alaycı bir şekilde gülümser ve bana doğru çılgınca el kol hareketleri yapar.

"Charlie, ikiniz yüzünden boynunu kesti. Neredeyse hiç yemek yemiyor ve günde on yedi saat uyuyor. Dudakları sürekli ısırıldığı için kanlı ve çatlamış, parmak uçlarındaki derinin çoğunu da koparmış," diye işaret eder Silas. "İkiniz de gidip kafanızı soğutmalısınız. Döndüğünüzde konuşuruz."

Gray tereddüt eder, gözleri şimdiye kadar mükemmel bir şekilde sakladığım ellerime iner. Gray, Aziel'den onay beklerken Silas'ın gömleğinin arkasını tutarım. Yaşlı iblis yere bakar ve başını sallar, Gray'in omuzları düşer.

Gray öne çıkıp bana sarıldığında kalbim deli gibi atıyor

"Çok üzgünüm. Sana bakacağıma söz vermiştim, ama bu konuda çok" diye fısıldadı ve başımın üstüne öpücük kondurdu.

Gray geri çekildiğinde Aziel gitmişti, ama incubus bunu fark etmemiş gibi kaşlarını çatıp beni baştan aşağı süzdü. Niyetim asla bu iki adam arasında bir uçurum yaratmak değildi.

"Gray," Silas, elini omzuma dolayarak beni göğsüne çekerek uyarıyor. "Git."

Gray kaşlarını çatıyor, gözleri Silas ile benim arasında gidip geliyor, sonra vücudu kayboluyor ve ben kanla kaplı boş bir odaya bakakalmışım.

"Hadi, Charlie," diye mırıldanır Silas, ofisinin köşesini dönerek. Gözleri karanlık odada dolaşır, sonra bana takılır. "Yatma zamanı."

Ağır göz kapaklarımı kırıştırıp omurgamı düzelterip başımı sallıyorum. Öfkeme rağmen, Gray eve geldiğinde burada ve uyanık olmak istiyorum. Aziel ile olan kavgasını izlemek zordu ve eminim döndüğünde çok kötü bir durumda olacaktır. Ona desteğimi göstermek istiyorum ve uykuya dalmak bunun tam tersini yapar.

Silas kapı eşiğine yaslanıyor. Kimse onu benimle uyanık kalmaya zorlamıyor ve yorgunsa yatabileceğini defalarca söyledim.

"Shay gitti. Beni yalnız bırakabilirsin," diyorum, dirseklerimi masaya dayayıp yüzümü ellerimin arasına gömüyorum.

Silas en son içeri girdiğinde tavan ışığını kapatıp beni karanlıkta bırakmıştı. O uzaklaşırken ona küfrettim, ama kalkıp ışığı tekrar açacak enerjim yoktu. Beni uyutmak için yaptığı açık bir girişimdi, ama onun kazanmasına izin vermeyeceğim.

Gözlerimi kapatıp biraz dinleniyorum. Her dakika bir saat kadar yavaş geçiyor, zihnim Gray ve Aziel'in şu anda ne yapabileceğini düşünerek dolaşıyor.

Umarım kavga etmiyorlardır. Silas, var olan en güçlü iblislerden biridir ve onları ayırmak için mücadele ederse, başka kimsenin bunu başarabileceğini sanmıyorum.

Eğer kavga ederlerse, onları durduracak kimse kalmaz. "Gray ölürse Aziel'e ne olur?" diye soruyorum.

Silas'ın iç çekişi yüksek ve sinirli, ama umurumda değil. Yaklaştığını duyduğumda başımı kaldırıp bakmıyorum, gözlerimi dinlendirmekle meşgulüm.

"Aziel asla Gray'i öldürmez. Onlar birbirlerine bağlılar," diyor.

Bu cevaba pek memnun kalmadım ama daha fazla sorgulamak için çok yorgundum. Ani bir düşme hissi zihnimi kapladığında vücudum birden dikleşti ve Silas kollarımı tutup sandalyemden kaldırırken uykulu gözlerle ona baktım.

İnleyerek, onun sert davranışından hoşnutsuz olarak göğsüne itiyorum. "Git buradan," diye mırıldanıyorum.

Emrimi görmezden gelir ve beni omzuna atar, sonra kapıya doğru yürür. Acıdan inlerim, omuzu karnıma batar ve ellerimi sırtına dayarım.

"Bırak!"

Yumruğumu omurgasının tabanına
vuruyorum. "Beni!"

Yumruğumu böbreğine
vuruyorum. "Aşağı!"

Parmaklarımı saçlarına geçirip geriye doğru çekerim.

Bu, onun dikkatini çekiyor gibi görünüyor, çünkü homurdanıyor ve beni daha da arkasına atıyor. Yüzüm onun poposuna çarptığında çığlık atıyorum ve onun yürümesini durdurmak için körü körüne baldırlarını tutuyorum. Kafama hücum eden kan başımı döndürüyor ve yüzüm her bacağına çarptığında öfkem artıyor.

Ağzımın önünde sallanan taşı alıp kışına vurmak istiyorum, ama onun düşüp üzerime çökmesinden korktuğum için bunu yapamıyorum.

"Gray geri döndüğünde seni bulacaktır." Silas, beni ayak bileklerimden taşıyor gibi konuşarak homurdanır.

Umutsuzca merdiven korkuluğuna uzanıyorum, terli avucum ahşabı kavrayıp duvara vidalayan metale takıldığında homurdanıyorum. Silas duruyor ama beni bırakmıyor.

"Üç saniye sonra yürümeye devam edeceğim. O direği tutmaya devam edip metalden elini parçalayabilirsin ya da bırakıp cildin zarar görmeden yukarı çıkabilirsin."

Siktir et onu.

"Bir."

Nefesimi keserek, tutuşumu
sıkılaştırıyorum. "İki."

Çenemi sıkıp, sanki beni kişisel olarak gücendirmiş gibi korkuluğa öfkeyle bakıyorum.

"Üç."

Lanet şeyi bırakıp sırtına yaslanıyorum. Beni yukarı taşıırken parmak uçlarım onun uyluklarına batıyor, hareketleri rahat ve ritmik. Silas'tan nefret ediyorum.

"Sen benim bekçim değilsin," diye mırıldanıyorum, sessiz sözlerimi duyabileceğini bilerek.

Silas cevap vermez — zaten cevap vermesini beklemiyorum — ve ilerlemeye devam eder. Beni Gray'in ve benim kanadımıza götürmediğini fark edince başımı kaldırırm ve o beni kendi kanadına götürürken panik içinde etrafa bakınırım.

Ne yapıyor bu? Silas, bu gece onunla yatacağımı düşünüyorsa aklını kaçırmış demektir. Sanırım yatak odası olan odaya girip beni yatağa bıraktığında kalbim hızla çarpmaya başlar. Uzun süre baş aşağı kaldığım için beynim biraz bulanıklaşmıştır, dönüp kendimi toparlamaya çalışırken çırpınırım.

Siyah çarşaflarını kenara itip yatağın kenarına otururken odanın içindeki eşyalara bakıyorum. Silas lambayı yakarken, ben odasının arka duvarını kaplayan tavandan tabana kitap raflarına bakıyorum.

"Gray ve Aziel'in dokunmasını istemediğim kitapları burada saklıyorum," diye açıklıyor.

Kitap raflarının önünde, üzerinde yığınla evrak bulunan koyu renkli ahşap bir masa var. Odanın geri kalanı sıradan, devasa bir yatak ve ona uygun bir şifonyer odayı dolduruyor. Sağda iki kapı var, birinin dolap, diğerinin banyo olduğunu tahmin ediyorum.

"Burada ne yapıyoruz?" diye soruyorum.

Silas cevap vermek yerine arkasını dönüp gömleğini çıkarıyor. Gömleği çamaşır sepetine fırlatırken sırt kasları geriliyor, yarım yamalak atmasına rağmen kumaş sepetin içine düzgünce düşüyor.

"Uzun pijamalarla mı yoksa kısa pijamalarla mı uyumayı seversin?" diye soruyor, çekmecelerini açarken.

Boğazımı temizledim.

"Kısa. Neden odandayız?"

Yatağından kayarak kalkıp kapıya doğru yürüdüm, umarım fark etmez ve gizlice kaçabilirim. Silas'a güvendiğim ve onun yanında rahat hissettiğim kadar, şu anda onunla aynı yatakta uyumak doğru bir şey olduğunu düşünmüyorum.

"Uyurken Shay'in sana zarar vermeyeceğinden emin değilim," diyor, dönüp bana doğru birkaç giysi atıyor.

Onları yakalamaya çalışırken, bana bir boxer ve tişört attığını fark edince yanaklarım kızardı. Kumaş yumuşaktı, ama onun eşyalarını giyeceğim düşüncesi garip bir şekilde samimi geliyordu. Bu eşyaları okuyarak duygularımın incinmesini istemiyorum.

"Odada pijamalarım var," diyorum, giysileri göğsüme sıkıca bastırarak. "Senin kanadında başka yatak odan yok mu? Gray'in var."

Silas dudaklarını büzüp başını salladı.

"Hayır, ve sen bu kadar huysuz ve tartışmacı olmasaydın pijamalarını alabilirdik. Şimdi ben kızgın ve yorgunum, o yüzden bunları giyeceksin."

O pantolonunun düğmesine uzanırken yüzümün domates kadar kırmızı olduğundan eminim. Fermuarın aşağı çekilmesinin belirgin sesi odada yankılanır ve kumaş hareket edip yere yumuşakça düşerken ben tavana bakarım. Silas burnunu çeker ve yanımdan geçip yatağa giderken gölgesini izlerim.

"Gray'in yatağında uyuyamaz mısın?" diye deniyorum. "O zaman ben de kendiminkinde uyuyabilirim." "Hayır, Charlie. Çok yorgunum, lütfen bu kadar huysuzluk yapmayı keser misin?"

Sen kendi tarafında kal, ben de kendi tarafımda kalırım."

Kafamı sallayarak reddettim. "Gray bundan hoşlanmayacak."

Silas sırt üstü yatıyor, çarşafları göğsünün ortasına kadar çekmiş. Daha iyi düşünebilmeden dikkatim, cildini kaplayan seyrek tüylerine kayıyor ve dudaklarında memnun bir sırıtış yayılırken ben kaşlarımı çatıyorum.

"Gray'in seni odama getirdiğimi duyunca çok sevineceğini ikimiz de biliyoruz. Bizi sevişirken yakalayabilir ve mutlu bir şekilde kenarda durup bitirmemizi bekleyebilir," diye Silas sertçe konuşur ve oturur. "Şimdi, seni lanet olası yatağa bağlamadan önce yat. Bu gece tam bir velet gibi davranıyorsun."

Dudaklarımı büzerek ona öfkeyle bakıyorum ve öfkeyle onun kıyafetlerini yatağın üzerine atıp kendi kıyafetlerimi çıkarıyorum. Ben gömleğimi ve spor sütyenimi çıkarırken gözleri gözlerime delik delik bakıyor, ben onun gömleğini giyip aynı şeyi alt giysilerle de yaparken bakışları bir an olsun çenemin altından aşağıya inmiyor.

"Çamaşır sepeti," diye emretti, ben yatağa girmeye başlarken.

Dişlerimi gıcırdatıp çamaşır sepetine doğru yürüdüm. Giysilerimi sepete atıp geri dönerken, dudaklarında memnun bir gülümsemeyle beni izledi.

"Sen bir pisliksin," diye bağırdım, o ise sessizce sevinmeye devam etti.

Yarın geldiğinde, artık bu kadar yorgun ve huysuz olmadığımı sözlerimi pişman olacağımdan eminim, ama şu anda, yorganı çekip yatağa girerken, buna yakın hiçbir şey hissetmiyorum.

Silas, ben yerleşirken yatağın diğer tarafına dönüp başucundaki lambayı kapatıyor.

Karanlıkta yan yana uzanırken kalbimin atışını neredeyse duyabiliyorum. Kıpırdanma isteğiyle mücadele ederken parmaklarım seğiriyor ve direnç göstermeye çalıştıkça daha da kıpırdanmak istiyorum. Sonunda, daha fazla dayanamayıp kıpırdanmaya başlıyorum. Silas, birkaç saniyede bir pozisyonumu değiştirirken sessiz kalıyor, ama otuz dakika geçip de durmadığımda sessizce iç çekiyor.

"Seni rahatsız eden ne?" diye soruyor, sesi uykudan boğuk.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve omuz silkiyorum.

O yuvarlanırken bir hışırtı duyulur. Karanlıkta onu göremiyorum, ama nefesinin yüzümün yan tarafına çarptığını hissedebiliyorum. Muhtemelen karanlıkta her şeyi net bir şekilde görebiliyordur ve umarım yanaklarımda ıslaklığı fark etmez.

Ağladığım için kendimi aptal hissediyorum.

Silas koluma dokunur ve ben, elini karnımın üzerinden kaydırıp kalçama doladığında çekilmiyorum.

"Annenin kaderini bilmek ister misin?" diye fısıldıyor.

Ciddi misin? Ona doğru dönerim, gözlerim çaresizce odaklanmaya çalışır. Burun eğrisi ve çene hattı olduğunu düşündüğüm şeyden başka bir şey seçemiyorum.

"Seni mutlu etmeyebilir, ama kötü de değil," diye uyarıyor, daha önce bana kızgın olmasına rağmen sesi garip bir şekilde sıcak. "Kaderler gizlidir. Kimseye söyleyemezsin, yoksa denge bozulabilir."

Onun kaderi neden beni mutlu etmesin ki? Bana söylediği için başı belaya girecek mi? Silas beni kendine doğru çeker.

Beni kucaklıyor mu, yoksa bana acıyor mu? Bana acıyarak dokunması hoşuma gitmiyor. Uzaklaşmak için hareket ediyorum, ama Silas beni daha sıkı tutuyor ve bacaklarımızı birbirine doluyor, kaçmamı neredeyse imkansız hale getiriyor.

Bu hiçbir şey ifade etmiyor. Silas bana ilgisiz olduğunu açıkça belli etti ve ben yine hayal kırıklığına uğramamak için umutlanmayacağım.

"Söyle bana," diye karar veriyorum.

Parmakları köprücük kemiğimin üzerinde geziyor ve nefes almayı unutuyorum.

"O, bir süre tesiste kalıyor. Senin kaderini göremediğim için etkileşimde bulunup bulunmadığınızı bilemiyorum, ama orada mutsuz değil. Başka bir aleme gidiyor. Hangisi olduğunu bilemiyorum, ama orada çok kar ve ağaç var." Sesi sessizleşir ve kendini uyandırmak için boğazını temizler. "Bir adam var. O insan değil. Belki bir elf. Aynı aurayı paylaşıyorlar, bu birçok anlama gelebilir, ama samimi olduklarına göre, bunun bir bağ kurdukları anlamına geldiğini düşünüyorum. Kız mutlu görünüyor."

Silas dudaklarını omzuma değdirdi ve içimde umut filizlenirken onun kollarında yumuşadım. Mutlu olacak mı?

"Onun hayatının bazı kısımlarını göremiyorum, bu da senin onun hayatında olduğunu düşündürüyor," diye devam eder.

"Neden kaderimi göremiyorsun?" diye soruyorum, uykulu halinde bir şeyler söylemesini umarak.

Silas dudaklarını şapırdatır ve kolunu daha da bana dolandır. Parmakları gömleğimin altına kayar ve tenime bastırır. Tepki vermemeye çalışırım.

"Çünkü kendi kaderimi göremiyorum. Sen ve ben kaderimin görmeme izin vermeyecek kadar yakınız," diye açıklıyor. "Gray'in ya da Aziel'in kaderini de göremiyorum."

Mırıldanıyorum. Onun bunu görememesini iyiye işaret olarak almalıyım sanırım. Bu, Gray'in benden kurtulmayacağı anlamına geliyor.

"Yorgunum, Charlie."

"O zaman uyu."

Neden uyanık kalmaya zorladığını anlamıyorum.

Silas homurdanır ve derin bir nefes verir, nefesi boynum ve omzumda sıcak bir esinti gibi yayılır. Dönüp sırtımı onun göğsüne dayarım. Vücudunu benimkine göre şekillendirirken bu değişiklikten memnun görünüyor.

"Kalacaksın, değil mi? Gecenin ortasında gitmeyeceksin, değil mi? Ben derin uykucuyum," diye itiraf ediyor.

Kafamı sallayıp sessizce nefes veriyorum.

Artık gecelerimin çoğunu Gray ile geçirdiğim için, yalnız uyumaktan hoşlanmıyorum ve Silas'ın varlığı bana rahatlık veriyor. Muhtemelen yarın sabah uyanıp pişman olacağım, ama bu sorunu o zaman hallederim. Silas'a olan hislerim değişmedi ve beni bu kadar sıkı sarıp kulağıma güzel sözler fısıldadığında, bu hisleri içimde saklamakta zorlanıyorum.

"Gitmeyeceğim."

Sözlerime sessiz bir horlama yanıt veriyor.

GÜRÜLTÜLÜ SOHBET, barda oturup içkimi yudumlarken zihnimin hızlanmasını engelliyor. Sağımda Aziel'in varlığını hissedebiliyorum, omuzu benimkinden sadece birkaç santim uzakta, ama ikimiz de konuşmayı başlatmak için inisiyatif almıyoruz.

Charlie'nin korku dolu çılgınlıkları olmasaydı, Aziel'in Silas'ın talebini asla kabul etmeyeceğine bahse girerim. Ben kabul etmezdim, orası kesin. Şu anda bile, anlaşmazlıklarımızı çözene kadar eve kabul edilmeyeceğimizi bilmeme rağmen, Aziel'le konuşmaya kendimi ikna edemiyorum.

Onun kendi çarpık, kayıtsız tavırlarıyla bana değer verdiğini sanıyordum. Hatta beni sevdiğini bile. Son birkaç ay, bu varsayımımın yanlış olduğunu kanıtladı. Aziel sadece kendine değer veriyor ve soğuk, ölü kalbinde başkasına yer yok.

Bağımızın onun tarafı benimkini dürtüyor, buraya oturduğumuz saatler içinde birbirimize gösterdiğimiz ilk kabul işareti, ama ben bunu görmezden gelip içkimin büyük bir yudumunu alıyorum. Boğazımdan aşağı kayarken yakıyor ve odadaki insanlara dönüp bakıyorum.

Gözlerim, Charlie ile bir zamanlar bilardo oynadığımız köşeye düşüyor. O çok gergindi, korkunun kokusu tüm zaman boyunca gözeneklerinden sızıyordu, ama yine de onun da keyif aldığını düşünüyorum. Benim aldığımdan eminim.

Bu, şimdiye kadar yaşadığım en iyi randevuydu.

Sonlara doğru kendini rahat hissedip beni kızdırmak için bacaklarını açarak dikkatimi dağıttığını hatırlayınca dudaklarım seğiriyor. Onu buraya geri getirmek istiyorum. Artık benim dokunuşuma karşı açık olduğuna göre, rollerimizi değiştirip onu tedirgin etmek eğlenceli olurdu.

O masaya eğilip atışını hazırlarken kulağına yaramaz şeyler fısıldardım ve sıra ona geldiğinde elimi bacaklarının arasına kaydırırdım. Belki Silas'ı da getirip diğer müşterilerin görüşünü engelleyebilir, karanlık köşede onu orgazma ulaştırırken sessiz olmasını söyleyebilirdim

Onlar bilecekler, ama gözlerini başka yere çevirecek kadar akıllılar.

Bu eğlenceli olurdu.

Aziel sessizliği bozar. "Neden tahrik oldun?"

Cevap vermek için zamanımı kullanıyorum, gözlerim masada kalıyor, sonra ona kayıyor. Bana dönük ve bardağını o kadar sıkı tutuyor ki, kırılmadığına şaşıyorum.

"Charlie'yi buraya randevuya çıkarmıştım," diyorum, daha fazla bilgi vermeden.

Onu bir kez randevuya çıkardığımı biliyordu, ama nasıl gittiğini sormaya hiç zahmet etmedi. İlgi göstermiş olsaydı seve seve anlatırdım, ama şimdi detayları anlatmak istemiyorum.

O benimle ya da hayatımla ilgilenmiyor, o halde neden onu bununla ?

"Bilardo insanlara özgü bir oyundu," diyor, sesi sonunda giderek azalıyor. Ben başımı sallayıp içkimi bitiriyorum. Aziel, her hareketimi ağır bir bakışla izliyor

ama ben farkında değilmiş gibi davranarak boş bardağımı tezgaha koyup barmene bir tane daha yapmasını işaret ediyorum.

Kadın gözlerimi yakaladı ve gözleri büyüdü, sonra da içten içe yanmaya başladı. Onu daha önce görmemiştim. Vardiyasına yeni başlamış olmalı.

"Ne alırsınız?" diye soruyor, tezgahın diğer tarafında dururken.

Siparişimi verirken onun yaklaşımlarını görmezden geliyorum. O öne eğiliyor, ama ben onun sunduğu manzaraya bakmaya pek istekli değilim. Başka kadınlara bakarak Charlie'yi aşağılamayacağım.

Barmen, parmağını bileğimde gezdirirken ilgisizliğimi fark etmemiş gibi görünüyor. Kaşlarımı çatarak kolumu geri çekip başka yöne dönüyorum. Kaba davranışına kaşlarını çatıyor ve boş bardağımı alıp uzaklaşırken onu dinliyorum.

"Bu çok soğuktu," diyor Aziel. "Sen flört etmeyi seversin."

"Charlie bundan hoşlanmaz," diyorum. Onun gözlemleri sinir bozucu. "O sahiplenici biridir. Onu tanımaya zahmet etseydin bunu bilirdin."

"Diğer kadınlarla flört edemeyeceğini mi söyledi?" Aziel alaycı bir şekilde sorar, onun sinirlenmesi benimkini daha da artırır. "Sen bir incubus'sun!" Onun şaşkınlığı, beni ne kadar az tanıdığını gösterir.

Flört etmeyi severim, her zaman sevmişimdir, ama Charlie'yi daha çok seviyorum. Onu mutlu etmek istiyorum ve flört etmek, onu mutlu etmek için vazgeçebileceğim çok küçük bir şey.

. Ayrıca, Aziel'in beni sürekli aç bırakmaktan zevk aldığı durumda olmadığı zamanlarda, baştan çıkarma arzusu o kadar da güçlü olmuyor.

Barmen içkimi getirir, ama ben o gidene kadar beklerim, sonra bara doğru dönüp içkimi alırım.

Aziel beni izlemeye devam ediyor, ben de onu görmezden gelmeye devam ediyorum.

"Onu buraya getirdiğinde heyecanlandı mı?" diye soruyor uzun bir sessizlikten sonra. "Eminim şeytanların bilardo oynadığını görünce şaşırmıştır."

Bardağıma bakıyorum ve içki yerleşirken köpüğün dağılmasını izliyorum. Alkolün keskin kokusu burnumu yakıyor ve bardağı dudaklarıma götürmeden önce kokuyu içime çekiyorum. Burada insanlara alkol servis etmenin uygun olduğunu düşünmüştüm, ama her geldiğimde nedenini unutuyorum.

Özellikle keyifli bir şey değil.

"O havuzun ne olduğunu bilmiyordu," diyorum. "İnsanların dünyası, eskiden sık sık gittiğimiz zamankinden farklı."

Müzayededen önce, insanları en son ziyaret edeli seksen yıl olmuştu. Onlar çok küçük bir tür ve bize onları ziyaret etmek için iyi bir neden vermediler. İşimiz olduğunda onların bize gelmesi beklenir.

Müzayedeye gittiğimizde bile keşif yapmadık.

Doğrudan binaya ışınlandık ve ne Silas ne de Aziel ayrılmadan önce dışarı çıkma zahmetine girdi. Charlie'nin evine girene kadar dünyanın ne kadar kötü durumda olduğunu fark etmemiştim.

Aziel, onunla yüz yüze geldiğimde kalbimin hızla attığını duyduğuna eminim.

"Sana bir şey göstermek istiyorum," diyorum, elimi uzatarak.

Kaşlarını çatarak uzattığım koluma bir bakış attıktan sonra bardağını daha sıkı kavradı. Bu hareket öfkemi alevlendirdi, ama öfkemi bastırıp parmaklarımı kıpırdatmaya başladım. Beni teleport etmesine neden tedirgin olduğunu biliyorum ve gücümüne inanmaması beni öfkeliyor.

"Nereye gitmek istediğini söyle, sizi oraya götüreyim," diyor.

Çenem bir tıklama sesiyle kapanır ve o pes edip elini benimkinin üzerine koyana kadar gözlerimi kısarım. Gözlerimi kapatıp gideceğim yeri hayal ederken, gereğinden fazla sıkı bir şekilde parmaklarını tutarım. İkimizi de hareket ettirmek için gereken enerjiyle vücudumun boşaldığını hissediyorum ve Charlie'nin son beslenmemizde bana verdiği enerjinin çoğunu kullandığım için bana kızmayacağını umuyorum.

O hala kızgın ve ben onun sağladıklarından yararlanarak onu gereğinden fazla beslemeye zorlamak istemiyorum.

Dünya etrafımızda şekillenirken, burun deliklerimi küf ve tozun ezici kokusu doldurur ve acı bir öksürükle Aziel'i bırakırım.

Elini dirseğimin altına kaydırıyor ve ben bu kadar uzun bir yolculuğun ardından kendimi toparlamaya çalışırken sessizce beni dengeliyor.

Parmak uçları kolumun kaslarına gömülür ve ben Aziel'i öfkeyle itene kadar beni sıkıca tutar. Onun yardımına ihtiyacım yok.

"Neredeyiz?" diye sorar Aziel.

Dikleşip etrafa bakınıyorum, Charlie'nin evinin son birkaç ayda ne kadar harap hale geldiğini görünce kalbim sızlıyor. Her yer kalın bir toz tabakasıyla kaplı ve duvarların içinde ve döşeme tahtalarının altında farelerin koşturduğunu duyabiliyorum.

İnsanım çocukluğunun geçtiği evini bu halde görse yıkılırdı, bu yüzden birkaç haftada bir buraya gölgeler gönderip temizlik yaptırmaya karar verdim.

Aziel boğazını temizler ve şöminenin üzerindeki resim çerçevelerinden birine yaklaşır. Onun eşyalarını toplarken, bunları yanıma alamadığım için atlamıştım. Aziel, babasının bir zamanlar yattığı halının küflü, böcek istilasına uğramış kısmının üzerinden geçer.

Çerçevelerden birini alırken boğazı titrer.

Charlie bu fotoğrafta genç ve içeriği kalbimi parçalıyor. Dış dünyayla etkileşime girmeden bir çocuk yetiştirmek çok zor olmalı. Fotoğraflardan, ebeveynlerinin bunu denedikleri ve her geçen yıl çaresizliklerinin giderek arttığı açıkça anlaşılıyor.

Aziel'in elindeki fotoğraf, Charlie'nin altıncı doğum gününde çekilmiş. Devasa pelüş hayvanlarla çevrili masada otururken dudaklarında geniş bir gülümseme var. Hepsi doğum günü şapkaları ve insan kıyafetleri giymişler, muhtemelen Charlie hala yataktayken ebeveynleri tarafından giydirilmişler.

Hiç arkadaşı olmadığını bilmek çok acı verici. Yine de, oyuncaklardan birine kolunu dolayarak kameraya gülümserken hiçbir özlem göstermiyor.

Annesi soluna çömelmiş, üzerinde altı mum olan bir pasta tutuyor. Kırmızı gözleri, birkaç dakika önce ağladığını gösteriyor.

"Gel," diyorum, dönüp Charlie'nin eski yatak odasına giden dar koridordan yürüyorum.

Nereye gittiğimi düşündükçe avuç içlerim alışılmadık şekilde terliyor ve kapıya yaklaşırken istemeden alt dudağımı ısıırıyorum. Geçen sefer geldiğimde burayı görmemek için kaçmıştım, içeride kalmaya dayanamıyordum, ama Aziel'in görmesi gerekiyor.

Benim de görmem gerekiyor.

Endişeli halimi fark edince onun da endişelendiğini hissediyorum, ama sessizce beni takip ediyor.

Nefesimi tutarak halıyı kenara itip kapı koluna uzanıyorum.

Buraya geldiğimde kadın raporu hiç aklıma gelmemişti, ama onun, bizim bencilce bilgi saklamamızın buna yol açtığı yönündeki suçlamalarından sonra, o küçük odayı aklımdan çıkaramıyorum. Bunu ona ben yaptım. Belki doğrudan değil, ama doğru olanı yapıp haberi yaymış olsaydım, insanlar asla böyle önlemlere başvurmazlardı.

Kapıyı açıp karanlık deliğe baktığımda, gözlerim istenmeyen gözyaşlarıyla doluyor. Burası zifiri karanlık ve yakalanmadan önce de burada olduklarına emin olduğum farelerle dolu.

Charlie'nin korkusunun kokusu yayıldığında Aziel keskin bir nefes aldı. Aylardır geçmesine rağmen koku azalmamıştı. Burada geçirdiği zaman, duvarların onun acısını emmesine neden olmuştu.

Ona karşı hislerim çok azken bile bu kokuya dayanamıyordum, ama şimdi kalbimi ele geçirdiği için koku boğucu geliyor. Yine de, bir adım atıp içeri giriyorum.

Koku beni boğarken köşeye sürünerek oturuyorum. Aziel de peşimden geliyor ve ona kapıyı kapatması için işaret ediyorum.

"Neden?" Elini kapı kolunda tutarak tereddüt eder.

"Kadınlara neye katlanmak zorunda bıraktığımızı bilmeye hakkımız var. Charlie'nin nasıl hissettiğini bilmek istiyorum."

"Nasıl hissettiğini koklayabiliriz."

Aziel bana sert bir bakış attı ve içini çekerek talimatımı yerine getirip kapıyı kapattı. Anında tam bir karanlığa gömüldük ve gözlerim karanlığa alışırken kaşlarımı çattım. Charlie'nin görme yeteneği bu kadar iyi değildi. O göremezdi.

Aziel başını yana eğdi, ben de gömleğimi çıkarıp şeritler halinde yırttım. Birini Aziel'e verdim, diğerini gözlerimin önüne bağlayarak görüşümü engelledim. Bu, gözyaşlarımı gizleme avantajı da sağladı ve Aziel'in de aynısını yapmasını bekleyip dinledim.

Saatlerce sessizce oturduk, ikimiz de Charlie'nin ezici korkusu içinde boğulurken konuşmaya cesaret edemedik. Onun burada farelerle çevrili olarak ne kadar süre kaldığını, Seekers'ın onu bulmasını beklerken küçük elleriyle giysilerini kurcaladığını bilmek istemiyorum.

Onu aldıkları gün korkunç geçmiş olmalı. Ailesinden koparıldı, babasının cesedine bakmaya zorlandı ve sığırlardan farksız muamele gördüğü bir tesise

sığırlardan farksız muamele gördü.

O tesise gidip onu satın aldım, sahnede çıplak durmaya zorlanıp onuru elinden alınırken o kadar heyecanlıydı ki.

Ben pis bir
erkeğim. Pis bir
erkeğim.

"Onu seviyorum," diye itiraf ederek sessizliği bozuyorum.

Aziel uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra boğazını temizledi ve titrek bir nefes aldı. Cevap vermesini beklerken duymamış gibi yaptım.

"Neden?" diye sordu, sesinde son zamanlarda alıştığım alaycı ton yoktu.

"Başlangıçta onu sevdim çünkü öfkeli ve ateşliydi. Yanlış anlamayın, öyle ama o bundan çok daha fazlası. Charlie nazik ve azimli, her zaman öğrenmeye hevesli. Kocaman bir kalbi ve çok güçlü inançları var. O bizim olmadığımız her şey," diye itiraf ediyorum, sesim fısıltıdan daha yüksek değil.

Burada bağırarak yanlış geliyor. Burası sessizlik ve gizlilik için bir oda. Saklanmak için. Charlie burada asla bağırmasdı. Bir fare ayağımın üzerinden koşarak geçer ve bu his karşısında boğuk bir çığlık atarım. İnsan zararlıları iğrenç ve hastalıklarla doludur. Onu öldürebilirlerdi.

"Neden mutlu olmamı istemiyorsun?" diye sonunda sesim çatallanarak haykırdım.

Normal şartlarda, döktüğüm duygulardan utanırdım, ama burada olduğumda farklı hissediyorum. Bu kadar çok acı ve korkuyla çevriliyken, duvarlardan sızan ve her bir gözeneklerime işleyen kokuyla, düzgün düşünemiyorum.

Bunun Aziel'i de etkilediğini biliyorum. Bu, iblisler arasında yaygın bir işkence yöntemidir. Bu olumsuz duygulara karşı hassasız, incubuslar diğerlerinden daha fazla, ama Wrathlar da bununla mücadele ediyor.

Ön kollarımı kavrayıp beni ileri çeken ellere karşı direnmiyorum. Aziel çenesini başımın üstüne koyup beni kendine çekiyor, kalbi kulağımın altında çılgınca atıyor.

"Mutlu olmanı istiyorum," diyor. "Bunu bildiğini biliyorsun."

Başımı sallayarak uzaklaşmaya çalışıyorum ama göğsüne geri çekiliyorum. "Hayır, istemiyorsun," diye itiraz ediyorum. "Mutlu olmamı isteseydin,

Charlie'yi bu kadar kolay kovmazdın. Ona bir şans bile vermiyorsun."

Aziel iç geçirir ve parmaklarını sırtımda gezdirir. Onun bu nazik dokunuşunu sevmiyorum, ondan böyle bir şey almaya alışkın değilim. En iyi anlarımızda bile

arada mesafe bırakırız. Aziel benden yakınlık istemediğini açıkça belirtmiştir.

"Shay'i seçiyorum çünkü senin mutlu olmanı istiyorum. Sen ve Silas onunla rahat hissedeceksiniz," diyor Aziel, hala Shay ile olan ilişkimizi yanlış yorumlayarak. O eğlenceli bir seks partneriydi, ama hepsi o kadardı.

Onu kolay ve istekli olduğu için ve bize zorluk çıkarmadığı için tolere ediyorduk. Onu asla bağlanmak istediğim biri olarak görmezdim. O bencil, kindar ve her yönüyle kötü bir insan.

Gözlerimi bağlayan bandajı homurdanarak çıkarıyorum ve Aziel'in de aynısını yapmasını bekliyorum.

Neden bu kadar kalın kafalı?

"Onu istemiyorum, Silas da istemiyor. Charlie ile mutlu olacağız ve senin de onu sevdiğini biliyorum."

Aziel'in yanaklarını avuçladığımda kalbim hızla atıyor. Genelde ona dokunmamdan hoşlanmaz, hareketlerimi fazla samimi bulur, ama beni durdurmuyor. Parmağımı yanağından dudaklarına doğru kaydırırken gözleri gözlerime dikiliyor.

"Wrathlar isyan edecek," diyor. "Güçlü bir hükümdar istiyorlar." Hâlâ bu mantığı anlamadan iç çekip başımı sallıyorum.

"Silas'ta güçlü bir liderin var. Çoğu Wraths sadece bir eş alır, ama sen üç tane alacaksın. Silas güçlü olan, ben Asmod'un oğluyum, bu da beni ittifaklar için uygun kılıyor, Charlie ise aşk için. İstedikini elde ediyorlar ve eğer mutsuzlarsa, Greed'e gidebilirler." Öne eğilip dudaklarımı onun dudaklarına değdirdim.

Dudakları ıslak ve gözyaşlarının ona mı bana mı ait olduğunu anlayamıyorum.

Aziel, ilk kez öpüşmemize izin veriyor ve ben dilimi onun diline sürüyorum, sonra geri çekilip ağzımı boynuna doğru kaydırıyorum. Nabızı hızlanıyor ve ben çoğu iblisin ısırmayı tercih ettiği yeri yalıyorum. Bir gün, dişlerimi ona geçirmeme izin verecek ve bu, onun benim olduğunu dünyaya ilan eden yer olacak.

Parmakları boynumun dibindeki saçları kavrar ve beni uzaklaştırır.

"Kendimi halkımın önüne koyamam," diye fısıldıyor, sessiz sözleri bana cevabımı veriyor. "Charlie ile bağ kurmayacağım, ama sözüme sadık kalacağım ve o yaşadığı sürece onu koruyacağım. Sen onunla bağ kurup bir aile kurarsan bile."

Keskin bir nefes alıp boğazımı temizledim, bunun bir veda gibi hissettirmesinden hoşlanmıyordum. Aziel ve ben her zaman bağlanacağız, bu asla değişmeyecek, ama bu onu onurlandırmamız gerektiği anlamına gelmez. Aynı kadını paylaşmak zorunda değiliz, ben istesem bile.

"Seni seviyorum Gray ve seni mutlu edecekse senden vazgeçmeye hazırım."

Ellerini saçlarımın arasında gezdirip, sonra kollarıyla beni sarıp kendine çekiyor. Birbirimizi tanıdığımız yüz kûsur yıl boyunca, beni hiç böyle kucaklamamıştı. Ara sıra sarılmalar olmuştu, ama hiçbirisi bu kadar duygusal olmamıştı.

İçimde, bunun tek seferlik bir deneyim olduğunu biliyorum ve hareketsiz kalarak, bu anın tadını çıkarıyorum. İkimiz de, onun yerine Charlie'yi seçeceğimi biliyoruz.

Aziel ile olan konuşmamı ona anlatacağım ve bağ kurmaya devam edebileceğiz. Birbirimize hiçbir koşul olmadan sahip olabileceğiz.

"Teşekkür ederim," diyorum sonunda.

Dudaklarının şakaklarıma hafifçe değmesi, aldığım tek cevap.

SILAS

ARAMALARIM CEVAPSIZ KALMAYA devam ediyor ve Gray'in sesli mesajı kulağında uğuldamaya başlayınca telefonumu uzaklaştırıyorum. Cep telefonu çekmeyen bir yere gittiğini hayal edemiyorum ve umarım Aziel onu tekrar çukurlara gitmeye ikna etmemiştir.

İnkübus daha sonra paramparça olmuştu ve bir hafta boyunca konuşmayı reddetmişti.

Telefonumu kapatıp masama koyarken sessizce iç çekiyorum. Bu kadar uzun süre gitmelerini beklemiyordum ve Charlie için endişelenmeye başlıyorum. Bir iki gün bizim için hiçbir şey ifade etmiyor, ama onun için neredeyse bir sonsuzluk gibi.

En azından, öyle davranıyor.

Onu yataktan kaldırıp kahvaltı için aşağıya indirdiğimden beri benimle konuşmuyor, öfkesi dalgalar halinde dışa vuruyor. Onun sağlığı için endişelenerek onu büyük porsiyon yemek yemeye zorladığımda daha da mutsuz oldu, bu da beni Gray'e dönüştürdü.

Onun iyiliğini sürekli gözetme isteğim hakkında ne hissedeceğimi bilmiyorum. Onu tehlikeli bir şey yaparken yakaladığımda sinirlerim bozuluyor ve içimden bir parça Aziel'in Charlie'yi takip etmek isteyen bir zihniyetle geri dönmesini umuyor.

Buna üzülmezdim.

Son birkaç haftadır onu uzaklaştırdığım için pişmanlık duyuyorum. Onun yaşı ve cinsi hakkındaki varsayımlarım yanlıştı. Charlie, kendi kararlarını verebileceğini fazlasıyla kanıtladı, neredeyse sürekli tartışması ve çekişmesi bana umut veriyor. Bize boyun eğmekten başka bir şey yapamayacağından korkuyordum, ama bu doğru değil.

Dün gece onu kollarımda tutmak çok hoştu ve onu daha sık kollarımda tutmak isterim. Gray'e onunla baş başa vakit geçirmek istediğimi söylediğimde kesin itiraz edecektir, ama alışacaktır. Orada tanık olduğum zulümlerden sonra onun yatağında yatmam mümkün değil, ama evin kullanılmayan kanadını üçümüzün kullanması için düzenleyebileceğimizi düşünüyorum.

Ayağa kalkıp kütüphaneye doğru yöneldim. Charlie bütün gün orada kapalı kalmış, kadınlar hakkında olabildiğince çok şey okumuştı.

İnsanların düşüşünden önce güçlü bir lider olabilirdi.

Daha fazla kadını kurtaramadığımız için bize olan öfkesi bir yana, Gray ve Aziel'e odaklanıp endişelenirken bu konu arka planda kalmış gibi görünüyor.

Odaya bakınca, onu kanepede yatarken, göğsünde bir kitapla görüyorum. Başparmağı ağzının içinde, çenesini hareket ettirerek derisini kemiriyor. Dudaklarım büzülüyor, çünkü bir parça deri koparıyor ve yüzeye küçük bir damla kan çıkıyor.

Bu yeni bir şey ve yalan söyleyip bunun beni endişelendirmediğini söyleyemem. İnsanların kendilerine zarar verme eğilimi olduğu bilinir ve bu, zayıf bedenleriyle birleştğinde özellikle tehlikelidir.

Charlie benim yaklaştığımı hissetmiyor ve ben de arkadan yaklaşıp kanepenin etrafından dolaşırken kendimi belli etmeye çalışmıyorum. Kafasının yanına çömelip bileğini tuttuğumda büyük gözleri bana doğru çevriliyor.

Parmağını ağzından çekerim.

"İyi misin?" diye soruyorum, yalan söyleyeceğini zaten biliyorum.

Zayıf bir gülümsemeyle başını sallar, muhtemelen birlikte geçirdiğimiz geceden dolayı hala utanıyordur. Ben yanındayken hem kokusundan hem de ifadesinden gerginliği belli oluyor. Ona rahatsız hissetmesi için bir neden olmadığını söylemek istiyorum, ama olanları kabul etmek durumunu daha da kötüleştireceğinden eminim.

"Gray'den haber aldın mı?" diye soruyor, kitabını bırakıp dirseklerine dayanarak.

Kafamı sallıyorum.

"Henüz yok, ama eminim yakında dönecektir," diye söz veriyorum.

Onları son gönderdiğimde konuşmaya başlamaları iki gün sürmüştü ve eve dönmek için sakinleşmeleri üç gün daha sürmüştü. Aziel'in Gray ile olan bağını reddetmesi, birkaç yılda bir aralarına bir uçurum açıyor.

Bu yeni bir şey değil.

"Ya geri dönmezse?" diye sorar Charlie.

Gülme isteğine direniyorum. Gray ona yapışık yaşıyor ve onu asla terk etmeyeceğini biliyorum. İncubusun birçok iyi özelliği var ve sadakat bunların başında geliyor.

"Böyle bir şey olmayacak, ama olursa benimle güvende olacaksın," diye söz veriyorum, endişelerini biraz olsun yatıştırmak umuduyla. "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Charlie sözlerimle sakinleşmiş görünüyor, kalp atışları yavaşlıyor ve vücudu kanepeye çöküyor. Kabul etmek istemiyorum ama bana bağımlı olmasını seviyorum.

"Hepsi benim hatam." Bunu itiraf ederken yanakları kızarıyor. "Aziel'in bana dokunmasına izin vermemeliydim."

Parmaklarını ağzına götürdüğünde kolunu tutuyorum. Bu sefer bırakmıyorum ve çömelmiş pozisyonumu biraz daha rahat hale getirirken, nemli elini kendi elimde tutuyorum.

Dizlerimi yere indirip topuklarımın üzerine otururken, dudakları seğiriyor. Elimdeki eline gülümsememeye çalışıyor.

"Gray, Aziel'e patlamak için herhangi bir bahane arıyordu. Er ya da geç olacaktı," diyorum, bunun sık sık olduğunu küçük bir ayrıntıyı atlayarak.

Onun, bizim işlevsiz bir ailede yaşadığımızı düşünmesini istemiyorum. Mükemmel olmaktan uzak, ama genel olarak oldukça iyiyiz ve onun Gray hakkındaki imajını bozmak istemiyorum. O, Gray'i hayatında sağlam, sonsuza kadar kalacak bir kişi olarak görüyor ve onun kısa süreli yokluğunun nadir bir durum olmadığını bilse, şüphesiz rahatsız olurdu.

Onun köprücük kemikleri arasındaki mücevheri gördüğümde kalbim hızla atmaya başlar. Kolyeyi taktığına sevindim. Charlie beni dikkatle izliyor, gözleri yüzümle onun elini saran elim arasında gidip geliyor.

Kadınların yanında olmaya alışkın değilim ve onu nasıl rahatlatacağımı bilmiyorum. Gerçekleri ve mantığı anlıyorum, ama duygular bunlara dayanmaz. Gray'in geri döneceğine dair ne kadar güvence versem de, onun sonsuza kadar gittiğine ikna olmuş zihnini değiştiremiyorum.

Başparmağımı elinin arkasında gezdiriyorum, bu hareketin onu rahatlatmasını umuyorum. Ama bunun yerine nabızı hızlanıyor, tam tersi bir etki yaratıyor. Belki başka bir şey denemeliyim. Öne eğilip onu kucaklıyorum. Neyse ki benim hareketimi takip ediyor ve kollarımda eriyor. Gözyaşı dökmüyor, bu beni şaşırtıyor, ama birkaç titreşim nefes alıyor.

"Teşekkür ederim." Yüzünü gömleğime gömer. Hoşuma gider. "Buna ihtiyacım vardı."

Elimi omurgasından aşağı doğru kaydırduğымda titrer ve vücudumun bana ihanet etmeye başladığını hissedince yutkunurum. Onun minik vücudunun benimkine yaslanmasını seviyorum. Kollarımı beline sıkıca dolayarak, inleyene kadar onu sıkıştırırım.

Charlie ellerini gövdelerimizin arasına sokar ve gözlerime bakabilmek için beni geri iter. Gözleri merakla parlar ve bir saniye sonra dudaklarını yalar ve benimkilere bakar. Onu öpmemi istiyor.

"Aziell'in bana dokunmasına izin verdiğim için Gray kızgın mı sence? Her zaman birlikte olmamızı istediğini söyler."

Kafamı sallıyorum. Onun neyi anlamaya çalıştığını anlamak için dahi olmaya gerek yok. Beni öpmek istiyor ve Gray'in buna kızmayacağından emin olmak istiyor.

Kızmayacak.

İnkübus bizi ailesi, yuvası olarak görüyor ve içgüdüğü onu Aziell'i paylaşmak istiyor.

Onun dürtüsü diğer incubuslar kadar güçlü değil ve onu ailesinden saymadığı biriyle görmekten mutlu olacağını sanmıyorum, ama bizim durumumuz farklı. O yokken onu sıcak tuttuğumu bilmek ona zevk verecektir.

Charlie'nin nabızı, yanağını avuçladığımda hızlanır. Yumuşak tenini okşadığımda onun uyarılması bana da geçer ve kendimi ona eğilip dudaklarımı dudaklarına değdirmekten alıkoyamam. *Kahretsin.*

Onu öperken gerginleşir, vücudu sertleşir, sonra benimkine yaslanarak gevşer. Kollarımı beline dolayarak onu kaldırırım ve vücudunun altına kanepeye kaymak için yer açarım. Charlie nefesini tutar, ama onu kucağıma oturturken şikayet etmez.

"Gray kızmayacak, ama kendini daha iyi hissedeceksen bekleyebilirim," diye fısıldıyorum. Zorunda olduğunu hissettiği için bir şey yapmasını istemiyorum ve Gray'in açık iznini alması gerekiyorsa kızmayacağım.

Charlie, alt dudağını dişlerimin arasına alırken keskin bir nefes alır. Köpek dişim onu keser ve biraz kan çıkar, ben de metalik sıvıyı ağzıma çekerim ve sonra dudağını bir patlama sesiyle bırakırım. Vücudu küçük ve sıcaktır, ellerimi gömleğinin altına sokarak daha fazla hissetmek isterim.

O çekinerek eğilip dudaklarımızı yeniden birleştirirken iniltiyi zorlukla bastırıyorum, temkinli hareketleri son öpücüğümüzden çok farklı. Hangisini daha çok sevdiğimi söyleyemem.

Aziel ve Gray'in onun yumuşak tenine dokunurken benim sadece izlemek zorunda kalmam adil değil. Eve döndüklerinde Charlie benden kokacak. Onunla yakınlaştığımızı anlayacaklar, ama ne olduğunu bilmeyecekler. İki aptal gibi kavga etmeye karar verdiler ve bu onların cezası olacak.

Charlie'nin kolayca korkabileceğini bildiğim için, ağzını keşfederken acele etmiyorum. Bunu zorlamamak beni öldürüyor, ama Aziel gibi iki morarmış testisle kalmak istemiyorum.

Parmak uçlarımı omurgasının çıkıntıları boyunca gezdirirken, Charlie'nin uyarılması burnuma ulaşıyor, kalçaları benimkilere karşı seğiriyor. Ellerim sırtına bastırırken, bu kokuyu severek inliyorum.

Siktir.

Parmaklarını saçlarıma sokup çekince penisim sertleşiyor. İlk başta bunu benim için yaptığını sanmıştım, ama uyarılmasının kokusu yoğunlaştıkça bunun kendisi için olduğunu anlıyorum.

Bana acı çektirmeyi seviyor.

Kafamı geriye doğru çekip ağzını boğazıma yaklaştırdığında homurdanırım, yumuşak dudakları boynumun ve omzumun birleştiği noktaya temas eder. Burası iblisler için samimi bir noktadır, izlerimizi bıraktığımız yerdir ve o burayı yalarken titrek bir nefes veririm.

Başka birinin buraya ağzını koyması, gelecekteki bağım için bir hakaret, ama Charlie derimi ısırırken onu durdurmak için hiçbir şey yapmıyorum.

Gray sık sık onu orada öpmüş olmalı, sessiz bir söz gibi.

O ısırıp emmeye başladığında, benim uzunluğum ağrır ve tüm ihtiyatımı bir kenara bırakarak onu sırt üstü yatırıp dizlerimin üzerine çöküyorum. Dizlerim sert ahşap zemine acı verici bir şekilde temas eder, ama Charlie kalçalarını kaldırıp pantolonunu çıkarmama ve uyluklarını omuzlarıma üzerine atmama izin verdiği için bunu görmezden gelmek kolaydır.

Durup, zihninin yeni pozisyonumuza yetişmesini bekliyorum. Uyluklarının arasından ona bakarken, ıslak ve şişmiş cinsel organı beni tahrik ediyor. Charlie sonunda durumu anladığında gözleri büyür ve ben ellerimi bacaklarına kaydırıp daha da açarken sırtıma zor tutarım.

"Seni tadabilir miyim?" diye fısıldıyorum. "Lütfen?"

Ondan alan başka bir erkek olmak istemiyorum. Onun bana vermesini istiyorum.

Charlie gözlerini kırpıştırıp kendini toparladıktan sonra başını salladı. Islaktı, ama benim istediğim kadar değil. İblis kadınlar tahrik olmalarını kontrol edebilirler, ama Charlie'nin bunu yapamaması hoşuma gidiyor.

Onu yeterince memnun edemediğimde vücudu bana bunu hissettirecek.

Sabırsızlıkla sıkı sıkı kapanır ve ben gülerek eğilip girişinden klitorisine kadar geniş bir şerit halinde yalarım. Düşündüğümde daha lezzetlidir

düşündüğümünden daha lezzetli ve ben onun seğiren kalçalarını sabit tutuyorum, sonra eğilip aynı hareketi tekrar ediyorum.

Onu yavaşça tahrik etmek istesem de, Aziel ve Gray'in ne kadar süreliğine dışarıda kalacaklarını bilmiyorum ve bizi rahatsız etmelerini istemiyorum.

Charlie'nin nefesi kesilir, ben de dudaklarımı klitorisine dolayarak emmeye başlarım. Dilimi hassas düğümün üzerinde gezdiririm ve rahatsız bir şekilde hareket ederim. Penisim ağrıyor ama bunu görmezden geliyorum. Bu benimle ilgili değil.

Onu çalıştırırken tükürüğüm çenemden damlıyor, bacakları başımın etrafında titremeye başlayınca hareketlerim çaresiz bir hal alıyor. O ellerini saçlarıma sokup tekrar çekince bacaklarını daha sıkı kavriyorum.

"Siktir," diye inledim, sikim seğiriyordu. "Beni kullan, bebeğim." Saçımı kullanarak ağzımı ona doğru yönlendirdiğinde nefesim kesildi.

Yaptığım şeyi bırakıp onun öncülük etmesine izin veriyorum, dilime dikkatsizce sürtünüyor. Kendimi tutamayıp, elimi pantolonuma sokup kendime dokunuyorum.

Acı çekiyorum ve Charlie yüzümde sürünürken penisimi sıkıca sıkıyorum. Tam da istediğim şey bu ve o en iyi hissettiren şeyi bulup o belirli ritimle sallanmaya başladığında, yumruğumu penisimin ucuna doluyorum.

"Silas! Silas! Ben..." Boğulur, sesi tiz ve çaresizdir.

Saçlarımı parmaklarıyla kıvrırken kafa derim yanıyor, orgazmı o kadar yakın ki bana ne yaptığına dikkat edemiyor, ama umurumda değil. Acı doğrudan penisime gidiyor ve o kasılırken ben çılgınca okşuyorum.

Çok yaklaştım.

Charlie orgazm olurken cinsel organını ağzıma bastırır ve ben de boşalmamı beklerken onu hevesle yalarım. Orgazm yaklaşırken gözlerim geriye döner.

"Dur." Nefes nefese kalmış olmasına rağmen sesi sert çıkıyor.

Ben sızlanarak yumruğumu penisem üzerinde gezdirmeye devam ediyorum.

Çok yaklaştım. "Silas.

Dur!" diye tekrarlar.

Bu sefer itaat ediyorum, acı dolu bir iniltiyle penisi serbest bırakırken penisim çılgılık atıyor. İçgüdüsel olarak daha fazla sürtünme ararken kalçalarım öne doğru sıçrıyor ve kaşlarımı çatarak yüzümü Charlie'nin bacaklarının arasından çekiyorum.

Yüzü ve boynu kızarmış, nefes nefese, bana bakarken, bundan sonra olacıklardan hoşlanmayacağımı söyleyen bir ifadeyle.

"Boşalamazsın," diye emrediyor. "Boşalmanı istemiyorum."

Gözlerimi kısıyorum ve topuklarımın üzerine otururken zihnimde ona lanet okuyorum. Dudaklarının köşeleri öfkeli ifademle seğiriyor ve ben de bunu saklamaya çalışmıyorum, sikimi kot pantolonuma sokup fermuarımı çekiyorum.

Bundan nefret ediyorum, ama onu dinleyeceğimi zaten biliyorum. Beni kemikli, küçük parmağına dolamış ve şimdi bunu biliyor. Lanet olasıca kız.

"Peki neden seni dinleyeyim?" diye soruyorum.

Charlie oturup boğazını temizlerken nabızı hızlanır. Omuzlarını geriye doğru iter ve ellerini yanlarında yumruk yapar, ani duruş değişikliği beni endişelendirir. Ben soru sormadan, kanepeden kayar ve benimle birlikte diz çöker.

O öne eğilip ağzını kulağıma yaklaştıırken ben kıpırdamadım. Gözeneklerinden korku ve endişe sızıyordu, ben de umarım onu rahatlatacak bir şekilde elimi beline koydum.

"Çünkü sen benim erkeklerimden birisin ve ben öyle dedim."

Hayatımda ilk kez şaşkınlıktan sessiz kalıyorum ve o ayağa kalkarken ona göz kırpyorum. Beni erkeği olarak mı görüyor? Onu benim olarak gördüğümü biliyordum, ama onun da aynı duyguları paylaştığını fark etmemiştim. Bunun için daha fazla çaba gerekeceğini düşünmüştüm.

Charlie titrek ellerle giysilerini kapıyor ve utanç kokusu burnuma carptığında burun deliklerim genişliyor. Ne? Çok şaşkın görünmemeye çalışarak giysilerini ondan alıp onu kanepeye geri itiyorum.

"Sakin ol," diye fısıldarım, onun öfkeyle oturmasını görmezden gelerek.

Çenemin etrafındaki ıslaklığı gözleriyle takip ederken, ben de onun bakışları altında alt dudağımı ağzıma çekerek onun tahrikini tadarım. Hoşuma gider.

Charlie, ben onun kıyafetlerini düzelterip bacağını tutarken sessiz kalıyor. Ona iç çamaşırını giydirmeye yardım ediyorum, parmaklarımla uyluğuna hafifçe vurarak onu kaldırmasını sağlıyorum, böylece iç çamaşırını kalçalarına kadar çekebiliyorum.

Utanmış görünüyor, bu yüzden ona giyinmesine yardım ederken bakışlarımı başka yöne çeviriyorum. Onun nesi var?

Gray kütüphane kapısının dışında sessizce ayak sesleri çıkarıyor, şimdiye kadar dönüşü fark edilmedi. İyi zamanlama. Aziel'in sesini arıyorum ama evin hiçbir yerinde onu duyamıyorum.

Yine de Gray'in görünürde olmamasına ve Charlie ile konuşmak için bana zaman tanımasına minnettarım. Onu ayağa kaldırıp saçlarını okşuyorum, onu nasıl teselli edeceğimi bilemiyorum. Ben onun şakağına öpücük kondururken o iç çekiyor ve gömleğimin eteğini yumrukluyor, ikisi de olumlu tepkiler olduğunu düşünüyorum.

"Beni erkeğin olarak adlandırdığın için pişman mısın?" diye soruyorum sonunda, bu ani olumsuz duyguların nereden geldiğini bilmek istiyorum.

Göz teması kurmaktan kaçınırken dudaklarını büzüyor ve ben sinirlenerek yüzünü tutuyorum. Yanaklarını avuçlayıp gözlerime bakmasını sağlarken, tutuşumu hafif tutuyorum. Hâlâ cevap vermeyi reddediyor ve ben gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum, sonra devam ediyorum.

Bütün gün başım beladaydı ve ona dokunduktan sonra bunun değişeceğini neden düşündüğümü bilmiyorum.

"Seni dişim olarak kabul edemeyeceğimi söylediğimde yanılmışım, özür dilerim," diyorum, başparmaklarımla yanaklarını okşayarak. "Ben zihin okuyucu değilim, seninle iletişim kurmam gerekiyor. Önce ben başlayayım mı?"

O da başını sallar ve dişlerini alt dudağına geçirir. Keskin dişlerinin altında derisinin çöktüğünü görebiliyorum ve o bırakana kadar dudağını hafifçe itiyorum. Bunu yapmayı bırakması gerekiyor.

"Seni çok önemsiyorum ve benim dişim olmanı istiyorum. Beni erkek olarak adlandırdın, bunu şehvetten mi yaptın yoksa gerçekten aynı şekilde mi hissediyorsun, bilmek istiyorum." Duygularımı açıkça ifade etmem onun da aynısını yapmasını sağlayacaktır umarım.

Aziel kadar savunmasızlık konusunda kötüdür, kadın kesinlikle gerekli olmadıkça hiçbir şey vermeyi reddeder.

Charlie'nin gözleri büyüdü, ellerini kumaşın etrafında bükerek gömleğimi daha sıkı kavradı. Yüzünü buruşturarak gömleğimin ucunu kaldırdı ve çenemi silerek ağızından onun uyarılmasının görünür izlerini sildi.

Kahretsin. Hoşuma gitmişti.

"Bilmiyorum," diye itiraf eder sonunda, gözleri yaşarır. Gözyaşlarının akacağını biliyordum. "Bu nasıl olurdu? Sen ve Gray ile? Ben de onun dişisiyim ve bunun onu üzeceğinden korkuyorum." Alt dudağı titrer.

Gözlerini tavana dikip kalbi hızla çarparak, gözyaşlarının akmasını engellemeye çalışır. Bunun onun için zor olduğunu biliyorum, Gray'in arzusu hakkındaki kafa karışıklığı ve nasıl ilerleyeceğimizle ilgili cevapsız sorular onu bunaltıyor.

"Evet, çözülmesi gereken çok şey var." Gray'in yaklaştığını duyduğumda kütüphane kapılarına bakarak gülümsedim. Sabırsızlığını neredeyse koklayabiliyordum. "Gray birkaç dakikadır dışarıda bekliyor. Kızgın değil," diye itiraf ettim, onu sakinleştirmek umuduyla.

Şok, sonra dehşet, sonra heyecan yüzünde belirir ve kütüphane kapılarına döner. Onu bırakırken heyecanından rahatsız olmamaya çalışıyorum ve Gray'e içeri gelmesini fısıldıyorum. İlişkımız hakkında konuşmak istedim, ama o hazır değil.

İznimi verdiğim anda, incubus kapıdan içeri dalar, kollarını uzatarak bize doğru koşar. O Charlie'yi sıkıca kucaklarken ben geri çekilirim. Onu çok mu aceleye getirdim? Gray onu benden daha iyi tanıyor, bu konuyu nasıl ele alacağımı önce onunla konuşmalıydım.

"Seni özledim," diye fısıldar Gray kulağına. "Bu kadar uzun süre yok olduğum için özür dilerim. Aziel ve benim halletmemiz gereken çok şey vardı," diye itiraf eder, onun orgazmının kalıntılarını emerek şehvetinin bir kısmını dışarı sızdırır.

Bazen bana, çöpünüzde yemek artıkları arayan hayvanları hatırlatıyor. Sperm varsa, o da oradadır.

Keşke ben de boşalmış olsaydım, diye düşünüyorum ve kendimi yeniden ayarlarken yüzümü buruşturuyorum.

"Aziel nerede?" diye soruyorum.

Charlie'nin Gray ile bu güzel buluşmasını istediğim kadar, Aziel'in geri dönmediğini fark edince endişeleniyorum. Her zaman birlikte dönerler, genellikle sarhoş ve bana çocukça şakalar yapmak için hazırlıklıdır.

"Aziel, Envy'de bir sapma yapıyor. Kadınları tartışmak için Levia ile bir toplantı ayarlıyor. Bunu düzelteceğiz," diyor, topukları üzerinde sallanarak. "Artık hiçbir nesil kadın, senin katlanmak zorunda kaldığın acıyı hissetmeyecek." Charlie'nin yanaklarını avuçlarken, geniş gözleri çılgınca parlıyor. "Söz veriyorum."

Levia mı? Aziel, Envy kralıyla yeterince iyi bir ilişkisi var, ama bu konuyu ilk olarak ona açacağımı sanmıyorum. Levia, krallığının ismine yakışır biridir ve onunla iş yapmak çok zordur.

Charlie, benimle Gray arasında bakışlarını gezdirirken temkinli görünüyor. Ona yer açmak için bir adım geri çekiliyorum. Duygularımı açıkça ifade ettim ve ona kendi duygularını söylemesi için baskı yapmaya niyetim yok. Charlie, denese bile duygularını saklayan türden bir kadın değil ve eminim ki bana gelip konuşmak istemesi sadece an meselesi.

Aramıza mesafe koyduğumda başını bana doğru çevirir ve üzülmediğimi göstermek için hafifçe gülümserim.

Charlie dudaklarını ısırır, gözleri üzerimde kalır, sonra Gray'e döner.

"Anlamıyorum," diyor. "Sen ve Aziel nereye gittiniz?"

Bu sorunun cevabını ben de öğrenmek istiyorum.

"Çocukluğunun geçtiği eve gittik ve senin saklandığın yere oturduk," diyor Gray. Ne? "Charlie, yaptıklarımız için ne kadar üzgün olduğumu kelimelerle ifade edemem. Öğrendiğimiz bilgileri kendimize saklamak çok bencilceydi ve bunu telafi etmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Charlie ne diyeceğini bilememiş gibi görünüyor ve koltuğa oturmadan önce elini saçlarında gezdiriyor. Ben de benzer bir şok yaşıyorum, ama hayal kırıklığına uğradığımı söyleyemem.

Yaptığımız şeyden dolayı kendimi çok kötü hissediyorum ve bunu düzeltmek için can atıyorum. Kolay olmayacak, ama yapılması gerekiyor.

* *

1. KİTABIN SONU

BU SERİNİN KİTAPLARI

Kadın

Erkekleri

Mart 2023'te Çıkacak

Onların Savaşı

Çıkış tarihi belirsiz

Spinoff - Chev'in Eşi

Çıkış tarihi belirsiz

Spinoff - Rock'ın Zorbalığı

Çıkış tarihi belirsiz

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

